

Giới thiệu Thần Kỳ Võ Hiệp Giới Chỉ Convert

Quan Lâm ở trên mạng đặt một quả thần kỳ chiếc nhẫn, để cho hắn tới một nhiệt huyết võ hiệp giang hồ, thành quan một cái tiểu gia đình. Chiếc nhẫn này trong ẩn tàng rất nhiều võ hiệp Vị Diện, từ nay hắn phát tích. « Như Lai Thần Chương » là phải, « Bắc Minh Thần Công » cũng không thể thiếu, còn có « Kiếm 23 », còn có « Ngũ Hồ Đoạn Môn Đạo » ? Cái gì phá Đạo Pháp? Bất quá đã có cơ hội, vậy trước tiên học được, lại hủy diệt bí tịch cạc cạc cạc. Cờ em gái từ cái gì trích (dạng), có Tuyệt Thế Vô Công, cộng thêm suy khí bề ngoài, sẽ ít sao? Thần kỳ võ hiệp chiếc nhẫn tình tiết diệt đẳng lên xuống, lý kỳ lôi cuốn, thần kỳ võ hiệp chiếc nhẫn.

p/s:mình ms dịch lần đầu

các bạn ủng hộ để mình có động lực nhé XD

cầu NP=5c

Kim đầu = 15c :V

buff thỏa sức :D

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Võ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương thứ nhất thần kỳ võ hiệp chiếc nhẫn

Xuyên Châu quan, đời đời đều là trên giang hồ vang danh xa gần cao thủ, tự lão tổ Vũ Thánh Quan Vũ băng vào Thanh Long Yên Nguyệt Dao càn quét thiên hạ, đến nay đã có 800 năm có thừa.

Bây giờ quan đã sớm không nghe thấy chính sự, một lòng điều nghiên võ đạo, có lẽ là Vũ Thánh liên hệ máu mủ, quan võ học ở trên giang hồ đã lưu lại lớn như vậy danh tiếng.

Theo Truyền Công sư phó một tiếng: "Chém!"

Một tiếng hò hét, ngàn người có lực, hùng hồn thương âm thanh nóng ran tâm linh, nhiệt huyết sôi trào.

Hô ~ vù vù ~~~ "Chém ! ! !"

Trong diễn võ trường, 180 đệ tử đỏ mồ hôi như mưa, trường đao trong tay kèm theo một tiếng phát ra từ phé phủ quát ngàn, một đao đánh xuống.

Hồ hồ ánh đao, điệu Quan Lâm không mở mắt nổi.

Leo lên trên tường lỗ thủng, trọn to hai mắt, hết sức chăm chú nhìn quan đệ tử một đao đao tập luyện Đao Pháp, con mắt đã sớm đau xót, cũng không dám nháy mắt một chút con mắt, rất sợ sai qua một chi tiết.

Quan Đao Pháp được từ chũn Thu, lại tên gọi chũn Thu Đao Pháp, chính là Ngoại Gia Đao Pháp chỉ kẻ thu thập.

Phút Ngũ Môn bát biến hóa, trước vào Ngũ Môn, đợi lộ hòa thuận thanh sau khi, liền có thể vào bát biến hóa bên trong.

Ngũ Môn gần năm cái cơ bản nhất Đao Thế: Phách, Liêu, Dao Động, Theo Như, Nhiếp.

Về phần bát biến hóa là tương đối tinh thâm, nếu là Ngũ Môn không có đại thành, coi như cường luyện cũng khó có đại thành tựu. Vũ Thánh Quan Vũ năm đó băng vào tám biến hóa đệ nhất biến, một đao Nhiếp địch, chém liên tục Nhan Lương Văn Sứ nhị tướng, Uy Chấn Thiên Hạ.

"Dừng" Truyền Công sư phó quát một tiếng, một đám đệ tử lập tức thu đao dừng lại, lặng lẽ đợi chỉ thị.

"Hôm nay trước hết tới đây, các người trở về cũng không thể lười biếng, luyện thật giỏi tập, cuối năm kỳ thi cuối năm chỉ có không tới một tháng." Truyền Công sư phó chính là quan danh quan thiên bá, là quan bang chỉ quản sự, phụ trách Hậu Thiên Cảnh Giới đệ tử Truyền Công, mà bản thân hắn đã là Tiên Thiên Nhất Trọng cao thủ, làm người hào sảng, nhưng nhiều năm qua nghiêm khắc quản lý, tướng mạo uy vũ, một đám đệ tử người người tất cả có vài phần sợ hãi hắn.

"Ừ."

Một đám đệ tử tản đi, Quan Lâm cũng từ từ leo xuống.

Mười ba tuổi Quan Lâm cũng không phải là đồng gia con cháu, là năm đó quan quân gia ở ven đường nhặt được, một lòng muốn nhận làm nghĩa tử, nhưng hán một mực không đáp ứng.

Đối với Quan Lâm mà nói, mặc dù hán làm quan người làm cùng quân gia nghĩa tử, đãi ngộ Thượng Sứ khác (đừng) vẫn là rất đại. Nhưng là đồng dạng đều là người làm, hán không muốn để cho chính mình càng Ti Tiện, nhất là trong thân thể hán, có một cái cũng không phải là cái thế giới này linh hồn.

Coi như quan người làm, cũng không có ký Khế Ước Bán Thân, đợi hán muốn đi ngày, chào hỏi, nhắc chân liền đi. Một khi Nhâm quân gia làm nghĩa phụ, hán đời này đến cuối hay lại là quân gia.

Cũng không biết là trùng hợp hay lại là đã được quyết định từ lâu, hán đời trước chính là kêu Quan Lâm danh tự này.

Chuyển kiếp đi tới cái thế giới này, vẫn là để cho đến danh tự này.

Trải qua vài chục năm bình thân không thú vị sinh hoạt hán, không chịu cam lòng bình thân.

Ở nơi này võ lực trên hết thế giới, hán càng không cam lòng bình thân.

Vì vậy hán quyết định tập võ, coi như người làm là không có tư cách tập quan võ thuật, để lại cho hán chỉ có một con đường: Trộm nghệ.

Bảy năm qua, hán tiếp lấy đưa nước, đưa com học trộm một chiêu, đi qua đi ngang qua trộm liếc một cái, đã đem quan Ngũ Môn cơ sở Đạo Thể nhìn một lần.

Làm theo đến khiêm tốn một chút khiêm tốn nữa, cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận, không có ai biết, hán một cái quan người làm, bây giờ cũng đã so với trong diễn võ trường đệ tử cường hán nhiều.

Võ đạo ngày hôm sau tổng cộng có Cửu Trọng, quan diễn võ trường một nhóm kia cơ bản đều tại Ngũ Trọng bên cạnh (trái phải), có thể không nên xem thường ngày hôm sau Ngũ Trọng. Coi như ngày hôm sau tam trọng võ giả đủ để trong quân đội làm một cái Phó Tướng. Người thường trong quân đội muốn ngồi lên Phó Tướng vị trí, ít nhất cũng phải chặt lên ngàn 800 người đầu mới được.

Mười ba tuổi Quan Lâm, bây giờ, ngày hôm sau Lục Trọng đỉnh phong.

"Xem ra Ngũ Môn cơ sở Đạo Pháp coi như là đầy đủ hết" Quan Lâm này mấy ngày đều tại tỉnh tế xem, từng lần một so sánh mình là có phải có nhớ sai chỗ. Tu luyện võ học không thể so với còn lại, may mắn đều không thể bị lỗi, bằng không nhưng là sẽ xảy ra án mạng. Trải qua quá nhiều lần so sánh, chắc chắn mình đã đem Ngũ Môn Đạo Thể toàn bộ học được.

Sau đó, hán muốn làm là được không ngừng dựa vào Ngũ Môn Đạo Pháp chùi Luyện Nhục Thân, đợi khí huyết vô cùng sung túc lúc, liền có thể sinh ra Nội Kinh, diễn sinh chân khí, bước vào Tiên Thiên hàng ngũ.

Tiên Thiên Vũ Giả, ở trên giang hồ hoàn toàn có thể lẫn lộn phong thanh nước lên, các thế lực lớn bên trong đều rất cắt hương. Đầu quân nhập ngũ, cũng có thể trực tiếp Phong Giáo Ủy, vào tướng quân chức vụ. Đem tới Phong Hầu hàng lẫn nhau cũng có chút ít khả năng.

Quan Lâm cũng định được, một khi đạt tới Tiên Thiên, liền rời đi quan.

"Hừ, tiểu tử nguoi lá gan càng ngày càng lớn." Đi xuống Quan Lâm, Mộ Nhiên cả kinh, quay đầu nhìn lại, chính là Truyền Công quan sư phó.

Làm là Tiên Thiên Cao Thủ, Quan Lâm nhiều năm như vậy rình coi hán há có thể không biết?

Ngay từ lúc hán học trộm ngày thứ nhất liền bị phát hiện, Quan Lâm vô lại, không thể làm gì khác hơn là xin hán ăn một bữa thịt chó nòi, gà ăn mỳ, chuỗi thịt rán nướng cùng với chính mình chế Thiêu Dao Tử rượu.

Hào sảng Đại Hán, quả nhiên cũng không thể rời bỏ hào sảng mỹ vị, càng không thể rời bỏ hào dứt khoát tình.

Gặp lại sau chăm chỉ hiếu học Quan Lâm, tư chất thượng thừa, quả thực không nghĩ hồng bút một mầm mống tốt, liền ưng thuận "Hán không có phát hiện!" Lời hứa.

"Đóng, Thiên Phách chú "

Quan Lâm khẽ hô một hơi thở, yên lòng, nếu là đổi một người phát hiện mình rình coi bí mật, chính mình thật là liền xong.

"Tiểu tử nguoi, đầu đuôi dài như vậy, là một người đều có thể nhìn đến."

Quan Lâm nghe vậy có chút khấn trương, liếc một cái trước mặt vị này hào sảng đại thúc, yên lòng.

Nếu là mình thật bị bắt, lấy hán tính cách hán là khấn trương, ít nhất hán tiếc cho mới đúng. Liền trước mặt hán cái này mặt mày vui vẻ, nghĩ đến hán chỉ có một mình hán biết.

"Thật ra thì, nguoi đã sớm bị người nhà họ Quan phát hiện." Đại Hán quan thiên bá khẽ cau mày, trầm giọng đối với (đúng) Quan Lâm đạo.

"Người cũng không suy nghĩ một chút, người kia mấy lần, có thể tránh được quan nhiều người như vậy pháp nhân?"

"Người cũng không suy nghĩ một chút, gia chủ là cùng bức nào cao nhân, một tất cả trường lão lại vừa là loại nào cao nhân?"

"Người cũng "

Lời còn chưa dứt, Quan Lâm đã mồ hôi lạnh ướt một vác.

"Quan đã sớm phát hiện hần! Nên làm cái gì? Có thể làm sao? Thoát đi, làm bộ như không biết?" Trong nháy mắt Quan Lâm nghĩ (muốn) rất nhiều.

"Thiên Phách chú, nhiều năm như vậy, cảm ơn người." Quan Lâm đối với (đúng) lên trước mặt đại hán này nói cảm ơn, qua nhiều năm như vậy, nếu không phải hần, chính mình sợ rằng một chiều cũng học không, chỗ đứng nói chỉ là bây giờ ngày hôm sau Lục Trọng tu vi.

"Phốc" quan thiên bá rốt cuộc không nhịn được, một cái bật cười. Quan Lâm hần thấy quá thông minh, mỗi lần ở trước mặt hần luôn là bị nắm mũi dẫn đi, vì vậy một cái thành khẩn đại thúc bị bồi đường có chút xấu bụng.

"Tiểu tử ngươi, gia chủ để cho ta nhấn cho ngươi, chỉ cần lần này tuổi lớn so với, ngươi có thể thu được trước 10, liền cho phép ngươi quan ký danh khách khanh thân phận, đợi tiền vào Tiên Thiên chính là quan khách khanh. Tiểu tử ngươi, may mắn!"

Quan thiên bá lông mi Phi sắc múa, nước miếng văng tung tóe, thật giống như chuyện này chính là mình như thế, vô cùng vui vẻ nói. Mặt, vẫn không quên nói một câu, "Nhớ mời ta cùng ngừng rượu ngon!"

"Quan khách khanh, tuổi trước 10?" Kinh ngạc một chút, mới phản ứng được.

Quan thiên bá tin tức này để cho hần nghĩ tới rất nhiều, bao gồm chính mình giá trị, dường như chính mình không có cái này giá trị con người!

"Không sai, quan khách khanh, tuổi trước 10. Hắc hắc, đi, mời ta uống rượu" không đợi Quan Lâm nói chuyện, đã bị quan thiên bá đưa tay đẩy đi.

Hần đã không dần nổi, mỗi lần nghĩ đến cái loại này chỉ có thuộc về nam nhân mới đòi uống rượu, hần thật hưng phấn.

Từ lần đầu tiên uống kia cay độc Tửu chi sau, là hần biết, hần đòi này sợ là không thể rồi bỏ rượu này.

Quan Lâm vô lại cười một tiếng, không thể làm gì khác hơn là dẫn hần một đường chạy chậm, trở lại chính mình trong nhà, cảm ra bản thân lưu lại Trần cất. Những rượu này, ở thế giới này chỉ có hần Quan Lâm một người sẽ cất, cái gọi là vật lấy hiếm là quý, hần tự nhiên dựa vào rượu này hung hăng phát cơ hội tài sản.

Dựa vào rượu này, hần ở quan qua cũng không khó khăn. Túi tiền phình, có chút tài sản.

Dựa vào rượu này, hần cách tam soa ngũ đi liền mua nhiều chút Linh Dược, tu bổ nhục thân, đây cũng là vì sao hần so với bình thường đệ tử tu vi cao nguyên bởi vì.

Tối gần cửa ải cuối năm, khí trời giá rét, hai người bắc lên một cái nồi lẩu, ăn thơm phún phún thịt chó, uống ấm áp Liệt Tửu.

Rượu qua tam tuần, thức ăn qua ngũ vị, hai người tất cả có chút men say. Vốn là y theo quan thiên bá tu vi, những rượu này hoàn toàn tương đương với Bạch Thủy. Nhưng là hần cho là, uống rượu chính là uống rượu, nhất định phải thoải mái, nếu là muốn chân khí phong bế, xua tan mùi rượu, vậy thì mất đi uống rượu ý nghĩa.

"Tiểu lâm tử a, ngươi tay này bên trên chiếc nhẫn không tệ a, vàng ròng? Sao nhìn so với gia chủ cái kia Bạch Ngọc đại nhẫn cũng còn khá thấy thế nào? Ân ân, đến, uống "

Phanh ~~~

Lời còn chưa dứt, đã chạm thử rót ở trên bàn.

Gần sáu mươi độ Thiêu Dao Tửu, xác thực không phải là cái thế giới này kia hai ba chục độ đục ngầu Rượu trắng có thể so với.

"Chiếc nhẫn này" nhìn té xiu Quan thúc, hần lăm vào nhớ lại.

Lúc trước mình là một cái chỉ biết là chơi game diao. Tia (to) nam, mỗi ngày Ngồi ăn rồi chờ chết. Chiếc nhẫn này chính là ở trên mạng đảo, hoa hần ba trăm Đại Nguyên, thương tiếc không được.

Vừa mới đeo lên, liền cảm thấy trên mặt nhẫn một trận hấp lực, chính mình liền bí mật vì vu đi tới cái thế giới này, còn biến thành một cái ven đường mất trí nhớ Tiểu Khất Cái. Bị giam nhà quản gia mang tới quan.

Nói cũng kỳ quái, chiếc nhẫn từ mang đến tay sau khi, sẽ thấy cũng hái không xuống.

Nhiều năm như vậy, không biết dùng bao nhiêu phương pháp, này cái giới chỉ một chút động tĩnh cũng không có, hoàn toàn không để ý tới hần, cùng bình thường chiếc nhẫn không có khác gì. Nhưng Quan Lâm biết, chiếc nhẫn này nhất định có rất lớn bí mật, chính mình lấy cái thế giới này, kẻ cầm đầu chính

là nó!

"Một ngày nào đó, ta đem ngươi hiểu rõ" nhìn chiếc nhẫn, tự lẩm bầm.

"Ách ách ừ ngươi phải đem ai hiểu rõ?"

"Quan thúc, ngươi tỉnh?" Người tập võ, thân thể xác thực rất mạnh, người bình thường sợ rằng không có nửa ngày là tỉnh không được.

Tiên Thiên Cao Thủ nhục thân trải qua vô số lần trui luyện, đủ loại kháng tính xa phi thường người có thể so với.

"Ừ, tỉnh, không nghĩ tới uống uống lại ngủ, thời gian cũng không sớm. Ta nên đi, ngươi phải cố gắng, ngươi vận mệnh coi như nhìn lần này!"

Một bên cầm từ bản thân quần áo, đứng lên, vừa hướng Quan Lâm chào hỏi.

Quan Lâm tự tin cười một tiếng, hé miệng đạo: "Yên tâm đi, Quan thúc, bằng thực lực của ta, đừng nói trước 10, chính là tiền tam ta cũng có nắm chắc nha."

Vừa nói nắm chặt nắm chặt quả đấm, đây là hấn bảo thủ ở phòng đoán cẩn thận. Ngày hôm sau Lục Trọng thực lực, đủ để càn quét.

Đi tới cửa quan thiên bá kẻ gian kẻ gian cười một tiếng: "Ừ, vậy thì tốt, nha, đúng Nội Môn Đệ Tử cũng sẽ tham gia "

"Cái gì!"

Nội Môn Đệ Tử, ít nhất ngày hôm sau Lục Trọng, trong diễn võ trường đệ tử sau khi tiến vào ngày Lục Trọng sau khi, sẽ gặp thu vào nội môn, trở thành Nội Môn Đệ Tử.

Nghe quan thiên bá lời nói, nhất thời tức xạm mặt lại!

Hồi lâu sau, Quan Lâm bùng nổ, nghẹn nửa ngày hét: "Ngươi trả cho ta Thiêu Dao Tử!"

p/s:lần đầu CV nên còn nhiều lỗi lắm ạ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Một đêm đột phá Đệ Thất Trọng

Quan thiên bá một đường chạy chậm, đã sớm chạy mất tăm, hoàn toàn không nghe được Quan Lâm than phiền.

Nhìn một chút trên bàn hai cái vô ích cái bình,, lần này mấy trăm lạng bạc ròng lại Phi.

Thiêu Dao Tử mặc dù không phải là cái gì đồ quý giá, nhưng vật lấy hiếm là quý, ở cái thế giới này bán là rất đắt, kỳ giá trị có thể so với trên địa cầu một chai màu xanh kinh điển giá cả, một vò Thiêu Dao Tử thường thường có thể bán năm trăm lạng bạc ròng không thôi.

Năm lạng bạc liền đủ một người bình thường gia đình một năm không buồn không lo sinh hoạt.

"Nội Môn Đệ Tử a" Quan Lâm thở dài một tiếng.

Nội Môn Đệ Tử cũng không không phải là trong diễn võ trường những mầm mống kia Đệ có thể so với, phổ biến cũng ở hậu thiên Lục Trọng trở lên, thậm chí Bát Trọng, Cửu Trọng đều có. Cứ nghe bên trong môn Đệ Nhất Cao Thủ Quan Thắng đã một cái chân bước vào Tiên Thiên, chạm đạo Tiên Thiên ngưỡng cửa.

Nhiều như vậy thiên tài, ngươi để cho hấn tiến vào mười vị trí đầu?

Bang bang bang ~~~

Trầm tư Quan Lâm bị tiếng gõ cửa thức tỉnh.

"Ai nhĩ?" Đứng dậy đi tới cửa trước, kéo ra cửa gỗ, đi tới một cái tuổi gần năm mươi tuổi hán tử, hai tấn mặc dù đã có một tí tóc trắng, nhưng trong đôi mắt nhâm nhiên ngăm xui xẻo xui xẻo tỉnh quang.

"Lại đang uống rượu đây? Nghe nói gia chủ đồng ý người tập võ? Đây là chuyện tốt a, ha ha. Thật ra thì người còn không có tư bản để cho gia chủ chú ý người, hán cũng chỉ là thuận miệng nói, Nội Môn mười vị trí đầu, làm sao có thể chứ" thấp giọng than ngữ, hoan hỉ bên trong lại mang không cam lòng.

Người này chính là mang Quan Lâm tới quan quản gia, tên gọi Quan Hàm, là quan mười Nhị quản gia một trong, chuyên quản gia tộc chọn mua mọi chuyện. Hôm nay nghe gia chủ thuận miệng nói, hán lại kích động rất lâu.

Dưới gối không con, Quan Lâm hán đã sớm làm con ruột đôi đái giống nhau.

"Hàm thúc thúc, hết thầy tùy duyên đi, đem tới sự tình, ai còn nói chuẩn đây!" Quan Lâm nhìn quang liếc về phía xa xa, ánh mắt kiên định, qua một hồi xoay đầu lại, không có chút nào lùi bước chống lại Quan Hàm cặp mắt, trong suốt không rãnh.

Vỗ vỗ Quan Lâm bả vai, Quan Hàm không có nói gì, nói vài lời liền rời phòng. Hán thấy, đệ tử trong môn phái không người nào là cao cao tại thượng, không người nào là không phải thanh niên tuấn kiệt? Quan Lâm, chẳng qua chỉ là một cái bình thường ban đầu mầm thôi, nhất định chút nào không có cơ hội.

Quan Lâm nắm thật chặt quyền, tuyệt không thể để cho còn nhỏ nhin, quyết không thể để cho hàm chủ thất vọng! Đối với Quan Hàm, hán là đánh tâm lý cảm kích, tôn kính, kính trọng trình độ vượt xa cái đó chưa từng thấy qua một mặt chủ nhà họ Quan!

Thứ hai ngày, Quan Lâm cũng có tư cách cùng quan đệ tử như thế ở trong diễn võ trường tập luyện Đạo Pháp, một đao nhất thức, trung quy trung củ, không có chút nào lười biếng.

Cáp, vù vù, chém!

Ánh đao lóe lên, khí thế bùng bùng.

Thời gian bất tri bất giác nửa ngày đã qua, Quan Lâm nghiêm túc chém đến một đao lại một đao, dần dần tâm thần thả ở trong tay trên đao, từ từ quên thân thể mệt mỏi, trong lòng chỉ muốn toàn lực bỏ ra một đao này.

Tiếp đó, đao thứ hai, đao thứ ba!

"Được !" Chẳng biết lúc nào, quan thiên bá chạy tới Quan Lâm bên người, gật đầu khen.

Quan Lâm sững sờ, rồi mới từ thể ngộ bên trong lui ra ngoài, một trận bức mình, chính muốn nhìn một chút rốt cuộc là ai nhiều chính mình, liền nhìn đao trong diễn võ trường đệ tử tất cả đều ngơ ngác nhìn mình.

Vừa mới Quan Lâm đao, càng chém thanh thế càng lớn, dần dần có gió đốt hồ gầm đao mình. Thanh thế như vậy Tự Nhiên đưa đến một đám đệ tử rồi rít xem.

"Không nghĩ tới, một cái ngoại lai tiểu tử, lại so với ta các loại (chờ) khổ tu nhiều năm quan đệ tử còn lợi hại hơn "

"Đúng vậy, vốn là ta còn khinh thường với cùng hán đứng chung một chỗ luyện đao, không nghĩ tới "

Chung quanh đệ tử rồi rít khen ngợi, có giạt mình, có thưởng thức, dĩ nhiên cũng có ghen tị, hơn nữa ghen tị người chiếm đại đa số. Đối với bọn hán mà nói, Quan Lâm chẳng qua chỉ là một quản gia mang đến đứa nhà quê, lại vượt qua bọn họ những thứ này đức cao trọng vọng đại gia tử Đệ, nhất thời không chịu nhận như vậy sự thật.

"Thiên Phách chú" Quan Lâm lúng túng cười một tiếng.

Mỗi ngày ba canh giờ tập luyện đã qua, mọi người rồi rít rời đi sân diễn luyện.

"Người đợi lát nữa đi Tàng Thư Các chọn một vốn nội công đi, thật không dám suy nghĩ một chút, không có nội công phụ trợ, người là thể nào xông đến ngày hôm sau Đệ Lục Trọng." Vừa nói quan thiên bá khóe miệng kéo một cái, nhìn yêu quái tựa như liếc mắt nhìn Quan Lâm.

Hậu Thiên Vũ Giả, không đột tiến một tầng, liền có thể gia tăng một thạch lực, một thạch ước là năm mươi kg bên cạnh (trái phải). Chờ đến tiến vào Tiên Thiên liền có ngàn cân lực, nắm giữ một hồ lực, có thể mở mười thạch chi Cung.

Mà tu luyện thật chặt dựa vào Ngoại Gia chiêu thức tu luyện, tác dụng cũng không phải là rất lớn. Ngày hôm sau tam trọng sau khi, liền yêu cầu nội công Gia Trì mới có thể có thật sự tiến bộ.

Nội công, danh như ý nghĩa chính là nặng như bên trong đang tu luyện.

Thân thể người ẩn chứa vô cùng bảo tàng, mà nội công liền là thông qua Nội Khí đem các loại tiềm năng một chút xúi kích thích ra.

Thông qua Nội Khí tu luyện, chùy Luyện Nhục Thân, tu luyện tinh tiến Tự Nhiên giống như thần trợ.

Đội đến trước ngày sau, nhục thân đã chế tạo vô cùng cường đại, lúc này bắt đầu do nhục thân trui luyện biến chuyển huyết đạo mở mang, không kích gởi một cái huyết khiêu, chiến lực cơ hồ muốn gia tăng gấp đôi.

Mà Quan Lâm, không có nội công, thật chặt bằng vào Ngũ Môn Dao Thể trui luyện, đã tiến vào Đệ Lục Tầng!

"Nội công" Quan Lâm trở nên kích động, đối với nội công hần chính là thèm thuồng đã lâu, nhưng là nội công không thể so với Dao Pháp chiêu số, hoàn toàn không có cách nào học trộm.

Từ đi tới cái thế giới này, hần đối với nội công thì có gần như si mê hướng tới.

Hần nắm giữ, chỉ có một chút đơn giản hô hấp pháp môn, chính là từ tiền thế dẫn đi hô hấp thổ nạp.

Lấy được cho phép Quan Lâm tự là sẽ không khách khí, lúc này liền chạy tới Tầng Thứ Các.

Quan Tầng Thứ Các cũng không phải là rất lớn, chỉ có hai tầng.

Tầng thứ nhất để đều là cơ sở nội công, Tâm Pháp chiêu thức, đã một ít kinh nghiệm chiến đấu cùng Bác Văn tạp ký mà thôi, quan trọng địa ở chỗ Đệ Nhị Tầng, không quá quan tâm lại không có tiến vào Đệ Nhị Tầng tư cách. Trong tầng thứ hai ghi chép mới là một ít công pháp thượng thừa.

Nội công chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng tứ cấp.

Quan xuân Thu Dao Pháp, thứ năm môn chính là Hoàng Giai Trung Cấp công pháp, nếu là cộng thêm biến hóa chính là lập tức thăng cấp làm Huyền Giai công pháp đỉnh cấp. Huyền Cấp công pháp di túc trên quý, đôi mắt trong vòng ngàn dặm, cũng chỉ có tám trăm dặm Thanh Thành Phái có Huyền Giai công pháp. Võ giả bình thường, chính là Hoàng Giai công pháp cao cấp cũng khó gặp.

Đi vào Tầng Thứ Các, Trần trần liệt hàng, bày la liệt Tầng Thứ trực tiếp lượn quanh hoa ánh mắt hần. Bắt đầu lật xem một quyển lại một vốn công pháp.

« Huyền Ứng Kính », Hoàng Giai công pháp cao cấp, Nội Kính hung mãnh ngưng liệt;

« Mãng Ngưu quyết », Hoàng Giai công pháp cao cấp, mỗi vào một tầng, có thể tăng năm mươi cân kinh lực, chín tầng đại thành, muốn vượt xa đồng cấp võ giả năm trăm cân Quái Lực;

« Xuân Thu Phách Khí Quyết », Hoàng Giai công pháp cao cấp, ngang dọc Phích hợp, tĩnh như nước, động bùng bùng

Tới tới lui lui tìm nhiều lần, cuối cùng đưa mắt định ở nơi này ba quyển Hoàng Giai công pháp cao cấp bên trên.

"Nên chọn kia một quyển tốt đây?" Ba quyển công pháp, có dài ngắn. Tương đối hồi lâu, Quan Lâm đem ánh mắt nhìn về phía « Xuân Thu Phách Khí Quyết » bên trên, hợp lại sách, bắt đầu chép đứng lên.

Sở dĩ lựa chọn cuốn này, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hần liên lạc Dao Pháp tên là: Xuân Thu Dao Pháp!

Một người làm một lựa chọn, có lúc, nguyên nhân chính là đơn giản như vậy, trực tiếp.

Trở lại hần ở lầu nhỏ bên trên, mở cửa sổ ra, hít một hơi dài, bắt đầu từng lần một trí nhớ, giải độc « Xuân Thu Phách Khí Quyết », bản này công pháp cũng không phải là rất dài, bất quá hơn ngàn chữ mà thôi. Đọc một lượt hai bên, cũng đã thành thực nhớ kỹ ở.

Thiên tư thượng cấp đệ tử, thường thường trong vòng 3 ngày là có thể cảm ứng được khí cảm, trong vòng nửa tháng liền có thể luyện thành tầng thứ nhất, có thể mượn đột phá này một tầng cảnh giới. Tư chất bình thường, nhiều nhất nửa tháng cũng có thể cảm ứng được khí, bất quá tầng thứ nhất lại xa xa không có thể đột phá.

"Cũng không biết ta cần phải bao lâu có thể luyện thành tầng thứ nhất này!"

Vào đêm, Quan Lâm đã ngồi xếp bằng ngồi trên giường hai giờ, không ngừng Quán Tưởng Đan Điền.

Nghe lâu các cạnh tinh tế tiếng nước chảy, tâm thần hần cũng trầm tĩnh lại, buông lỏng toàn thân, ý niệm tập trung ở Đan Điền, Quán Tưởng đến vận chuyển Chu Thiên.

"Tê ~~~ "

Vùng đan điền một trận tê ngứa, một trận nóng ran, tiếp lấy một tia khí lạnh leo bắt đầu ở Đan Điền rong ruổi.

"Đây là? Nội Khí? Ta tu ra Nội Khí? ! !" Quan Lâm thoáng cái kích động.

Phốc kích động một cái, vừa mới ngưng tụ một tia Nội Khí lại biến mất không thấy gì nữa.

Từ từ tập trung ý chí, đè nén chính mình kích động tâm, một lần nữa bắt đầu Tĩnh Tĩnh Quán Tưởng.

Quả nhiên, hoàn toàn đắm chìm trong Đan Điền Quan Lâm, chỉ chốc lát sau cái loại này tê ngứa nóng ran cảm giác xuất hiện lần nữa, một tia Nội Khí

ngưng tụ ra, chậm chậm bắt đầu rong ruổi.

Có lần trước kinh nghiệm, lần này hẳn không dám lộn xộn, đè nén kích động trong lòng, dụng ý niệm bắt đầu thử này không chế này cổ khí, đè xuống Xuân Thu Phách Khí Quyết đường lối vận công rong ruổi.

Dần dần thứ 2 tia (to), thứ ba tia (to) thứ chín tia (to), một luồng!

Một luồng Nội Khí sinh ra sau khi, không nữa giống như trước yếu ớt như vậy, dần dần ổn định lại, chiếm cứ ở Quan Lâm trong đan điền.

"Hô ~~~ "

Có chút xuyên thấu qua một hơi thở, vừa mới bắt tri bất giác, hẳn sau lưng đã ra một tầng mặt mờ hôi.

Một luồng Nội Khí bị giam cầm dần dần nắm giữ, bắt đầu vận khiến cho bọn hắn trong đan điền chậm rãi chuyển động Tiểu Chu Thiên.

Một tuần, hai tuần lễ suốt 36 chu sau khi, Quan Lâm cảm giác bên tai "Oanh" một trận kêu vang, trong đan điền Nội Khí một chút thu nhỏ lại gần như thập bội, ngưng tụ thành đạo chân khí thứ nhất.

Hậu Thiên Vũ Giả nhục thân còn tịnh không đủ để chịu đựng chân khí va chạm, kia một đạo chân khí từ trong đan điền chậm rãi tản ra, chảy hướng Quan Lâm Tử Chi Bách Hải. Quan Lâm cảm giác toàn thân đầu tiên là một trận lãng trì như vậy đau đớn, đau đớn chột lóc rồi biến mất, tiếp lấy chính là âm áp cảm giác, cảm giác mình cơ hồ mỗi một tế bào cũng từ từ mở ra, bị chân khí làm dịu, lực lượng cũng vào giờ khắc này nhanh chóng tăng trưởng.

Ước chừng chừng một khắc đồng hồ, loại này cảm giác thư thích thấy dần dần biến mất, trong đan điền lần nữa sinh ra một đạo chân khí, ẩn núp trong đan điền, chậm rãi vận chuyển, mặc dù cũng ở đây bồi bổ thân thể này, nhưng tốc độ thật chậm.

Lúc này, Quan Lâm tu thành tầng thứ nhất Xuân Thu Phách Khí Quyết, hẳn tu vi cũng vô căn cứ đột phá đến ngày hôm sau Đệ Thất Tầng.

Lần nữa mở mắt ra, chân trời đã là sáng choang, bắt tri bất giác, một đêm đã qua.

"Nội Môn mười vị trí đầu? Ha ha. Trong một đêm sinh ra khí cảm! Trong một đêm liền tu thành trong tầng thứ nhất công! Ta coi là thiên tài sao?" Tự tin, giờ khắc này trước đó chưa từng có tự tin.

Nắm chặt ngón tay, không tự chủ đề cho trong đan điền một tia có chút chân khí, va chạm bên trên chiếc nhẫn kia!

hết :D

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Càng Giáp phi long môn

Sức hấp dẫn, cường đại sức hấp dẫn.

Lần trước chính là bị loại lực hấp dẫn như thế này hút tới cái thế giới này, không nghĩ tới cổ lực lượng này lại sinh ra. Toàn lực ngăn cản bên dưới, một hồi liền bị không có chút nào sức chống cự hút vào.

Cuộn cuộn cát thành đỏ thắm hỏa, Dương Dương Liệt Diễm quyền Trần Phi.

Lại mở mắt ra, chính là này đầy trời Hoàng Sa cùng mệnh môn bát ngát sa mạc.

Liệt Dương chiếu rọi xuống, để cho đất đai thật giống như nôi hấp một loại khô. Nhiệt.

"Đây là nơi đó?"

Vừa mới còn tại chính mình thủy tạ lầu các, chỉ chớp mắt lại đi tới vắng lặng sa mạc, loại này to lớn tương phản biến hóa, càng lộ vẻ kinh dị.

Keng Linh đông keng Linh đông ~~~

Liên tiếp keng chuông đương đương tiếng vang truyền tới, đưa mắt nhìn xa, một cái đội lạc đà chính đi về phía bên này.

Trong sa mạc, nghe thanh âm chia làm ba loại: Một trong số đó đáng sợ nhất, cuồng phong gào thét, đầy trời Hoàng Sa kèm theo bão, một khi gặp, Cửu Từ Nhất Sinh. Loại thứ hai cũng giống vậy hung hiểm dị thường, tiền lớn đội ngựa, hò hét kêu gào, nhưng là sa địa hãn phi. Chỉ có này loại thứ ba coi như dễ nghe, đó chính là này đỉnh đông lục lạc âm thanh.

"Ồ? Tiểu Ca, ngươi lại dám một mình ở chỗ này đi, thật là thật là can đảm a!" Lục lạc đến gần, một người lão hán thấy bàng hoàng ở sa địa Quan Lâm, quan tâm nói.

Quan Lâm quan sát liếc mắt, chỉ này đội lạc đà bất quá hai mươi, ba mươi người, kéo đều là nhiều chút vải vóc đào từ, hẳn là tây khứ thương đội.

Khẽ mỉm cười, Quan Lâm đạo: "Lão bá, đây là đi hành thương chứ? Tiểu tử nhưng thật ra là trước đây không lâu ngoài ý muốn rơi đội, không biết có thể không có thể cùng các người dựng một hỏa, chờ đến có dấu vết người địa phương cho giới."

Lão hán chưa trả lời, phía sau một người trẻ tuổi liền tiếng hừ: "Nhập bầy? Dựa vào cái gì? Chúng ta là đi kiếm tiền, không phải đi tiếp tế người làm việc thiện."

Lão hán sắc mặt trầm xuống, không thích đạo: "Tiểu tử ngươi ngựa da phải không? Tiểu tử không cần để ý đến hắn, trước mặt không xa liền có một cái khách sạn, tuy là sa mạc, nhưng trong này cái gì cũng có, yên tâm đi!"

Trẻ tuổi kia còn muốn nói gì nữa, lại bị lão hán liếc mắt trừng trở về.

"Đa tạ." Quan Lâm ôm quyền một tạ, không nói gì thêm nữa, Tĩnh Tĩnh với ở phía sau bọn họ.

Trẻ tuổi kia nhìn một chút ở phía sau cùng Quan Lâm, đi tới lão hán trước mặt.

Hắn còn không nói chuyện, liền nghe lão hán đạo: "Tiểu tử ngươi vừa mới thiếu chút nữa hại chết chúng ta! Ngươi theo ta lâu như vậy, thế nào một chút nhân lực tinh thần sức lực cũng không có, người này mặc dù tuổi trẻ, nhưng nhìn hắn nhanh nhẹn nhịp bước cùng nói chuyện khí độ, rõ ràng chính là đi giang hồ, sau này a, ngươi nhiều nhìn một chút!"

Người tuổi trẻ cả kinh, len lén về phía sau nhìn một chút, không nói thêm gì nữa.

Đi không tới nửa giờ, liền đến bọn họ lời muốn nói dịch trạm.

Xa xa ven đường, liền đang đứng một khối Cự Đại Thạch Bì, thượng thư: Long Môn Phi Giáp bốn chữ lớn.

Đi vào khách sạn, phát hiện lui tới người thật đúng là không ít. Đi tới một cái đến gần nơi cửa sổ, ngồi xuống.

"Tiểu nhị, tới điểm thịt trâu cùng rượu trắng" Quan Lâm học một loại hán tử như thế, kêu xuống.

Chỉ chốc lát sau, một gã sai vặt bưng cái mâm đem tất cả thức ăn đưa lên.

"Vị tiểu ca này nhìn lạ mặt a ~~~ "

Quan Lâm xốc lên một miếng thịt, mới vừa đưa đến mép, còn chưa cắn vào. Một cái mặt trắng không có râu thanh niên tuần tú liền ngồi ở trước mặt hắn nói. Đem nó lá để xuống một cái, muốn giống như Quan Lâm thức ăn.

Quan Lâm quan sát tỉ mỉ, khóe miệng mỉm cười.

"Loại địa phương này, lại còn có thể đụng phải một cái tây. Bối hàng! Bất quá, chuyện này tiểu tử phỏng chừng nữ trang cũng khó nhìn." Đang suy nghĩ, liền thấy hắn từ trong bao quần áo xuất ra một đôi đĩa, xoa một chút bắt đầu ăn thịt.

Quan Lâm khẽ gật đầu, coi như là làm lễ ra mắt.

Hai người lạ mặt, cũng không có lời gì được rồi.

Buồn chán Quan Lâm liền bắt đầu nghe trong tiệm ăn khách qua đường bắt đầu đàm luận đủ loại sự tình.

"Nghe nói, đông công trước đây không lâu bị người cho giết "

"Đã sớm biết, không chỉ là công, còn có một liên quan (khô) trường phòng, chuyện riêng giam đều bị giết, lần này triều đình có thể thanh tịnh một đoạn thời gian. Giết được, giết được a!"

Một cái râu Đại Hán, vỗ bàn một cái, đám đông nhàn quang hấp dẫn tới.

Chỉ nghe hắn ha ha một chút nói: " Không sai, giết đông phiên tử chính là Triệu Hoài An Triệu đại hiệp!"

"Há, không trách" mọi người vừa nghe, đều đáng khen thì ra là như vậy.

Một hán tử giờ một chén rượu đối với (đứng) kia râu đại hán nói: "Đến đến, uống chén này, lại cùng chúng ta nói một chút là chuyện gì xảy ra?"

Kia râu Đại Hán, một cái trút xuống, cười nói: "Được, ta và các người nói a "

Minh. Hường thành. Biến hóa trong thời kỳ, hiển Tông Hoàng Đế dung túng hoạn quan chuyên. Chính lộng quyền, áp dụng thể lực quyền khuynh triều đình, thiết lập đồng cùng tây hai thể lực lớn, giám thị đủ loại quan lại nhất cử nhất động.

Đồng bản mệnh đồng tập chuyện tràng, tại triều Đình các đại nha môn có phái người trú đóng, một tay nắm giữ đủ loại quan lại sinh tử đại quyền. Tây tức là Đại Nội Mật Thám, phụ trách là Hoàng Đế thám dò tin tức, ở cả nước bộ hạ truy nã lưới, thù diệt tội danh, lũ hưng thịnh đại ngục.

Trong kinh thành Ngoại Quan viên vô không nghe tin đã sợ mất mật, cũng không ai biết sau một khắc, thanh kia trên đỉnh đầu đao sẽ chặt xuống ai đầu.

Ngày ấy, đông công vạn. Ngọc Lâu chính muốn trăm sát năm quân Đô Đốc Phủ kiểm chuyện tố dòi chỉ, lại bị Triệu Hoài An chạy tới, cùng mấy ngàn Ngự Lâm Quân, vô số Đại Nội Cao Thủ bên dưới cứu.

Kiểm quang ngang dọc, bóng kiếm tràn ngập, từ đầu đến cuối bất quá 30 chiêu, liền đem vô số người nhìn tới hồ vạn. Ngọc Lâu bắt lại. Đây dưới một người trên vạn người Đệ nhất gian thần lúc đó bị cắt đứt xuống đầu.

"Hào hào hào ~~~ "

Tiểu khách sạn nhỏ một mảnh khen ngợi, kia râu Đại Hán thật giống như chính mình ngay tại hiện trường một dạng nói về âm thanh về sắc.

"Đồng? Vạn. Ngọc Lâu? Triệu Hoài An?"

Quan Lâm càng nghe càng thấy quen thuộc, trong lúc nhất thời nhưng lại không nhớ nổi ở nơi nào nghe qua. Bất quá nghe bọn hắn từng nói, ngược lại cũng có chút chỗ dừng. Mới vừa uống một ngụm rượu, liền thấy gã sai vặt đi bên này tới.

"Vị tiểu ca này, bên ngoài có người gọi người." Tiệm kia bên trong gã sai vặt, chạy chậm đến Quan Lâm bên người nhẹ giọng nói.

Quan Lâm kinh ngạc, nơi này sẽ có người nào tìm hắn?

Đối diện không cần giả tiểu tử vẫn đang không ngừng ăn, chẳng qua là trộm len lén liếc ải này lắm. Mặc dù làm nhỏ tâm, lại bị Quan Lâm nhìn ở trong mắt. Hường gã sai vặt nói cảm ơn một tiếng, đi ra phía ngoài. Một đường bên ngồi thực khách lúc này đều dùng nhìn người chết như thể nhìn hắn.

"Không đúng, chuyện ra khác thường nhất định có yêu!" Quan Lâm thêm mấy phần thật cẩn thận. Mới vừa đi ra khỏi tiệm, liền thấy nơi góc tường có người đối với hắn vẫy tay.

Mới vừa đi mấy bước

Phốc nhé ~~~

Một mắt ánh đao chói mắt, Quan Lâm chợt lóe, liền thấy một cái Phi Tiêu cắm ở bên kia trên đá.

"Nguy hiểm thật." Nhìn lại lúc, đối diện góc tường bóng người đã biến mất.

Bất kể góc tường người kia, Quan Lâm hướng vừa mới ánh đao nơi đuổi theo.

"Người này lại là một cao thủ, thế nào lại không biết bên trên quy củ đây." Nhất cá diện đen gầy gò hán tử thấp giọng kể, cũng không biết vừa mới phát Phi Tiêu hắn đã bại lộ, mà Quan Lâm đã sau lưng hắn, đem một con kia trong đá Phi Tiêu hướng hắn cái ớt xen vào. Đi xuống.

Người giết người, người hằng giết chết!

Mặc dù hắn không muốn gây chuyện, nhưng là có người muốn giết hắn thời điểm, hắn cũng sẽ không sợ phiền phức.

"Lão cùi, cẩn thận! !!"

Quát to một tiếng từ phía sau truyền tới, Quan Lâm cùng đen hán tử tất cả giật mình, rồi rít quay đầu.

"Là người "

"Là người! ! !" Hai người cơ hồ cũng trong lúc đó nói ra giống vậy lời nói.

Đen hán tử là không nghĩ tới Quan Lâm lại sẽ đứng sau lưng hắn, mà Quan Lâm là thấy hô đầu hàng người, chính là mới vừa rồi cùng mình một bàn ăn cơm cái đó giả tiểu tử.

"Nguyên lai các người là một nhóm, tiệm này là Hắc Điểm!" Lúc này Quan Lâm toàn bộ minh bạch, Hắc Điểm là hết thấy đều giải thích thông.

"Người trước ở mới biết? Quá trễ!" Đen hán tử xuy cười một tiếng, từ bên hông rút ra một cây Nhuyễn Kiếm, thật giống như rắn độc một dạng nuốt. Khắc rấn Hạnh Tử như thể quán tới.

Keng ~~~

Quan Lâm không kịp suy nghĩ nhiều, cong ngón búng ra, trong tay Phi Tiêu đem mũi kiếm văng ra, rút người ra lui về phía sau, ngưng mắt nhìn hai người trước mắt.

Kia giả tiểu tử chau mày, đạo: "Lão củi, lui ra, người không phải là đối thủ của hán."

Lão củi chết nhìn chòng chọc Quan Lâm, chậm rãi lui về phía sau, đi tới tiểu tử kia bên cạnh nhẹ giọng nói một câu: "Cẩn thận."

"Tại hạ Cổ Thiệu Đường! Không biết anh hùng tôn tính đại danh, ngày hôm nay là chúng ta mất vụng về, kỳ sai ở ta. Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, Huỳnh Đài đừng tay như vậy khỏe không?" Giả tiểu tử ôm quyền trầm giọng nói.

"Quan Lâm." Đối với địch nhân Tự Nhiên không dùng được tốt giọng, không mẫn không lạt đáp.

Lúc này, bên kia một gã sai vặt, mang một cái đại quan công đao, đi tới.

Quan Lâm lông mày nhướn lên. Đề nói nghịch đại đao trước mặt Quan công, chính mình mặc dù không là quan công, nhưng cũng là quan công truyền nhân. Nghĩ tới đây, không khỏi bật cười.

"Một nữ nhân, nắm một cây đại đao thích hợp sao?" Nhìn nhận lấy đại đao Cổ Thiệu Đường, Quan Lâm cười nói.

"Nữ nhân thích hợp sao?"

"Nữ nhân thích hợp sao?" Cổ Thiệu Đường giống như là nhớ tới cái gì, vốn là hòa khí sắc mặt một chút đỏ lên. Nắm thật chặt đại đao, một đao hướng Quan Lâm đập tới tới.

"Chết đi!"

Cổ Thiệu Đường hai mắt Xích Hồng giờ đao bỏ tới, nghênh đao nhìn một cái, đao kia thật giống như một đao màu trắng giấy nhỏ, áp đặt tới.

Nhiếp, Dao Động PHÁ...! !

Xuân Thu Dao Pháp, Ngũ Môn Dao Thế có thể có dùng để công địch, cũng có thể phòng thủ, đồng thời, đối với đao, còn có đặc biệt không chế. Cổ Thiệu Đường đao vẫn còn ở giữa không trung liền bị khóa lại, một quyền đánh vào trên chuôi đao.

Một chiêu, chỉ chỉ dùng một chiêu, Cổ Thiệu Đường trường đao trong tay liền bị Quan Lâm một quyền đập bay.

Quan Lâm cũng không có lại hạ tử thủ, quay đầu liền đi trở về.

"chờ một chút." Quan Lâm đi chưa được mấy bước, liền nghe Cổ Thiệu Đường hô: "Các hạ võ công lợi hại, ta Cổ Thiệu Đường bội phục. Nhìn ra, người chịu dưới tình huống này lượn quanh ta sinh mạng, ta có thể mang điều bí mật này nói cho người biết, hơn nữa hợp tác với người."

Quan Lâm dừng lại, không lên tiếng, không có đáp ứng cũng không có cự tuyệt.

Cổ Thiệu Đường thở phào một cái.

"Không biết người có nghe hay không vượt qua kiểm tra với một cái bảo tàng truyền thuyết, tới Giáp bay xoáy Long, biển cát trình diễn miễn phí Thần Môn. Nơi này mỗi sáu mươi năm có một lần bão cát, đem rõ ràng bên trên Cung hoàng cung từ trong bụi đất thổi ra, trong hoàng cung bảo tàng sẽ gặp hiện thế. Biết tin tức này giang hồ nhân sĩ có thể có không ít, thậm chí là triều đình người. Không biết người "

"Có thể giúp người!" Còn chưa chờ Cổ Thiệu Đường nói xong, Quan Lâm đã đáp ứng.

"Người "

"Không cần nói nhiều, ta đáp ứng." Lúc này Quan Lâm rốt cuộc nhớ tới nơi này là địa phương nào: Long - môn - Phi - Giáp!

Chương 4: tồn trữ không gian

"Được, chúng ta một lời đã định." Lúc này, Quan Lâm cùng Cố Thiệu Đường vỗ tay làm chứng, ước định bảo tàng mở ra ngày, lần nữa ở Long Môn tụ họp. Ngày 60 năm bảo cát chính là năm ngày sau khi.

"Còn có năm ngày sao? Xem ra là thời điểm đi xem một chút bọn họ công phu." Quan Lâm đi về phía nam phương liếc mắt nhìn, thầm nói này Cố Thiệu Đường công phu đại khái ở hậu thiên Ngũ Trọng bên cạnh (trái phải), kia lăng Nhạn Thu công phu sợ rằng không thua kém chi mình, huống chi còn có lợi hại hơn Triệu Hoài An cùng Vũ Hóa Điền.

Cùng hai người bọn họ cùng đi trở về khách sạn, lại thêm chút thịt chín, đang xác định trong khay không phải là "Ăn thông thiên" thịt, cũng chính là thịt người sau khi, liền bắt đầu gặm lấy gặm để.

Một bên nhai trong miệng thịt dê, vừa hưởng uống rượu Cố Thiệu Đường đạo: "Bốn ngày bên trong, ta nhất định trở lại. Người đại đao mượn trước ta đùa giỡn một chút, qua mấy ngày trả lại cho người, người nhớ phải giúp ta chuẩn bị một thanh đóng đao, so với người nặng năm mươi kg liền có thể."

"Còn nữa, không cần suy nghĩ ta." Ăn uống no đủ, trước khi rời đi lại trêu chọc Cố Thiệu Đường một câu. Khi Cố Thiệu Đường tròn trắng mắt, lười để ý hẳn.

Ở trong chuồng ngựa lấy một ngựa tốt, cũng lười cho bạc, vừa mới hai người bọn họ vây công chính mình, liền bắt bọn họ này một con ngựa Quan Lâm còn ngại thiệt thòi.

Ra khách sạn, liền chạy thẳng tới Lạc Thủy bờ sông.

Phóng ngựa chạy như điên, nửa ngày đã qua gần trăm dặm chặng đường, đã sớm đi ra vùng sa mạc.

Đi ra sa mạc, cũng không giống trước như vậy cấp bách, ưu tai du tai nằm ở trên lưng ngựa, chậm rãi đi trước người. Dọc đường phong cảnh tuy đẹp. Quan Lâm lại không có tâm tư thưởng thức, thật vất vả có chút lúc nhàn rỗi, hắn bắt đầu nghiên cứu trong tay chiếc nhẫn.

Có kinh nghiệm lần trước, mở ra chiếc nhẫn này phương pháp liền là chân khí. Nói đơn giản, cũng chính là yêu cầu năng lượng.

"Cho thêm nó một đạo chân khí thử một chút?"

Suy nghĩ Quan Lâm bắt đầu vận dụng Xuân Thu Phách Khí Quyết, một đạo chân khí nhẹ nhàng khổng lồ, hướng trực tiếp truyền đi.

Oanh

Quả nhiên, có phản ứng!

Quan Lâm tròn mắt hốc mồm, lần này không có vẻ này hấp lực, mà là một loại đặc thù cảm ứng.

"Không gian chiếc nhẫn này bên trong có không gian!" Là, yên lặng này tâm thần đặt ở trên mặt nhẫn, có thể cảm ứng được bên trong có một cái gần 7m không gian.

Long Môn Phi Giáp lợi ích lớn nhất là cái gì? Dĩ nhiên là kia bên trong hoàng cung nhiều không kể xiết bảo tàng. Nhiều như vậy bảo tàng, ở trong vòng một canh giờ căn bản là không kịp mang đi, một người chỉ có một đôi tay, ngăn ngui một giờ, còn phải xuyên qua dài như vậy đường hầm, có thể cảm bao nhiêu?

Nhưng là có cái không gian này cũng không giống nhau, 7m chu vi không gian mặc dù không là rất lớn, nhưng là đủ trang bị vô số giá trị liên thành bảo tàng.

Móc ra một lượng bạc, khẽ đọc đạo: "Thu."

Ý niệm tập trung ở trên mặt nhẫn, vừa quan trọng lại thật thu tay lại bên trong một lượng bạc. Ở Quan Lâm trong đầu, rõ ràng có thể cảm giác kia một lượng bạc, liền trong tay hắn trong chiếc nhẫn.

Thu, thả, thu

Phản phản phục phục, chơi đùa phi thường cao hứng.

Như thế chẳng qua ba mươi lần, Quan Lâm cảm giác đầu có chút choáng váng choáng váng, rất mệt rất mệt mỏi.

Chiếc nhẫn này chính là sử dụng năng lượng mở ra, đồng thời cũng có thể dùng tinh thần lực cảm ứng bên trong không gian. Ra có vô số cái thế giới vô hạn, cái không gian này đó là thuộc về Quan Lâm chính mình. Hơn nữa theo thực lực của hắn gia tăng, cái không gian này còn càng ngày sẽ càng lớn.

Ngày hôm sau Thất Trọng, vừa vận đối ứng 7m chu vi không gian.

Ngày mai, Quan Lâm sáng sớm mới vừa đi không bao xa, liền nghe được bờ sông có người tiếng hò hét.

"Này trong bụng có huyền cơ a, đào lên tới xem một chút "

"Không muốn a, đại nhân! Này không được đâu "

Thả chậm tốc độ, đi chưa được mấy bước liền thấy lớn miệng lưỡi công kích quân lính vì đồ một tên nhu cô gái yếu đuối.

Đàn bà kia sóng mắt uyển chuyển, khẽ rên tựa như Đỗ Quyên, thân hình nếu chán nước. Nhìn xa xa cũng làm người ta có một loại bảo vệ ngọc, điểm đậm đáng yêu.

Nhìn trước mặt tình hình kia, Quan Lâm thầm nói "Cầm thú, chẳng lẽ là ban ngày, bọn họ dự định ngay trước nhiều người như vậy mặt luân nữ liên quan (khô) mỹ nữ này?" Nhắc tới trong tay đóng đao, vỗ ngựa liền tiến lên.

"Cầm thú, buông ra cô bé kia, để cho ta tới thật tốt liền giáo huấn giáo huấn người môn!"

Quân lính thấy xa xa Quan Lâm cười ngựa xông lại, đại đội nhân mã Nghiêm Chính mà đợi. Bách thập đao binh đứng làm một xếp hàng, đao ra khỏi vỏ, người trận liệt, nghiêm cẩn có làm.

"Đại nhân, kia thiết tác bên trên còn có người!" Một tên Tiểu Giáo cả kinh nói.

Cầm đầu đầu trục nhìn một cái, con mắt căng thẳng. Cao như vậy thiết tác, lại như giẫm trên đất bằng, ngồi ở phía trên theo gió lay động, nhưng lại nguy nhưng bất động, định là cao thủ không thể nghi ngờ.

Quả nhiên, sau một khắc kia thiết tác thượng nhân, một bước vòng xuống đến, lao thẳng tới bọn họ mặt.

Quan Lâm nhìn một cái còn có người giống như hấn anh hùng cứu mỹ nhân, giục ngựa vừa nhanh mấy phần. Loại chuyện này, thường thường không phải là nhìn người có lợi hại hay không, mà là muốn xem người đi ra bao nhiêu danh tiếng, làm bao nhiêu chuyện.

"Giết!"

Tới gần quân lính, Quan Lâm kéo một cái giây cương, ngựa nghiêng đầu một cái. Trong tay đóng đao khẽ kéo, lưỡi đao hóa thành một cái to lớn độ cong, xoạt một tiếng, quân lính chém ngã một mảnh.

Quay người lại, lại vừa là một đao, lại có gần mười người mệnh tang Quan Lâm tay.

Trong lúc nhất thời, Quan Lâm hồ gặp bầy dê, một đường chém, lại không ai đỡ nổi một hiệp. Bị hấn như thế chém dưa thái rau tựa như liễu chết xung phong, bách thập quân lính, chỉ chớp lát sau đã giết thừa thốt tứ tán.

Trừ mấy cái người bị thương nặng không cách nào nhúc nhích, chính là mấy người nhất gan sợ phiền phức không dám đến gần, còn lại đã đi đòi nhà ma, toàn bộ nằm trên đất.

Quan Lâm hài lòng cười một tiếng, hướng kia thống lĩnh đầu trục nhìn, kia đầu trục cũng nằm trên đất, run không ngừng đến che bụng mình, một cái Cương Kiếm còn cắm ở bụng hấn bên trên, mấy lau cột máu vẫn còn ở phún huyết.

Quan Lâm đi tới bên cạnh nhìn một cái, thăm nghĩ lên một người, khẽ mỉm cười nói: "Hào kiếm pháp! Hào mỹ nhân!"

Người kia chính là bắt đầu ngồi ở thiết tác thượng nhân, vừa kéo Shuriken, kinh ngạc nhìn Quan Lâm, hồi lâu sau nhin không được cười lên một tiếng, lắc đầu một cái, đi về phía một bên.

Phiết liếc mắt Quan Lâm, không nghĩ tới hấn tử mi Dịch Dung sau khi, vẫn bị người liếc mắt nhìn ra thân phận cô gái.

Trên đất run rẩy nữ tử cũng đứng lên, chính tiến lên đón Quan Lâm.

Nữ tử cúi đầu đi thẳng qua đi, cũng không thèm nhìn Quan Lâm liếc mắt, đi suốt đến một bên đạo: "Tạ Tạ đại hiệp ân cứu mạng."

Người kia cũng chưa trả lời, đối với (đúng) quân lính cầm đầu đầu trục hô: "Cút về đi, nếu còn dám làm ác, ta liền ở trên đầu người khắc lên tên ta, đưa về trước cửa hoàng cung treo lên.

"Các hạ người nào?" Trước mắt buồn bực cả giận. Nói xong câu đó, hấn thật giống như đã rút sạch thật sự có sức lực.

"Triệu Hoài An! ! !"

Một đám còn sống quân lính rồi rít xao động, dất nhau đỡ này chạy trốn.

Một bên Quan Lâm tức xạm mặt lại nhìn hết thấy.

Quân lính hần không ít giết, sự tình hần không làm thiếu, thái độ hần không ít cười, thế nào quay đầu lại hết thảy tựa hồ cùng hần không có quan hệ gì?

Nhìn lên trước mặt cái này Triệu Hoài An, Quan Lâm khẽ mỉm cười, trong đầu nghĩ người này chắc là Triệu Hoài An Hồng Nhan Tri Kỳ lăng Nhạn Thu, vừa mới cứu nữ tử chính là Long môn đệ nhất gián điệp, Tô Tuệ vinh!

Mà thật Triệu Hoài An, hần đang ở phụ cận. Yêu cầu một cái đề cử cất giữ .

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Buồm cuộc chiến

"Lăng Nhạn Thu ở chỗ này, dựa theo nội dung cốt truyện như vậy Triệu Hoài An cũng dám cũng sẽ không xa."

Quả nhiên, Quan Lâm nhìn thấy bên kia trong rừng một trận dân ra, dự đoán nhất định là Triệu Hoài An cùng hần hai cái hợp tác không thể nghi ngờ.

Phóng người lên ngựa, chạy tới trạm kế tiếp, Long Giang Thủy Sư thuyền buồm.

"Người này thật đúng là kỳ quái, nói đi là đi." Lăng Nhạn Thu đỡ Tô Tuệ vinh thở dài nói.

Quan Lâm chăm sóc cũng không đánh, quay đầu liền đi. Lâm Tuệ vinh lúc này mới nhìn nhìn Quan Lâm đi phương hướng, hung hăng khinh bỉ liếc mắt. Dưới cái nhìn của nàng, nhất định là mới vừa nàng không để ý đến Quan Lâm, mới để cho Quan Lâm tức giận rồi đi. Quan Lâm chính là cái loại này chết vì sĩ diện, dối trá, bất thông tình lý nguỵ quân tử.

Đối với lần này, Quan Lâm hoàn toàn không biết.

Mình. Hướng thủy quân đã ngày càng thành thực, mặc dù làm theo bề quan toà quốc(phong bế cửa khẩu, không giao thương qua lại với nước khác) chính sách, nhưng là lúc này thủy quân nhăm nhien là thế giới dẫn trước tài nghệ. Năm đó Trịnh Hòa xuống Tây Dương, hạo trên biển khơi Hạm Đội, cũng đã nói rõ một điểm này.

Đồng khoảng thời gian này thế lực kịch liệt co lại, mà vừa mới thành lập không lâu tây lại vì vậy được ích lợi, thực lực đại tăng. So với ban đầu đồng, chỉ có hơn chớ không kém. Tây công Vũ Hóa Điền một tay che trời, còn có ** đệ nhất sủng phi Vạn quý phi vì hần chỗ dựa, càng là tứ vô kỵ đạn.

Quan Lâm cười ngựa ung dung xuôi nam, chỉ chốc lát sau chỉ nghe thấy tây quân lính tin tức, tây ngựa đực bên trên liền muốn ở bến tàu lên thuyền.

"Cơ hội tốt, nếu là thuyền lớn tách rời bờ, liền khó khăn."

Quan Lâm ở bến tàu bên kéo qua một tên Cẩm Y sĩ tốt, che miệng, vắn cổ, làm gọn gàng.

Thay hần nhất thân hành đầu, đem thi thể ném ở trong buồm cỏ, dùng cỏ khô đắp lại, liền cao hơn đại đội nhân mã, cùng đi bên trên chiến thuyền.

"Người đứng lại." Mới vừa đi bên trên chiến thuyền không mấy bước, liền nghe được có người sau lưng gọi lại, trong lòng căng thẳng.

"Đại nhân." Lui hướng một bên, khom người nói.

Tôi chính là trước kia tên đầu trọc kia, một bên hướng trong miệng dập đầu đến hạt dưa, một bên đi về phía bên này.

"Chẳng lẽ là bị hần nhận ra?" Quan Lâm âm thầm nắm lên cương đao trong tay, tình huống có chút không đúng, hần quyết định tiên hạ thủ vi cường.

"Ừm." Đầu trọc lãnh đạm cười một tiếng, đạo: "Người là vậy một doanh?"

"Trở về thống lĩnh lời nói, tiểu là Chu tước doanh, vốn là hai ngăn hồ sơ dưới đầu." Quan Lâm một trận hồ xả.

"Người giầy ống phá, đợi lát nữa chính mình đi dẫn một đội mới đi. Làm rất tốt." Đầu trọc nói một câu, một bên dập đầu đến hạt dưa, rồi đi.

Quan Lâm thầm nói: "Xem ra ta không có mặc bang."

Hữu kinh vô hiểm, vốn cho là bị nhận ra, thiếu chút nữa liền muốn rút đao, trước hết giết tên trọc đầu này lại nói, lấy hấn công phu, ở tây trong cầm y vệ chỉ có chỉ có Vũ Hóa Điền có thể thắng hấn một nước. Chính là kia đại đương đầu Mã Lương chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hấn, bằng vào hấn Đao Pháp, mỗi một đao có thể đều có hơn bảy trăm cân lực đao, hướng chỉ ở Đao Pháp chiêu thức Gia Tri bên dưới, uy lực càng lớn. Hấn song kiếm mặc dù lợi hại, rất nhanh. Nhưng ở lực lượng tuyệt đối bên dưới, cũng không làm nên chuyện gì, dốc hết sức hàng mười Tuệ chính là đạo lý này.

Đi qua trước buồm, hấn bị phất đến bên trong buồm đứng gác, muốn hộ vệ chính là Vũ Hóa Điền.

Thuyền lớn mặc dù ở trên sông, nhưng lại tới tới lui lui rất nhiều bờ câu đưa thư ngược hướng, truyền lại đủ loại tin tức.

Mã Lương đưa tay nhận lấy một cái bờ câu đưa thư, mở ra xem, thấp giọng nói: "Làm Tuệ vinh đến."

Quan Lâm ở bên cạnh nghe một chút, thầm nói quả nhiên không kém chút nào, kia nhìn như nhu nhược vô cùng làm Tuệ vinh chính là tây phiên tử. Cả ngày làm bộ như một bộ điềm đạm đáng yêu đáng vẻ, lấy được người khác đồng tình, lại tốt sau đó thời khắc mấu chốt ném đá giấu tay.

"Xem hấn lời nói, kia làm Tuệ vinh cùng lã Nhạn Thu hấn đã không kém đối với (đứng) đến Long Môn" Quan Lâm trầm tư nói.

"Có người đi lên!" Cầm Y Vệ cả kinh kêu lên.

Hai bóng người sát sát hai kiếm đem mùi thuyền Cầm Y Vệ giết sạch sành sinh, Quan Lâm xem bọn hấn thân thủ, liếc mắt liền nhìn ra bọn họ tu vi ở hậu thiên Tứ Trọng bên cạnh (trái phải).

Quan Lâm rút tay ra trong đao, không cầu giết người, chỉ cầu phòng thân. Vạn nhất đáng sẽ Triệu Hoài An đi lên coi hấn là thành tây phiên tử, coi như phiên toái, bất kể như thế nào đầu tiên bảo vệ tốt tự mình ở nói. Tiếp theo trọng điểm, hấn chính là muốn quan sát Vũ Hóa Điền kiếm pháp. Quan Lâm muốn đạt được kia bảo tàng, Vũ Hóa Điền đứng là hấn trở ngại lớn nhất.

Ào ào á!

Múa cờ từ thuyền buồm truy cập ngã xuống, Quan Lâm nhìn một cái thì biết rõ, kia Triệu Hoài An tới!

Đoàng đoàng đoàng ~~~

Trước mặt mấy món đồ thị vệ bị Triệu Hoài An cùng Vũ Hóa Điền công kích dư âm quét dọn, có bị mất mạng tại chỗ, có chút chỉ còn lại cụt tay cụt chân.

Triệu Hoài An nhìn qua hơn ba mươi tuổi, vác trên lưng vài cái kiếm, Ngao kiếm mà đứng, tràn đầy cao thủ phong độ, đưa mắt nhìn đạo: "Các hạ người nào?"

"Vũ Hóa Điền! ! !" Vũ Hóa Điền vừa nói xong tung kiếm mà xuống, đâm thẳng Triệu Hoài An đi.

Bên kia giống vậy đã nộp lên tay, tây đại đương đầu Mã Lương ngày hôm sau Lục Trọng tu vi, vững vàng ngăn chặn hai người, từ đầu đến cuối không tới 30 chiêu, hai người đã bị đâm chừng mấy kiếm.

Làm leng keng! ! !

Triệu Hoài An cùng Vũ Hóa Điền bóng kiếm nặng nề, chung quanh giấy buồm bị kiếm quang cán nát tứ tán mà bay.

"Hai người này đều đang là ngày hôm sau Bát Trọng tu vi." Quan Lâm nhìn một hồi, làm ra phán đoán.

Ngày hôm sau Bát Trọng, ở trên giang hồ đã coi như là cao thủ, xem hai người kiếm thuật đều là tốt nhất ngôi kiếm thuật, ít nhất Quan Lâm đầu thu Đao Pháp lúc này ở hai người bọn họ trước mặt còn lên không mặt bàn. Nhược quả thật muốn chống lại, sợ rằng qua không mấy chiêu.

Tăng ! ! !

Đột nhiên, Vũ Hóa Điền một cái xoay người, trường kiếm trong tay hất một cái, bay ra một cái vô chuôi lưỡi dao sắc bén, vạch qua mấy cái cột buồm, cột buồm toàn bộ ứng tiếng mà đứt, khí thế không giảm hướng Triệu Hoài An luân đi qua.

"Đây chính là Vũ Hóa Điền lợi hại nhất tuyệt chiêu đi!" Quan Lâm hốc mắt co rút lại, vừa mới Vũ Hóa Điền ra một chiêu này thời điểm, thật sự là quá nhanh, quá quỷ dị. Âm thầm đột nhiên nhiều hơn tới một cái vô chuôi lưỡi dao sắc bén, đảo mắt cho đến tốc độ, một kiếm này chỉ sợ sẽ là một loại ngày hôm sau Cửu Trọng đỉnh phong cao thủ cũng không nhất định có thể tiếp được.

Đối mặt một kiếm này, Triệu Hoài An nào dám tiếp tục, nhích sang bên nhường một cái, liền vội vàng tránh khỏi. Nói lên một tấm đại y, ngăn trở Vũ Hóa Điền, đánh về phía Mã Lương đi. Lần này ám sát, hấn là thất bại, đã hơn một năm tới nay lần đầu tiên thất bại.

Triệu Hoài An đối phó Mã Lương dĩ nhiên là bắt vào tay, mấy chiêu liền đem Mã Lương ép qua một bên. Nhìn cùng hấn hành động chung Sùng Châu cùng nước Châu hai người tất cả đã bị thương, trong lòng càng là cấp bách.

"Cung Tiễn Thủ! ! !" Mã Lương nhìn một cái mấy người phải chạy, lập tức hô.

Cầm Y Vệ vô số Cung Tiễn Thủ lập tức bắt đầu chuẩn bị, chỉ chốc lát sau cùng với toàn bộ đến nơi. Mã Lương lúc này, nhìn hai cái bị thương con mỗi đang ở trước mắt. Nâng kiếm lần nữa xông lên.

"Là thời điểm." Quan Lâm hét lớn một tiếng. Trong tay chỉ đao một đao cắt đứt xuống, vài tên Cầm Y Vệ chém nhào trên đất.

"Ăn ta một đao!" Một đao bổ về phía Mã Lương.

Chiến hướng đột biến, có liên quan lâm gia nhập, vốn là đối mặt Phi nguy cơ cũng phải để hóa giải.

Một đao chém xuống, khí phá núi sông.

"Chém! ! !"

Vô cùng đơn giản một chiêu, không có bất kỳ hoa tiêu, đơn giản trụ cột nhất một đao, từ không trung dừng thẳng bổ xuống.

Lâm "Phốc!"

Mã Lương một búng máu kiếm phun ra, không cam lòng nhìn Quan Lâm.

"Biến thái." Thầm mắng một tiếng, một đao này nặng như vậy, tuyệt đối vượt qua ngàn cân lực trùng kích, hấn song kiếm là tương đối nhẹ vũ khí, cũng không thích hợp đón đỡ một đao này, nhưng là đao quá thực quá nhanh, nhưng lại không thể không tiếp tục. Nhưng là bị Quan Lâm một đao trọng thương.

"Nhìn làm gì? Còn không chạy!" Quan Lâm nhìn ở một bên ngăn người Triệu Hoài An ba người, một trận tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cướp của người giàu giúp người nghèo khó

Trải qua Quan Lâm nhắc nhở, Triệu Hoài An đám người mau chóng thức tỉnh, liền vội vàng nhảy xuống sông. Quan Lâm vừa đỡ đẩy ra đuổi kịp mấy người, đi theo xoay mình nhảy xuống mũi thuyền.

Nhảy vào trong sông sau khi, Quan Lâm mới Mộ Nhiên nhớ tới: "Ta không biết bơi oa! ! !"

Khi hấn ở khi tỉnh dậy, đã vào đêm, ở một cái trong lán cỏ, bên người nổi lên một đồng lửa. Triệu Hoài An ba người đang ngồi ở đồng lửa bên kia, ân cần nhìn hấn. Thấy Quan Lâm tỉnh lại, liền vội vàng hỏi: "Tiểu huynh đệ tỉnh, có thể có chỗ nào khó chịu sao?"

Quan Lâm cười một tiếng, khẽ lắc đầu, tỏ ý hấn cũng không đáng ngại.

"Hôm nay nếu không phải tiểu huynh đệ, chúng ta sợ rằng" Dương nước Châu nói, cùng mấy người liền vội vàng cảm tạ ngày hôm nay Quan Lâm tương trợ ân.

Lúc này, Dương nước Châu ánh mắt sáng lên.

"Ta nghĩ ra rồi, người là ngày đó ở bờ sông cứu đàn bà kia người." Dương nước Châu nhớ tới. Ngày đó Quan Lâm cùng lăng Nhạn Thu cứu làm Tuệ vinh, hấn và Triệu Hoài An đám người liền ở một bên xem, chỉ là không có hiện thân a. Đã nhiều năm như vậy, Triệu Hoài An vẫn là không có dừng khi đi đối mặt lăng Nhạn Thu.

Quan Lâm biết rõ bọn họ ngày đó ở nơi đó, lại giả vờ làm một mặt mờ mịt đáng vẽ, hỏi "Bờ sông? Ngày nào?"

Triệu Hoài An đạo: "Tiểu huynh đệ không nên hiểu lầm, người hôm qua ở bờ sông cứu đàn bà kia thời điểm, chúng ta vừa vịn từ nơi đó đi ngang qua, thấy tiểu huynh đệ nghĩa cử."

Quan Lâm nghe vậy, biểu thị biết, trong bụng nhưng là oán thầm không dứt.

"Tiểu huynh đệ thế nào ở trong cảm ỷ vệ?" Triệu Hoài An hỏi.

"Đương nhiên là chờ người hiện thân cùng Vũ Hóa Điền đại chiến." Quan Lâm trong lòng nghĩ đến, ngoài miệng lại lạnh nhạt trở lại "Ha ha, chuyện này nói rất dài dòng, không nói cũng được!"

Quan Lâm gọi lên liếc mắt đại khái, câu này lời kịch hần mỗi lần từ trong ti vi thấy, liền bộ dùng một chút.

Hướng về phía đông lửa bắt đầu cùng bọn họ từ từ nói chuyện với nhau, Quan Lâm phát hiện này Triệu Hoài An võ đạo biết rất là tinh thâm, nhất là đối chiêu thức ứng dụng, đơn giản là Đăng Phong Tạo Cực. Thường thường mấy cái vô cùng đơn giản chiêu thức, trải qua hần giải thích sau khi, không biết Huyền Áo mấy phần. Một đêm tâm sự, Quan Lâm tự cảm thu hoạch rất phong phú.

Ngày mai, Quan Lâm cáo biệt ba người, một thân một mình lên đường, lại bắt đầu hướng phương hướng tây bắc đi tới, khoảng cách cùng Cổ Thiêu Đường ước định ngày liền ở ngày mai.

Ngã vào trong nước, Quan Lâm tùy thân mang theo ngân lượng nhưng là rơi vào trong sông. Sở một cái toàn thân cao thấp, cuối cùng chỉ tại hần trong chiếc nhẫn, tìm ra một lượng bạc, nhưng là ngày đó phát hiện trong chiếc nhẫn có không gian thời điểm, nhất thời nổi dậy bỏ vào. Nhưng là chỉ này một lượng bạc, có gì hữu dụng đâu? Còn chưa đủ một con ngựa giá tiền.

"Vừa mới thật hần thật tốt hỏi một chút Triệu Hoài An, giống như hần lớn như vậy Hiệp, cả ngày lẫn đêm Hành Hiệp Trọng Nghĩa, tiếp tế nhỏ yếu, tiền hần là từ đâu mà tới!"

Đi ở người đến người đi trên đường chính, đủ loại tiếng rao hàng, nghênh đón không ngừng.

"Mau tránh ra, mau tránh ra! Người không muốn sống?"

"Đến, tiểu nương tử, hôn một cái"

"Hoàn khổ?" Quan Lâm nhìn một cái trước mặt mấy cái ngang ngược càn rỡ công tử ca, cười.

Hần không có tiền, nhưng là những người này có tiền, hơn nữa cướp bọn họ tiền, hần một chút tội ác cảm giác cũng không có. Liền hướng Đình quân lính này hai ngày cũng giết có gần trăm người, bắt chẹt một chút hoàn khổ thì càng thêm không có gì băn khoăn. Nha, không đúng, cái này gọi là cướp của người giàu giúp người nghèo khó.

Vì vậy, mấy cái này hoàn khổ bị kịch. Quan Lâm đi lên liền đánh, bắt luận mấy người gọi thế nào cho, quả đấm không ngừng hướng trên đầu chăm sóc. Cho tới khi mấy người đánh sưng mặt sưng mũi mới vừa dừng tay. Hần lúc hạ thủ, không chế một chút cường độ, bằng không, bằng vào hần kia lực lượng cường đại, sợ rằng một quyền là có thể kết quả bọn họ sinh mạng.

Một hồi tốt đánh sau khi, Quan Lâm hỏi "Còn nói không?"

"Ồ ô không dám." Kia cầm đầu công tử ca si si sách sách nói.

Quan Lâm hài lòng cười một tiếng, hỏi tiếp: "Sau này còn dám khi dễ người không? Còn dám trêu đùa đàn ông phụ nữ không? Còn dám hoành hành ngang ngược không?"

"Ồ ô, không dám, cũng không dám. . . nữa, hảo hán tha mạng a!" Khóc hướng Quan Lâm bấp dùi ôm tới, hù dọa Quan Lâm liền vội vàng tránh ra, trong đầu nghĩ: "Người nha nghĩ tại ta trên chân lau nước mũi, cũng không có cửa!"

Quan Lâm nhìn không sai biệt lắm, liền hỏi: "Có bạc không?"

"Ồ ô, không dám, thật không dám a!"

Quan Lâm nghe vậy tức giận, cảm tình như vậy nửa ngày, hàng này liền nhớ câu này "Hần không dám!"

Đề xuống đất lại vừa là hành hung một trận, vốn là sưng mặt sưng mũi gương mặt hoàn toàn biến thành đầu heo, chung quanh vây xem đám người càng ngày càng nhiều, rồi rít khen ngợi, mấy người kia bình thường hoành hành hương lý, không biết liên quan (khô) bao nhiêu chuyện xấu, không biết hồng bét. Đạp bao nhiêu xanh xuân thiếu nữ, Quan Lâm xuất thủ tất nhiên đại khoái nhân tâm.

Lúc này, Quan Lâm hỏi "Có bạc không?"

"Có, có a, đều ở đây mà" vừa nói liền vội vàng từ trong lòng ngực móc ra một xấp từ ngân phiếu và bạc vụn.

Quan Lâm nhìn một chút một vừa khóc ti tê thiếu nữ, đem mấy thỏi bạc nhét vào trong tay nàng. Nơi nào một tấm một trăm lượng ngân phiếu, đem còn lại một chút rơi vãi trên không trung, hô: "Nhặt tiền á!"

Quan Lâm lời còn chưa dứt, đám người chung quanh đầu tiên là ngẩn ngơ, tiếp lấy điên cuồng. Quan Lâm đệ nhất nhân biết được quần chúng nhân dân lực lượng cường đại, tốc độ kia, so với những võ giả kia cò nhanh hơn mấy phần, nơi nào giống như là tay trái gà không chặt đáng về.

Đám người tản đi, chỉ có mấy cái hoàn khổ run sợ đến ngồi xổm ở nơi đó, mà nhặt tiền mọi người đã sớm chạy về nhà, rất sợ người khác lại phải đi về, ngay cả cái đó bị giam cầm ngoài ý muốn cứu thiếu nữ cũng chạy mất tăm. Quan Lâm khí thở dài lòng người không Cổ, lòng người không Cổ a!

"Người! Tới." Quan Lâm chỉ hướng hoàn khổ liền một người tùy tùng đạo.

Người kia bị dọa sợ đến run lên, si si sách sách hỏi "Ngài, ngài gọi ta?"

Quan Lâm đạo: "Nói nhảm, không phải là người là ai."

Thật ra thì cũng không thể trách hẳn, Quan Lâm vừa mới biểu hiện quá lợi hại, bọn họ tổng cộng năm sáu người, không tới thời gian một chun trà, liền toàn bộ nằm xuống. Quan Lâm sờ đi tìm hắn, là nhìn hắn mặt hay lại là được, vừa mới không có bị thương rất nghiêm trọng, mấy người còn lại nói chuyện vào lúc này đều bất lợi tác.

"Ta tới hỏi người, người biết nơi đó mua có đá nam châm?"

"Đá nam châm? Nha, ở bên kia."

Quan Lâm trải qua cùng Triệu Hoài An một đêm thảo luận, đối với (đúng) Vũ Hóa Điền kiếm pháp trao đổi một phen tâm đắc.

Từ Triệu Hoài An vậy người biết, Vũ Hóa Điền cửa này kiếm pháp ở trên giang hồ rất nổi danh, được đặt tên là Phiêu Linh Từ Mẩu kiếm pháp, Từ Mẩu song kiếm một dài một ngắn, đem người làm khắc chế một thanh kiếm thời điểm, một cây khác kiếm sẽ chớp mắt đã tới, cực kỳ quý dị khó khăn ngăn cản.

Triệu Hoài An tốt nhất nghĩ đến dùng thiết tác tới khắc chế cầm một cái Phi Nhận, chỉ cần khắc chế kia một cái Phi Nhận, Vũ Hóa Điền kiếm pháp liền muốn giảm bớt nhiều.

Nhưng là kia Phi Nhận vô chuôi, căn bản cũng không có địa phương có thể khóa lại, hơn nữa kia Phi Nhận tốc độ quá nhanh, muốn dùng thiết tác tới khắc chế Vũ Hóa Điền kiếm pháp, theo Quan Lâm sợ rằng còn không có dễ dàng như vậy. Nhưng là có nam châm cũng không giống nhau, chỉ cần dùng số lớn nam châm, Quan Lâm liền có biện pháp đối phó Vũ Hóa Điền Phi Nhận. ps: Cát giữ, đề cử! Vừa mới nhìn một cái lại không có gia tăng, ngược lại giảm bớt một cái, mặc dù chỉ thiếu một cái cát giữ, nhưng là vẫn là rất thương tiếc tích! Thật to môn tiện tay một chút đánh, liền có thể cho ta một cỗ cường đại lực lượng, đề cử, cát giữ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tiểu Hoàn Đan

Nam châm vận dụng sự việc có lai lịch từ xa xưa, sớm ở Thượng Cổ Thời Kỳ, Hiên Viên Thị liền dùng nam châm làm ra Xe Chi Nam.

Đề xuống một loại phát triển kinh tế quy luật, chỗ nào tài nguyên khoáng sản phong phú, kinh tế địa phương phải làm hơi phát đạt, địa phương cư dân cũng ít nhiều gì lấy được một chút chỗ tốt. Rất nhiều nơi zh Phụng ử đi ngược chiều mở làm không biết mệt, cho là một vốn bốn lời sự tình.

Nhưng là lúc này xã hội cũng không nhưng, càng khoáng sản phong phú phương, lại để cho trăm họ sinh hoạt càng quần bách, nguyên nhân cuối cùng chính là triều đình hạn quan lộng quyền, trung gian kiếm lời túi tiền riêng, vô cùng xa xỉ vô cùng ngọc sở trí.

Đề xuống người kia từng nói, Quan Lâm muốn đá nam châm ở huyện thành đại tiệm sắt tử mới có mua, này trong trấn nhỏ nhưng là không có.

Huyện thành kia ngay tại Lạc Thủy sông đầu, từ nơi này qua, đi Long Môn ngược lại cũng không xa, cưỡi một ngựa tốt không cần đại nửa ngày liền đến. Quan Lâm cầm kia một trăm lượng ngân phiếu nhất thời ngược lại cũng không thiếu tiền, mua một con ngựa hướng huyện thành chạy đi.

"Tê Cẩm Y Vệ?"

Mới vừa vào thành, liền có lui tới tiểu đội Cẩm Y Vệ qua lại tìm phòng, bình thường như vậy huyện thành, trừ mấy cái quan sai nha dịch căn bản không thấy được mấy cái quân lính, nhưng lúc này chỉ cửa thành lầu bên trên thì có gần trăm người trông chừng.

"Đứng lại!"

"Đừng chạy!"

Mới vừa vào thành không lâu Quan Lâm, liền nghe được sau lưng hỗn loạn lung tung, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy được một đôi Cẩm Y Vệ đuổi sát một cái đại hòa thượng, chung quanh người đi đường bị dọa sợ đến rồi rít nẻ tránh.

Hòa thượng kia năm quá lục tuần, đầu cao lớn, một chuỗi Đại Phật hạt châu mặc ở trên cổ, đã bắt đầu tiêu biểu râu bạc run lên một cái, Quan Lâm từ hần nhíp bước cùng hô hấp đến xem, biết cái này đại hòa thượng nhất định là một cao thủ, bất quá đã người bị thương nặng.

Quan Lâm thấy vậy, lặng lẽ theo sau.

"Cầm Y Vệ đuổi giết người mặc dù không nhất định cũng là người tốt, nhưng Cầm Y Vệ làm việc, có thể phá xấu ta đương nhiên sẽ không bỏ qua cho." Quan Lâm tà tà cười một tiếng thâm nói. Con đường đi tới này, đồ vật hai đối với (đúng) khắp thiên hạ trăm họ hãm hại có thể nói nhìn thấy giết mình.

Hòa thượng này vốn là đại giác Tự một tên nhà sư, ở đại giác Tự tu trì đã có hơn ba mươi năm, cùng từng đồng công vạn Ngọc Lâu còn là bạn tốt.

Vạn Ngọc Lâu thích cất giữ đủ loại Kỳ Trân Di Bảo, trong đó lấy một viên đan dược thần kỳ nhất, chính là hần năm đó tiêu phí chớ giá thật lớn, từ võ lâm thái sơn bắc đầu Thiếu Lâm Tự đòi lấy đến, danh viết "Tiểu Hoàn Đan."

Viên thuốc này ở Thiếu Lâm chính là thập đại đan dược một trong, mặc dù không kịp Thiếu Lâm đệ nhất Đan Đại Hoàn Đan như vậy nổi danh, nhưng cũng là công hiệu phi phàm. Có thể Tây Kinh Phật Tùy, điều hòa âm dương. Người thường ăn bách bệnh bất sinh, chỉ cần không chết, bất kể nặng hơn nội thương, cũng có thể giữ được một cái sinh mạng. Võ giả ăn, càng có thể giúp người tu hành, đột phá tu vi bình đĩnh, bùng lợi hại.

Vạn Ngọc Lâu sau khi chết, đại giác Tự tình huống cũng một ngày không bằng một ngày, mặc dù trên danh dự đồng nhâm nhiên đáp lời có nhiều chiều cổ, thật ra thì hiệu quả đã không lớn. Nhất là tây nổi dậy, trước đây không lâu đồng mấy vị thủ lĩnh nghị sự, bị Vũ Hóa Điền hung hăng nào một trận sau khi, đại giác Tự uy danh quét sân.

Không biết Vũ Hóa Điền từ chỗ nào biết được Tiểu Hoàn Đan bí mật, tây đại đương đầu Mã Lương được nội thương sau khi, liền bắt đầu phái người đối với hần càn tào rảo rảo.

Có Tiểu Hoàn Đan, chẳng những có thể chữa khỏi Mã Lương nội thương, còn có thể để cho công lực của hần nâng cao một bước, là Tây Bình thêm một phần trợ lực.

Đại hòa thượng dừng bước lại, có chút thờ dốt mấy hơi thở, đạo: "Các ngươi như thế đuổi tận cùng không buông, sẽ không sợ chúng ta đồng trả thù sao? Các ngươi tây thành lập cũng bất quá ngắn ngủi nửa năm, dù sao không bằng ta đồng nội tình thâm hậu, mấy vị cần phải hiểu rõ. Lại nói, mặc dù ta đã người bị thương nặng, nhưng là lấy mấy người các ngươi muốn để lại ta sợ là còn có chút khó khăn chứ?"

Vài tên Cầm Y Vệ nghe vậy, rồi rít hai mắt nhìn nhau một cái, không có tỏ thái độ, cũng không có lại gần trước.

Cầm đầu Cầm Y Vệ đi ra, lại là một gã bách hộ, giễu cợt nói: "Đồng? Hừ, chúng ta tây còn thật không sợ các ngươi tây! Các ngươi đồng cao thủ cơ hồ cũng để cho người tru diệt hầu như không còn, còn có tài năng gì?"

Đại hòa thượng nghe một chút, giận dữ, lại không nói gì.

Bách hộ đạo: "Lại nói, ngươi chẳng qua chỉ là đại giác Tự một tên Tiểu Thủ Tọa, chính là các ngươi Phương Trọng chúng ta tây muốn giết cũng là lấy đồ trong túi. Muốn sống a, có thể a! Giao ra Tiểu Hoàn Đan, nhìn cùng là là triều đình ra sức phân thượng, ta lưu ngươi một tên."

Đại hòa thượng cười lạnh không dứt, lưu hần một tên? Nếu là hần thật giao ra Tiểu Hoàn Đan, sợ rằng chết nhanh hơn. Hai tay sờ một cái Phật Châu, quát lên: "Các vị thí chủ, nếu phải làm đuổi tận giết tuyệt như vậy chuyện, lão nạp bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là độ các ngươi Thượng Thiên!"

Quan Lâm đứng ở sau tường, nghe lâu như vậy rốt cuộc nghe hiểu.

Nguyên bản định ở đại hòa thượng nguy cơ thời điểm, xuất thủ cứu bên trên một cứu, không nghĩ tới hòa thượng này lại là đồng Tay Sai!

"Đánh đi, đánh đi, chó cắn chó một miếng lông, tốt nhất hợp lại một cái đồng quy vu tận, lưỡng bại câu thương!" Quan Lâm ở trong bóng tối cho bọn hần âm thầm kích động.

Đồng cùng tây, không có một là đồ tốt!

"Giết!"

Bách hộ ra lệnh một tiếng, một bọn Cầm y vệ ứng tiếng mà động, rồi rút rút đao hướng lão hòa thượng chém tới.

Cầm Y Vệ không như bình thường quân lính, bọn họ đều là từ võ số tinh binh bên trong trải qua nghiêm khắc chọn lựa ra, hoặc là từ nhỏ tiến hành bồi dưỡng, trải qua các loại tàn khốc khảo nghiệm cùng sàng lọc, cuối cùng lưu lại chính là Cầm Y Vệ.

Cầm Y Vệ chính là bình thường một tên lính quen cũng ít nhất nắm giữ ngày hôm sau Nhất Trọng tu vi. Có thể nói trong cầm y vệ, người người tất cả biết võ công, chức vị càng cao võ công Tự Nhiên càng thêm lợi hại.

Cầm Y Vệ công kích sở dĩ đáng sợ, không chỉ là tất cả mọi người bọn họ cũng là võ giả, mà là bọn hần biết phối hợp, chỉ cần không người trở lên liền có thể liên hiệp thành một cái trận pháp, được đặt tên là Cầm Y đại trận, người ta nói càng nhiều, đại trận uy lực càng lớn.

Đại hòa thượng ngày hôm sau Lục Trọng tu vi, vốn là cũng coi như một cao thủ. Nhưng là bị Vũ Hóa Điền đụng vào, bị đánh trọng thương, cũng không

biết hấn là thế nào từ Vũ Hóa Điền trong tay thoát được sinh mạng, lúc này một thân thủ đoạn, lại không phát huy ra ba thành.

Bất quá ngán ngùi mấy hơi thời gian, liền bị chém trúng mấy đao, chảy máu không ngừng.

Mà Cẩm Y Vệ bên này giá cũng không nhỏ, ba người bị thương nặng, một người bị đại hòa thượng Phật Châu đập não tương vỡ toang.

Đại hòa thượng run lên cả sa, hét lớn một tiếng, tảo khai trước mặt mấy cái Cẩm Y Vệ, nhảy đến một bên đao: "Bọn ngươi yêu nghiệt, thật là đáng hận! Ngã Phật Từ Bi, nguyên bản định lưu các ngươi một con đường sống, không biết sao các ngươi nhâm nhiên Mông Muội không biết tiến thoái. Lại xem ta pháp bảo! ! !"

Đại hòa thượng nói xong, mấy cái Cẩm Y Vệ hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít thăm nói: "Hòa thượng này, đầu xấu?"

"Chém hấn!"

Bách hộ một người một ngựa, lần nữa xông lên.

Đại hòa thượng không hoảng hốt không gấp, móc ra một cái túi giấy, một chút ném qua!

Tăng phúc! ! !

Bách hộ một đao nhìn thấu kia túi giấy, phía sau mấy cái Cẩm Y Vệ cũng theo kịp. Trong gói giấy tất cả đều là vôi sống, mười mấy Cẩm Y Vệ bị vôi sống thêm một thân. Đại hòa thượng thấy cơ hội này, quay đầu liền chạy.

Quan Lâm ở đầu tường sau nhìn trọn mắt hốc mồm, hồi lâu sau, mới vừa tự lẩm bẩm: "Rất lợi hại một chiêu, đơn giản, thực dụng! Ta có thể học tập cho giỏi học tập, cạc cạc!" ps: Vừa mới nhìn một cái, lại đến Bảng truyện mới mười sáu tên gọi, cạc cạc tất cả đều là các vị đại công lao lớn a, đặc biệt đăng lên chương một, trò chuyện tỏ tâm ý. Lại ps: Tối hôm qua trúng độc thức ăn, người bị thương nặng a! Bất quá bảo đảm không thấp hơn đôi mới thì sẽ không ít trích (dạng), người bảo lãnh phẩm! ! !

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ngày hôm sau Đệ Bát Trọng

Trời cho mà không lấy, phản thụ kỳ cữu.

Bảo vật đang ở trước mắt, há có thể không cạnh tranh?

Những ngày qua Quan Lâm mỗi đêm cũng đang ngồi luyện khí, tu luyện Xuân Thu Phách Khí Quyết.

Ngày hôm sau Tứ Trọng thời điểm, thân thể cơ sở đã đánh hạ, liền có thể trong tu luyện công, người khác đều là vào lúc này bắt đầu trong tu luyện công. Mà Quan Lâm bất đồng, trước hấn không có cơ hội hay không đạt được Nội Công Tâm Pháp, cho đến ngày hôm sau Lục Trọng thời điểm, mới bằng vào Xuân Thu Phách Khí Quyết đột phá Đệ Thất Trọng.

Quan Lâm cơ sở muốn vượt xa người bình thường, mà khi ban đầu hấn trong một đêm liền tu thành tầng thứ nhất công pháp, có thể thấy hấn tư chất vốn là cực tốt. Ngày mấy ngày, Quan Lâm đã đến Đệ Thất Trọng đỉnh phong.

Tiểu Hoàn Đan, hấn phải đạt được.

Có Tiểu Hoàn Đan tương trợ, Quan Lâm sau khi đột phá ngày Đệ Bát Trọng, coi như làm ít công to, thời gian tu luyện phải thật lớn trước thời hạn. Hơn nữa Tiểu Hoàn Đan có tẩy mao phạt tùy kỳ hiệu, đối với hấn đem tu luyện cũng là rất nhiều chỗ tốt.

"Ngày Tiểu Hoàn Đan, ta muốn định!" Quan Lâm xoay người lại dắt lấy ngựa, xuất ra đóng đao, vỗ ngựa xông ra.

Mười mấy Cẩm Y Vệ, gặp Mãnh xông lên Quan Lâm, rôi rít nhượng bộ. Nhất là thấy Quan Lâm một đao đem trước một người chém thành hai khúc, lại một đao càn quét, đem mấy người chặn ngang chặt đứt, càng là sợ hãi tất cả bốc lên.

Kia bách hộ hốc mắt co rụt lại, nhớ tới ngày đó, chính là người này đưa bọn họ đại đương đầu một đao chém thành trọng thương.

Quan Lâm nhìn một cái một bên hòa thượng, lập tức la lên: "Không trả nổi ngựa, là Vương công công gọi ta tiếp ứng người!"

"Vương công công?" Đại hòa thượng sững sờ, rõ ràng không nghĩ đứng lên là vị nào công công.

Thấy Quan Lâm vọt tới bên người, cũng không kịp ngấm nghĩ nữa là vị nào Vương công công, lúc này hấn nếu không phải đi, chỉ sợ cũng đi không, trong thành Cẩm Y Vệ cũng không chỉ mười mấy người này. Nếu như chờ bên trên một hồi, đại đội Cẩm Y Vệ đến, hấn nhất định chấp cánh khó thoát.

"Ngồi vững vàng." Quan Lâm nhìn đại hòa thượng phóng người lên ngựa, gươm đao liền giết cản đường một người, xong ra.

Hai người phóng ngựa chạy như điên, chạy thẳng tới cửa thành.

Trên cổng thành một bọn Cẩm y vệ nhìn thấy xa xa vọt tới hai người, lúc này liền đóng cửa thành. Cũng may Quan Lâm ngựa cũng tạm được, một bọn Cẩm y vệ còn không có đi xuống, hấn đã vọt tới cửa thành.

"Giết!"

Phốc phốc phốc ~~~

Mấy cái đóng lại cửa thành tiểu binh ở đâu là Quan Lâm đối thủ, hoặc một đao một cái, hoặc một đao nhiều cái, một đường hướng một đường giết, không mấy cái, liền giết sạch sành sinh.

Huyện thành cửa thành cũng không phải là rất thâm hậu, đều là cửa gỗ.

Thường thường chiến tranh lúc, cũng có thể dùng Cự Mộc đụng ra. Mà Quan Lâm ở trong cửa thành, thì càng thêm thuận lợi, kia cửa thành môn xuyên bất quá cỡ khoảng cái chén ăn cơm, đối với hấn một cái ngày hôm sau Thất Trọng vô giá mà nói, muốn Phá chỉ dễ như trở bàn tay.

Ầm!

Ken két két.

Một đao phá ra cửa thành, đại đao khều một cái liền đem cửa thành tảo khai.

Hai người cưỡi ngựa chạy nửa giờ, trung gian Quan Lâm thay đổi ba lần phương hướng, đem phía sau Cẩm Y Vệ dần dần cũng hất ra, phương mới dừng lại.

"Người rút cuộc là người nào?" Đại hòa thượng một đường vừa đi vừa nghĩ, loại bỏ các loại khả năng, đưa hấn nhận biết người cũng qua một lần, thật sự là không nghĩ đứng lên vị kia "Vương công công!", mặc dù nhận biết thái giám bên trong xác thực có mấy cái họ Vương, nhưng là những thứ kia trong tay cũng không có quyền gì. Quan Lâm thực lực, rõ ràng không phải là những người đó có thể phá ra.

"Ha ha, xuống ngựa đi! Chúng ta từ từ nói." Quan Lâm hướng sau lưng đại hòa thượng đạo.

Hòa thượng hai chân vừa rơi xuống đất, Quan Lâm gươm tay lên chính là một đao, kết quả đại hòa thượng sinh mạng.

"Nếu là ở lập tức giết người, người máu chẳng phải là muốn bản y phục của ta cùng ta con ngựa?" Quan Lâm cười một tiếng, tung người xuống ngựa, hướng đại hòa thượng đi tới.

Hòa thượng này nếu là đông Tay Sai, giết cũng liền giết.

Từ chuyển thế sau khi, Quan Lâm phát hiện mình cùng lúc trước sớm cũng không giống nhau, không phải là ban đầu can đảm đó tiểu sợ phiền phức hấn. Ở quan đội lâu như vậy, đã sớm quán đầu đao liếm máu thẳng ngày.

Nơi này không phải là ban đầu cái thế giới kia, mặc dù giống vậy hài hòa, bất quá nơi này và hài là cường giả tuyệt đối thống trị. Người có thể không phục, không phục cũng phải nhin đến, trừ phi người có đánh vỡ hết thảy cấm kỵ quy tắc năng lực, bằng không chỉ có thể ngoan ngoãn im miệng.

"Người cho rằng là đem Tiểu Hoàn Đan giấu ở Phật Châu trong, người khác liền phát hiện không?" Quan Lâm cầm lên đại hòa thượng Phật Châu, hướng về phía trong đó một viên một chút bóp vỡ, bên trong bất ngờ liền có một cái hộp sắt nhỏ tử.

Thông qua Quan Lâm một đường quan sát, cái này đại hòa thượng trong tay Phật Châu cũng chưa có cách qua tay!

Phật Môn Đệ Tử tay cầm Phật Châu vốn là không có gì, nhưng là Phật Châu ở trong tay nhưng không thấy hấn có bóp, từ đầu đến cuối đem một hạt châu trong đó thật chặt siết trong tay. Huống chi, đem bảo bối giấu ở bất kỳ địa phương nào, cũng không có giấu ở trên người mình an toàn. Cho nên Quan Lâm kết luận Tiểu Hoàn Đan ở nơi này cái Phật Châu bên trong.

Đúng như dự đoán, bị giam cầm dễ dàng tìm tới.

Quan Lâm không có lập tức bắt đầu bế quan, mà là lại về đến huyện thành bên trong, hấn phải trở về. Chung quanh đây chỉ có này trong huyện thành có hấn yêu cầu đá nam châm, xa một chút nữa coi như đường vòng.

Đứng ở sau đèn thì tới!

Nguy hiểm nhất địa phương an toàn nhất!

Cầm Y Vệ không nghĩ tới, Quan Lâm rõ ràng đã trốn cách bọn họ không chế phạm vi, còn sẽ trở về.

Quan Lâm đi tới cửa thành thời điểm, trên cửa thành phòng bị đã sớm không giống hần lần trước lúc tới sâm nghiêm như vậy. Cũng đúng là như vậy, Quan Lâm mới có thể nghênh ngang, đường hoàng tiến vào.

Quan Lâm đem mà hần cần đá nam châm mua đủ, quang minh chính đại tìm một cái khách sạn, ở lại.

Vào đêm, Quan Lâm đem hộp sắt nhỏ từ từ từ mở ra, một cỗ Đan thom tho vào mũi, khiến cho hần tinh thần lập tức rung một cái. Thật chặt là hỏi một câu này Tiểu Hoàn Đan mùi thuốc, hần đều rõ ràng cảm giác vùng đan điền chân khí một trận xao động.

Một cái đem Tiểu Hoàn Đan nuốt vào, bắt đầu tu luyện.

Xuân Thu Phách Khí Quyết bắt đầu chậm rãi điều động trong đan điền kia một đạo chân khí, từ từ vận chuyển. Trong miệng Tiểu Hoàn Đan, còn không có mồm, liền hòa tan thành một dòng nước ấm, theo cổ họng, chạy thẳng tới bụng đi.

Àm!

Tiểu Hoàn Đan vừa xuống bụng, Quan Lâm trong đan điền chân khí ngay lập tức sẽ bạo động.

Vốn là vững vàng vận hành chân khí, mạnh mẽ gia tốc, điên cuồng chuyển động. Trong đó một đạo chân khí bắt đầu dâng trào, dần dần lên cao, theo Đan Điền mà lên, liên tiếp xông phá âm đông, Thần Khuyết, lượng nước, xuống quần thẳng tới huyệt Thiên trung, mới vừa có chút giảm bớt thế đầu. Mà trong đan điền chân khí dần dần bắt đầu tăng nhiều, mỗi xoay tròn một tuần đều có mới chân khí xuất hiện, chỉ chốc lát sau liền đem Quan Lâm Đan Điền trương mãn.

Một khắc đồng hồ, hai khắc đồng hồ, canh ba chung đi qua, Quan Lâm Đan Điền đã bắt đầu căng đau, mà Quan Lâm toàn thân đã sớm bị mồ hôi bị ướt. Nhưng vào lúc này, Quan Lâm kia một cỗ dâng trào chân khí, rốt cuộc dọc theo đường đi đi, xông phá đỉnh đầu huyệt Bách hội. Bắt đầu chậm rãi chảy trở về.

Quan Lâm Nhâm Mạch bị ngăn ngại một hồi toàn bộ giải khai, bót đi người thường gần ba năm đến năm năm công lực khổ công.

Làm kia một chú chân khí lần nữa trở lại Đan Điền sau khi, Đan Điền trong nháy mắt —— oanh ~~~~! ! !

Trong đan điền một tiếng chấn động, Quan Lâm kết luận thân thể một trận run rẩy, Quan Lâm Đan Điền một chút phòng lớn gần thập bội, vốn là xao động chân khí cũng trong nháy mắt an định lại.

Lúc này, Quan Lâm trong nháy mắt mở hai mắt ra, một mắt tinh quang chợt lóe rồi biến mất.

Từ nay, bước vào ngày hôm sau Đệ Bát Trọng! ps: Lên bảng, cạc cạc, tất cả đều là thật to môn công lao, tiểu đệ bái tạ. Vệt lửa hèn hạ tự sướng một chút, nếu có thể đem trước mặt vài người cho bạo nổ, coi như thoải mái, cạc cạc.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đứng hèn tới

Trong nháy mắt, Đẩu Chuyển Tinh Di, trời đã sáng choang.

Quan Lâm Nhâm Mạch một trận, cảm giác toàn thân cao thấp lực lượng gia tăng gấp mấy lần.

Ngày hôm sau Bát Trọng hần nắm giữ 800 đến chín trăm cân Quái Lực, nhưng là Quan Lâm lúc này lực lượng tuyệt đối không chỉ chín trăm cân.

Xuân Thu Phách Khí Quyết tổng cộng có Lục Trọng, một loại đóng gia con cháu đều là dùng môn công pháp này đột phá Đệ Tam Tầng bình đỉnh, nếu là luyện thành tầng thứ nhất, Tự Nhiên nước chảy thành sông trở thành ngày hôm sau Tứ Trọng võ giả. Mà Quan Lâm bất đồng, ngày hôm sau Lục Trọng bắt đầu trong tu luyện công, so với bình thường người trì suốt ba cái cảnh giới. Mặc dù đang trên thời gian tốn thêm rất nhiều công phu, nhưng là

nhất ẩm nhất trắc, Họa Phúc Tương Y, ai có thể quyết định đây.

Giống như lúc này Quan Lâm, mặc dù là ngày hôm sau Bát Trọng, nhưng Xuân Thu Phách Khí Quyết đã liên phá tam trọng, đến Đệ Tứ Tầng. Mà Quan Lâm lực lượng, cũng có nguyên lai bảy trăm cân, đột nhiên tăng mạnh, vượt qua một ngàn cân đại quan. Một ngàn cân chính là nắm giữ một hồ lực.

Lúc này Quan Lâm trừ không cách nào như một loại Tiên Thiên Cao Thủ như vậy, đem Tiên Thiên Chân Khí xuyên thấu qua ra ngoài thân thể, kỳ lực đo đã không kém gì Tiên Thiên Cao Thủ khí lực.

Một hồ lực, chính là một cái to lớn bình đỉnh. Ngày hôm sau vào Tiên Thiên, tổng cộng có tam đại tiêu chuẩn, đầu tiên là chân khí biến hóa là Tiên Thiên Chân Khí, lực công kích tăng nhiều, nhập vào cơ thể mà ra, kiếm chưa tới, kiếm khí đã tới, giết người ở vô hình. Cái thứ 2 dấu hiệu là thân thể máy có thể được thật to cái thiện, lên dung nhan hơn trăm, nhâm nhiên là hạc phát đồng nhan, xanh xuân thường trú. Cái thứ 3 tiêu chuẩn chính là vĩnh viễn một hồ lực, ngàn cân cự lực bên dưới, thạch phá thiên kinh, đừng không thể đỡ.

Lúc này Quan Lâm đã đạt tới một người trong đó tiêu chuẩn.

Quan Lâm lúc này lực lượng, chính là một loại ngày hôm sau Cửu Trọng võ giả, về mặt sức mạnh cũng không phải đối thủ của hắn.

Hơi chút lau mặt chải tóc, đổi nhất thân hành đầu, Quan Lâm đem kia một bọc đá nam châm cùng thân bên trên mấy mươi lượng bạc bỏ vào chiếc nhẫn, tránh cho như lần trước như vậy mất.

Hôm nay chính là kia Cổ Thiệu Đường ước hẹn ngày, cũng là đến đến nơi này ngày thứ năm. Quan Lâm cười ngửa, liền hướng Long Môn phương hướng chạy tới.

Đi tới cửa thành lúc, phát hiện kia cửa thành đã thay một cánh mới môn, đại gỗ từ đàn đầu, kiên cố chịu được vất vả. Quan Lâm cười một tiếng, thầm nói hôm qua chọn cái đại môn này, nhưng là làm cho này huyện thành nhỏ làm một huyện tốt.

Thung lười biếng lười binh lính, một bên dựa vào thành tường, một bên ngủ gật.

Nguyên bản đã đi ra khỏi cửa thành Quan Lâm lại lộn trở lại, khoe miệng cười tà, cầm lên trên đất một cái đá, ở mới tinh trên cửa khắc.

"Quan Lâm từng du lịch qua đây, cảm ơn bọn ngươi biểu Tiểu Hoàn Đan."

Oai oai nữ nữ mười mấy chữ khắc ở cửa thành bên trên, viết là chữ giản thể, cũng không để ý bọn họ có thể nhìn hiểu hay không, Quan Lâm cười ngửa liền đi.

Theo Triều Dương huy hoàng đi về phía tây, chói chang Thái Dương chiếu rọi xuống, Quan Lâm bóng người cũng có vẻ mấy phần cao thủ phong độ. Đón trên đường thỉnh thoảng ánh mắt sùng bái, để cho hắn hưng hăng gió sao một cái.

Đã tìm đến Long Môn sau khi, Quan Lâm phát hiện bên trong khách sạn bóng người dần ra. Trừ vốn là trong khách sạn một ít khách quen cùng gã sai vặt, lại còn thật nhiều Tam Giáo Cửu Lưu nhân vật. Triều đình phiên từ quần áo thường ăn núp, Vực Ngoại võ sĩ mình bài hát hát vang, nâng ly uống quá. Còn có tụ năm tụ ba thương khách, có sắp xếp hàng hóa, vô cùng náo nhiệt.

Rung động người trào, không che giấu được sát khí dừng động.

Quan Lâm nhìn những người này, rõ ràng đều có con mắt tới chỗ này.

Long Môn gió cát bạo nổ sáu mươi năm một lần, rõ ràng Cung bảo tàng 60 năm vừa hiện đời. Những người này, gần như một nửa, đúng giờ là bảo tàng mà tới.

"Tiểu Ca, ngươi đã về rồi!" Trong điểm chương quỹ lão cùi thấy Quan Lâm, ánh mắt sáng lên, chào đón.

Quan Lâm gật đầu một cái, đi theo lão cùi đi vào bên trong đi.

Lão cùi vừa đi vừa nói: "Tiểu Ca, này mấy ngày người vừa tới càng ngày càng nhiều, hơn nữa rất nhiều đều là trên giang hồ hảo thủ. Xem bọn hắn đáng về là lai giả bất thiện a! Chúng ta chính lo không có cao thủ tương trợ đâu rồi, không nghĩ tới Tiểu Ca ngươi liền đến."

Đi Quan Lâm liền theo hắn đi tới trong mật đạo.

Vừa vào mật đạo, Cổ Thiệu Đường mấy người này đều tại, ngay cả gặp qua một lần láng Nhạn Thu, làm Tuệ vinh cùng Triệu Hoài An mấy người cũng ở trong đó, còn có mấy cái Quan Lâm chưa từng thấy qua.

Quan Lâm tiến lên phía trước nói: "Ta đáp ứng, sẽ làm được. Ta nói rồi bốn ngày sau đó, trở lại tụ họp, bây giờ, đúng hẹn tới!"

Cổ Thiệu Đường khoe miệng khu vực, đi tới Quan Lâm bên người, vờn tay ra. Nói: "Đem ra!"

"Cái gì?" Quan Lâm nhướng mày một cái, tựa hồ cũng không có đáp ứng thay nàng mang thứ gì a!

Cổ Thiệu Đường mím một cái miệng, đi trở về đi, mở ra mấy khối tám ván, khẽ kéo đi tới.

Chỉ thấy hấn lôi kéo một cái đại quan công đao, gần dài tám thước ngắn, liền Cổ Thiệu Đường lôi kéo thân hình đến xem, hấn rất cố hết sức, cây đao này, rất nặng!

Phí một phen khí lực, Cổ Thiệu Đường đi tới Quan Lâm bên cạnh nói: "Ban đầu nói tốt, trở lại đem ta đao trả lại cho ta. Đây là đáp ứng cho người chế tạo đao, người xem một chút đi!"

Quan Lâm nghe vậy ngẩn ngơ, ban đầu hấn chính là như vậy nói một chút, mỗi nghĩ đến Cổ Thiệu Đường như vậy bạn tâm giao, thật giúp hấn chế tạo một cái.

Nhìn mình phí dốc hết sức lực bình sinh mới dọn đi đóng đao, bị giam lỏng nhẹ nhàng thoát mái cầm lên, nhìn Quan Lâm đáng vẻ tựa hồ còn rất dễ dàng, thậm chí một tiếng biến hóa. Thái!

"Đao này ứng người yêu cầu, so với ta đao ước chừng nặng năm mươi kg, có một trăm năm mươi cân, dài tám thước hai tấc, đầu đao thép đúc, thân đao cũng là bách luyện tinh thép làm bằng. Là cho người chế tạo cái thanh này trọng đao, ước chừng hoa ta năm trăm lạng bạc ròng. Thế nào, hài lòng chứ?"

Quan Lâm nghe một chút, trong mắt tất cả đều là nụ cười.

Thâm khen Hào Đao, liền vội vàng đáp: "Hài lòng hài lòng, chỉ cần là người đưa, ta đều hài lòng "

Cổ Thiệu Đường nghe một trong run rẩy, tựa hồ nhớ tới cái gì chuyện cũ, ngay sau đó khôi phục thường sắc. Hỏi "Bây giờ người có thể đem ta đao trả lại cho ta đi?"

"Quan Lâm nghe vậy dừng lại vuốt ve trong tay trọng đao, hồi lâu sau, ghen câu: "Ta cho ném!"

Quan Lâm đã làm tốt rút lui chuẩn bị. Một người nam nhân làm thật xin lỗi nữ nhân sự tình, mà nữ nhân này hồi lâu không nói gì, một khi bùng nổ nhất định là kinh thế hãi tục, kinh thiên động địa, kinh sợ quỷ thần, sợ mặc dù có chút kỳ nghĩa, nhưng là sự thật chính là như vậy

"Phốc ha ha ha! Chết cười ta, người nhìn cái kia dạng!"

Một tiếng cười ồm lên, Quan Lâm nhấc mắt nhìn đi, thiếu chút nữa nắm chặt trọng đao vỗ tới. Trong gió đao, được xưng giang hồ Bách Hiếu Sanh!

Gặp qua Vũ Hóa Điền Quan Lâm, thiếu chút nữa đưa hấn nhận thức làm Vũ Hóa Điền, giống như, thật sự là rất giống!

"Ha ha" đây là người chung quanh tất cả đều cười lên, chính là Cổ Thiệu Đường cũng cười theo mấy cái. Làm Quan Lâm không giải thích được, thậm chí nói chính mình buổi sáng tuyệt đối rửa sạch sẽ, trên mặt tuyệt đối không có đồ bẩn a!

Lúc này, Triệu Hoài An đi tới.

"Tiểu huynh đệ, người không cần phải lo lắng Cổ Thiệu Đường. Ngày đó người cùng chúng ta ngã vào trong sông, Sùng Châu ngoài ý muốn nhặt lên một cây bảo đao, vốn cho là là người, nhưng là ngày đó người đi vội vàng, ta lại trong lúc nhất thời quên cho người, cho đến gặp Cổ Thiệu Đường mới biết đao này là nạng. Chúng ta thiếu chút nữa bởi vì này đao đánh."

Quan Lâm một nghe hiểu, cảm tình vừa mới Cổ Thiệu Đường làm việc, là vì trêu chọc hấn, không trách bọn họ nhìn thấy mình xui xẻo dạng, trong gió đao không nhận được cười lên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Khó mà ngủ yên ban đêm

"Cười cười cười, cười cái gì cười." Quan Lâm tròn trắng mắt một cái, ngồi qua một bên.

Cổ Thiệu Đường bọn họ số người vốn là không ít, lại ngoài ý muốn cùng Triệu Hoài An đám người đạt thành hiệp nghị, thực lực càng cường đại hơn. Bây giờ có liên quan diện mạo rừng giúp, càng là như hổ thêm cánh.

Triệu Hoài An không hổ là trên giang hồ thành danh Đại Hiệp, không chỉ có thực lực cường đại, càng là trí kế bách xuất.

Dựa theo bọn họ thôi toán, bây giờ Vũ Hóa Điền trú đóng ở ngoài năm mươi dặm dịch trạm, không muốn hai giờ liền có thể chạy tới, kỳ hành động thời gian Triệu Hoài An đã sớm thăm dò rõ ràng, liền vào ngày mai tăng sáng lúc.

"Chúng ta không bằng tương kế tựu kế, để cho bọn họ giết lẫn nhau!" Quan Lâm trong lòng hơi động đạo.

Cố Thiệu Đường cầm lên một chén rượu uống hớp, đạo: "Người nói để cho bọn họ đấu tranh nội bộ bọn họ liền đấu tranh nội bộ a, cũng không phải là nhà người nuôi chó. Đây chính là Cẩm Y Vệ, người người nghiêm chỉnh huấn luyện, cũng không phải là địa bỉ lưu. Mạnh, đoàn bọn hấn kết năng lực rất mạnh là rất cường."

"Cũng không phải là không thể." Triệu Hoài An nắm một cây đã nứt ra sáo trúc từ, chỉ chỉ trong gió đạo, cười nói: "Thật ra thì ta chính là tính toán như vậy. Thật ra thì Vũ Hóa Điền là vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua một cái cùng hấn đáng đáp giống như vậy người, huống chi trước trong gió đạo còn trang trí hấn lừa gạt tình báo theo ta thấy, tựu lấy Quan huynh đệ phương pháp!"

Triệu Hoa bình an chuẩn chuẩn mà nói, phân tích nói: "Bước đầu tiên, phân hóa địch nhân, hấn "

Không đề cập tới Triệu Hoài An ở một bên như thế nào suy tính, Quan Lâm nhưng là đã bắt đầu khò khò ngủ say. Ngày mai tất nhiên sẽ có một trận đại chiến, bây giờ chính là hấn nuôi tinh sức duệ. Triệu Hoài An lời muốn nói sách lược, đơn giản chính là kế ly gián, đề trong này mấy cái Cẩm Y Vệ đầu mục đêm ngày thứ hai tới Vũ Hóa Điền trở thành trong gió đạo. Như thế, liền có thể để cho bọn họ giết lẫn nhau.

Mặc dù kế này đối với cao thủ mà nói, không có tác dụng gì, nhưng là những thứ kia triều đình quân lính tất nhiên sẽ vì vậy tổn thương nguyên khí nặng nề.

"Các người thấy thế nào "Triệu Hoài An đưa hấn an bài nói xong, hỏi.

Mọi người yên lặng đã lâu nửa ngày cũng không có nghĩ ra càn làm dễ pháp, rồi rít gật đầu. Quan Ngoại đại ngốc vốc dáng cấp mới vừa cũng là Cố Thiệu Đường mời một người trong, đi theo nữ chủ nhân phía sau bầu mồi. Triệu Hoài An kế sách hấn là nghe rơi vào trong sương mù, không có nhận thức. Liếc ngang nhìn một cái, phát hiện Quan Lâm lại nằm ở phía sau mọi người khò khò ngủ say, không khỏi cười lên.

Cấp mới vừa nhìn ngủ say Quan Lâm, nghĩ thầm: "Nguyên lai ta không phải là tối lẫn lộn kia một cái, hắc hắc hắc "

Cấp mới vừa vốc dáng vốn là đại, cộng thêm làm người tương đối thành thật. Lúc này hấn kẻ gian kẻ gian cười một tiếng, run rẩy thân thể lập tức đưa tới người khác chú ý, theo ánh mắt hấn nhìn một cái phương mới thấy được ngủ say Quan Lâm

Triệu Hoài An mặc dù tính khí tốt, nhưng lúc này cũng khí nói ra lời nói. Ngày mai chính là mọi người cuộc chiến sinh tử, hết thảy thành bại nhất cử ở chỗ này, cũng không do xem thường. Mà Quan Lâm lại ngủ, cảm tình hấn nói nửa ngày cũng cũng là vô ích.

"Đem hấn đánh thức "Triệu Hoài An nhấn một hơi thở, nói.

"Để cho ta tới!" Cấp mới vừa phát hiện mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía Quan Lâm, nhất là hấn nữ chủ nhân càn là mặt đầy khâm phục dáng vẻ, cái kia thô cuồng đơn giản tâm lý liền dấy lên một trận Vô Danh nghiệp hỏa. Khoảng cách Quan Lâm gần đây hấn, dự định hảo hảo ở tại hấn nữ chủ nhân trước mặt biểu hiện một phen.

Cấp mới vừa đi tới Quan Lâm trước mặt, đưa tay liền nắm tới, nếu là phải đánh thức hấn, vậy hấn liền đang đánh thức đồng thời lại hung hăng dạy dỗ một chút hấn.

"Đẹp trai mặt trắng nhỏ chính là đáng hận, trong gió đạo là như vậy, người lại so với hấn còn soái, vậy thì càn đáng hận." Cấp mới vừa đơn thuần bề ngoài xuống, che giấu một viên xấu bụng tâm.

"Ừ, lên lên! ! !"

Đầu tiên là tiện tay nhắc tới, tiếp lấy cấp mới vừa lại ở trước mặt mọi người ghim lên Mã Bộ, nghe răng trợn mắt. Một đôi ngăm đen trên cánh tay nổi lên một nhiều sợi gân xanh, thật giống như Thanh Xà cây thế.

Một hơi thở sau khi, cấp mới vừa trên trán đã bốc lên đại hấn, mà Quan Lâm vẫn là vẫn không nhúc nhích.

Nhìn đại gia hỏa mà đều nhìn bên này, hấn càn cảm thấy mất thể diện. Vừa mới hấn một loạt động tác, không có chút nào che giấu, Tự Nhiên chạy không khỏi chứng mất người. Lúng túng sờ mũi một cái, đi tới một bên. Liền đi còn liền suy tính: "Người này thế nào nặng nề như vậy, coi như là năm trăm cân đại Đinh, ta đều có thể dễ dàng giờ lên, nhìn hấn gãy cánh tay gãy chân, không nên giờ. Không đứng lên a! Đây, không khoa học!"

Triệu Hoài An đem cây sáo cầm ở bên hông, mỉm cười hỏi "Được, Quan huynh đệ nếu không có ngủ, cũng đừng nằm, không biết người có ý kiến gì không có?"

Quan Lâm vỗ vỗ vừa mới cấp cương trào địa phương, đem mấy cái màu xám vết bẩn tới, làm.

Trong gió Đạo Đạo: "Há, ta biết, người vừa mới dùng có phải hay không trên giang hồ đồn đãi "Thiên Cân Trụ"?"

Quan Lâm lắc đầu một cái, nhiều năm như vậy ở quan toàn thân hấn tâm đặt ở xuân Thu Đạo Pháp bên trên, đối với khác (đừng) chiêu thức không có

chút nào nghiên cứu. Cũng chính bởi vì như vậy, hắn có thể ở hậu thiên sơ kỳ tiến nhanh mạnh.

"Thiên Cân Trụ cũng không phải là ngàn cân, chẳng qua là ở so chiêu thời điểm, trong nháy mắt mãnh lực hạ xuống mà thôi." Cổ Thiệu Đường rất có trách nhiệm tâm là gió trong đao phổ cập xuống kiến thức, nói thời điểm con mắt nhìn chăm chăm trong gió đao liền không hề rời đi qua.

"Xem ra Quan huynh đệ công phu gần đây tiến rất xa!" Triệu Hoài An ánh mắt sáng lên nói.

Lần đầu tiên thấy Quan Lâm thời điểm, hắn liền bị Quan Lâm đại khai đại hợp Đao Pháp hấp dẫn, cũng nhận định Quan Lâm nắm giữ ngày hôm sau Thất Trọng tu vi. Mà Quan Lâm vừa mới biểu hiện, lại để cho hắn sờ không thấy đáy mảnh nhỏ.

Đóng lâm nhất cười nói: "Có chút tăng ích mà thôi."

"Không biết tiểu huynh đệ đối với ta vừa mới đề nghị có ý kiến gì không?" Triệu Hoài An cau mày nói. Vừa mới hắn an bài mọi người sự tình thời điểm, lại quên an bài Quan Lâm. Thứ nhất Quan Lâm nằm ở phía sau cùng, liếc mắt không thấy được hắn, thứ hai ngồi ở trước mặt mọi người bị hắn an bài một vòng sau khi, phát hiện sự tình cũng không kém. Chính là lãng Nhạn Thu cùng làm Tuệ vinh cũng không có chuyện gì làm. Triệu Hoài An nhìn làm Tuệ vinh trước bị Cổ Thiệu Đường ngộ thương, dự định để cho hắn đi trước.

"Không có." Quan Lâm nói xong nhấc chân liền đi, liền đi liền lảo đảo: "Các người thực đáng ghét đầu rồi, ngu cũng không để cho người ngu cái an ổn."

"Người" chừng mấy người nghe lời này lập tức trợn mắt tương hướng, nhất là cấp mới vừa, siết thật chặt quả đấm.

"Chuyện gì đều không làm, còn "

"Lại mời hắn làm người giúp "

"Hắn "

Quan Lâm cũng lười nghe mấy người sau lưng đối với hắn "Phê đầu." Một mình đi ra ngoài.

Tìm một khối không chút tạp chất đá, Quan Lâm đem hắn mua được đá nam châm lấy ra. Nắm hắn nặng hơn 100 cân đao, hướng về phía đá nam châm đập ầm ầm đi xuống.

Hướng về phía một nhóm vỡ vụn đá nam châm, Quan Lâm đạo: "Hừ hừ, ngày mai sẽ dùng tới người "

Một hồi nữa, Quan Lâm lại hướng Điểm Tiểu Nhị mượn một cái thiết tạc, hài lòng rời đi.

Đêm xuống, toàn bộ Long Môn Khách Sạn cũng có thể nghe được từng trận kéo kệt kéo kệt thanh âm, làm người nghe kinh sợ ps: Mọi người có thể yên tâm cất giữ, đề cử, hôm nay hệ thống hậu trường nhận được ký hợp đồng thông báo, chẳng qua là chứng minh thư của ta quá hạn, muốn qua một đoạn thời gian mới có thể ký, bất quá quyền sách này coi như là có bảo đảm, cạc cạc cạc. Tất cả đều là độc giả thật to môn công lao, bái tạ. Đề cử, cất giữ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Cao thủ ở nơi nào?

Quan Lâm vẫn bận đến đêm khuya mới vừa chìm vào giấc ngủ.

Thứ hai ngày, Long Môn Khách Sạn bên trong thật sớm liền có leng keng thùng thùng huyền não âm thanh, xoay người sẽ bị từ bụng bít trên đầu, ngủ tiếp.

"Bất kể làm cái gì an bài, ở cao thủ trước mặt cũng là chuyện tiểu lâm." Theo tiếng ồn ào thanh âm càng ngày càng lớn, Quan Lâm là ngủ không đi xuống, mở ra chăn mở một cái, trong căn phòng khỏi mùi bao phủ, giống như là cháy như thế.

Mặc dù Long Môn Khách Sạn lúc này bầu không khí tựa hồ rất khẩn trương, nhưng Quan Lâm hay lại là hơi chút lau mặt chải tóc, đầu có thể rơi kiểu tóc không thể loạn chứ sao.

Nắm hai cái bánh bao cùng một khối thịt trâu, vừa ăn bên đi ra phía ngoài.

"Long Môn Phi Giáp! ! !"

Ầm vó ngựa chạy vang, xa xa truyền tới một tiếng khẩu lệnh.

Long Môn Khách Sạn bên ngoài vài người nhìn như tùy ý đứng, kì thực đem khí thế ngưng chung một chỗ, mơ hồ thành đến một cái trận thế.

Người cầm đầu trận thế nguy trang ở khách sạn Cẩm Y Vệ Thiên Hộ, ba ngay đầu.

Vừa muốn hô ra miệng lời nói bị người đoạt bạch, đem "Long Môn Phi Giáp" bốn chữ sống sờ sờ nghẹn trở về, không thể làm gì khác hơn là tiến lên đáp: "Liên biết thật giả!"

"Thiên Hộ, người nơi này làm thế nào an bài à?" Trước người bắt lại mặt nạ, người khoác đại cẩm bào từ, khoát tay chặn lại hỏi.

Thiên Hộ nghe vậy, liền vội vàng tiến lên trả lời: "Bẩm Đốc Chúa, vừa mới khách sạn cháy, chúng ta e sợ cho có bấy, người chúng ta rút lui trước xuất quan xét tình thế."

"Vậy người quan sát tình thế thì như thế nào à?"

Thiên Hộ sắc mặt khẽ biến, thanh âm thấp mấy phần, "Người phía dưới còn không có báo cáo."

"Hừ!" Đốc Chúa sắc mặt biến đổi, cả giận nói: "Người bên trong người khác kể điệu hồ ly son, vẫn còn ở nơi này các loại, vân vân các loại tới khi nào? Người ta đã sớm từ phía sau chạy đi á!"

Thiên Hộ nghe một chút kinh hãi, liền vội vàng dẫn người trở về đi kiểm tra. Quan Lâm lúc này bánh bao cũng ăn xong, chợt lách người từ một bên rồi đi.

Thiên Hộ mới vừa vào trong phòng, phát hiện ô yên chướng khí khói dày đặc lại là ướt cỏ tranh dè ngọn lửa đốt đi ra, thảm nói: "Không ổn, quả nhiên bên trong kể điệu hồ ly son." Vội vàng hướng người bên cạnh hô: "Tin nhanh Đốc Chúa!"

Lúc này, Quan Lâm sải bước đi đến Đốc Chúa bên người, cười nói: "Tiểu tử, giả bộ thật giống. Nên động thủ đi."

Quan Lâm lời còn chưa dứt, trong phòng Cẩm Y Vệ đã bắt đầu ra tới báo tin, nhưng là mới vừa vừa lộ đầu, một cái Phi kéo liền đâm vào ánh mắt hắn, sau cái ót bên trong xuyên ra, mạng ra khỏi một bó não tương.

"Ha ha, thừa nhận, ta trong gió đao cũng liền điểm này quyền sách đem ra được." Trong gió đao nhìn rồi rít hướng trong căn phòng bắn tên mọi người, đã vững vàng ngăn chặn nguy trang Cẩm Y Vệ, quay đầu đối với (đúng) Quan Lâm đạo.

Ừng ừng!

Đất đai tựa hồ bắt đầu chấn động, Quan Lâm nghe một chút đối với (đúng) trong gió đao nói: "Được, chúng ta đi thôi, người nếu là lại như vậy chờ đợi, nhưng chính là giả Lý Quý dụng phải thật Lý Quý."

Trong gió đao sững sờ, bất minh sờ dĩ, tiếp lấy liền thấy lão cùi ở chỗ cao cờ tung bay, để cho bọn họ rút lui. Lúc này mới biết, thật Đốc Chúa Vũ Hóa Điền đến.

Quan Lâm đâm người nhường một cái, trong phòng Cẩm Y Vệ ngay lập tức sẽ lao ra, rồi rít chiếm cứ Long Môn Khách Sạn chỗ cao. Càng là xuống phong sát lệnh, huyết tẩy Long Môn Khách Sạn.

Như thế nào phong sát lệnh?

Phong sát lệnh một chút, bọn Cẩm y vệ liền không có kỵ chút nào, bất kể người là ven đường ăn mày, hay lại là hoàng tộc thái tử, chỉ cần ở trong phạm vi, hết thảy chém chết hầu như không còn.

Long Môn Khách Sạn bên trong một đám giang hồ hào kiệt, đã sớm bị mọi người đánh thức. Thật ra thì đều là bảo tàng tới, trừ Quan Lâm, bọn họ một đêm này lại kia có người có thể ngủ được?

Lúc này Cẩm Y Vệ đã giết đỏ mắt, thấy người cũng giết, trong lúc nhất thời máu chảy thành sông.

Bị người đùa bỡn!

Đường đường Cẩm Y Vệ, cái này còn là lần đầu tiên bị người cho đùa bỡn!

Chỉ có điên cuồng sát hại, mới có thể có chút giảm bớt trong lòng bọn họ phần hận, đem đầy khang lừa giận vãi hướng những thứ này tới thăm dò bảo tàng một đám giang hồ nhân sĩ.

Cẩm Y Vệ số người quá nhiều, lại trang bị hoàn mỹ, tới tầm bảo nhân trung lại không có cao thủ gì, tốt nhất cũng liền ngày hôm sau tam trọng. Chỉ chốc lát sau liền bị Cẩm Y Vệ giết sạch sành sinh. Kia Thiên Hộ có chút thờ đốc, một chương đem trước mặt cái bàn gỗ chụp nát bấy.

"Báo cáo Thiên Hộ, bên ngoài có người đến." Một cái Cẩm Y báo cáo.

"Phòng hảo hạng đình. Cũng chuẩn bị cho ta được, tình huống không đúng, liền giết! ! !" Thiên Hộ làm đạo.

Mọi người xung phải, rồi rít trên tên nổ, đao ra khỏi vỏ, Nghiêm Chính mà đợi.

"Long Môn Phi Giáp ~~~ "

Thiên Hộ vừa mới đứng lại, liền nghe được một tiếng tiếng lóng truyên tới. Vừa mới giết đỏ con mắt, một thân sát khí chưa tiêu, nghe một chút câu này để cho hấn tức giận lời nói, càng là tức thì nóng giận.

"Giời ạ còn tới, Giáp, Giáp người tổ tông! ! ! Cho ta xạ!"

"

Lần này nhưng là thật Vũ Hóa Điền đến, nhưng là hấn không nghĩ tới, hấn vừa tới nơi này, nghênh đón hấn chính là một trận mưa tên.

Quan Lâm một đường thấp đi, đi tới Triệu Hoài An bên người, nhìn hết sức chăm chú Triệu Hoài An, hỏi "Triệu đại ca Triệu đại hiệp?"

"Cái gì?" Triệu Hoài An một quay đầu hỏi, tiếp lấy lại bắt đầu nhìn một bọn Cẩm y vệ giữa bắt đầu ta đấu tranh nội bộ.

"Đừng xem, chó cắn chó một miếng lông, không có gì đẹp mắt." Quan Lâm liếc một cái trong sân qua lại đối với (đứng) xạ Cẩm Y Vệ khinh thường nói. Nhìn Triệu Hoài An quả nhiên phân thân hướng hấn nhìn tới, liền vội vàng hỏi: "Cái đó cái này, các người hành tẩu giang hồ, vòng vo cũng là từ đâu mà tới?"

Triệu Hoài An tránh Quan Lâm đã lâu, mới chậm rãi nói: "Chúng ta người trong giang hồ, làm cướp của người giàu giúp người nghèo khó. Ai, đừng nói, thời cơ đến, chúng ta giết!"

"Chửi thề một tiếng !" Quan Lâm thầm nói quả là như thế, cái gọi là Đại Hiệp cũng giống vậy không có tiết. Thao!

Nhìn rồi rít xông lên mọi người, Quan Lâm sờ mũi một cái, cũng xuất ra trọng đao.

"Nếu đáp ứng Cổ Thiếu Đường muốn hợp tác, cũng không thể không xuất lực đi." Quan Lâm thán một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Quan Lâm mới vừa vào chiến trường, mấy cái Cẩm Y Vệ liền xông lại.

"Giết! ! !"

Trọng đao nặng hơn 100 cân đo, giết lên người đến quả nhiên sắc bén. Chống lại những võ giả này Nhất Trọng, lượng nặng Cẩm Y Vệ, càng là uy mãnh.

Trường đao ngăn lại, lưỡi đao liền giống như là cắt đậu phụ, gọt đi vào.

Cướp qua một cái Cẩm Y Vệ nịnh bợ, Quan Lâm lôi kéo đao, một đường hướng một đường giết.

Trường đao chẳng qua là về phía trước có chút nhấc lên một góc độ, có lúc có chút thay đổi một chút, chưa bao giờ giờ qua trước người. Cẩm Y Vệ đụng vào Quan Lâm trọng đao, hoặc là tứ chi tung tóe, hoặc là đầu một nơi thân một nẻo, hay là bị giam lâm đao đem ruột già ruột non kéo đầy đất, tàn bạo cực kỳ.

Chỉ thấy Quan Lâm từ phía đông vọt vào, phía tây lao ra, tươi sống đem trong chiến trường lao ra một cái không người lối đi. Lối đi hai bên tất cả đều là cụt tay cụt chân.

Thấy giống như giết như thần Quan Lâm, luôn luôn thấy chết không sờn Cẩm Y Vệ cũng bắt đầu trù trù không tiến lên.

"Giết! ! !"

Quan Lâm nhìn lối đi dần dần bị người lấp đầy, kẹp một cái lưng ngựa, vỗ ngựa lần nữa xông ra.

Chỉ chớp lát sau vừa mới cái lối đi kia lại bị giam lâm dọn dẹp ra đến, bất đồng là, lần này lối đi so với lần trước muốn rộng rất nhiều, hai bên thi thể cũng nhiều rất nhiều, Cẩm Y Vệ đối với Quan Lâm cũng sợ hãi rất nhiều.

"Này hay lại là người sao?"

"Quá tàn bạo "

Cẩm Y Vệ rồi rít chất lưỡi, đến gần Quan Lâm bên người, bấp chân nhịn không được run.

Quan Lâm nhìn trong sân không còn có người dám bước vào hấn dọn dẹp ra tới lối đi, mà Cẩm Y Vệ bị hấn qua lại hai lần liền chết xung phong, kêu lên giết. Cáp mới vừa đám người đủ để đối phó còn lại toàn bộ Cẩm Y Vệ, lúc này mới đem nhãn quang quét về phía một bên, nạt nhỏ: "Hừ, không đã

ghiền. Cao thủ, ở nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Quyết chiến (Thượng)

Quan Lâm giờ đao lập tức, ngang dọc vô cùng.

Cáp mới vừa kia đại ngọc vóc dáng lại muốn học hắn, cũng cầm lên một cái Đại Thuần bài xông về phía trước. Cáp mới vừa cùng cát Thiên Sinh Thần Lực, nhưng sao so được với Quan Lâm lực lượng?

Tầm thuần kia vốn là nặng như phòng thủ, như thế nào so được với Quan Lâm trọng đao sắc bén?

"Cáp a a ~ "

Cáp mới vừa xông về phía trước một trận, số người càng nhiều quả nhiên lại cũng khó có tiến thêm.

"Cái này đại ngọc vóc dáng."Quan Lâm mấy đao đem vây quanh cáp mới vừa Cẩm Y Vệ đập chết, cáp mới vừa lúc này mới từ trong đồng người chết bò ra ngoài.

Quan Lâm đạo: "To con, sau này cẩn thận một chút."

Quan Lâm nói xong, cười ngựa liền đi, hướng kia Cẩm Y Vệ Thiên Hộ, cũng là tây ba ngựa hồ sơ đầu tiến lên.

Mấy người chính đấu với hắn được (phải) chính vui mừng, coi như Cẩm Y Vệ ba ngay đầu, hắn ngược lại thật là có mấy phần thủ đoạn. Kia dưới trường kiếm còn ánh giấu chuỗi dài chữ Độc Châm, không cẩn thận chính là Lục Trọng cảnh giới cao thủ cũng phải tài trong tay hắn.

"Cũng được, quan Đao Pháp, Ngũ Môn ta cũng thuần thực, hôm nay liền vậy ngươi đi thử một chút này tám uy lực biến hóa."Quan Lâm trọng đao lui về phía sau ngăn lại, kéo trên đất.

Bát biến hóa yêu cầu Tiên Thiên tu vi mới có thể thi triển, uy lực cực lớn.

Quan Lâm mặc dù không đi qua ngày Bát Trọng, nhưng là lực lượng đã có thể sánh bằng Tiên Thiên. Nay đệ nhất biến được đặt tên là "Một đao Nhiếp địch", lúc này hắn dùng vẫn có chút cố hết sức, hơn nữa uy lực còn kém rất rất xa chân chính xuân Thu Đao Pháp đệ nhất biến. Nhưng là Quan Lâm dự định thử một lần, biết một chút về này từng Danh Chấn Thiên Hạ một chiêu.

Ba ngay đầu một kiếm điểm ở một người cái trán, văng lên một vệt Huyết Kiếm, khát máu cười một tiếng.

Đột nhiên, Mãnh phía sau, nhìn về phía Quan Lâm.

Vừa mới đang ở giết hết hưng thịnh hắn, bị giam cầm khí thế vừa xông, cũng cảm giác sau lưng một trận ngựa.

Như có gai ở sau lưng, hắn sau lưng đã mơn hờ ra một tầng mật mồ hôi.

Loại cảm giác này, hắn chưa bao giờ có, chính là tại hắn Đốc Chúa Vũ Hóa Điền nơi đó cũng không có qua.

"Nguy hiểm!"

Không chỉ là hắn, chính là đang cùng hắn đối công mấy người đều là trong lòng đều là run lên, chậm rãi lui về phía sau tránh ra khu vực này. Mà Thiên Hộ nhưng là không còn có hắn vận tốt như vậy, hắn cũng muốn tránh ra, nhưng Quan Lâm khí thế hoàn toàn liên tục tập trung vào một mình hắn, bất kể hắn hướng bên kia thiên về để cho, Quan Lâm khí thế cũng như bóng với hình.

Để cho không mở! Hoàn toàn không cách nào né tránh!

Chỉ thấy lúc này Quan Lâm khí độ thâm nghiêm, mặt trầm như nước, ánh mắt hết sức chăm chú chú ý mục tiêu. Ở trong mắt không là địch nhân, chỉ chẳng qua là hắn tiếp theo đao muốn chém mục tiêu mà thôi.

"Giá ~~~ "

Quan Lâm một roi cương ngựa, gây cương đánh vào lưng ngựa. Quan Lâm theo hấn ngồi cười một chút động.

Trọng đao lưỡi đao trên đất xoa lấy trần trần sao Hòa, nhưng ở Quan Lâm trong tay cầm rỗng như thế, vẫn không nhúc nhích. Chỉ nghe được nặng trên đao truyền tới trần trần đao mình, sát khí vô biên.

"Chém! ! !"

Quan Lâm ngựa mượn nhân lực, người mượn ngựa thế. Phi Ảnh như thoi đưa, trong nháy mắt liền đến Thiên Hộ bên người hơn trượng. Mặc dù còn có hơn trượng xa, nhưng là Quan Lâm đao, đã một vòng Như Nguyệt, hướng về phía trên đầu của hấn vô xuống.

Xuân Thu Đao Pháp đệ nhất biến, chính là vô biến hóa, tức là không có thay đổi. Đơn giản đem Ngũ Môn một trong "Phách" "Phát huy đến cực hạn.

Một đao này nhưng lại không tầm thường, đem toàn thân khí thế, lực lượng đều ngưng tụ ở trên đao. Mà đao lại vừa là thân thể dọc theo, có thể nói là Nhân Đao Hợp Nhất.

Keng ~ phốc ! ! !

Thiên Hộ nguy cơ lúc, chỉ có thể giờ kiếm đón đỡ, trừ lần đó ra hấn bất kỳ chiêu thức cũng không có cách nào sử dụng ra, mà một chiêu này cũng chỉ có đón đỡ này một loại biện pháp có thể hóa giải.

Quan Lâm lực lượng biết bao lớn, đạt tới ngàn cân lực. Quan Lâm đao, biết bao nặng, đạt tới hơn một trăm năm mươi cân. Quan Lâm khí thế biết bao mạnh, toàn thân khí thế tăng lên một bậc, thế phá núi sông.

Kia Thiên Hộ chỉ ngăn cản một cái chớp mắt, cũng chỉ có trong nháy mắt, Quan Lâm đao trực tiếp đem kia kiếm dè xuống đi, thuận thế trực hạ chỉ nghe "Cờ-rắc" "Một tiếng vang thật lớn, tiếp lấy chính là Quan Lâm trọng đao đụng mặt đất thanh âm, trầm muộn, ngân ngui.

Phốc phốc phốc ~~~

Quan Lâm một đao đem này Thiên Hộ phách làm hai nửa!

Đen thui đồ vật kèm theo từng bãi từng bãi đỏ tươi huyết dịch xuất ra đầy đất, kia hai cái nửa bên thì thế ước chừng tách ra cách xa hơn một trượng.

Một đao oai, kinh khủng như vậy.

"Hô, hiện tại đang sử dụng một chiêu này, xem ra còn rất có hết sức đây!" Quan Lâm thở hổn hển, bất quá hết thảy đều cảm thấy đáng giá. Một chiêu này uy lực quả thực quá làm cho hấn hải lòng.

Hấn có tự tin, không nói này ngày hôm sau Ngũ Trọng một cái Thiên Hộ, chính là Vũ Hóa Điện, cũng không tiếp nổi hấn này chính diện một đao.

"Không trách năm đó Vũ Thánh Quan Vũ bằng vào một chiêu này, chém chết nhiều như vậy Danh Chấn Thiên Hạ mãnh tướng. Thậm chí cùng hấn là đồng giai tu vi võ giả, cũng sẽ bị hấn một đao chém chết."

"Không được, Cố Thiếu Đường gặp nguy hiểm!"

Đang chìm tịch ở một đao này Mặc Đại Uy Lực Quan Lâm, bị mấy người tiếng kinh hô đánh thức.

Cố Thiếu Đường độc chiến Mã Lương!

Mã Lương này mấy ngày ở tây vô số Linh Dược điều dưỡng bên dưới, đã khôi phục như cũ. Lần trước bị giam cầm mãnh một đao, rung ra nội thương cũng không phải là quá nghiêm trọng.

Cố Thiếu Đường bất quá ngày hôm sau Lục Trọng tu vi, mà Mã Lương cùng ban đầu Quan Lâm như thế, có hậu ngày Thất Trọng tu vi. Chẳng qua là quyền này tới muốn trị thương cho hấn dùng Tiểu Hoàn Đan tác thành Quan Lâm, để cho Quan Lâm một câu sau khi đột phá ngày Thất Trọng, lên cấp ngày hôm sau Bát Trọng tu vi, còn bằng này liên phá Xuân Thu Phách Khí Quyết Đệ Tứ Tầng.

"Đánh thắng một nữ nhân tính là gì, có loại theo ta qua mấy chiêu?" Quan Lâm thấy Cố Thiếu Đường học máu, không dám chân chò, liền tranh thủ trọng đao ném ra đi, ngăn ở Mã Lương trước mặt.

Mã Lương nhìn một cái một thanh không lồ đóng đao bay tới liền vội vàng tránh ra, nhìn một cái Quan Lâm mặt, lạnh nhạt nói: "Ồ xa tới lúc ngươi, tới vừa vặn, ta đang muốn nói lên lần một đao thù!"

"Được, ta biết ngươi khi còn bé bị người đang sống đem miệng cho xé, cho nên tâm lý vẫn vẹo. Cũng chính bởi vì như vậy, lần trước ta mới lưu ngươi một mạng, khác (đùng) không biết tiến thoái." Quan Lâm vừa nói liền đi, đem trọng đao lần nữa lấy đến trong tay.

Mã Lương nghe một chút, kinh hãi. Bất thốt lên liền hỏi: "Làm sao ngươi biết?"

Kêu lên lời này thời điểm, Mã Lương gần như là rống giận. Quan Lâm từng nói, là hấn trong cuộc đời bí mật nhất.

Quan Lâm Tự Nhiên sẽ không nói thật, nói cho hấn biết làm sao biết.

"Người không sao chứ?" Quan Lâm đối với (đứng) một bên uể oải ngã xuống đất Cổ Thiếu Đường cau mày nói.

Cổ Thiếu Đường ở vừa mới Quan Lâm cứu hấn thời điểm, cũng vẫn xem đến Quan Lâm, lúc này thấy Quan Lâm hỏi hấn, liền hỏi: "Người đang quan tâm ta sao?"

"Không thể nào! Ca, mị lực mạnh như vậy?" Quan Lâm nhìn ánh mắt dần dần biến hóa Cổ Thiếu Đường, đánh rùng mình một cái. Hấn đối với (đứng) cái này lần đầu tiên thiếu chút nữa cho rằng là nam nhân "Người anh em", một chút hứng thú cũng không có. Liền vội vàng cười xòa nói: "Dĩ nhiên, ta đối với (đứng) đồng đội vẫn luôn rất quan tâm, ta "

"Nói đủ không, các người hôm nay đều phải chết, vừa mới coi như là cho các người một chút thời gian lưu lại Di Ngôn, đáng tiếc các người không biết quý trọng." Mã Lương vừa mới trong ánh mắt là tức giận, lúc này lại đã hóa thành tàn nhẫn.

Muốn giữ được bí mật, chỉ cần giết toàn bộ biết bí mật người!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Quyết chiến (Hạ)

Mã Lương tới Đại Bi Kịch không ở chỗ hấn tàn phá gương mặt, mà là không tự biết mình.

Quan Lâm cười nói: "Người dũng khí khả gia, nhưng thực lực không đủ."

Mấy ngày trước, Mã Lương cùng hấn đồng thời ngày hôm sau Thất Trọng tu vi, có lẽ còn có cùng Quan Lâm đánh một trận tư cách, nhưng là lúc này

"Cần rồi!" Mã Lương tức giận xông lại.

Người đến gần, Quan Lâm đao cũng điều động.

Hai người chiêu thứ nhất một chút liền phân ra, đao kiếm xuôi ngược, bung ra một tiếng vang dội, một bên vây xem xem cuộc chiến mấy người, tất cả lui về phía sau mấy bước, bao nhiêu bị một ít ảnh hưởng.

"Thật là lớn lực đạo" Mã Lương vừa mới trong tay song kiếm thiếu chút nữa rời khỏi tay, miệng hừm bị giam Lâm Chấn được (phải) tề đại một hồi. Nhìn lại Quan Lâm thời điểm, trong mắt hơi trùng xuống nặng.

"Đệ Nhất Đao, chém ~~~!"

Quan Lâm một đao nghiêng bỏ xuống, Mã Lương lần này không có đón đỡ, song kiếm cầm một cái đem đao dẫn hướng một bên. Nhưng ngay khi hấn xen vào ở Quan Lâm trọng đao thời điểm, hai tay một trận run rẩy, nổi gân xanh, mà hai chân cũng lui về phía sau mấy bước.

Một đao này tới nhanh, đi vậy nhanh.

Một đao không thể kiến công, đao thứ hai theo nhau mà tới.

"Lại chém!"

Quan Lâm một đao này không thể so với bên trên một đao, một đao này dưới đường đi phách lực, lưỡi đao không ngừng biến hóa, lúc trái lúc phải, lại đao ra quá nhanh, vẽ ra trên không trung một chuỗi Đao Ảnh, không phân rõ thanh kia là thực sự, kia đem là giả.

Thấy một đao này, Mã Lương liền vội vàng lui về phía sau, hấn không được ba bước cũng làm một bước, đối mặt một chiêu này hấn không có tiếp nắm chặt. Nếu như là kiếm các kiểu vũ khí hạng nhẹ có lẽ còn có thể, nhưng Quan Lâm là trường đao, hơn nữa còn là một cái hơn một trăm năm mươi cân nặng trường đao, bằng trong tay hấn song kiếm làm sao có thể chiếc được?

Có thể Quan Lâm đao lại như bóng với hình, chính là hấn không nghĩ tiếp tục cũng phải tiếp tục.

"Phốc "

Mã Lương song kiếm đụng phải hấn trọng đao, thẳng nghe liên tiếp vang dội, Quan Lâm một đao này lại tựa như hơn mười đao, lần đầu tiên chấn động liền để cho hấn một trận bức mình, hô hấp không thoải. Tiếp theo một đợt cao hơn một đợt, một sóng nhanh hơn một sóng cường.

Khi hấn tiếp lấy cuối cùng một lần chấn động thời điểm, hấn rốt cuộc không nén được dâng trào huyết khí, một cái Ô Huyết phun ra.

Có thể Quan Lâm cũng không tính thu tay lại!

Thật cái gọi là làm việc không làm tuyệt, đáng đời bị người ngược!

Quan Lâm đao thứ ba lần nữa huoi ra ——

"Đao thứ ba, chém! ! !"

Một đao này lại có bất đồng, một đao này Long Minh hồ gầm, thanh thế thật lớn, lưỡi đao giống như kia mãnh liệt sóng, lại thích tự như núi Xuyên núi lớn ngưng trên xuống xuống.

Mã Lương không đỡ lấy một đao này chính là chết, nhưng là hấn đã trọng thương, thì như thế nào có thể tiếp lấy?

Đao kiếm đụng nhau, Mã Lương trường kiếm không chịu nổi gánh nặng, trong nháy mắt vỡ vụn. Ngay tại Quan Lâm đao chấn vỡ hấn trường kiếm lúc, Mã Lương thân thể cũng bay rớt ra ngoài, ước chừng té ra một trượng có thừa, đem một cây lồ oành cây cột dựng gãy, phương mới dừng lại. Rốt cuộc sau khi Mã Lương lại cũng không bò dậy nổi.

"Giao cho các ngươi." Quan Lâm đối với (đứng) bên cạnh nhìn ngẩn người Cổ Thiệu Đường đám người đao.

Có mấy người bọn họ, giết một cái không có lực phản kháng chút nào Mã Lương dư dả, không ở nơi này trễ nải, Quan Lâm mục tiêu cũng không phải là một cái Tiểu Tiểu Mã Lương. Hấn chuẩn bị lâu như vậy, là vì cùng tây Đệ Nhất Cao Thủ Vũ Hóa Điền tỷ đấu một phen.

"Đây là ý trời sao? Ta tới tới lui lui làm nhiều như vậy, lại không có gì thay đổi. Đáng chết chết, không đáng chết vẫn là chết." Quan Lâm hướng trên sườn núi nhìn một cái, lão cùi lại cùng một cái Cẩm Y Vệ đều nằm trên đất, đồng quy vu tận, mà năm đại kỳ phải đi mà trở lại Lăng Nhạn Thu.

Đi tới Lăng Nhạn Thu bên cạnh hỏi: "Thế nào, tìm tới Vũ Hóa Điền vị trí không có?"

Lăng Nhạn Thu thấy vừa mới Quan Lâm đại bại Mã Lương, biết hấn võ công không yếu, lúc này ánh mắt sáng lên, vội la lên: "Ồ nơi đó? Đi nhanh giúp hấn một chút, Triệu Hoài An một người quá nguy hiểm!"

Ken kết kết ~~~

Không trung Vân cùng cát dây dưa chung một chỗ, ánh đỏ bùng, tóc đỏ đen. Trong đó còn có một bó buộc bó buộc tia điện lóe lên, kinh khủng, dữ tợn!

Dưới cát vàng Triệu Hoài An đã cùng Vũ Hóa Điền đấu chung một chỗ, kiếm quang ngang dọc cuốn, giống như đầy trời hạt mưa, rậm rạp khấn khít. Hai người mặc dù ở lưng ngựa, so với trên đất bằng còn nhanh hơn, bóng người không ngừng chuyển đổi. Mỗi lần mũi kiếm cũng điểm ở vừa mới đổi thủ lưu lại vị trí, hoặc là mũi kiếm quán quanh, kiểu như du long.

Hai người chính là kỳ phùng địch thủ, đấu say sưa.

"Loại hại! Nhưng liền hai người này chiêu thức mà nói, ta một cái cũng không đánh lại, bất quá ta lực lượng tuyệt đối vượt qua xa bọn họ, muốn đánh liền muốn về mặt sức mạnh vượt trên bọn họ, dốc hết sức hàng mười Tuệ!"

Quan Lâm phóng ngựa đi qua, hô lớn: "Ngừng! Vũ Hóa Điền, dưới tay ngươi đều bị ta thu thập, phía dưới liền giờ đến phiên ngươi."

Hai người liền phân ra, Vũ Hóa Điền tâm cơ thâm trầm, cũng chưa thấy nổi giận. Có chút nhìn một chút chết đi thủ hạ, phát hiện chỉ còn lại một người, lạnh rên một tiếng.

Hấn thấy, thủ hạ chết cũng sẽ chết. Nuôi của bọn hấn chính là để cho bọn họ có thể ở lúc mấu chốt có tác dụng, mấy người chết nói rõ cũng chưa có giá trị. Bất quá, hấn mục tiêu đã từ Triệu Hoài An chuyển hướng Quan Lâm. Thủ hạ của hấn ở trong tay người khác chết hết, hấn vẫn kích thích tràn đầy lửa giận.

Quan Lâm, chính là trút xuống mục tiêu!

"Triệu đại ca, người này liền giao cho ta đi!" Quan Lâm đối với (đứng) Triệu Hoài An cười nói, cười ngựa đi tây bên phương hướng đi tới.

Đưa tay ra mở ra, thầm nói: "Nơi này mới là thuận phong mà đi." Chậm rãi đem trong chiếc nhẫn một cái bọc lấy ra. Bọc lại chứa, đúng là hấn ngày ấy chuẩn bị đá nam châm.

Triệu Hoài An nhắc nhở: "Tiểu huynh đệ, coi chừng hấn Phi Kiếm! Người trường đao không quen tốc độ, hay là để ta đi?"

Vũ Hóa Điền vỗ ngựa xông về Quan Lâm, nếu Quan Lâm tốc độ không được, như vậy hấn trước hết giải quyết hết một cái, lại đi đối phó gần giống như hấn Triệu Hoài An. Miễn cho bị hai người vây công thất lợi.

Quan Lâm cười một tiếng, cũng không đáp Triệu Hoài An lời nói, bởi vì Vũ Hóa Điền Phi Kiếm đã tới.

Tung người nhảy một cái, Vũ Hóa Điền trên trường kiếm, một thanh tiểu kiếm chậm rãi chuyển động, rồi đi trường kiếm sau khi trong nháy mắt tốc độ bắt đầu tăng mạnh, bay về phía Quan Lâm.

"Chờ người rất lâu!" Quan Lâm cầm trong tay bọc ném đi, đập về phía kia Phi Nhận trên.

Chỉ nghe "Đâm" một tiếng, bọc liền bị Phi Nhận cắt nát bấy, khí thế không giảm đâm về phía Quan Lâm.

Quan Lâm vội vàng dùng đao vừa đỡ, đem Phi Nhận ngăn cản trở về.

"Không đúng, ta kiếm"

Chỉ thấy kia Phi Nhận bay trở về sau khi, Vũ Hóa Điền lại dùng kiếm đi dẫn động thời điểm, lại trượt một cái, từ hấn trên trường kiếm lướt qua đi, còn nghĩ hấn mặt cạo ra một cái vết máu.

Quan Lâm cười một tiếng, thậm chí nói đêm qua quả nhiên không có uống phí làm việc!

Nguyên lai Quan Lâm đem mang về nam châm cũng cho mài thành từng cái tiểu mảnh giấy vụn, sức hấp dẫn cũng không lớn bằng lúc trước, nhưng là hút Phi Nhận bên trên vẫn là không có vấn đề. Dĩ nhiên, chỉ bằng này cũng không chỗ dùng chút nào, sở dĩ có hiệu quả như vậy, là bởi vì Quan Lâm đem đá nam châm liền đối bọc ở du trung ngâm (cửa) một đêm.

Từ Mẩu kiếm giữa phối hợp cực kỳ kỳ xảo, may mắn sai lầm đều không thể cho phép. Kia Phi Nhận đâm rách bọc sau khi, phía trên dính đầy đá nam châm mảnh vụn cùng dầu cải, trơn bóng Từ Kiếm Tự Nhiên không cách nào bị Mẩu Kiếm dẫn dắt ở.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đại Mạc bay xoáy Long

Thừa dịp người bệnh, đòi mạng người!

Lúc này Phi Nhận thoát khỏi Vũ Hóa Điền không chế, chính là đối phó hấn thời cơ tốt nhất.

"Không có Phi Nhận, Vũ Hóa Điền kiếm pháp uy lực liền muốn nhỏ hơn một nửa, ta nếu là sử dụng ra một đao Nhiếp địch, định có thể đem hấn bị thương nặng." Quan Lâm nghĩ (muốn) định, đem trọng đao kéo ở sau lưng, hướng ba trọng ra Vũ Hóa Điền phóng tới.

Nhân Mã Hợp Nhất, Nhân Đao Hợp Nhất!

Ba trọng khoảng cách, cùng với kia tây Thiên Hộ, ba ngay đầu ban đầu khoảng cách không sai biệt lắm, Quan Lâm khí thế ép Vũ Hóa Điền ngán ngại. Bất quá Vũ Hóa Điền tâm chí kiên định, vượt xa ba ngay đầu, thực lực càng là tại phía xa trên, chỉ là ngán ngại liền lập tức kịp phản ứng. Dem ngựa đầu đánh một cái hướng vừa chạy đi.

Này nhường một cái, Quan Lâm Đao Thế cũng theo sát phía sau, như bóng với hình, Khí Cơ thật chặt tập trung vào Vũ Hóa Điền trên người.

Trọng đao ở sa địa bên trong không có giống hơn nửa ngoài khách sạn như vậy cuốn lên tia lửa, bất quá đao kia nhận ở giết bên trong va chạm, dần dần lưỡi đao vạch qua địa phương cũng có một chút điểm ửng đỏ ánh sáng.

"Hô ~ chém! ! !"

Quan Lâm một tiếng hò hét, toàn thân khí lực cùng ngựa Quan Lâm từ hông mà phát, thông qua cánh tay thẳng tới trường đao, lưỡi đao kia thật mỏng phong diện chịu đựng toàn bộ lực lượng, đụng vào Vũ Hóa Điền trường kiếm trong tay.

Vũ Hóá Điền thấy dễ cho không mở, toàn lực vừa đỡ, tiếp lấy trong mắt lan tràn lên sợ hãi vẻ, thân hình dừng lại, cùng hán ngồi xuống ngựa đồng thời ngã xuống. Ước chừng trên đất cút mười lần lộn mấy vòng mới lập ở thân thể, toàn thân cảm tú áo choàng nổi lên từng cái lỗ lớn, cộng thêm trên mặt thanh ú, nhìn qua chật vật không chịu nổi.

Quan Lâm đang muốn đi lên bỏ khuyết thêm một đao, kết quả này Vũ Hóá Điền, nhưng suy nghĩ một chút dừng lại.

"Này Vũ Hóá Điền vẫn không thể chết, nếu là hán chết, đợi lát nữa gặp bảo tàng, ai tới đem nước khuấy đục?"

Nước đục mới phải bắt cá!

Quan Lâm dừng lại, có người lại không dừng được.

Lúc này, một bên không xa Triệu Hoài An hăng hái, thấy Vũ Hóá Điền trọng thương, đương nhiên sẽ không bỏ qua cho cơ hội, bỏ đá xuống giếng!

Quan Lâm một đao này uy lực quá lớn, Triệu Hoài An nhìn cũng run sợ trong lòng, thầm nói: "Đóng Lâm tiểu huynh đệ một chiêu này mạnh, nếu đối lại là ta cũng giống vậy không tiếp nổi, bất quá lớn như vậy chiêu nhất định phải thương hao phí công lực, lúc này chỉ sợ là hết sức "

Nghĩ tới đây, hán lần nữa hướng Vũ Hóá Điền đi tới.

Vũ Hóá Điền nhìn hán BMW trên đất ới lên bọt mép, chính mình người bị thương nặng, sâu không lường được Quan Lâm ở một bên mắt lom lom, nhìn hán đáng vẻ tựa hồ còn có dư lực. Triệu Hoài An càng là hướng mình giết tới. Liền vội vàng bỏ dây, đem hết toàn bộ lực lượng bắt đầu chạy trốn.

Quan Lâm không thấy chạy trốn Vũ Hóá Điền, lại hướng về phía không trung than nhẹ: "Tới "

Không trung mây đen dần dần chuyển động, một cái vòng xoáy từ trong rơi xuống.

Ngay sau đó cái thứ 2, cái thứ 3, cái thứ 4

Từng cái vòng xoáy càng ngày càng lớn, càng ngày cách xa mặt đất càng gần, vòng xoáy giữa lại bắt đầu dựa vào, luyện thành một mảnh.

Quan Lâm cười ngựa liền trở về, như vậy bảo trừ phi thần tiên trên đời, nếu không đem không người có thể ngăn.

Đang muốn xoay người lại, liền nghe được Triệu Hoài An một tiếng rống to: "Oanh ~~~ Vũ Hóá Điền, đừng chạy, trước mặt không có đường. Là cao thủ lời nói, liền đi theo ta, chúng ta đi bảo trong đánh!"

Triệu Hoài An chính thức hướng Vũ Hóá Điền phát động khiêu chiến!

Vũ Hóá Điền đem trên lưng áo choàng kéo xuống đi, phản hán nhìn Triệu Hoài An, nâng kiếm hướng trong bão đi tới.

Vũ Hóá Điền mặc dù không chữa thủ đoạn nào, lòng dạ ác độc cay độc, nhưng là hán là một cao thủ. Cao thủ, thì nhất định phải đối mặt khiêu chiến, dám ứng chiến. Nếu không, trong lòng sẽ gặp có ngăn cách, tâm cảnh không thể thông triệt, cả đời này đều đưa khó có tiến thêm. Mà dạng giá, là bất kỳ một cao thủ nào cũng không thể chịu đựng.

Loại khiêu chiến này cùng trước chém giết bất đồng, đây là một loại đối với Võ trên đường chinh đồ.

Triệu Hoài An nhìn về phía Quan Lâm, Quan Lâm hội ý đạo: "Ta tuyệt không nhúng tay vào." Nói xong, Quan Lâm cười ngựa liền đi.

Hán mới không nghĩ (muốn) gia nhập vào, trong bão, Cửu Từ Nhất Sinh. Loại thể nghiệm này mặc dù kích thích, nhưng là giả có chút lớn, còn có bất kỳ thu hoạch, không có lợi!

"Triệu Hoài An, Triệu Hoài An! Ngươi trở lại "

Lăng Nhạn Thu vô lực ngồi liệt sa địa bên trên, nức nở đến Triệu Hoài An tên.

Trong gió đao mấy người kéo mạnh lấy hán một đường đi vào mật đạo, Quan Lâm theo sát phía sau, trốn vào bí mật bên trong.

Tiến vào mật đạo sau khi, nghe phía trên ken két thanh âm, giống như hồng thủy kích động. Thật ra thì này bảo uy lực vượt xa khỏi hồng thủy, một trận quét qua, không chữa mạnh giáp. Như thế cuồng bạo bão, cũng chỉ có trong mật đạo mới có thể thoát khỏi may mắn hơn khó khăn.

"Triệu Hoài An" Lăng Nhạn Thu tồn tràn đầy nước mắt, ngồi một bên, cặp mắt vô thần, cứ như vậy ngo ngắc, ngây ngốc làm.

Ngồi ở một bên Quan Lâm, chính mở nước túi, nước còn không có cửa vào, liền nghe được làm Tuệ vinh chỉ hán mũi quát mắng: "Ngươi võ công của ngươi tốt như vậy, ngươi thể nào như vậy tham sống sợ chết, tránh ở chỗ này, ngươi còn giống như người đàn ông à? Ngươi tại sao không giết Vũ Hóá Điền?"

Nằm cũng trúng thương? Chính mình không đi dẫn đến nàng, nàng ngược lại đưa tới cửa, Quan Lâm buông xuống túi nước, lạnh lùng mắt nhìn làm Tuệ vinh, hù dọa liền tiếp lui về phía sau, mau lui lại đến trong gió thân đao bên thời điểm, hù dọa một cái ngã nhào.

"Ồ kia "

Trong gió đao liên vội vàng kéo lại nàng, hỏi "Ngươi không sao chứ?"

Làm Tuệ vinh trong mắt rung rung, vô tội lắc đầu một cái, cúi đầu cũng không nói chuyện.

"Thật Tm sẽ giả bộ!" Quan Lâm trầm mặc một tiếng, làm Tuệ vinh vô công rõ ràng không yếu, đạt tới ngày hôm sau Lục Trọng tu vi, như thế nào lui về phía sau mấy bước liền ngã nhào? Bất quá nhìn nàng vậy không lộ một chút võ giả khí tức đáng vẻ, nhất định là có cái gì che giấu khí tức công phu, mới có thể ở trước mặt người che giấu nàng biết công phu sự thật.

Lúc này mới chú ý tới người chung quanh, nhìn chính mình nhãn quang cũng không giống nhau, có tức giận, không có lời giải, có căm ghét, còn có giống như Cố Thiệu Đường thất vọng.

Quan Lâm một trận bức mình, cười nói: "Thế nào, các ngươi liền có thể đi vào, ta đáng chết, nên bị bão cuốn đi sao?"

Làm Tuệ vinh nhìn một cái chung quanh mấy người dạng tựa hồ lại có biến hóa, vội vàng nói: "Nhưng là, nhưng là võ công của ngươi cao như vậy?"

"Đúng vậy, võ công của ngươi cao như vậy, ngươi nên giúp một tay Triệu Hoài An "

"Ngươi "

Thấy mọi người đều như vậy nói, Quan Lâm cười lạnh nói: "Đúng vậy, ta võ công tốt nhất, liền nên đi ra, ta đây sau khi đi ra ngoài, ngươi là ai võ công cao nhất? Có phải hay không cũng nên đi ra cứu ta à? Sau đó các ngươi liền từng cái đi ra ngoài. Còn là nói, chỉ một mình ta nên đi ra, nên chịu chết?"

Phanh ~~~!

Quan Lâm một chút đem túi nước ném xuống đất, cả giận nói: "Đúng vậy, nơi này ta có khả năng nhất đánh, các ngươi ai không phục, nghĩ (muốn) đến trút giận, cứ tới chính là, ta Quan Lâm cũng tiếp!"

Quan Lâm vừa nói, nhắc lên trọng đao, hù dọa mấy người liền vội vàng lui về phía sau mấy bước.

"Được, theo ta được biết, trong long quyền phong, đáng sợ nhất ngược lại là vòng ngoài. Nội bộ Khí Toàn mặc dù lớn, nhưng cũng không phải là nghĩ (muốn) vòng ngoài như vậy Tê Thiên Liệt Địa. Triệu Hoa bình an võ công không yếu, cũng sẽ không dễ dàng chết như vậy, đợi lát nữa ra đi tìm một chút, nhất định có thể tìm được."

Quan Lâm nhớ tới kiếp trước một ít khoa học tự nhiên kiến thức, chậm rãi nói.

Bất quá hẳn biết, nhất nhân vật chính Triệu Hoài An thế nào bây giờ chết đây?

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Rõ ràng hoàng cung bảo tàng

Nhất thời không lời, trừ phía trên gào thét Long minh, trong động hoàn toàn yên tĩnh.

Trầm muộn bầu không khí làm cho tất cả mọi người cũng không có ở nói chuyện, chờ đợi thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Thời gian, càng chờ đợi càng rất dài.

Ba canh giờ đi qua, như cùng với quá khứ ba cái thế kỷ. Bên ngoài Bảo Cát rốt cuộc dừng lại.

Sống sót sau tai nạn mọi người đi ra mật động, khách sạn đã tan tành mây khói, biến mất không thấy gì nữa, chỉ có khanh khanh oa oa một cái hồ to lưu ở nơi đó.

Một nhóm vốn có mười mấy người đội ngũ, lúc này cũng chỉ có vẹn vẹn mấy người, đại đa số cũng đã chết. Sống sót còn có Quan Lâm, trong gió đao, lăng Nhạn Thu, Cố Thiệu Đường, làm Tuệ vinh, cấp mới vừa cùng hán nữ chủ nhân, còn lại đều đã vùi vào Hoàng Sa bên trong, vĩnh viễn yên lặng dưới đất.

"Các ngươi nhìn" Cổ Thiều Đường một tiếng kêu sợ hãi.

Mọi người sau đó thức tỉnh, một đường nhìn lại, một cái to lớn màu vàng Long Các gác ở trên cổng thành, đại khí bàng bạc.

Rõ ràng hoàng cung!

Tới Giáp Phi môn Long, biến cát lộ về Thần Môn!

Sáu mươi năm 60 năm Bảo Cát sau khi, rõ ràng hoàng cung tồn vinh lại xuất hiện thế gian.

"Đi, Triệu Hoài An nếu là còn sống, cũng tất nhiên sẽ đi chỗ đó!"

Quan Lâm nói xong, mọi người đều chấp nhận, hướng rõ ràng hoàng cung chạy tới.

"Thiên hạ nhốn nháo, đều vì lợi nhuận hưởng. Người cả đời này, đạt tới bảy thành trở lên thời gian là là lợi nhuận, thậm chí sâu hơn. Chỉ là có người vì cuộc sống, có người là dục vọng, còn có người đem tài sản làm sinh mệnh theo đuổi, sinh hoạt mục tiêu." Bảo tàng đang ở trước mắt, Quan Lâm cảm khái rất nhiều.

Có trong chiếc nhẫn không gian, Quan Lâm ngược lại không gấp không có cách nào chuyển chờ. Bây giờ hán ngày hôm sau Bát Trọng tu vi, trong chiếc nhẫn có cách tròn tám mét không gian, đủ để trang bị một khoản bảo tàng khổng lồ. Về phần không chứa nổi, Quan Lâm cũng không ở ý.

Chu vi tám mét có thể chứa bao nhiêu bảo tàng?

Nếu như là vàng lời nói, không nói phú khả địch quốc, nhưng đủ để trên đỉnh Đại Minh Triều năm đến mười tuổi cống. Huống chi, rõ ràng hoàng cung bảo tàng, làm sao có thể đều là một ít vàng, không có một ít bảo vật quý giá đây?

Sau khi tiến vào, chỉ thấy khắp nơi vàng óng, nhất là trung gian cổ bảo, lại là dùng vàng coi như tấm gạch thể xây!

Quan Lâm bắt đầu cân nhắc trước lấy cái gì được, là Pearl hay lại là bảo thạch?

Bốn tảo ánh mắt kinh ngạc, la lên: "Triệu Hoài An?"

Vốn là bị khắp nơi vàng kinh ngạc đến ngây người bọn họ, bị giam cầm nhất âm thanh giựt mình tỉnh lại.

Chỉ thấy trận kia bên trong đứng, không phải là Triệu Hoài An là ai ?

Bên kia, một người tóc dài xõa vai, khí độ cao hoa, ánh mắt lạnh giá đương nhiên đó là Vũ Hóa Điền.

Hai người bọn họ lại thật ở trong bão đại chiến hơn một canh giờ, bắt quá nhìn đáng đáp lại còn không có phân ra thắng bại. Vũ Hóa Điền đầu tiên là bị giam cầm đã thương, không nghĩ tới lại còn có thể cùng Triệu Hoài An hợp lại lâu như vậy.

Sau khi liền bị bão cho trực tiếp thổi tới trong hoàng cung, đứng ở khắp nơi vàng trên.

"Ho khan một cái." Quan Lâm tăng hắng một cái, nói: "Nếu tất cả mọi người đã đến nơi này, hãy nói một chút những thứ này vàng làm như thế nào phút chứ ?"

Vũ Hóa Điền ánh mắt sáng lên, hán cũng không muốn đồng lứa ở trong hoàng cung, làm cho người ta làm nô tài. Có nơi này bảo tàng, đủ chính hán ngồi lên một bang chi chủ, tiêu dao tự tại. Kia tây đại Đốc Chúa tuy tốt, nhưng có làm sao có thể so với được bản thân nắm đại quyền đây.

Trong gió đao đánh một cái Quan Lâm bả vai hướng về phía Vũ Hóa Điền nói: "Người này còn không có giải quyết, ngươi cũng biết suy nghĩ tiên!"

Triệu Hoài An chưa chết, hán đối với (đứng) Quan Lâm phần kia không thích đã sớm biến mất, ngược lại đối với (đứng) cái này so với Vũ Hóa Điền võ công cũng còn khá người kéo khép lại.

Lăng Nhạn Thu một chút chạy tới, nắm thật chặt Triệu Hoài An tay, nhìn từ trên xuống dưới. "Triệu Hoài An, ngươi không sao chứ?"

Triệu Hoài An kéo một cái, đưa nàng kéo ra phía sau mình, nhìn chăm chăm Vũ Hóa Điền đạo: "Kiều diễm ướt át Thu, trong tay hán cây đoản kiếm kia chém sắt như chém bùn, muốn vãn căn tận!"

Đây là mọi người mới phát hiện Vũ Hóa Điền trong tay cầm một cây đoản kiếm, thân kiếm ngăm đen, cũng không chói mắt. Quan Lâm nhưng từ trông được ra một chút khí tức nguy hiểm.

"Ít nhất Hoàng Giai thượng phẩm thần binh!" Quan Lâm trong bụng phán đoán.

Bình khí cùng công pháp như thế, chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng Tứ Giai.

Một loại bình khí căn bản không nhập lưu, chỉ có trên giang hồ nổi danh bảo kiếm mới có thể có đoạn cấp. Bách luyện tinh thép trải qua đức đại sư chế

tạo, mới có thể là Hoàng Giai bình khí, giống như Quan Lâm trọng đao chính là, bởi vì quá nặng, tài liệu mật độ quá lớn khiến cho đến mức dị thường cứng rắn, làm Hoàng Giai Trung Cấp bình khí. So với cây đoản kiếm này, còn phải kém một tầng.

"Được a, một cây đoản kiếm lại là Hoàng Giai thượng đẳng thần binh, này bảo tàng nhất định còn có vô số thứ tốt!"

Có lúc chuyện xấu cũng không nhất định liền hoàn toàn xấu, Vũ Hóa Điền có thần binh mặc dù gây bất lợi cho bọn họ, nhưng tương tự chứng minh nơi này bảo vật vô số.

"A ~~~" làm Tuệ vinh sắc mặt kinh hoàng, ôm cây cột, trốn.

"Thế nào?" Trong gió đao liên vọt vàng hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Làm Tuệ vinh si si sách sách nói: "Hắn chính là tây công, Vũ Hóa Điền."

Trong gió đao lúc này mới chú ý tới cái này cùng hắn giống nhau như đúc người.

"Ta đi đối phó hắn." Lăng Nhạ Thu rút kiếm nói. Lại bị Triệu Hoài An kéo một cái, để cho nàng ổn định.

Triệu Hoài An ngưng trọng nói: "Ta đã quen thuộc hắn kiếm pháp, hay là để cho ta tới. Ngươi ở một bên lược trận cho ta. Xem hắn còn có cái gì sơ hở."

Vũ Hóa Điền hai tay chấp sau lưng, hừ một tiếng nói: "Một cái hôi cung nữ liền đem một đám người dẫn tới nơi này. Còn ngươi nữa, cái này đầu trâu mặt ngựa lời thời lách thép, còn dám trộn ta, tới hôi chính là ngươi."

Trong gió đao nghe vậy, lớn lối nói: "Ngươi thì có thể làm gì a, hôi là bản lĩnh, người chúng ta nhiều, chính là muốn thú chết ngươi! Hơn nữa nơi này cũng không phải là võ công của ngươi cao nhất!" Vừa nói hướng Quan Lâm nhìn sang.

Quan Lâm có chút đem đầu nhìn về phía một bên, lười để ý hắn.

Vũ Hóa Điền bắn ra tóc, trong nháy mắt nổi lên đám về phía trong gió đao.

Mọi người cả kinh, nhưng không thể làm gì. Trong gió đao phách lối quá mức, quên Vũ Hóa Điền đáng sợ, đi quá gần, mọi người phải cứu căn bản không kịp.

Cổ Thiệu Đường nắm Phi Tiêu Đinh mở trong gió đao, Phi Tiêu còn chưa ra, liền bị Vũ Hóa Điền bắt.

Vũ Hóa Điền cười nói: "Nhiều người hữu dụng không? Võ công cao lại có thể thế nào?"

"Đù, dòi đi!" Quan Lâm xách đao mắt nhìn Vũ Hóa Điền đao: "Nơi này cơ bản đều là tiền, dĩ nhiên, cũng có là mệnh. Mạng này bất kể là muốn người khác, vẫn là phải chính mình, cũng không nên trễ nãi thời gian. Đây hoàng cung sau khi một giờ, sau một canh giờ sẽ lại biến mất, các ngươi có thể cần nghĩ kĩ."

Vũ Hóa Điền đao: "Đúng vậy, ta cũng là vì vàng. Nhưng có người không phải là, bọn họ là là muốn giết ta, có bọn họ làm loạn chúng ta phát không tài sản." Vừa nói nhìn chăm chăm Triệu Hoài An cùng Lăng Nhạ Thu.

Thấy không một người nói chuyện, Vũ Hóa Điền nói tiếp: "Không bằng hai người chúng ta liên thủ, tiểu huynh đệ võ công cao hơn nơi này tất cả mọi người, chỉ cần chúng ta hai cái liên thủ, vậy trong này toàn bộ bảo tàng đều đưa là chúng ta. Dĩ nhiên, đem tới tiểu huynh đệ muốn muốn làm quan, cũng có thể tới tìm ta, bảo đảm cho ngươi hài lòng, ý của ngươi như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Nên ta ra sân

Vũ Hóa Điền nói xong, người chung quanh nhãn quang cũng biến hóa. Nếu như Vũ Hóa Điền liên thủ với Quan Lâm, nơi này đem không người là đối thủ của bọn họ.

Quan Lâm cười, cười rất khiếp người, "Liên thủ với ngươi "

Mọi người không khỏi kinh hãi, rồi rít lui về phía sau.

"Thật biết nói đùa!" Quan Lâm nửa câu sau kéo nửa thế kỷ dài như vậy, không biết dọa hòng bao nhiêu người tâm

Quan Lâm nhìn nắm đoàn kiếm tránh sau lưng Cố Thiệu Đường Vũ Hóa Điền, trầm giọng nói: "Ở chỗ này người nếu là vàng, một khi đi ra ngoài người sợ rằng phải thì không phải là vàng. Ta nhớ người coi như tây công, đủ để điều động nhóm lớn Cẩm Y Vệ khắp thiên hạ vây giết ta đi? Ta mặc dù không quan tâm người những thứ kia bình tôm tướng cá, nhưng là ta là người đặc biệt sợ phiền toái, người biết không?"

"Người thả "

"Ta không yên tâm!" Quan Lâm giành nói, không nhìn Vũ Hóa Điền, lại đi về phía một bên làm Tuệ vinh đạo: "Vũ Hóa Điền, người lừa gạt người khác có thể lừa gạt không ta, người quân cờ xuống có thể đủ thâm "

Quan Lâm đột nhiên quay đầu, đối với (đúng) làm Tuệ vinh đạo: "Người nói, ta nói đúng không?"

Làm Tuệ vinh run lên, cổ đề xuống bất an trong lòng, cười gượng nói: "Dạ, đúng vậy."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, cộng thêm lúc tới sau khi trở nãi kia một trận, nửa giờ cũng mau đi qua. Mà cuộc kế tiếp gió cát bạo nổ ngay tại sau nửa canh giờ, nếu là sau nửa canh giờ còn không đi, liền phải vĩnh viễn an nghỉ dưới đất.

Trong gió đao vội la lên: "Hừ, các người những người này, không người nào là vì tiền, ta đề nghị chúng ta mỗi người cũng lấy chính mình kia một phần, cầm liền đi, từ nay đường ai nấy đi. Bằng không giống như vậy vân vân các loại, còn không biết phải chờ tới khi nào, chẳng lẽ chờ đến gió cát tới đem chúng ta cũng chôn vùi rồi chứ?"

"Khác (đừng)!" Vũ Hóa Điền đoàn kiếm vừa phun, hung hăng gác ở Cố Thiệu Đường trên cổ, lạnh lùng nói: "Như vậy đòi đối với ta cũng không lợi nhuận. Ta lại phải đòi vàng, lại nhỏ hơn tâm đề phòng các người, có thể cầm không bao nhiêu?"

Lúc này, Triệu Hoài An lần nữa đứng ra, chỉ Cố Thiệu Đường, đối với (đúng) Vũ Hóa Điền đạo: "Không bằng như vậy, ta, người còn có Cố Thiệu Đường, ba người chúng ta người lưu lại, như vậy ba chúng ta phương đều có người ở lại chỗ này, cũng không sợ bọn họ từ nay một đi không trở lại, có thể yên tâm chuyên chờ vàng. Về phần đóng Lâm tiểu huynh đệ, đi ở tùy ý, hắn cầm bao nhiêu vàng chúng ta cũng không can thiệp, có thể cầm bao nhiêu cũng nhìn hắn bản lĩnh, nghĩ như vậy tất các người cũng yên tâm đi?"

Mọi người rói rít gật đầu, chính là Vũ Hóa Điền cũng ngầm thừa nhận đi xuống. Một mình hắn đại biểu nhất phương, xuất ra đi vàng hắn liền muốn chiếm 1 phần 3. Huống chi một khi sau khi đi ra ngoài, hắn liền hữu cơ sẽ đem tất cả mọi thứ làm của riêng.

"Đi ra ngoài, cũng không cần trở lại. Đúng thả đóng Lâm tiểu huynh đệ khác (đừng) quá tham lam cầm quá nhiều, com sáng cùng các người cùng đi." Triệu Hoài An nhỏ giọng đối với (đúng) Lăng Nhạ Thu than nhẹ đạo.

Lăng Nhạ Thu không nói gì, nhưng là trong mắt một mắt kiên nghị đã đã nói rõ nàng thái độ.

Thời gian đã không nhiều, mọi người rói rít động thủ, bắt đầu chuyên chờ vàng. Có tìm túi, hữu dụng tay cầm. Cáp mới vừa hòa phong trong đao kia một cái đại bài biển, đem đủ loại quý giá kim ngân khí nhẫn, trân châu mã não đi lên chất, mang tám bảng liền đi ra ngoài.

Chỉ có Quan Lâm, không có lấy gì, nơi này sờ một cái, nơi đó đụng đụng. Mọi người nếu là có tâm, tất nhiên sẽ phát hiện, từng loại Trân Bảo mỗi lần bị giam cầm chạm qua sau khi liền biến mất không thấy gì nữa. Nhưng là lúc này tất cả mọi người bận bịu đối phó trước mắt vàng, nào có người sẽ đề ý người khác làm gì.

Chỉ có Triệu Hoài An ba người vẫn còn ở giảng co không có động tác, Triệu Hoài An cùng với Vũ Hóa Điền lẫn nhau giảng co, lẫn nhau nhìn chăm chăm đối phương. Chỉ có Cố Thiệu Đường như có điều suy nghĩ nhìn Quan Lâm đi qua địa phương, phát hiện tựa hồ có gì không đúng tinh thần sức lực.

Tất cả mọi người đi, lưu lại chỉ có Quan Lâm cùng vẫn còn ở giảng co mọi người.

Triệu Hoài An mỉm cười gật đầu, thầm nói quả nhiên không có nhìn Lâm tiểu huynh đệ này, không vì danh lợi lay động cũng còn thôi, càng hiếm có là đang ở như thế bảo tàng trước mặt còn có thể duy trì ổn định ung dung, ý tứ tham luyến cũng không có. Nếu là không có Vũ Hóa Điền ở chỗ này, chính là hắn cũng chưa chắc có thể làm được Quan Lâm như vậy.

Cũng may hắn không biết Quan Lâm thậm đã thu nhập vô số bảo vật, so với bọn họ dọn ra ngoài, Quan Lâm cầm nhiều hơn bọn hắn gấp trăm lần có thừa.

Hoàng cung bảo vật tuy nhiều, nhưng là đề xuống Quan Lâm như vậy cầm, chỉ chốc lát sau hay lại là ít một mảng lớn. Vũ Hóa Điền trong bụng kinh ngạc, thầm nói: "Làm sao biết ít nhiều như vậy? Bọn họ sẽ không chuyên chờ nhanh như vậy đi "

Bốn người các hoài đến các tâm tư, đang suy nghĩ, làm Tuệ vinh chạy trở lại, hốt hoảng hô: "Đại Hiệp, không được, bọn họ là vàng đánh, đánh bể đầu chảy máu."

Vũ Hóa Điền cười nói: "Uổng phí tâm cơ, bọn họ cũng đánh, chúng ta còn đứng ở chỗ này làm gì. Triệu Hoài An, mới vừa rồi người và ta ước pháp tam chương, bây giờ, có phải hay không muốn lần nữa trò chuyện một chút?"

"Người không phải là một cái phụ nữ có thai sao? Người dựa vào người ta nam nhân gần như vậy làm gì? Cẩn thận lắng Nhận Thu ghen nha." Quan Lâm nhìn từng bước một đến gần Triệu Hoài An làm Tuệ vinh cười trừ nói.

Ồ ông ~~~

"Là nguy hiểm tín hiệu." Một trận tiếng kèn lệnh từ trên nóc nhà phương truyền tới, Cố Thiếu Đường nghe một chút cau mày nói.

Triệu Hoài An hành tẩu giang hồ nhiều năm, kinh nghiệm phong phú, từng ở Lại Bộ Thượng Thư xuống đảm nhiệm chức vụ trọng yếu, không chỉ có võ công cao thâm, càng là trí kế bách xuất.

Từ đầu đến cuối suy nghĩ một chút, không hiểu thanh sắc đối với (đúng) đến gần làm Tuệ vinh đạo: "Người nếu sợ hãi như vậy Vũ Hóa Điền, đi vào nữa sẽ không sợ hãi bất người à."

Làm Tuệ vinh nhu nhược liền muốn muốn khóc tí tê, trợn trắng mắt một cái, tựa hồ lập tức phải ngã xuống.

Nhưng vào lúc này ——

Làm Tuệ vinh trong tay lượn quanh ra một đoạn tinh tế vô cùng sợi tơ, hướng Triệu Hoài An trên cổ lượn quanh đi.

Làm Tuệ vinh xuất thủ!

Cùng lúc đó, Vũ Hóa Điền cũng buông tha Cố Thiếu Đường, đoán kiếm đâm thẳng Triệu Hoài An.

Triệu Hoài An đơn chương một tóa, trực kích làm Tuệ vinh tim.

Sợi tơ quá nhỏ, trực tiếp trở về cứu mình đã không kịp, liền trực tiếp công kích, lấy càng nhanh chóng độ công kích. Chính là vậy Nguy cứu Triệu, ép làm Tuệ vinh không thể không đem sợi tơ thu hồi đi.

Cùng lúc đó, Triệu Hoài An kiếm cũng chọn tại hán tuyến thượng, chỉ một kiếm, liền đem làm Tuệ vinh đẩy lui sáu bảy bước.

Mà lúc này, Vũ Hóa Điền kiếm cũng đến!

Vũ Hóa Điền không thể so với làm Tuệ vinh, Triệu Hoài An trường kiếm chống lại Vũ Hóa Điền đoán kiếm, mặc dù hiểm thêm hiểm tránh đi một kiếm này, nhưng là vẫn bị Vũ Hóa Điền có chút hoa xuống.

Cố Thiếu Đường bị Vũ Hóa Điền bắt giữ, đã sớm lên con giận dữ, mấy con Phi Tiêu lúc trước cái gọi là tốc độ bắn về phía Vũ Hóa Điền. Vũ Hóa Điền liền vội vàng né tránh. Cố Thiếu Đường này mấy con Phi Tiêu mặc dù không có đánh trúng Vũ Hóa Điền, nhưng lại cứu Triệu Hoài An. Làm Triệu ngực chí cương mới vừa chiêu thức đã lão thời điểm, không có bị Vũ Hóa Điền nhân cơ hội công kích.

"Ta tại sao đi vào, ta đi vào là vì giúp lắng Nhận Thu giết người cái này bạc tình lang" làm Tuệ vinh lúc này cũng không có bụng bực, không đang hoài dựm. Cũng không có kia giống như nước như thế ôn nhu mềm mại, ngược lại một cặp mắt tựa như Sói giống như lang đã tính mười phần.

Nàng kiếm chế hồi lâu bản tính rốt cục vẫn phải bại lộ ra.

Ai ngờ lúc này, một thanh âm khác lại truyền tới, chính là ở một bên Quan Lâm. Hần thờ ơ lạnh nhạt lâu như vậy, rốt cuộc mở miệng nói: "Vậy người biết ta tại sao lưu lại sao? Ta lưu lại, là vì nhìn một chút người là thể nào từ một cái nhu nhược phụ nữ có thai biến thành một cái nữ sát thủ, chính là muốn nhìn một chút người có thể giả bộ đạo lúc nào. Cho nên, ta nghĩ rằng lúc này, nên ta ra sân." ps: Cảm tạ "Kính tịch Vận" thật to phiếu đánh giá, cho người tốn kém, vừa mới chú ý tới, cạc cạc.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cũng phục cũng như vậy

Làm Tuệ vinh kinh ngạc nói: "Người sớm biết ta là "

Nghĩ tới nghĩ lui, nàng cũng không nghĩ tới nàng rốt cuộc là nơi nào ra sơ hở, để cho Quan Lâm nhìn ra đầu mối. Chính là Triệu Hoài An, cũng là ở một khắc cuối cùng nghe được nguy hiểm tín hiệu mới phát hiện nàng.

Ô ô ô ~~~

Thấp giọng khóc thút thít, không cam lòng nước nờ âm thanh, từng trận than nhẹ truyền tới.

Cố Thiệu Đường kinh nghi hỏi: "Đây là thanh âm gì?"

Quan Lâm đang muốn giải thích, liền nghe được Triệu Hoài An đạo: "Đây là mọi người mê luyện quyền lợi cùng vàng tiếng kêu, chỉ tiếc, những thứ này cuối cùng tất cả thuộc về là hoàng thổ. Các người các loại (chờ) một đời cũng là đồng dạng kết cục, khả năng hôm nay còn phải táng thân nơi đây."

Quan Lâm liếc một cái, thầm nói này rõ ràng cũng là bởi vì cục khu vực Từ Trường, ở đặc định dưới tình huống trí nhớ một đoạn việc trải qua, mà lúc này bên ngoài bão cát bên trong Lôi Điện, lần nữa đem này thả ra ngoài.

"Đốc Chúa, lại nổi lên gió, càn ta đi!" Lâm Tuệ vinh nhìn trên mặt đất nâng lên bụi đất vội la lên.

Hai người liền vội vàng quay đầu bỏn tẩu, nhưng vào lúc này chỉ nghe:

"Ken két két! ! !"

Trên nóc nhà lỗ lớn mở ra, chính là lăng Nhạn Thu đám người ở bên ngoài tiếp ứng. Triệu Hoài An mừng rỡ nói: "Từ bên này đi, phải nhanh lên một chút."

Lúc này, Vũ Hóa Điền hai người cũng trở lại.

Quan Lâm đánh một cái Triệu Hoài An bả vai, Tà cười một tiếng đạo: "Một người một cái, bắt quá ta Vũ Hóa Điền giao cho ta."

"Này, Vũ Hóa Điền hay là để ta đi." Triệu Hoài An lo lắng nhìn Vũ Hóa Điền, làm Tuệ vinh võ công không kém, nhưng là tại chỗ trong mấy người cũng có thể ôn áp nòng. Vũ Hóa Điền là không giống nhau, kiếm pháp cao, ít có người địch, huống chi còn có một đem vô cùng sắc bén đoản kiếm.

"Đừng nói nhiều." Quan Lâm nói xong liền bên trên, tới gần Vũ Hóa Điền lúc, dưới chân nhấc lên một vệt bụi đất, đồng thời trọng đao nặng nề chém xuống.

Có câu nói, một tác ngắn, một tác hiểm. Dài một tác, một tác cường.

Quan Lâm chính là muốn buộc cùng Vũ Hóa Điền cùng hấn mạn lực đụng nhau, lấy mình dài, công địch ngắn.

Vũ Hóa Điền tránh qua cát bụi, cùng Quan Lâm cứng rắn đụng một cái. Đoản kiếm trong tay của hắn quả nhiên không hổ là Hoàng Giai thượng phẩm thần binh lợi khí, Quan Lâm nặng trên đao đập ra một cái to lớn lỗ thủng, nhìn Quan Lâm tâm thương yêu không dứt. Cái thanh này đao hắn dùng phi thường thuận tay, khoảng thời gian này đã thành thói quen cây đao này.

Mà Vũ Hóa Điền lúc này càng không dễ qua, Quan Lâm cảm lực đao to lớn, lần nữa đưa hấn Dao Động lui về phía sau năm, sáu bước, miệng hùm đã nứt ra, máu tươi thuận đến đoản kiếm trong tay lưu lại đi.

Bên kia làm Tuệ vinh cũng chưa có Vũ Hóa Điền dễ dàng, một cái Cố Thiệu Đường công phu liền trên hấn rất ra, ở cộng thêm Triệu Hoài An, không qua ba chiêu liền bị Triệu Hoài An một kiếm đâm vào tim. Lâm Tuệ vinh ngón tay chỉ chỉ Vũ Hóa Điền, muốn nói cái gì, trong miệng lại bị máu tươi với che lại, không nói ra miệng. Cứ như vậy trừng hai mắt ngã xuống đi xuống.

"Vũ Hóa Điền, ngươi dám xấu ta trọng đao. Ba đao bên trong, nhất định phải lấy ngươi sinh mạng! ! !"

Quan Lâm giận dữ, trọng đao đặt ở bên hông chuyển một cái, sau đó Mạnh đưa tới.

Quan Lâm hét: "Đệ Nhất Đao!"

Xuân Thu Đao Pháp, Ngũ Môn thứ hai, Liêu!

Quan Lâm cho tới nay chính là phản phản phục phục một chiêu, chém. Mặc dù mỗi lần đều có biến hóa, nhưng là làm cho người ta ảnh hưởng, hấn đao tựa hồ vĩnh viễn chỉ có một cái như vậy Đao Thế. Mà lúc này, Quan Lâm lại chỗ dừng mọi người chưa từng thấy qua Đao Thế, Liêu.

Liêu chữ quyết cùng phách bất đồng, cái gọi là Liêu chính là nhẹ nhàng, biến hóa ra kỳ, kỳ Đao Thế cùng thứ nhất chặt chém Đao Thế hoàn toàn ngược lại.

Đỉnh đỉnh đỉnh

Vũ Hóa Điền run rẩy nắm đoản kiếm, liều mạng ngăn cản Quan Lâm bão táp một loại nhanh chóng lưỡi đao. Nhưng là vốn là vô cùng thiện tốc độ hấn, lúc này lại không thi triển được, đầu tiên là tay bị giam Lâm Chấn được (phải) chết lạng, mà đoản kiếm mỗi lần đụng phải Quan Lâm trọng đao đều phải Dao Động đến cơ hồ rời tay.

Đâm đâm ~~~

Không tới một hơi thở, trên người hắn đã bị Quan Lâm chém bảy tám đao.

Thẳng đến lúc này, mọi người mới lần đầu tiên thấy được, nguyên lai Quan Lâm đao, không chỉ có vô cùng uy mãnh, hơn nữa tốc độ kinh người, biến hóa đa đoan.

Nhìn chặt vật Vũ Hóa Điền, Quan Lâm cười nói: "Vũ Hóa Điền, xem ra ta đánh giá cao ngươi, vốn cho là ngươi có thể chống đỡ ta ba đao, bây giờ nhìn lại, bên này đưa ngươi đi đi!"

"Một đao Nhiếp địch! ! !"

Quan Lâm đột nhiên nổi lên, Long Hành Hồ Bộ, nhanh như du gió, thân hình càng là kiêu như du long. Trong tay trọng đao tựa hồ mất đi sức nặng, ở quán Quan Lâm trên tay không ngừng gia tốc, gia tốc, lại tăng tốc! Cho đến một đao bổ về phía Vũ Hóa Điền.

Lần này, Vũ Hóa Điền không có chút nào ngăn trở, bị giam cầm trọng đao một đao đánh xuống, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn trọng đao tới gần, mà không còn sức đánh trả chút nào. Cái loại này cảm giác vô lực, để cho hắn bàng hoàng, để cho hắn sợ hãi, để cho hắn trọn to hai mắt không cam lòng hô lên. Quan Lâm đao không thiên vị, chính từ trên đầu đánh xuống

Quan Lâm một đao phách xong, liền thu đao lên. Vũ Hóa Điền tê liệt ngồi dưới đất thân thể bị nghiêng cắt thành hai nửa, trong phút chốc, đi đòi nhà ma.

Đệ nhất kiêu hùng, lúc đó vẫn rơi vào tay Quan Lâm.

Quan Lâm nhìn lấy trong tay trọng đao, thở dài một tiếng, thầm nói đáng tiếc. Một cái Hoàng Giai binh khí cũng không phải là dễ dàng như vậy lấy được, hành tẩu giang hồ không chỉ mấy lần, nhưng là có thể có Hoàng Giai binh khí bằng thân, ngàn không còn một.

Nhặt lên Vũ Hóa Điền rơi xuống đoản kiếm, khẽ mỉm cười, coi như là có một cái an ủi đi.

Ken kết kết!

Quan Lâm dựng thẳng ở một bên trọng đao, ken kết biến thành mảnh vụn. Chỉ có cán đao giống như một cây Kim Cô Bổng như thế đâm ở nơi nào.

"Triệu Hoài An ~~~ "

"Cố Thiệu Đường ~~~ "

Từng tiếng kêu từ trên nóc nhà truyền tới, thúc giục bọn họ đây. Quan Lâm nghe một chút, nói: "Lên đi, phía trên có người chờ các ngươi đây?"

"Được." Cố Thiệu Đường xoay mình theo loạn gỗ hướng trên nóc nhà leo đi.

Triệu Hoài An đi tới Quan Lâm bên người, suy nghĩ một chút nói: "Đi thôi, cũng có người chờ ngươi "

"Có người chờ ta? Có không?" Quan Lâm lẩm bẩm nói.

Từ lý khai tiền thế sau khi, trừ quan quân gia, Quan Hàm đối với hắn rất quan tâm ra, còn có người quan tâm tới hắn sao? Có lẽ, quan thiên bá coi là một cái. Trừ lần đó ra

"Đương nhiên là có, còn có thật nhiều đáng giá bọn ngươi đối đãi người cùng chờ đợi ngươi người đang đợi ngươi, bất kể là bằng hữu hay là cừu nhân, không phải sao?" Nói xong Triệu Hoài An cũng lật trên người.

Quan Lâm nghe Triệu Hoài An lời nói, giống như Mộ Cổ Thần Chung, một mình thức tỉnh.

Kiếp trước cố nhiên thật nhiều quan tâm hắn người, đời này cũng tương tự có thật nhiều đặc sắc đang chờ hắn. Làm người, không thể sống trong quá khứ, hắn nhìn về phía trước.

"Được, ta nhân sinh, khi có đặc sắc!"

Quan Lâm tinh thần gấp trăm lần, tìm tòi chiếc nhẫn, phát hiện bên trong vẫn còn có một nửa không gian không có trang bị đầy đủ, Quan Lâm nhìn một cái bốn bề vắng lặng, lúc này không cảm, còn đợi khi nào?

Những kho báu này, hắn nếu không muốn, cũng sẽ vĩnh viễn chôn ở hoàng thổ bên trong. Coi như bị người lần nữa khai thác, cũng chưa chắc là có thể vật tẫn kỳ dụng.

"Thà lưu lại tư địch, còn không bằng ta giữ lại. Coi như mình không cần, Tình Tình đặt ở ta trong chiếc nhẫn cũng tốt. Ngược lại lại đem đến có 'Không một'!" Quan Lâm nghĩ tới đây, thu càng nhanh chóng, chỉ chớp lát sau liền hoàn toàn thu tràn đầy.

Quan Lâm theo loạn gỗ chạy lên đi, phát hiện mấy người cũng còn đang đợi mình, trong lòng có chút điểm ấm áp.

Một đường rời đi, sau ba canh giờ, kia bão cát lần nữa biến mất, lại vừa là tình không vạn lý, trời xanh không mây.

Quan Lâm ở Triệu Hoài An bên cạnh, cười đều nói: "Người thật ra thì tuổi tác cũng không nhỏ, cũng nên lập gia đình. Nhìn một chút lăng Nhạn Thu đối với người nhưng là mối tình thâm thiết a, hơn nữa vóc người lại không kém, vóc người cũng được, người sao còn không hành động? Chẳng lẽ là đám người người khác nữ hài chủ động? Hoa nở kham chiết thẳng Tu chiết, chớ đợi vô Hoa Không chiết chi "

Triệu Hoài An nghe vậy hướng lăng Nhạn Thu nhìn lại, phát hiện lăng Nhạn Thu cười ngửa một đường bôn tẩu, gấp liền vội vàng đuổi kịp, liền đi liền đường đưa: "Tiểu huynh đệ, ngày khác hữu duyên, nhất định cùng người uống rượu!"

"Tốt ~~~ "

Mọi người không lời, trong gió đao một chút nằm xuống, cười lão lĩnh nói: "60 năm, 60 năm sáu mươi năm chính là một đời người, chúng ta tính đánh kế hoạch, hoàn toàn là vì mệnh này Hoàng Sa. Ha ha ha ~~~ "

"Ta muốn làm quan. Làm một cái quyền cao chức trọng quan!" Trong gió đao dừng cười, ác đao.

"Ta với người đi "

"Nữ chủ nhân" cấp mới vừa vội vàng muốn ngăn xuống hấn nữ chủ nhân, nhưng là Hữu Vô ý lại không có nói ra, vô lực buông xuống hai tay.

Hai người cười ngửa, trong gió đao đối với (đứng) Cố Thiệu Đường đạo: "Nhược quả người đợi không được bọn họ, tới kinh thành, ta chờ người!"

Nói xong, hai người cười ngửa, chạy thẳng tới Đại Minh kinh đô phương hướng đi.

Cố Thiệu Đường trong mắt mang theo nước mắt, không lời chống đỡ. Yên lặng không nói lời nào, quay đầu đi chỗ khác.

Quan Lâm lúng túng nhìn từng cái rời đi người, đối với hai người đạo: "Nhị vị, nếu quen biết một trận, ta sẽ không để cho nhị vị tay không trở về, những thứ này sẽ đưa các người."

Quan Lâm lấy ước chừng năm sáu chục cái bảo vật, đưa cho hai người. Cũng không thể để cho bọn họ cứ như vậy cô độc rời đi, những thứ này, đủ bọn họ phú giáp một phương (giàu có nổi tiếng một vùng), phải biết những thứ này, mỗi một cái đều là giá trị vạn lượng hoàng kim.

Ngay tại Quan Lâm lấy ra những thứ này thời điểm, bỗng cảm giác ngón tay chiếc nhẫn, lần nữa truyền tới kia một cỗ quen thuộc sức hấp dẫn!

Nhìn dần dần biến mất ở trong mắt Quan Lâm bóng người, nhìn hai người kinh ngạc, kinh ngạc, hiếu kỳ, không tương tượng nổi vân vân đan vào một chỗ ánh mắt, Quan Lâm chỉ có thể không nói nhìn về phía trong tay chiếc nhẫn. Hấn sở dĩ đi tới nơi này mà, đều là bởi vì chiếc nhẫn này lên.

Quan Lâm đột nhiên trước mắt tối sầm lại, cái gì đều biến mất, một vùng tăm tối. Một cỗ to lớn tin tức từ trong chiếc nhẫn theo cánh tay truyền về đại não, Quan Lâm lúc này mới biết chiếc nhẫn này tên, xưng là "Vô hiệp chiếc nhẫn."

Nguồn tin tức này đột nhiên tiến vào Quan Lâm đại não để cho hấn trực tiếp ngất đi,

Nhưng là, Quan Lâm nhưng từ chiếc nhẫn này bên trong biết, chiếc nhẫn này công dụng. Đây cái vô hiệp trong giới chỉ, giấu thật nhiều thế giới vô hiệp, mỗi lần truyền vào chân khí, liền có thể đi một cái thế giới vô hiệp, chân khí truyền vào càng nhiều, đi thời gian càng dài. Truyền vào chân khí càng thuần, đi Vị Diện cấp bậc càng cao. Mà thời gian đến một cái, tự động liền truyền trở về.

Tại chỗ khứ thế giới, đạt được bất kỳ võ công gì, đều là thật sự!

Lần này, Quan Lâm một tia Hậu Thiên Chân Khí, ước chừng để cho hấn ở trong chiếc nhẫn đợi bảy ngày! Nhờ vào đó, thuận lợi đột phá đến ngày hôm sau Đệ Bát Trọng, còn có không kém gì Tiên Thiên lực lượng!

Chiếc nhẫn mặc dù cường đại, nhưng là sử dụng chu kỳ nhưng ở kéo dài, một ngày, một tuần, một tháng

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Phiền toái tới

Nhất Hoa Nhất Thế Giới, Giới Từ nạp Tu Di.

Tiểu nhân bé có thể già bộ thể giới bên dưới, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Làm quan lâm lại lần nữa sau khi tỉnh lại, phát hiện còn nằm ở hắc nghe nước hoa Các trên, cũng chưa hề động tới. Nhìn bên cạnh đốt Đèn Hương, này rất dài bảy ngày chính mình tựa hồ chỉ biến mất một hồi mà thôi.

Bầu trời trong xanh, vạn dặm không mây.

Sơ Thần Triều Dương ẩn trên người, đảo qua này mấy ngày Trần tạp khí.

Quan Lâm xây cái này lâu các, vốn là quan chỗ hẻo lánh, thật là hoang vu, bình thường căn (cái) vốn không người nào nguyện ý tới nơi này.

Nhưng là từ Quan Lâm nghĩ biện pháp lấy được này mau đoạn sau khi, liền không hề cùng dạng. Quan Lâm mấy năm nay dựa vào hắc cất tạo rượu, kiếm không ít tiền tài, so với bình thường Nội Môn đệ tử còn phải đầy đủ sung túc một chút. Hoa hắc chín thành tích góp, đạt tới bảy tám ngàn lượng bạc trắng, mới đưa mảnh địa phương này mang đến đại biến dạng.

Tài sản vừa lộ bạch, liền bị người đồ kỵ, Quan Lâm bây giờ mảnh này lâu các không biết bao nhiêu người nhìn đỏ mắt.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Quan Lâm chẳng qua chỉ là quan một người làm, một tên gia đình, có tư cách gì so với bọn hắc ở còn tốt hơn?

Những thiếu gia kia, tiểu thư cũng không qua chỉ có một sân, mà Quan Lâm nơi này phong cảnh xinh đẹp lại không nói, thật chặt là ba vào phòng tử hòa nhả đến mức ba tầng lầu các, liền không kém biết mấy phần. Đáng hận hơn là, Quan Lâm như vậy một người làm, lại cũng có tư cách cùng bọn họ chủ nhân như thế tham gia tông môn hàng năm thi đấu. Này đưa bọn họ đưa ở chỗ nào? Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Sáng sớm, liền có mấy người đi tới Quan Lâm lầu các ra.

"Quan Lâm đâu rồi, người đi ra cho ta!"

"Sẽ là ai chứ?" Quan Lâm nhướng mày một cái, hắc làm người khiêm tốn, nhiều năm như vậy ở quan hắc cho tới bây giờ không có đắc tội qua ai.

Đi xuống lầu các, chậm rãi đi ra ngoài, nhìn một cái, nguyên lai quan mấy đại hoàn khổ cũng tới.

Trong đó, lấy đóng bản cầm đầu, đóng dương, đóng ý. Đóng tể Khôn các loại (chờ) một nhóm mười mấy người theo sát phía sau, nhìn thấy Quan Lâm đi ra, đóng bản trực tiếp ngồi ở Quan Lâm tự chế trên ghế nằm. Bên cạnh đóng dương liền nói: "Quan Lâm, chúng ta hôm nay tới, là muốn cùng nói rằng lầu các sự tình, nơi này sau này liền thuộc về chúng ta."

Bên cạnh đóng ý cũng nói: "Bất quá, chúng ta hôm nay tới chính là thương lượng với người chuyện này, trong vòng 3 ngày, người nếu là không nhường lại, hắc hắc, có người hảo hảo mà chịu đựng."

Ba ~~~

Đóng bản một cái vang dội bạt tai quát vào đóng ý trên mặt, hận thiết bất thành cương đối với (đúng) đóng ý đạo: "Hắc nói sai, không thể nói như vậy, cái gì gọi là có người hảo hảo mà chịu đựng, người chính là người nhà họ Quan môn?"

Đóng ý bụm mặt, không tưởng tượng nổi nhìn đóng bản, bên cạnh đóng dương cũng thật là không hiểu. Trước khi tới rõ ràng thương lượng xong, thế nào lúc này lão đại đột nhiên biến hóa?

Quan Lâm im lặng không lên tiếng, Tĩnh Tĩnh nhìn của bọn hắc.

Đóng bản lúc này lại nói: "Nếu là hắc dám không cho đi ra, căn bản cũng không có tư cách cảm thụ, còn có cái gì có dễ chịu hay không? Chậm nhất là ngày mai, ta liền muốn vào ở nơi này, đây không phải là thương lượng, đây là thông báo, có nghe thấy không?"

Một câu cuối cùng hỏi đã là Quan Lâm, cũng là đi theo phía sau hắc đóng ý.

"Này tính là gì, cướp trắng trợn sao?" Quan Lâm không nghĩ tới bọn họ lại vô pháp vô thiên đến nước này, quan tiếng tăm từ trước đến giờ cực tốt, không chỉ là bởi vì quan danh chấn nhất phương, quan trọng hơn là năm đó Vũ Thánh truyền xuống Tổ Huấn. Nhưng là hôm nay, lật đổ những thứ này.

Quan danh vọng ở chỗ này đã đạt tới gần tám trăm năm, nhưng là năm gần đây mặc dù ở trên giang hồ danh tiếng càng ngày càng lớn, nhưng là cùng ban đầu quan không giống nhau, cùng Tổ Huấn càng ngày càng xa. Mấy ngày trước, Quan Lâm liền nghe nói đóng bản ngoài đường phố đánh chết mấy cái dân phu.

Có lẽ, ở trong mắt bọn họ, Quan Lâm so với những người dân kia phụ được không đi đến nơi nào.

Nghĩ đến đây, Quan Lâm tận lực duy trì trấn định, đè xuống tâm lý lửa giận, nói: "Ta nghe rõ, bất quá nơi này bất động sản địa khế đầy đủ mọi thứ, ta lúc đầu hoa tám ngàn lượng văn ngân, đúng là thứ cho ta không thể để cho ra."

Đóng bản cười một tiếng, đứng lên nói: "Tùy người, ngày mai ta liền vào ở, ta lặp lại lần nữa, đây là thông báo!"

Đóng bân nói xong, mấy người rồi rít đuổi theo, đi ra ngoài.

Tới gần cửa, đóng bân đột nhiên quay đầu lại nói: "Thiếu chút nữa quên, còn có một việc tình phải nói cho ngươi, không cho phép ngươi tham gia tuổi lớn thì."

"Dựa vào cái gì?" Quan Lâm sắc mặt âm trầm hỏi.

Đóng bân liền đi liền nói: "Chỉ bằng ngươi không phải là người nhà họ Quan, chỉ bằng ngươi chỉ là một người làm không có tư cách, chỉ bằng những lời này là ta đóng bân nói! Không phải là gia chủ cho ngươi cơ hội, ngươi là có thể theo leo lên, làm người phải chú ý bốn phận!"

"Một người làm, cũng muốn cùng chúng ta tranh tài với nhau, thật là ý nghĩ ngu ngốc!"

"Đúng vậy, một cái Ti Tiệp đồ vật kia có tư cách?"

"Bân thiếu gia nói không để cho ngươi thì, ngươi liền không có tư cách!"

"

Theo ở phía sau mấy người, rồi rít cười nhạo nói. Đi theo đóng bân một đường phách lối đi.

"Không có tư cách sao?" Quan Lâm cười lạnh nói, nắm chặt quả đấm, cảm thụ cánh tay bên trong kia Cổ lực lượng cường đại, đảo qua vừa mới không vui.

Cái thế giới này, đúng là vẫn còn nhìn thực lực nói chuyện.

Đối với Quan Lâm mà nói, bọn họ chẳng qua chỉ là mấy cái khiêu lương tiểu sừ, nếu là thật muốn cướp chiếm đồ mình, hắn cũng không ngại xuất thủ, giáo huấn một chút bọn họ.

Nếu là quan thật không ở nỗi, hắn ngược lại không có vấn đề, dựa vào hắn bây giờ tu vi, tự vệ nhưng là đủ. Trong chiếc nhẫn tài sản, đừng nói là cả đời hưởng dụng, chính là quan, thậm chí còn Đại Thực nước, sợ rằng cũng không có ai có thể cầm ra. Ban đầu hắn cũng không có bán mình, muốn đi, nhấc chân liền đi.

Nhắc tới trong đề cho hắn còn có điều ràng buộc, để cho bọn họ ít năm như vậy không hề rời đi, cũng chỉ có khác biệt, một là quan võ học, đây là đứng ở cái thế giới này căn bản, ở nơi này lấy võ vi tôn thế giới, chỉ có võ lực, mới có thể giải quyết hết thảy. Nhưng là bây giờ, có võ hiệp chiếc nhẫn, loại này đối với võ học điển tịch khát vọng, dần dần lãnh đạm rất nhiều.

Một cái khác chính là thu dưỡng hắn nhiều năm Quan Hàm, Quan Hàm tổ tiên cũng không họ Quan, mà là họ Liêu. Kỳ tổ thượng triều đại thứ mười lăm Tăng Tổ tên gọi Liêu Hóa, năm đó liền đi theo Quan Vũ đồng thời chinh chiến thiên hạ, sau đó càng là giống như huynh đệ sinh tử.

Ai ngờ sau đó sa sút, dần dần ở quan mặt không ngóc đầu lên được. Quan lúc này chẳng những không có trợ giúp, ngược lại bỏ tiền mua Liêu gia toàn bộ, được đặt tên là trợ giúp, kì thực là tóm thâu. Mà Liêu gia trở thành quan người làm, thậm chí bán mình làm nô. Như thế gặp được, thật đáng buồn thật đáng tiếc!

Đến Quan Hàm nơi này, đã tại quan làm Đệ lục quản gia.

Để cho Quan Hàm thoát khỏi nô tịch, Quan Hàm Khế Ước Bán Thân, cũng là Quan Lâm nhiều năm như vậy ở lại quan nguyên nhân.

Nhìn lên trước mặt chỗ ngồi này quan đại trạch, phủ đệ ước chừng ngang dọc hơn mười dặm, một người bình thường, chính là từ cửa nam đi tới cửa bắc, cũng phải gần nửa ngày.

Quan Lâm nghĩ đến Quan Hàm mấy năm nay đối với chính mình chiếu cố, ở nơi này cô độc trên thế giới cho hắn gần có một tí ấm áp, không khỏi âm thầm thề: "Nên tới tổng hội đến, quan, hy vọng không để cho ta thất vọng, ta nhất định phải bắt được Quan Hàm thúc thúc Khế Ước Bán Thân, nhất định phải!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thù linh thảo

Võ giả tu luyện, quyết định kỳ tốc độ tu luyện tổng cộng có ba cái.

Đầu tiên là kỳ tư chất, nếu là không có một chút tư chất, coi như tu luyện tới lão cũng là toi công đã trắng, hào vô sở hoạch.

Cho dù có tư chất, tư chất cũng có thật xấu cấp bậc phân chia, cộng phân hạ, trung, thượng cùng đỉnh cấp bốn đẳng cấp tư chất tu luyện.

Một loại võ giả đều là hạ phẩm, trung phẩm chính là quan cũng chỉ có mấy cái như vậy thiên tài, mới có.

Quan Lâm làm một gia đình, nhưng là không có tư cách khảo sát tư chất, bất quá nhìn tốc độ tu luyện, Quan Lâm chẳng những có, hơn nữa ít nhất trung phẩm, đủ để cùng quan thiên tài sánh bằng.

Thứ nhì là công pháp, một quyển tốt công pháp sẽ tăng lên rất nhiều tốc độ tu luyện, đồng thời cũng sẽ hạn chế một cá nhân tu vi. Giống như một quyển Hoàng Giai công pháp, người bình thường tu luyện tới ngày hôm sau Cửu Trọng, sợ rằng phải mười năm đến năm mươi năm giữa không giống nhau, mà có một quyển Hoàng Giai công pháp, tốc độ tu luyện này ít nhất phải tăng lên gấp đôi trở lên. Hoàng Giai công pháp cao nhất chỉ có Hậu Thiên Đỉnh Phong phương pháp tu luyện, cho nên bằng vào Hoàng Giai công pháp, một loại chỉ có thể luyện đến ngày hôm sau Đại Viên Mãn. Dĩ nhiên cũng có thiên tài, dựa vào Hoàng Giai công pháp đột phá Tiên Thiên, nhưng là loại thiên tài này cực ít, trong một vạn không có một.

Trừ những thứ này ra, còn có chính là tài nguyên, tài nguyên tu luyện.

Võ giả tài nguyên tu luyện bao gồm đan dược dược tề, linh thạch vân vân, còn có một chút tương đối cường đại nhưng lại phi thường hiếm thấy Dịch Bảo.

Cho nên, Dược Tề Sư thậm chí còn cấp bậc càng cao hơn Luyện Đan Sư ở cái thế giới này là được hoan nghênh vô cùng, địa vị cũng cao vô cùng. Người có thể được tột một cái Tiên Thiên Cao Thủ, nhưng tuyệt không thể đắc tột một cái Dược Tề Sư. Về phần Luyện Đan Sư, người bình thường căn bản không có tư cách tiếp xúc, chưa nói tới có đắc tột hay không.

Quan Lâm, chính là một cái Dược Tề Sư.

Quan Lâm nhà bảo chế thuốc này là mình từ học lái xe, dựa vào trong sách điểm một cái kiến thức, một chút xíu suy nghĩ, qua nhiều năm như vậy, thật đúng là để cho Quan Lâm suy nghĩ một loại Thối Thế dược tề. Mặc dù là đơn giản nhất dược tề, hơn nữa hẳn cũng chỉ sẽ như vậy một loại, nhưng là dựa vào cái này dược tề, để cho hắn nhục thân tu vi ước chừng vượt qua người khác tam trọng cảnh giới.

Nhìn một chút tích góp, còn phi thường dồi dào, ước chừng còn có bốn năm trăm lượng bạc ròng. Quan Lâm cảm bạc dự định đi mua mấy tấm dược liệu trở lại.

Nếu là lúc trước, Quan Lâm nhất định là không nỡ bỏ như vậy hoa, tối đa cũng liền lấy cái một trăm hai trăm hai. Nhưng là lúc này Quan Lâm nhiều tiền lắm của, không dùng tại ư những thứ này Hoàng Bạch vật.

Có tiền, liền có đề khí.

Tiền không phải là vạn năng, ở cái thế giới này, tiền càng không phải là vạn năng, nơi này chỉ có cường đại võ lực mới là vạn năng. Nhưng là, không có tiền, nhưng lại là tuyệt đối không thể. Có tiền liền có thể mua được tưu lượng cao tài nguyên tu luyện, mới có thể có người nguyện ý phụ thuộc vào, mới có thể làm cho con đường tu luyện, ít cây có gai. Một loại đều là càng có tiền lại càng dễ dàng tu luyện, võ công càng cao tiền tài Tự Nhiên cũng liền càng dễ dàng đến.

Hoa thị thảo đường là thiên hạ lớn nhất tiệm thuốc, từ phổ thông chữa bệnh Thảo Dược đến tu luyện thật sự dùng thượng phẩm đan dược đầy đủ mọi thứ. Lại ở cái thế giới này bất kỳ một xó xỉnh nào đều có bọn họ cửa hàng mặt tiền, thực lực cường đại vô cùng. Tin đồn là do Hoa Đà truyền nhân, cuộc so tài Hoa Đà sáng lập.

Hoa thị thảo đường mỗi một nhà tiệm thuốc bên trong đều có cao thủ trấn giữ, để tránh cho hạng người xấu làm loạn, càng đặt vào có người trộm cắp đan dược.

Hoa thị thảo đường sáng lập đến nay, chỉ bị trộm Thánh một người ăn trộm lại thành công chạy thoát, những người khác không một có thể ở miệng hùm bên trong nhỏ răng.

Đi vào Bách Thảo Đường, lui tới lại không phải ít, Tam Giáo Cửu Lưu, mỗi cái giai cấp đều có.

"Nhuộm một chút để cho, 30 năm thù linh thảo một viên!" Một tên đại hán hưng phấn bưng một cái bao bố, mở ra bao bố nhìn một cái, bên trong một viên thù linh thảo giống như là màu xanh Phục Linh, có hoàng hoa bên tam vân, chính là 30 năm niên đại Thảo Dược.

Tại chỗ có không ít trong tay hành gia, thấy này 30 năm thù linh thảo vô không động tâm.

Một cái lão trượng móc lấy ba tong đi tới gần đạo: "Hậu sinh a, này 30 năm thù linh thảo có thể là đồ tốt, ta tìm nó đã rất lâu, ta nguyện ý ra ba trăm lượng văn ngân, ngươi thấy thế nào à?"

Lão giả này là Vương gia lão gia chủ, chớ nhìn hắn dần dần già rồi, cao tuổi bất động, thật ra thì hắn có thể có đến Tiên Thiên Ngũ Trọng Thiên tu vi. Tiên Thiên Cao Thủ, Thọ Nguyên tăng gấp đôi, chừng hai trăm tuổi thọ. Lẽ ra hẳn không nên như vậy bộ dáng, nhưng là lúc còn trẻ cùng người tranh đấu, bị người thương Tam Tiêu Kinh Mạch, mới có này đầu tóc bạc trắng cùng nếp nhăn mặt mũi.

Vương gia Chúa vừa dứt lời, bên cạnh khác một tên đại hán cười to nói: "Ta coi như là kiến thức, các người Vương gia thật đúng là ăn tươi nuốt sống a! Huynh đệ, lão này gạt người chứ, chớ tin hán! Nếu là huynh đệ chịu bỏ những yêu thích, ta nguyện ý ra một ngàn lượng văn ngân mua nó, người thấy thế nào? Sẽ không có người cao hơn ta."

"Một ngàn lượng a, ta ngày!"

"Đúng vậy, một ngàn lượng đủ ta cả đời này hoa, lần này cột sắt nhà coi như là phát đạt." Người ở chung quanh nghe giá cả ngược lại hít một hơi khí lạnh, rồi rút gươm mình nghị luận.

Này năm thuốc Đại Hán, chính là cột sắt. Bụng lấy trong tay được thảo, mồ hôi tất cả xuống.

Đời này hán cũng chưa từng thấy qua một trăm lạng bạc ròng bày ở trước mặt hán, lúc này, suốt một ngàn lượng, hán mặt cũng kích động đỏ lên.

Cột sắt si si sách sách nói: "Thật tốt, ta liền bán cho người. Người thật có thể cho ta một ngàn lượng sao?"

"Ta người nhà họ Trịnh nói lời giữ lời!" Ra một ngàn lượng chính là Trịnh gia một đời mới gia chủ, Trịnh một Thu.

Quan Lâm thấy vậy thù linh thảo, ánh mắt sáng lên.

"Bình thường mười năm trở lên thù linh thảo cũng thật là hiếm thấy, nếu là có viên này thù linh thảo tương trợ, lại hợp với mấy vị khác thuốc mạnh. Nói không chừng ta có thể ở đại so với trước kia, nâng cao một bước!"

Quan Lâm nghĩ tới đây, liền trước hướng quầy đi tới, dự định thật sớm đầu giá đem cỏ này thuốc bắt lại.

Quan Lâm sợ đi không đi cùng bọn họ tranh đoạt mua, đó là bởi vì Hoa thị thảo đường tám chiều bài này. Tới Hoa thị thảo đường người, như thế nào đem được thảo bán cho Hoa thị thảo đường ra người đầu?

Không nói trước này mau bàn là Hoa thị thảo đường nói coi là, chính là giá cả cũng là bọn hán nhất công đạo. Từ trước đến giờ lấy đồng tấu vô khi, giá cả hợp lý đến danh hiệu. Tới chỗ này Thương gia, vẫn chưa có người nào làm của bọn hán tiệm, cùng ra người làm ăn.

Quả nhiên, sau quầy đi ra một cái bốn mươi tuổi tác người trung niên, không quá quan tâm nhìn kỳ khí độ tu vi nhất định rất cao, về phần cao bao nhiêu Quan Lâm lại không thấy rõ. Định để ở Tiên Thiên trở lên.

Người trung niên đi ra, tăng hắng một cái, nhất thời đem ồn ào đám người thanh âm đè xuống. Một tiếng này cũng không nặng, nhưng lại để cho mỗi một người bên tai rõ ràng vang lên.

Mọi người đưa mắt chuyển tới trên người hán, mới vừa nghe hán nói: "Vị huynh đệ kia, người tới ta Hoa thị thảo đường, lại đem mấy thứ bán cho người khác, là xem thường chúng ta tiệm nhỏ sao?"

Nhìn cột sắt sắc mặt biến đổi lớn, có vốn là đỏ bừng cũng biến thành đen, bên cạnh Vương gia gia chủ, chủ nhà họ Trịnh cũng không nói lời nào. Mới vừa nói lần nữa: "Dĩ nhiên, chúng ta là sẽ không ép mua buộc bán. Tiệm nhỏ tuy nhỏ, nhưng vẫn là lấy danh dự làm trọng, viên này được thảo, vừa mới trải qua phẩm định, giá trị ba ngàn lượng! Nếu là người nguyện ý một ngàn lượng bán đi, ta cũng không nói gì."

Người chung quanh lần nữa sôi sùng sục, ba ngàn lượng, nhiều con số lớn, một người bình thường gia đình ba lượng đã đủ sinh hoạt một năm. Ba ngàn lượng rất nhiều người cả đời cũng kiếm không tới tiền. Đồng thời mọi người đối với (đúng) vừa mới Vương gia cùng Trịnh gia cũng thăm mắng lên.

Ba trăm lượng? Một ngàn lượng? Đây chính là suốt giá trị ba ngàn lượng có được hay không!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Thối Thẽ được tề

Hoa thị thảo đường ra ba ngàn lượng giá cao, cột sắt đương nhiên sẽ không có dị nghị. Hoa thị thảo đường có thể đem làm ăn làm đến đại lục mỗi một xó xỉnh, đi ra có vô số cao thủ cùng cường đại tài lực, quan trọng hơn chính là uy tín.

Vương gia cùng Trịnh gia lần này chẳng những không có chiếm được tiện nghi, còn đem Hoa thị thảo đường cái này cự vô phách cho tội. Mặc dù nhưng cửa hàng này chẳng qua là mười triệu một trong phân điểm một cái phân điểm mà thôi, nhưng là Hoa thị thảo đường thật muốn đối phó hai gia tộc này,

còn thật không phải là cái gì việc khó. Hoàn toàn có thể sáng sớm ngày mai, để cho hai gia tộc từ nay trên đại lục biến mất.

Gia tộc cũng có phân chia lớn nhỏ, chia làm xuống các gia tộc, bên trong các gia tộc, bên trên các gia tộc, cùng gia tộc cao cấp. Xuống các gia tộc không có quá nhiều yêu cầu, chỉ cần có Tiên Thiên Cao Thủ trấn giữ, cộng thêm nhất định tài lực là có thể xây dựng. Nghĩ (muốn) Vương gia cùng Trịnh gia tất cả là như thế, hai nhà bọn họ coi như là xuống các loại (chờ) trong gia tộc người xuất sắc.

Quan Lâm chỗ quan, chính là bên trên các gia tộc.

Quan dõi mắt toàn bộ Xuyên Châu, đều là quan trọng hàng đầu thế lực lớn. Đây nhóm thế lực đều cần có không gì sánh nổi nhân vật khủng bố mới có thể trấn được. Ở trong mắt người bình thường, bên trên các gia tộc người đều là tài trí hơn người. Chẳng qua là ở Quan Lâm trong mắt, mấy năm nay đã kiến quán bọn họ mặt nhợt, chẳng thêm ngó tới mà thôi.

"Ta xem rất nhiều người đều rất muốn lấy được gốc cây này thù linh thảo mà, tốt lắm, đầu giá tốt."

Trung niên chương quỹ nhìn đem nhãn quang vây quanh gốc cây này Linh Dược người quả thực quá nhiều, trong đó không thiếu rất nhiều có tiền lại biết hàng Chúa, động lòng cơ một cái, liền muốn ra phe bán đầu giá pháp.

Đầu giá, có lúc khả năng vật siêu (vượt qua) giá trị, nhưng có lúc lại hãm hại thậm chí vô số người. Thường thường đồ vật không biết cái đó giá cả, lại bị người sống sờ sờ mang lên. Là mặt mũi, biết rõ không có lợi cũng phải cứng rắn mặt mũi mua lại.

Hoa thị thảo đường từng cái phân điểm cũng cực lớn, chân nhưng đồng thời chứa mấy ngàn người.

Trung niên chương quỹ đi lên chỗ cao, đạo: "Đây thù linh thảo chính là 30 năm Linh Dược, ta Hoa thị thảo đường uy tín làm đầu, ba ngàn lượng mua, thuận tiện lấy ba ngàn lượng giá thấp đầu giá!"

Ba ngàn lượng!

Đủ hoa đòi trước tiền tài, tại chỗ người lập tức đi một nửa. Trừ đến mua thuốc, rất nhiều người cũng không cảm ra nhiều như vậy ngân lượng. Nhưng là vẫn có một nửa lưu lại. Có động tâm, cũng có vậy xem tham gia náo nhiệt.

"Đầu giá phía dưới bắt đầu!"

"Vua ta nhà vừa mới làm việc, xin lỗi. Người lão, đầu khó tránh khỏi hồ đồ, nơi này hướng Hoa thị thảo đường theo cái không phải là. Đây thù linh thảo ta nguyện ra 3500 lượng bạc mua lại, không biết có thể hay không đem vừa mới sự tình lúc đó nhận lấy." Vương gia lão gia chủ đồ mặt nói. Người ở dưới mới hiện, không cúi đầu không được. Nói vài lời mềm mỏng, đôi lấy gia tộc sinh cơ hay lại là có lợi.

Trung niên chương quỹ nghe vậy cười một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Bên kia Trịnh gia chương quỹ gấp, liền vội vàng nói: "3500 hai? Vương gia cũng quá đáng, kia Linh Dược trả giá giá trị ba ngàn lượng đây! Ta Trịnh gia ra bốn ngàn hai. Ngoài ra ta ra lại một ngàn lượng coi là làm nói xin lỗi!"

Trung niên chương quỹ cười nói: "Trịnh gia chủ khách khí."

"Đầu giá kêu giá chính là, lại vừa là nhận lỗi lại vừa là muốn Linh Dược, tính là gì?"

Một cái mạng theo nón lá rộng vành, thân hình khô cằn người quần áo đen đi tiếng hừ nói: "Lão phu ra 5500 hai."

Tại chỗ không thiếu đạt quan quý nhân, giang hồ danh túc, một hồi giá cả một đường tăng vọt, không ngừng có người kêu giá, một mực tăng tới tám ngàn lượng giá cả, tăng lên thế đầu mới dừng lại. Cái giá tiền này đã vượt xa khỏi 30 năm thù linh thảo giá cả.

"Một vạn lượng." Quan Lâm hô.

Chung quanh nhất thời yên tĩnh lại, rồi rít từng nhìn kẻ ngu mắt chỉ nhìn Quan Lâm.

Một vạn lượng vẫn ngàn, dù một gia tộc một năm thu nhập, vì một gốc Linh Dược cứ như vậy đập đi?

"Còn có người nguyện ý tiếp tục tăng giá sao?" Trung niên chương quỹ hỏi lần nữa, lúc này đều đã cười hợp bất long chùy. Nguyên bản định bán được sáu, bảy ngàn hai, nhiều nhất tám ngàn lượng, không nghĩ tới Quan Lâm trực tiếp bên trên một vạn lượng.

Nếu kêu, Hoa thị thảo đường sẽ không sợ người không nhận trúng.

Cho nên mặc dù không nhận biết Quan Lâm, nhưng một chút không lo lắng Quan Lâm không cảm ra tiền tới.

Phía dưới nghị luận âm ỉ, nhưng không ai ra cao giá hơn Cách, không có ai sẽ vì vốn là ba ngàn lượng đồ vật, tổn trên một vạn lượng trở lên.

"Được, ta đây tuyên bố, cái này thù linh thảo liền bị vị này Tiểu Tiên Sinh lấy một vạn lượng vỗ xuống."

Quan Lâm cũng không kéo dài, mặc dù không có nhiều như vậy vẫn ngàn, nhưng là hấn vàng vẫn là rất nhiều. Chớ quên hấn trong chiếc nhẫn giả bộ là

những thứ gì, hẳn lúc này không bao giờ thiếu chính là tiền.

Ra thù linh thảo, Quan Lâm lại mua còn lại mười mấy loại dược liệu, đều là mười năm trở lên dược liệu niên đại.

Quan Lâm trả tiền thời điểm trực tiếp xuất ra 2 nghìn lượng vàng, kim lác lư vàng để cho không ít người tròn to mắt. Chường quỹ kia nhìn một cái, vàng này Từ Thuần độ có thể so với bọn hắn phòng kế toán trong vàng rất nhiều. Đề xuống đại lục vàng bạc so sánh tỷ số, một lượng vàng có thể đổi hai mươi lượng bạc. Quan Lâm xuất ra 2 nghìn lượng vàng thì tương đương với hai chục ngàn lượng bạc trắng.

Nhìn những dược liệu này, chường quỹ ánh mắt sáng lên, cụ thể biết, đây cũng là một loại thượng đẳng Thối Thể dịch cách điều chế. Loại này cách điều chế rất nhiều người đều biết, nhưng là sẽ phối trí người lại rất ít. Vì vậy Thối Thể dịch phối trí quả thực quả phiền rườm rà, hoặc là một loại Dược Tề Sư không xứng với, hoặc là chính là Luyện Đan Sư, lười phối trí loại này Thối Thể dịch. Thấy người trước mắt này có thể phối trí, chắc hẳn không phải là Luyện Đan Sư cũng là đỉnh cấp Dược Tề Sư.

Vì vậy, ở thanh toán thời điểm, đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm, có lợi sau khi, toàn bộ dược liệu cộng lại mới một ngàn lượng vàng. Có cho Quan Lâm làm một tấm màu vàng thẻ, để cho không ít người rất là thấy thêm một phen. Tấm tạp phiên này nắm giữ người không nhiều, chỉ có trung đẳng thế gia gia chủ trưởng lão, hoặc là Tiên Thiên đỉnh phong cao thủ mới có thể có này đại ngộ. Dựa vào tấm thẻ này, chẳng những vĩnh viễn ở Hoa thị thảo đường hưởng thụ một hai chục phần trăm đại ngộ, càng là bọn hắn thượng khách, là bọn hắn truyền hữu nghị tượng trưng.

Quan Lâm trở lại lầu các sau khi, đem phòng cửa đóng kín, bắt đầu điều chế Thối Thể dịch.

Từ đun nóng, đổi nước đến hòa hàu, từng đạo rườm rà thứ tự làm việc Quan Lâm là quen việc dễ làm, lúc trước không biết phối trí bao nhiêu lần. Chẳng qua là khi đó nhiều nhất niên đại cũng không có vượt qua ba năm, quả đất dược liệu hẳn còn dùng không nổi.

Mà lần này bất đồng, Quan Lâm nếu không đóng chặt cửa sổ, sợ rằng này cổ mùi thuốc bị người ngửi được, còn tưởng rằng nơi này có người đang luyện đan đây.

"Coi như là đầy đủ hết, lần này dựa vào này Thối Thể dịch chắc hẳn lên cấp Nhất Trọng không phải là việc khó, đến lúc đó ta thì có ngày hôm sau Cửu Trọng tu vi, mà ta lực lượng chắc hẳn còn có một cái to lớn tăng lên. Đạt được Quan Lâm mười vị trí đầu cơ hội thì càng nhiều."

Quan Lâm muốn đạt được quan mười vị trí đầu, không phải vì chính hắn cái đó kiến tập khách khanh thân phận, mà là vì hắn Quan Hàm thúc thúc Khế Ước Bán Thân. Một khi hắn tiến vào mười vị trí đầu, hơn nữa hắn ra bên trên một ít tiền tài, ở từ trên xuống dưới nhà họ Quan chuẩn bị một chút, muốn lấy được quan một cái quan Khế Ước Bán Thân, hẳn không phải là việc khó.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ngày hôm sau Đệ Cửu Trọng

Quan Lâm hưởng thùng nước tắm người phúc vừa vào thân, chính là một trận đau nhói.

Dược lực bàng bạc, thật giống như từng cây một Cương Châm cắm vào mỗi một lần tế bào, thật giống như bị ngàn vạn con kiến cắn khắp toàn thân.

"Ân hừ ~~~ "

Quan Lâm cắn chặt hàm răng, từng giọt mồ hôi hột từ trên đầu hạ xuống.

Không giống với lúc trước Hạ Đẳng dược thảo, lúc trước phối trí Thối Thể dịch bào trên người, để cho người ề ảm tê tê, đứng dậy sau khi càng là so với đám bóp xoa bóp sau khi còn phải thoải mái. Mà lần này, mới vừa vào thân, liền đau Quan Lâm muốn chết xuống.

"30 năm thù linh thảo hợp với vài chục năm trở lên Linh Dược, dược lực này coi là thật không giống vật thường."

Một khắc đồng hồ, hai khắc đồng hồ, thứ ba khắc đồng hồ đi qua sau khi, Quan Lâm thân thể đột nhiên một trận.

Toàn thân lỗ chân lông đột nhiên mở ra, bắt đầu thu nạp trong thùng nước tắm Thối Thể dịch Dược Lực, bất quá, lúc này Quan Lâm cảm giác nhâm nhâm là đau đớn. Một thân trần trụi Quan Lâm toàn thân đỏ bừng, thùng này bên trong phải giống như không phải là Dược Thủy, mà là sôi sùng sục bắt đầu như thế, đem Quan Lâm da thịt nóng ra từng cái đỏ ngăm (cưa).

Lửa nóng hừng hực thiêu đốt ở toàn thân cao thấp mỗi một tế bào, dần dần bắt đầu tiếp lấy hương bên trong thấm vào, xuyên qua túi da, tiến vào Cơ

Nhục, lúc này Quan Lâm cảm giác so với vừa mới đau hơn.

Lúc này đau không giống với vừa mới đau, lúc này Quan Lâm toàn thân cao thấp mỗi một cái kinh mạch đều tại bắt đầu rút gân, mạch máu bắt đầu thư giãn, Cơ Nhục bành trướng.

"Thân thể này hay lại là lão. Từ sao? Ách a a "

Nếu như lúc này Quan Lâm đau muốn chết, như vậy phía dưới là ngay cả chết cũng không có khí lực.

Ken kết kết ~

Quan Lâm xương cốt từng tắc từng tắc thuận rách, cường đại Dược Lực, vọt thẳng vào trong xương tủy, để cho Quan Lâm trong nháy mắt chết lặng.

Có lẽ đau đến mức cực hạn, liền sẽ trở nên chết lặng.

Vừa mới Quan Lâm còn có thể cảm giác được đau, loại cảm giác đó còn là bình thường người phạm vi thừa nhận. Như vậy lúc này đã vượt qua thân thể con người cực hạn, ngay cả đau đớn cũng dần dần không cảm giác được.

Nhưng là, loại hành hạ này cũng không có lúc đó kết thúc, ngược lại, vừa mới bắt đầu.

Dược Lực đến lúc này, phương mới vừa tiêu hao một nửa không tới, theo Quan Lâm huyết dịch không ngừng tuần hoàn, cường đại Dược Lực dần dần rót vào tim. Thậm chí xuyên thấu qua xương cốt sau khi, Quan Lâm lực phủ ngũ tạng toàn bộ đều bắt đầu khô nóng.

"Ta lúc này không thể hôn mê, nếu như hôn mê, chẳng những đột phá vô vọng, thậm chí có khả năng lúc đó dài ngủ không tỉnh."

Nóng bỏng Dược Lực, để cho Quan Lâm thân thể biến thành một cái Đại Lò Luyện, lực phủ ngũ tạng cũng đã bắt đầu run rẩy. Đây lực phủ ngũ tạng bị Dược Lực vừa xông, rốt cuộc lần nữa để cho Quan Lâm cảm nhận được đau đớn.

Lúc này đau lại có bất đồng.

Quan Lâm trước nhất mất đi là xúc giác, tiếp lấy các loại cảm giác cũng dần dần mất đi, lúc này cuối cùng một đám cảm giác ý thức đều bắt đầu dần dần biến mất, trước mắt hắt một mảnh tối tăm, thiên địa mất đi sáng bóng, bên tai chỉ có thể nghe thùng thùng tiếng tim đập chứng minh hắn còn chưa chết đi. Trừ lần đó ra, lại cũng không có cảm giác khác.

Mà không nhiều cảm giác cũng dần dần sắp biến mất, Quan Lâm gần làm mất đi kia một điểm cuối cùng ý thức.

"Rống! !!"

"Ta không thể ta còn không có là hàm chủ cầm lại Khế Ước Bán Thân, còn không có đăng lâm võ học đỉnh phong, còn không có nhìn một chút cái này thần kỳ đại lực mỗi một tác đất, còn có ta chiếc nhẫn các loại (chờ) đợi ta đi nghiên cứu, còn có ta không muốn chết, không thể chết được! !!"

Quan Lâm vì chính mình tìm chính mình tìm từng cái không thể hôn mê mượn có, cho đến cuối cùng, rốt cuộc tìm một cái để cho chính hắn vô cùng tin phục lý do, đó chính là hắn không muốn chết! Không thể chết được!

"Đứng. Xuân Thu Phách Khí Quyết!"

Cũng không biết là có phải có dùng, Quan Lâm bắt đầu dùng hắn cuối cùng một tia ý thức, điều động chân khí trong đan điền.

Không nghĩ tới, này Nhất Vận khí thật đúng là có thể làm.

Lúc trước dùng Thối Thể dịch đều là trực tiếp ngâm (cưa) hấn nhục thân, khi đó cũng không có nội công có thể tu luyện, càng không biết Thối Thể lúc, dùng nội công tu luyện chỗ tốt. Không có sự phò, dựa vào chính mình một mình mảy mò, liền muốn so với người khác bỏ ra càng nhiều cố gắng, muốn lần lượt thử mỗi một chủng phương thức phương pháp.

Không quá quan lâm chưa bao giờ buông tha, bởi vì hấn tin chắc, đường mặc dù so với người khác mà nói, hấn đi là cong, nhưng là hấn nếu so với người khác chăm chỉ hơn, hoa càng nhiều mồ hôi, cũng chưa chắc cứ người xuống sau. Hơn nữa đoạn này đường quanh co, cũng chỉ là trước mặt một bộ phận, đến hậu kỳ, người nào đi tốt hơn, còn chưa nhất định!

Xuân Thu Phách Khí Quyết chẳng qua là Hoàng Giai công pháp, mặc dù nông cạn, nhưng là cũng dễ dàng hơn tu luyện, độ khó tương đối thấp.

Có cường đại Dược Lực chống đỡ, Quan Lâm Xuân Thu Phách Khí Quyết lại một lần nữa bắt đầu đột nhiên tăng mạnh.

Oanh ~~~

Đệ Ngũ Tầng, đột phá.

Ken kết kết

Lại vừa là một cái Đại Chu Thiên sau khi, Quan Lâm thuận lợi tiến vào Đệ Lục Tầng.

Từng cổ một cường Đại Chân Khí từ Đan Điền không ngừng nảy sinh, nếu như nguyên lai chân khí chẳng qua là như vậy một cái tiểu rãnh nước nhỏ, như vậy lúc này chính là trường giang đại hà, hạo hạo dâng dâng.

Chân khí Khí Kinh đầu chỉ lớn hơn gấp trăm lần, dọc theo đường đi tuôn, Nhâm Mạch không tới một hơi thở liền đi qua, vọt thẳng mở huyết Bách hội, tiến vào Đốc Mạch bên trong.

Sau đó, vào Phong phủ, trực hạ huyết linh đài. Một đường xông phá mấy chục huyết khiếu. Không qua một cái huyết khiếu, Quan Lâm chân khí vô luận là do, hay lại là chất cũng phát sinh long trời lở đất biến hóa.

Mà loại cường đại thể đầu còn chưa dừng lại, nhâm nhiên một đường xuống phía dưới phóng tới.

Xuống chút nữa lại liên tiếp giải khai mấy cái huyết khiếu, chỉ dương, mệnh môn thẳng tới sẽ âm, đến hợp âm Huyệt, loại này thể đầu bỗng chốc bị ngăn cản. Vốn là kia thể không thể đỡ trùng kính trong nháy mắt bị cản lại, mạnh mẽ bị ngăn cản, Quan Lâm chấn động toàn thân, một cái nghịch huyết phun ra.

Lúc này, Quan Lâm thị lực mới dần dần khôi phục, liền thấy gỗ bên trong Thối Thể dịch lại toàn bộ đều biến mất, ngay cả thùng nước tắm bên trong đều bị đốt ra đen sẫm một tầng than cùi.

Hô ~~~

Thở phào một hơi thở, Quan Lâm không có lần nữa tu luyện, vừa mới kia cổ cường đại trở lực, chính là Nhâm Đốc Nhị Mạch giữa cuối cùng một đạo cách trở, một khi đã thông đoạn này lối đi, liền có thể liên thông thiên địa hai cầu, bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh.

Bất kể đoạn này thiên địa cách muốn đánh Đồng quân Các lại là phi thường khó khăn, một trăm ngày hôm sau Cửu Trọng võ giả, chưa chắc có một người có thể đã thông, có thể thấy khó khăn kia lớn.

Nhìn một chút bên ngoài thân, không có trong truyền thuyết tu luyện như vậy, trên người không có hôi thối, càng không có trong truyền thuyết tăng kia đen thui đồ vật, bất quá vừa mới Thối Thể, da thịt đúng là nhẵn nhụi bạch. Non không ít.

"Ồ, thân thể ta?"

Quan Lâm lúc này mới phát hiện, vừa mới toàn bộ bề tan tành xương cốt trở nên so với ban đầu không biết cứng rắn gấp bao nhiêu lần, kia bắp thịt mặc dù vẫn có đau nhức, nhưng từng cổ một lực lượng, so với ban đầu lớn hơn gấp trăm lần không biết.

Dưới chân hơi dùng lực một chút, chỉ nghe "Rắc tra" một tiếng, thùng gỗ biến thành một nhóm gỗ vụn, xuất ra đầy đất, bên dưới vại nước cục gạch cũng bể thành bụi phấn, mấy đạo vết nứt theo dưới chân hằn lan tràn đi ra ngoài.

Ngày hôm sau Đệ Cửu Trọng, so với Đệ Bát Trọng, khác biệt trời vực!

Quan Lâm lúc này, Xuân Thu Phách Khí Quyết đại thành, lực lượng chột tăng đạt tới một ngàn năm trăm cân! Lần này Thối Thể dịch công hiệu ấy ư, có thể nói, để cho hằn lốt xác. Trong một đêm, thực lực đã long trời lở đất.

Lúc này Quan Lâm, có lòng tin cùng Tiên Thiên Cường Giả đánh một trận!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Có một loại nói phách lối kêu đánh mặt

Ung dung rất dài đêm, ở Quan Lâm trong tu luyện trải qua.

Hà Quang roi lãnh đạm Vân, điểm phá Sơ Thần thẹn thùng. Chiếu vào Quan Lâm trên mặt, càng lộ vẻ mấy phần xuất trần.

Thay quần áo, Quan Lâm lại khôi phục hần tiểu gia đình thân phận, đi trước tạp viện báo cáo, bắt đầu mỗi ngày làm việc vất công việc.

"Quan Lâm."

Nghe có người gọi hần, dừng bước lại, quay đầu nhìn lại, tới đoàn người chính là hôm qua đóng băng đám người. Xem bọn hần tư thế, chắc là vì chính mình lâu các mà tới.

Quan Lâm đứng mực hỏi "Mấy vị thiếu gia tới đây chuyện gì?"

Quan Lâm mới vừa nói xong, bên cạnh một người giận dữ, sắc mặt âm trầm nói: "Cần rồi! Chúng ta muốn làm gì, đi nơi nào còn muốn nói với người sao? Không nên quên thân phận của mình, phải hiểu liền coi như chúng ta giết người, cũng sẽ không có người dám nói nửa câu oán hận, sau này tôi thật là thành thật điểm."

"Ai không thể nói như thế, chú ý mình phong độ." Đổng bản khoát tay chặn lại, ngăn lại người kia. Người kia thấy đổng bản nói chuyện, liền vội vàng gạt đầu xung phải, đứng ở một bên hung tợn trừng liếc mắt Quan Lâm.

Lúc này chỉ nghe đổng bản đạo: "Quan Lâm, người ngược lại thật thức thời vụ, người đã chủ động nhường lại, ta cũng sẽ không bạc đãi người, đưa người cái gì cũng thu thập đi thôi, người những thứ đó ta còn coi thường. Ngoài ra này ba mươi lượng bạc người cầm đi, đủ người tìm một cái tốt một chút nhà ở ở."

Đổng bản nói chuyện, phía sau mấy người ríu rít khen.

Chỉ nghe đổng ý đạo: "Tiểu tử, thấy, bản Ca, cái gì cũng không muốn người, trả lại cho người bạc, sau này phải nhớ bản thiếu gia được, hiểu không?"

"Đúng vậy, bản Ca, quả thực đầy nghĩa khí!"

"Muốn cùng bản Ca, thật tốt học một ít "

Quan Lâm khoe miệng nhẹ nghiêng, mắng thầm: "Thật con mẹ nó không biết xấu hổ!"

"Ta có nói qua ta muốn nhường ra đi không?" Đổng mở miệng, vốn là đang ở định hót mấy người thanh âm một chút đều dừng lại, mặt đầy không tương tượng nổi nhìn Quan Lâm.

"Người dám vi phạm ta ý nguyện? !" Đổng bản hỏi.

Quan Lâm chống lại ánh mắt hần, trầm giọng nói: "Chưa từng ở cái gì dám không dám, ta căn bản cũng không có cân nhắc qua cái vấn đề này. Ta còn muốn đi làm việc, phiền toái nhường một chút đường, cảm ơn."

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Tiến lên! ! !"

Đổng bản sắc mặt biến, hần không nghĩ tới ngay trước nhiều người như vậy mặt, Quan Lâm một chút mặt mũi cũng không có cho hần. Nếu không phải đem hần mặt mũi tìm trở về, sau này hần làm sao còn ở trước mặt người khác ngẩng đầu?

Ra lệnh một tiếng, phía sau mấy người ríu rít hội ý, tiến lên đem Quan Lâm vây lại.

Đổng bản đạo: "Quan Lâm, người bây giờ hối hận vẫn còn kịp. Ta cũng không phải làm khó người, chỉ cần người hướng ta dập đầu ba cái, xin ta nhận lấy cái này lâu các, ta liền tùy tiện đánh người mấy cái khắp nơi khí cũng không tính. Bằng không "

"Tiểu tử, còn không cầu xin? Chẳng lẽ là tìm chết?"

"Quan Lâm, người còn khác (dùng) quật, bản ít rất ít lòng từ bi, vội vàng cầu xin tha thứ đi!"

"Đúng vậy, chính là "

"Nói nhảm xong rồi chưa?" Quan Lâm không để ý tới mấy người khác, chỉ thấy đổng bản hỏi "Muốn động thủ cũng nhanh chút, ta còn rất nhiều sự tình không có làm, không có thời gian cùng các người trễ nãi."

"Người" đổng bản tức giận, ngay khi đó liền xông lên.

Mấy người khác nhìn một cái đổng bản động thủ, cũng ríu rít xuất thủ. Bọn họ đều là đóng gia con cháu, người người cũng có võ công bàng sinh, đổng bản càng là có hậu ngày Thất Trọng tu vi. Chính là quan bất chiết bất khâu thiên tài. Cũng chính bởi vì như vậy, phía sau mấy người mới cả ngày đi theo phía sau hần, mưu đồ đem tới đổng bản bay lên lúc, nhân tiện để cho bọn họ phát đạt.

"Yếu, quá yếu."

Mấy người ở trong mắt Quan Lâm cùng tiểu hài tử không có gì khác nhau, vô luận là tốc độ, hay lại là lực lượng so với hần cũng hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Rắc tra! ! !

Thấy đổng bản một quyền trở lại, Quan Lâm chút nào không tránh né, trực tiếp một quyền chống lại.

Vốn là đang tức giận mang theo hưng phấn đóng bân, đang cùng Quan Lâm quả đấm va chạm trong nháy mắt, sắc mặt đại biến. Tiếp lấy liền té đất, thật chặt che cánh tay. Quan Lâm vừa mới nhẹ nhõm một quyền, đã đem hẳn một cánh tay xương đánh gãy chừng mấy tiết, đóng bân nhất thời mất đi chiến đấu lực.

Mấy người khác, càng là không chịu nổi, không một người có thể đỡ được Quan Lâm một chiêu, không mấy hơi thở, liền té đầy đất. Từng cái vốn là ồn ào khuôn mặt tất cả đều đổi thành thống khổ vận vẹo.

Quan Lâm đi tới đóng bân trước mặt, hỏi "Còn đánh sao?"

"Thật ra thì lâu các này ta còn thực sự không có để ở trong lòng, người nếu thật thích, chỉ cần tốt nói thương lượng với ta, ta tặng cho người cũng không có gì? Nhưng là người lại coi ta là trái hồng mềm bốp, coi như người mù mất chó."

Đóng bân cố nén đau, cả giận nói: "Đóng bân, một mình người Ti Tiện nô bộc dám động thủ đánh chủ nhân, người chết định. Lần này chẳng những người lâu các, chính là người mạng nhỏ, thậm chí người cái đó ma quỷ quân gia thúc thúc đều phải là ta lần này thống khổ chôn theo. Quan Lâm, người xong, người hoàn toàn hoàn!"

Àm!

"Ô ô ~~~ "

Quan Lâm nghe đóng bân lời nói, cũng không nói gì, trực tiếp đứng lên, một cước giẫm ở đóng bân trên mặt, sau đó hưng hăng méo mó.

Người chung quanh tựa hồ cũng quên thống khổ, tròn to hai mắt. Tựa như là không thể tin được trước mắt mình thấy hết thấy các thứ này.

Quan Lâm, lại trực tiếp giẫm đạp đóng bân mặt!

Quan Lâm lạnh rên một tiếng, cũng không quay đầu lại nói: "Đóng bân, ta ngược lại muốn nhìn một chút người thế nào giống như người khác nói! Nói người bị người đánh mặt? Hay lại là cường đoạt không được, bị người đánh gãy cánh tay? Ta muốn là người, ta đừng nói!"

Như thế vô cùng nhục nhã, Quan Lâm kết luận đóng bân nhất định sẽ không nói với người khác, có ai sẽ nguyện ý để cho người khác biết chính mình chuyện xấu? Hẳn chẳng những sẽ không nói, ngược lại sẽ còn nghĩ biện pháp chặn lại tại chỗ mấy người miệng.

Quả nhiên, đóng bân yên lặng đã lâu, con mắt một mảnh Xích Hồng nói: "Quan Lâm, xem như người lợi hại! Bất quá cái này đại thù, ta nhất định sẽ báo cáo, hy vọng đem tới người còn có thể cười được!"

Quan Lâm vượt qua mấy người, liền đi vừa nói: "Chỉ cần người muốn tới báo thù, vô luận lúc nào, ta phụng bồi tới cùng. Còn nữa, người hãy nghe cho kỹ, ta có thể không phải là các người quan người làm, tối đa chỉ có thể coi như là làm giúp, ở con ta, các người cũng không phải là cái gì chủ tử. Hi nhìn các người sau này tự biết mình, khác (đừng) luôn là đem mình nhắc được (phải) cao như vậy."

"Các người nếu ai dám đem hôm nay sự tình tiết lộ ra ngoài, đừng trách ta trở mặt vô tình, chắc hẳn các người cũng biết Ta thủ đoạn. Sau này, các người cũng không chuẩn tùy tiện chọc tới Quan Lâm, nghe được sao?" Đóng bân khoanh tay cánh tay, đối với (đứng) bên cạnh mấy người phân phó nói.

Mấy người ngay cả không dám xưng, chuyện này sau khi, bất luận là đóng bân hay lại là Quan Lâm, bọn họ sau này đều dựa vào gần. Đóng bân lòng dạ ác độc tay đen, biết hẳn bí mật, cũng không là một chuyện tốt. Mà Quan Lâm là càng đáng sợ hơn, vừa mới kia xông ngang đánh thắng Hung Uy, nhâm nhiên rõ mồn một trước mắt. Bọn họ sao dám trở lại đắc tội?

Đóng bân run rẩy đứng lên, nhìn Quan Lâm biến mất địa phương, vô cùng âm lạnh than nhẹ đạo: "Quan Lâm, ta sẽ không bỏ qua cho người, người nhất định phải chết! Phải chết!"

"Người không là có tư cách tham gia tuổi lớn so với sao? Ta đây sẽ để cho người hối hận tham gia lần thi đấu này, Hừ!" Đóng bân nghĩ đến cuối năm thi đấu, đột nhiên cười, một cái âm mưu từ đáy lòng của hắn sinh ra.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Quan Hàm ưu sầu

Ăn nhẩn nhiều năm như vậy, khi có thực lực sau khi, còn cần nhẩn nhẩn sao?

Không, để cho khiêm tốn cũng gặp quý đi đi!

Có võ hiệp chiếc nhẩn, liền tương đương với có vô số người khác tha thiết ước mơ thần công bí tịch, có so với người khác nhiều vô số thời gian tu luyện, có càng nhiều tài nguyên tu luyện. Như thế, hoàn toàn không cần thiết khiêm tốn!

Quan Lâm tư chất tu luyện vốn là cao, mười ba tuổi hần đã là Hậu Thiên Đỉnh Phong, cái này không nói ở quan, chính là dồi mắt Xuyên Châu, thậm chí còn Đại Thực quốc đô là nhất lưu thiên tài. Nếu như bị một cái Tiểu Tiểu Quan Bản khi dễ, còn không bằng chết coi là.

Nói phách lối, tuyệt đối nói phách lối!

Phải biết, Quan Lâm lần này giẫm đạp không chỉ là Quan Bản một người mặt, mà là đại biểu một cái quan tiểu tập thể, một thế lực mặt.

Đi tới tạp viện, tụ năm tụ ba gia đình hộ viện tới tới lui lui, trách nhiệm của mình làm chuyện mình.

"Tiểu lâm tử, ngươi ngày hôm qua chạy đến nơi đâu, Lư quản gia tìm ngươi tìm cả ngày. Hôm nay ngươi tới thật là cẩn thận điểm, nhìn Lư quản gia đáng vẻ là muốn nổi giận."

Nói chuyện là một cái cùng Quan Lâm tuổi tác tương phản thiếu niên, không giống Quan Lâm bên kia tuần nhã bề ngoài, hần làm cho người ta cảm giác phải thì phải thật thà. Tuổi không lớn lắm, trên mặt nhưng bởi vì một nhọc đã xuất hiện không ít nếp nhăn, đen sẫm mặt mũi mỗi lần cười lên cũng sẽ lộ ra đầy miệng phá lệ trắng tinh răng cửa.

Bởi vì tuổi tác tương phản, cho nên hần và Quan Lâm liền lộ ra phá lệ thân cận. Nơi này, cũng chỉ có Quan Lâm cùng hần không có gì đại câu. Những người khác, mặc dù có mấy cái cùng niên kỷ của hần tương phản người làm, nhưng không phải là không nguyện ý cùng hần sống chung, chính là thường thường thấy hần biết điều cố ý gây khó khăn hần. Cũng chỉ có từ chuyển kiếp tới Quan Lâm, có thể lấy ngang hàng nhẩn quang đi xem hần.

"Không sao." Quan Lâm đối với hần cười một tiếng, hôm nay chính là Lư quản gia không tìm hần, hần cũng phải tìm Lư quản gia nói một chút.

"Ngươi còn biết trở lại, ta còn tưởng rằng ngươi chết đây! Ngày hôm qua tìm ngươi cả ngày cũng không thấy ngươi người, ngươi chạy nơi đó lâu lồng đi?"

Chính nói đang lúc, Lư quản gia hùng hùng hổ hổ đến, nhìn thấy Quan Lâm không nói hai lời chính là giữa cho một trận.

Quan Lâm cũng không mạnh miệng phản bác, cũng không nhận sai cúi đầu, mỉm cười nhìn Lư quản gia nói không ngừng. Một hồi nữa, Lư quản gia cũng không biết là mệt mỏi, vẫn bị Quan Lâm nhìn không được tự nhiên, dừng lại.

"Lư thúc, mắng mệt mỏi?" Quan Lâm vẫn mỉm cười nhìn Lư quản gia.

Nếu là đối người khác, Quan Lâm lúc này sợ rằng đã xuất thủ. Nhưng là cái này Lư quản gia có thể không phải người bình thường, hần hợp Quan Hàm như thế, đồng thời quan tâm Đại quản gia một trong, càng là Quan Hàm bạn tốt. Đừng xem đối với (đúng) Quan Lâm mắng thật hung, nhưng là nhiều năm trước tới nay đối với (đúng) Quan Lâm vẫn là rất chiều cổ. Luôn là tìm một ít sống nhẹ nhiều tiền chuyện phân cho Quan Lâm.

Lư quản gia hần hần lấy hơi, ngược mắt đạo: "Ngươi tên tiểu tử thói nhà ngươi. Coi là, nghe nói ngươi cũng có tư cách tham gia tuổi lớn so với đúng hay không? Rất tốt! Mấy năm nay tiểu tử ngươi chắc tốn một chút tiền, ba tháng này ngươi cũng không cần đến đây đi, an tâm tu luyện, đây chính là một lần hiếm thấy cơ hội tốt. Có khó khăn ngươi tìm ta và ngươi Hàm Thúc, khác (đừng) dịch ăn tàng."

Lư quản gia đột nhiên giọng biến đổi, chẳng những không có trước trách cứ, phản mới bắt đầu ủng hộ Quan Lâm. Vừa mới chửi mắng, thật ra thì cũng chính là làm cho người khác nhìn mà thôi.

Quan Lâm trong bụng ầm ầm, mỉm cười nói: "Lư thúc, hôm nay tới thật ra thì là vì chuyện này. Bất quá không phải là ba tháng, mà là lúc sau ta đều không tính đến, ta nghĩ ta có năng lực dựa vào chính ta đi tiếp theo đường. Hơn nữa ta không phải là bán mình đi vào, quan đối với ta cũng không có trói buộc lực, ha ha."

Lư quản gia nghe vậy yên lặng đã lâu, ngồi một bên bắt đầu suy tư.

Quan Lâm nói không tệ, hần ba tháng sau khi một khi tham gia thi đấu, cũng liền ý nghĩa từ nay cùng bọn họ những người hạ đẳng này hoàn toàn tách ra. Hơn nữa trước càng là nghe nói Quan Lâm sớm có thủ đoạn bằng thân, lại thực lực không yếu, bằng không cũng không dám ứng mười vị trí đầu ước định.

"Nguyên lai ngươi sớm có dự định." Lư quản gia đột nhiên nhìn chằm chằm Quan Lâm thật sâu liếc mắt nhìn, "Không trách năm đó ngươi không chịu nhận thức Quan Hàm lão nhân kia làm nghĩa phụ, nguyên lai ngươi là sớm có dự định. Ta thật không dám suy nghĩ một chút, năm đó ngươi, mới chỉ sáu tuổi a, là có thể nghĩ đến ngươi sẽ có như bây giờ thành công một ngày."

Quan Lâm cũng không làm giải thích, năm đó hần đúng là có như vậy dự định. Bất quá khi đó mặc dù thân thể của hần chỉ có sáu tuổi, nhưng linh hồn hần cũng không chỉ sáu tuổi, kia Tiểu Tiểu trong thân thể thừa tái là một cái hơn hai mươi năm trí nhớ.

"Cũng được, ngươi đã đã làm tốt dự định, vậy ngươi sau này cũng không cần trở lại. Nơi này đoạn này thời điểm nhân viên cũng không thiếu, hơn nữa

quan năm nay một nhóm mới người làm đã đến, qua một chút thời gian sẽ phân phối mấy cái tới. Người cứ yên tâm đi thôi, tiểu tử, ta chờ người thành tích tốt. Nếu là thật có thể đi vào mười vị trí đầu, ta và người Quan Hàm thúc thúc trên mặt đều có ánh sáng. Người không biết, những ngày qua người nhốt Hàm Thúc chú trên mặt cũng cười thành cái dạng gì, ha ha."

Lưu quản gia hai tay đánh một cái, đem Quan Lâm một tháng cuối cùng tiền công trả cho Quan Lâm. Quan Lâm cũng không có cự tuyệt, cũng không phải là hân tham đồ một tí tẹo như thế bạc vụn, mà là đây là Lưu quản gia cuối cùng cho hắn một chút tâm ý.

Đề xuống Quan Lâm xuất công thời gian và quy củ coi là, Quan Lâm tháng này là không có bất kỳ tiền công. Nhược quả Quan Lâm thật cự tuyệt, đó mới là thật bị thương người người khác có ý tốt.

"Lưu thúc." Quan Lâm đi tới cửa, đối với (đúng) Lưu quản gia đạo: "Chờ đến ta tin tức tốt, ta nhất định sẽ không để cho các người thất vọng, nhất định sẽ không!"

Chạng vạng tối

Quan Lâm dấy lên ánh nến, trong lầu các trừ Quan Lâm, còn có một người, sắc mặt ưu sầu, mặt đầy vô lại nhìn Quan Lâm. Khi thì thở dài một hơi. Kèm theo lay động ánh nến, lộ vẻ kiêu chể.

"Hàm Thúc, yên tâm đi, Quan Bản tiểu tử kia, không mặt mũi nói ra. Hơn nữa ta lúc này thực lực cũng không kém, không có việc gì."

Quan Lâm ngồi đối diện đúng là hân thân cận nhất người, mặc dù không phải là máu mủ chí thân, nhưng lại hơn hân thân nhân, quan quản gia, Quan Hàm.

Quan Lâm lúc này âm thầm tự trách, hối hận vừa mới đem Quan Bản bị giẫm đạp sự tình nói cho hân nghe. Từ ấy năm tới nay, Quan Lâm bất luận cái gì sự tình cho tới bây giờ cũng không có lừa gạt đến Quan Hàm. Ở Quan Lâm tâm lý, đã đem hân trở thành thân nhân.

Đương nhiên liên quan tới chiếc nhẫn, hân chuyển kiếp sự tình, hân là bất luận kẻ nào cũng sẽ không nói, đó đúng là một mình hân vĩnh viễn bí mật.

Quan Hàm nghe Quan Lâm nói đem Quan Bản cho giẫm đạp, lúc ấy liền một chút bị dọa sợ đến đứng lên. Ly trà trong tay thiếu chút nữa không yên rơi trên mặt đất. Không có trách cứ Quan Lâm ý tứ, hân thủ trước hết nghĩ, là Quan Lâm an toàn. Quan Bản trả thù, cỗ thế lực kia trả thù. Còn có chính là ba tháng sau khi, Quan Lâm thi đấu vấn đề.

Nghĩ (muốn) hồi lâu, Quan Hàm làm ra quyết định.

Hắn từ trong lòng ngực móc ra một xấp từ ngân phiếu, Quan Lâm có chút miểu xuống, phỏng chừng có hơn mấy ngàn lượng bạc đáng về.

"Đây là ta từng ấy năm tới nay góp nhặt một chút, còn có gia truyền một chút tiền, mặc dù không nhiều, nhưng là nếu không xa xỉ, cũng đủ người dùng thời gian rất lâu. Người vội vàng thu thập bọc quần áo, cả đêm rời đi quan đi! Nơi này có đề ta chặn lại đến, mau đi đi."

Vừa nói đem ngân phiếu đặt ở Quan Lâm trước người, ở quan đội gần mười năm, hân thật sâu biết, này đội mọi người Tộc nước bao sâu, nhiều lần lộn!

Trước bất kể cái gì thi đấu không thi đấu, Quan Lâm sinh mệnh mới là tối chuyện trọng yếu!

"Hàm Thúc ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Yêu

Từ xưa tương truyền, Thực Đạo Nan, Nan Vu Thượng Thanh Thiên.

Khấp nơi vô linh, cô phong độc lập, núi đồi rãnh thâm như vực sâu. Kỳ Thạch Quan mồm đá, lá thông kiêu diễm ướt át hoa, khắp núi khắp nơi đồ trang sức trang nhã đồ.

Tây dã, chính là Yêu Tộc nhất hưng thịnh nơi, Đại Yêu vô số, yêu người có tài, hóa thành rên hình, Thiên Nhãn khó khăn phân biệt thật giả. Xuyên Châu đã là Thực Quốc tối tây nơi, cùng Yêu Tộc lâm dã cách nhau, không khác nhau lắm.

Nhân Yêu hai tộc thế đại là địch, rất ít lui tới. Nhân Tộc nhiều năm truyền thừa, võ đạo dần dần hưng thịnh sau khi, đã chậm chậm bắt đầu đề lại Yêu Tộc. Nhưng Yêu Tộc trời sinh nhục thân cường đại, lại thường có dị tượng thuật, cho nên trời sinh muốn thắng Nhân Tộc. Chỉ là nhân tộc sinh ra liền có linh trí, không giống Yêu Tộc phần lớn còn chưa khai hóa, trí lực rất thấp.

Quan Lâm y theo Quan Hàm nói như vậy, tạm lánh nhất thời họa, miễn cho bị Quan Bản mang theo máy trả thù.

Đối với lần này, Quan Lâm mà không sợ, hẳn Quan Bản bắt quá chính là ngày hôm sau Thất Trọng, liền là Tiên Thiên Cao Thủ, lúc này Quan Lâm cũng có một trận chiến xung động. Nhưng là Quan Lâm hay lại là đáp ứng Quan Hàm an bài, thứ nhất hẳn từ tới cái thế giới này, còn chưa đã đi ra ngoài, một mực bao vây quan, đối với ngoại giới rất mong chờ. Thứ hai đi ra ngoài cũng tránh cho Quan Hàm lo lắng. Ngoài ra, Quan Lâm còn muốn nhân cơ hội này vừa vận đi ra ngoài lịch luyện một phen, sau ba tháng, thi đấu ngày chạy về chính là.

Một đường hướng tây, trèo đèo lội suối, thường lấy chim Tẩu Thú làm bạn. Đất làm giường, trời là chăn, Xan Hà uống lộ, nửa tháng đã không biết đi mấy trăm dặm đường đường.

Cùng nhau đi tới, Quan Lâm cảm giác sâu sắc thu hoạch rất phong phú, không trách thường nói Đạo Pháp Tự Nhiên. Đây càng gần sát Tự Nhiên, vô luận là tâm cảnh hay lại là công lực cũng có thể được rất lớn thăng hoa.

"Xi xào, xi xào ~~~ "

Tới gần chạng vạng tối, trong núi Cú Mèo ngu ngơ bắt đầu khê hát, Quan Lâm ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, nôi lên một đồng lửa, vừa uống rượu một bên nướng thịt thỏ.

Đề bầu rượu xuống, từ trong lòng ngực móc ra một quyển mặt quyển hơi vàng quyển sách.

Sách này, là Quan Lâm rời đi quan sau khi, Quan Hàm len lén cho hắn, nhìn hắn cẩn thận đáng vẻ, chắc hẳn nhất định bất phạm.

Mở ra trang tên sách, « huyết đan Chân Cương » đập vào mắt bên trong, từ bắt đầu giảng giải sách này lại lịch cùng với cương khí vận chuyển nguyên lý.

"Cương khí? Tên sách này ít nhất là địa cấp công pháp!"

Ngày hôm sau Luyện Thể, Tiên Thiên Luyện Khí. Chân khí ngưng kết, Hóa Hư Vi Thực, Tiệm Vi Cương.

Tu luyện Quyền Thuật có Quyền Cương, kiếm thuật có Kiếm Cương, Đạo Pháp có Đạo Cương. Cương khí một nơi, kỳ lực tàn phá mạnh, nghe rộn cả người. Đã là bên ngoài trăm trượng, một tia cương khí cũng đủ để đem đánh thành tro cặn.

Mà đạt tới cảnh giới này, ít nhất phải địa cấp công pháp mới có này uy năng.

"Địa cấp công pháp, lại là địa cấp công pháp!"

Không trách Quan Hàm ban đầu đưa cho hắn thời điểm, cẩn thận như vậy cẩn thận, lần nữa chăm sóc hắn phải thật tốt bảo quản. Địa Giai công pháp, ai không muốn? Trên giang hồ võ giả, Huyền Giai công pháp cũng coi như Trân Bảo, huống chi là một quyển Địa Giai công pháp.

Mảnh nhỏ đọc bên dưới, trực giác tối tăm thâm thúy, huyền diệu dị thường. Kia Hoàng Giai đỉnh cấp « Xuân Thu Phách Khí Quyết » cùng với vừa so sánh với, không biết kém mấy chục triệu dặm.

Nhìn một đoạn, đọc không hiểu cũng không có lại đi quần quít, tu luyện chú trọng nước chảy thành sông, cảnh giới đến, Tự Nhiên cũng liền biết.

Thứ hai ngày, vừa mới tảng sáng, Quan Lâm liền đứng dậy phui xuống trên người Lộ Châu, bên cạnh kia đồng lửa sớm thì trở thành một đôi tro bụi.

Hừ ~~~

"Thật là lớn Ứng! Thật là lạ Ứng!"

Hiên ngang ngang

Quan Lâm cả kinh, có chút mượn lực, nảy lên lên cây, đứng ở một cái đại thúc bên trong, lợi dụng lá cây đem chính mình ngăn che.

Lúc này chỉ thấy một cái treo cổ sắc sỡ Mãnh Hồ tức giận lao ra, không ngừng hướng không trung Cự Ứng gầm to. Giương mắt nhìn lên, không trung kia Ứng toàn thân màu vàng lông chim, ở Liệt Dương xuống cang là vàng chói lọi.

Kia Ứng đáp xuống, thẳng hướng Mãnh Hồ nhào tới.

Hừ

Trăm thước trên không đảo mắt cho đến, tốc độ cao lao xuống phi hành xuống, loáng thoáng Quan Lâm một câu nghe được tiếng xé gió.

Mãnh Hồ cũng không tầm thường chi hồ, dần dần tới gần Quan Lâm, chỉ thấy kết thúc ước chừng dài hơn một trượng, một tấm miệng to như chậu máu mở ra hai thước rộng bao nhiêu, dữ tợn kinh khủng.

Hai thú tỷ đấu, mỗi người mỗi vẻ. Mãnh Hồ hùng tráng có lực, thường thường ôm hết đại thụ cũng có thể một đuôi quét gãy, đá hoa cương thạch đưng nát vô số. Một trận tranh đấu, cuối cùng Kim Ưng hơn một chút. Mỗi lần nguy cơ lúc luôn là đang không bay lên, Mãnh Hồ mặc dù lực đại, lại cũng không thể tránh được. Hai người tỷ đấu, dần dần Mãnh Hồ toàn thân cao thấp đều bị xé máu me đầm đìa, dần dần chống đỡ hết nổi.

"Ha ha ha, làm xong!"

Quan Lâm Mộ Nhiên cả kinh, một giọng nói từ xa đến gần, bất quá ngăn ngại một cái hô hấp, kia vốn là một cái màu đỏ điểm sáng, liền chột lóe chột lóe tới gần, chính là người nói chuyện.

Người này trên lưng đeo một cây cong cong trường đao, nhìn qua năm mười tuổi trên dưới, cao cao nổi lên huyết Thái dương, thật là nội công đến chỗ cao thâm biểu hiện.

Người kia vừa đứng định, Mãnh Hồ cùng Kim Ưng rồi rít hướng hấn nhào tới.

"Tốt sức sinh, tìm chết!"

Lời còn chưa dứt, trên lưng Loan Đao chẳng biết lúc nào đã tới tay bên trong, cổ tay chuyển động, sức eo hợp nhất, Loan Đao trong nháy mắt huơ ra một đạo màu đỏ khí lăng, rộng lớn Đao Khí kèm theo nhơn kêu vang, nháy mắt liền tới ba trượng ra. Đao Khí nhanh, Quan Lâm ở một bên nhìn toát ra mồ hôi lạnh. Nhanh như vậy độ, hấn không nói là tiếp tục, chính là nhìn đều không có thể thấy rõ ràng.

Ken két, phốc

Lao thẳng tới Mãnh Hồ, tựa hồ đối với Đao Khí có chút sợ hãi, nhưng là đã tới không kịp tránh ra, Đao Khí quả thực quá nhanh. Xoạt một tiếng, Mãnh Hồ từ đầu đến cuối bị sống sờ sờ chém thành hai khúc.

"Thật là mạnh!" Quan Lâm lần đầu tiên kiến thức Tiên Thiên Cao Thủ thủ đoạn, Đao Khí uy lực lại cường hấn như vậy. Lúc trước cũng ở đây quan cũng thường thường có thể thấy Tiên Thiên Cao Thủ, nhưng là vẫn luôn vô duyên thấy bọn họ xuất thủ. Cho tới giờ khắc này, hấn rốt cuộc kiến thức ngày hôm sau cùng Tiên Thiên có bao nhiêu chênh lệch.

"Nếu là ta cùng với hấn đối địch, chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít, sợ là muốn cùng mãnh hồ kia kết cục giống nhau."

Suru suru ~~~

"Là Kim Ưng!" Mãnh Hồ bị chém thành hai khúc một hồi này, Kim Ưng nhào tới này bên người thân.

"Khuê Ngâm ~~~" Kim Ưng kêu to, cây quạt cánh không lồ, đem chung quanh hoa cỏ cây cối tất cả đều phiến khom người, tới gần người này sau khi, lại rơi xuống.

Người kia khẽ mỉm cười, Loan Đao khều một cái, Mãnh Hồ nào cái bên trong lại có một viên mạng theo máu tươi viên châu. Người kia khẽ mỉm cười, bỏ vào vô ích túi, đi tới Kim Ưng bên người, cười đi lên.

"Máu này hạt châu chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết Yêu Đan? Vàng này Ưng lại là hấn thuần dưỡng tọa kỵ?" Quan Lâm tròn to hai mắt, lúc trước chỉ nghe qua liên quan tới Yêu Thú các loại tin đồn, ở Yêu Thú trong cơ thể sẽ ngưng kết một viên Yêu Đan, Yêu Đan là Yêu Tộc một thân lực lượng tinh hoa chỗ. Yêu Tộc tu luyện, chính là dựa vào không ngừng rèn luyện Yêu Đan, Yêu Đan đủ cường đại sau khi, thậm chí có thể mang có nhiều loại thần kỳ không tưởng tượng nổi năng lực. Không nghĩ tới những truyền thuyết này đều là thật!

Người kia ngồi lên tọa kỵ, khoe miệng cười tà, Mộ Nhiên quay đầu

"Người còn phải tránh tới khi nào?"

Hấn sớm liền phát hiện Quan Lâm chỗ ẩn thân. Lúc này liếc mắt vô ích phá, Quan Lâm mặc dù giấu ở phía sau cây, lại thoáng như ngay tại phụ cận. ;

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Máu cốt Khô Lâu

Sớm bị người nhìn thấu, một thân mồ hôi lạnh không khỏi từ sau vác chảy xuống.

"Hắn muốn giết ta lời nói, sợ là đã sớm động thủ." Quan Lâm trong lòng suy nghĩ, nhảy xuống cây liên quan (khô), hướng người kia đi tới.

Đi tới phụ cận, Quan Lâm phát hiện người này tuổi không lớn lắm, bất quá chừng hai mươi, lại một thân lệ khí, lãnh khốc mặt giống như là ngàn năm Hàn Băng, vĩnh viễn không thể nào hòa tan.

"Nhân Tộc?" Người kia đột nhiên mở miệng hỏi.

Quan Lâm kinh ngạc, nhưng vẫn là nghiêm túc một chút gật đầu. Trên mặt người kia ít một chút bất đầu lạnh lùng, nhàn nhạt nhìn một chút Quan Lâm, lại nói: "Nơi này là Yêu Tộc lãnh địa, người tới nơi này rất nguy hiểm."

"Ta biết, mặc dù nguy hiểm, nhưng là có thể rèn luyện tu vi, thật ra thì cội đời này cũng không có an toàn phương." Quan Lâm mỉm cười nói.

Người này mặc dù nhìn qua lạnh như băng, nhưng tựa hồ đối với chính mình cũng không có địch ý gì. Bằng không cũng sẽ không cùng hắn nói nhảm, trực tiếp một đạo Đạo Khí liền có thể kết quả hắn.

Người kia nghe vậy gật đầu một cái, từ trong lòng ngực sờ một quyển sách, còn đang Quan Lâm trước mặt, đạo: "Đưa người."

"Vô công bất thụ lộc" Quan Lâm cũng sờ, ngay cả vội vàng cự tuyệt đạo: "Ta đối với người không có bất kỳ giá trị, cũng không có bằng hữu chi nghị, không thể vô duyên vô cớ thu người đồ vật."

Thiên hạ không có uống phí ăn bữa trưa, không có bất kỳ bỏ ra phải đến đồ vật, chưa chắc là chuyện tốt.

Ai ngờ người kia cũng không nói lời nào, cũng không có lấy về, mà là ngồi ở lưng chim ưng bên trên, lạnh lùng nói: "Người xem, sẽ không cự tuyệt. Cũng không phải là cái gì cao thâm pháp môn."

Quan Lâm nghe vậy, nhặt lên quyển sách kia, liền thấy trên đó viết: "Liễm Tức Quyết" !

Đây là một quyển che giấu khí tức công phu, tu luyện sau khi, trừ phi thực lực chênh lệch một cảnh giới lớn trở lên, nếu không liền không nhìn ra Tu Luyện Giả tu vi thật sự. Giống như Quan Lâm, lúc này nếu là tu luyện Liễm Tức Quyết, liền là Tiên Thiên Đại Viên Mãn tu vi võ giả cũng không thấy rõ hắn tu vi. Trừ lần đó ra, chủ yếu là có thể thu liễm một người khí tức, sẽ không giống Quan Lâm giống như vậy bị người nhìn ra chỗ ẩn thân.

Quan Lâm không có cự tuyệt nữa, nhận lấy tới.

Lần đi một đường, sợ rằng còn phải ở Yêu Tộc lãnh địa qua một đoạn thời gian rất dài. Nay Liễm Tức Quyết đối với người khác mà nói có lẽ là một môn phổ thông công phu, nhưng đối với lúc này hắn mà nói, quả thực quá trọng yếu.

"Tạ." Quan Lâm đạo.

"Ta cũng biết người sẽ nhận lấy." Người kia giống vậy nói.

Quan Lâm lại muốn lúc nói chuyện, kia người đã quay đầu đánh Kim Ưng, bay lên trời cao.

Quan Lâm hướng về phía phía trên hô: "A lô ~~~ ta còn không biết tên người đây?"

"Cơ Trường Không! ! ! " Lời còn chưa dứt, kia người đã biến mất ở Quan Lâm trong tầm mắt.

"Ngày nào, ta cũng muốn bắt một cái tọa kỵ khiến cho sử, nhìn qua rất lạ phong a!" Quan Lâm lời kéo cầm, nhìn Cơ Trường Không biến mất phương hướng, tự lẩm bẩm.

Quan Lâm ở Yêu Tộc lãnh địa không có đợi lâu, không mấy ngày liền rời đi Tây Vực, dần dần lại bắt đầu thấy Nhân Tộc bộ lạc, thôn trấn.

Ngày hôm đó, Quan Lâm chính cười ngửa đi ở trên quan đạo, nhàn nhã thưởng thức phong cảnh. Liền nghe được trước mặt một trận ồn ào.

"Tai họa, tai họa "

Vài tên nam tử sắc mặt sợ hãi từ một bên đường mòn chạy lên quan đạo, qua lại người đi đường cũng đều rồi rít dừng bước lại.

"Chuyện gì xảy ra?" Thấy vậy, liền có người ngăn lại mấy cái sắc mặt sợ hãi nam tử, bắt đầu hỏi.

Mấy người từng người tròn to hai mắt, đầu đầy mồ hôi, liều mạng giằng giằng cản của bọn hắn mọi người. Vừa giãy giụa một bên ngay cả khóc mang hét to đáng sợ. Người cầm đầu kia tuổi lớn một chút, dần dần tỉnh hồn lại, nhìn chung quanh vây Mãn Nhân bày, mới một chút thanh tỉnh lại, ồm một chút té xuống đất. Miệng to thở hào hển.

Lúc này một ông lão, chiến chiến nguy nguy đi tới.

"Cũng để cho để cho, cũng như một chút, lão phu hiểu sơ y thuật, xem bọn hắn đáng về nhất định là thấy cái gì phi thường có thể lo sự tình, ta cho

bọn hán châm lên một châm, định thần một chút cũng liền tốt."

Chung quanh nghe này, đại đa số người lòng dạ cũng cũng không tệ lắm, đem mấy người đề xuống, cho ông già nhường ra nói tới.

Lão đầu y thuật không kém, mấy châm đâm xuống, mấy người lập tức an tĩnh lại, chính là hô hấp cũng dần dần trở lại.

Một hồi nữa, này lớn tuổi một chút nam tử, mới bắt đầu nói: "Chết, chết hết. Một cái thôn hơn hai trăm miệng ăn, trong một đêm toàn bộ đều biến thành từng đống bạch cốt. Nếu không phải ta đã thấy Vương nhị mấy cái huynh đệ trên cổ Thiết Bài tử, ta cũng không thể tin được kia bạch cốt chính là bọn hán "

Quan Lâm cũng xít lại gần, lắng lắng nghe hán tử thuật. Đứt quãng, nhưng là đang nói sau một khoảng thời gian, người chung quanh cũng còn nghe hiểu. Bất quá, cũng đều an tĩnh lại.

Nguyên lai, bọn họ nói là nước suối Thôn, cùng mấy người bọn hán thôn lân cận đến. Không việc gì thời điểm, mấy người bọn hán rất thích tìm Vương nhị đám người cùng uống rượu, thuận tiện đánh cược ít tiền tài sản. Ngày hôm qua chạng vạng tối mấy người bọn hán ở nước suối Thôn thua một số lớn. Với là sáng sớm hôm nay, liền muốn lại đi đánh cược mấy bữa, đem ngày hôm qua thua hết bạc, thu hồi lại một chút xú cũng tốt.

Ở trong thôn nhỏ, mấy lượng bạc cũng không phải là con số nhỏ.

Mấy người mới vừa mới vừa đi tới nước suối Thôn cửa thôn, liền hỏi từng cổ một nước mũi từ mùi máu tanh.

Lúc đầu còn chưa để ý, tùy tiện đi vào bên trong đến, mấy người vừa nói vừa cười, nhưng là dần dần cũng cảm giác không đúng lắm. Thôn biến hóa quá an tĩnh! An tĩnh đáng sợ!

Cho đến bọn họ đi tới Vương nhị cửa nhà thời điểm, mới ngậy người một chút, cửa mấy cái xương còn mang theo một chút xú huyết tán trên đất, thất linh bát lạc. Mấy người hai mắt nhìn nhau một cái, đẩy cửa ra nhìn một cái, trong phòng từng cổ thi thể hài cốt cùng đầu khô lâu sắp xếp đầy đất.

Hù dọa mấy người quay đầu liền chạy, vừa chạy một bên bấp chân run lên, càng phát ra không chạy nổi, tâm, càng thêm sợ hãi.

Lúc này bọn họ mới chú ý tới thôn đi vào trong tất cả đều là như thế, nhà nhà không có một cái người sống, nằm đầy đất Huyết Khô Lâu, Thôn bên sông nhỏ cũng nhuộm thành màu đỏ.

Nghe hán đem nước suối Thôn nói như thế khiếp người, người chung quanh đều không khỏi ra cả người hàn khí.

Máu xương Huyết Khô Lâu!

Kia nước suối Thôn người chung quanh cơ bản đều biết, là một cái so sánh giàu có thôn, hơn nữa còn là một cái hơn hai trăm khối đến gần 300 người đại thôn tử, lại một đêm trực tiếp tất cả đều chỉ để lại một đôi máu xương

"Chẳng lẽ là Huyết đao môn làm?"

Một tên đại hán đột nhiên nói, đại hán này tay cầm một thanh đại khảm đao, nhìn một cái chính là đi giang hồ hán tử.

Quan Lâm nhìn hán một thân khí thế, có hậu ngày Lục Trọng tu vi.

"Huyết đao môn! !!" Chung quanh dân chúng bình thường đều là run lên.

"Huyết đao môn" môn phái này Quan Lâm cũng biết, là một cái siêu cấp lớn môn phái, quan cùng với vừa so sánh với cũng hoàn toàn bên trên không mặt bàn.

Huyết đao môn lại được người gọi là Huyết Đao Ma Môn, đã là Ma Môn, giết mấy trăm người cũng là chuyện bình thường.

Tin đồn trong môn chia làm mười hai Đường, dựa theo Thập Nhị Địa Chi xếp hàng, mỗi một Đường thiết lập chính Phó Đường Chủ Hòa trưởng lão, Đường Khẩu bên dưới còn có Phân Đà. Nghe nói từng cái Phân Đà đều là một cái không Tiểu Thế Lực. Trong phân đà có chính Phó đà chủ lãnh đạo vô số đệ tử. Coi như Huyết đao môn Đà Chủ, ít nhất cũng phải Tiên Thiên tu vi. Trên đó đường chủ, cùng với trong sảnh trưởng lão càng là sâu không lường được. Huyết đao môn tổng đàn, vậy thì càng là thần bí dị thường.

Này Tây Xuyên nơi, Huyết đao môn dám xưng thứ hai, không ai dám danh hiệu đệ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Cương thi Huyết Thi

Nước suối Thôn lần đi không xa, bất quá hơn mười dặm.

Hạ quan đạo, một đường nam đi, chỉ chốc lát sau liền đến nước suối Thôn cửa thôn kia con suối nhỏ. Quả nhiên như bọn họ lời muốn nói như vậy, một mảnh Xích Hồng, máu tanh vô cùng.

Quan Lâm đi theo mấy cái võ giả sau lưng, yên lặng đi tới nước suối Thôn trước. Đoàn người trừ Quan Lâm bên ngoài, tu vi cao nhất chính là cái đó nắm Đại Khảm Đao Đại Hán, còn lại đều là ngày hôm sau bốn năm Trọng Tu là.

Mới vừa đến cửa thôn, máu tanh như thế tình cảnh, cũng đã có người bắt đầu gọi lên rầm thúi.

Khiến người sợ hãi không phải là kẻ địch mạnh mẽ, mà là nào đó không thể đoán không biết.

"Ta không đi, ngược lại cùng ta không có quan hệ gì, vạn nhất đem sinh mạng chiết ở bên trong" một cái mặt trắng không có râu, tay cầm một cái thiết cốt phiến nam tử nói.

Mấy người khác nghe một chút, cũng dừng bước lại. Hắn nói không tệ, là một cái không biết tên thôn, không cần phải mạo hiểm.

"Đúng vậy, ta cũng không muốn đi, ta nghĩ ta còn có chuyện quan trọng, tạm thời không thể vào lúc này trễ nải thời gian. Các vị, Thanh Sơn Bất Cải, Lục Thủy Trường Lưu, chúng ta sau này gặp lại."

"Ân ân ân, ta cũng nhớ tới, ta cũng có chuyện quan trọng. Kia Châu Mục đại nhân, mấy ngày trước chiêu mộ nhân viên, có chuyện quan trọng phải làm, thân ta là Xuyên Châu một thành viên, ta không thể đổ trách nhiệm cho người khác, làm nghĩa vô phần cố "

Lại một cái đạo sĩ khoát tay chặn lại bên trong bụi bặm, đạo: "Kiếp số, đều là kiếp số a, ta về trước Đạo Quan, bắt ta Pháp Khí đi, là nên cho bọn họ thật tốt làm tràng pháp sự."

Từng cái lúc này đột nhiên cũng có chuyện quan trọng, đủ loại mượn có, nói đường đường chính chính.

"Hừ, một đám hèn nhát!"

Cầm đao Đại Hán, trợn mắt, đối với (đúng) mọi người rên một tiếng, một thân một mình đi vào.

Kỳ cùng mọi người có chút đỏ mặt, thân là võ giả, tham sống sợ chết thật có điểm mất mặt, nhưng cũng không nói gì, ngược lại ần ý lựa chọn yên lặng rời đi.

Nhìn từng cái rời đi mọi người, Quan Lâm yên lặng lắc đầu. Những người này cũng không trách được (phải) tu vi võ đạo thấp kém, không có một lòng cầu tiến, coi như cho bọn hắn khá hơn nữa tài nguyên cũng là lãng phí.

Bất kể người khác, Quan Lâm cũng từng bước một hướng trong thôn đi, một bên cẩn thận dò xét bốn phía, đề ngừa làm vụ án ác nhân không đi. Mặt khác từ quan sát kỹ chết đi Khô Lâu, dò xét bọn họ nguyên nhân cái chết.

"Bọn họ cũng đi, người tại sao không có đi?" Quan Lâm đi một đoạn, liền gặp phải cầm Đại Khảm Đao Đại Hán, bởi vì Liễm Tức Quyết nguyên nhân, cũng không có khả năng thấy rõ Quan Lâm tu vi, từ Quan Lâm biểu hiện tu vi là ngày hôm sau Lục Trọng, cùng hắn không phân cao thấp. Ở bằng chừng ấy tuổi, cũng coi là một đời mới tài giỏi đẹp trai.

Quan Lâm nhìn một cái, là đại hán kia, cười nói: "Người cũng không ở."

Đại Hán thật sâu mắt nhìn Quan Lâm, hắn mặc dù bề ngoài tục tũn, nhưng có phải hay không tùy tiện người, dự đoán Quan Lâm nhất định là gia tộc nào một đời mới con em. Cùng xem hồ đao một chút tên họ, nói: "Theo ta thấy, thôn này nhất định là Huyết đao môn làm, bằng không, ai có thể có như vậy bản lĩnh, vừa mới ta xem, cơ hồ mỗi người xương đều là hoàn hảo không chút tổn hại, mà trên người thịt lại toàn bộ cắt đứt xuống đến, hơn nữa thời gian phát sinh quá ngắn. Hơn nữa trừ Huyết đao môn, ta không nghĩ tới người nào sẽ tàn nhẫn như vậy."

Trong giang hồ, ngày ngày đều có sát hại, người chết cũng không coi vào đâu chuyện. Nhưng là giết người bắt quá đầu điểm đất, tàn nhẫn như vậy Dịch Cốt, nhưng là là người trong giang hồ thật sự bất xĩ.

Quan Lâm tỉnh tể xem ra, cũng là sắc mặt nặng nề, những thứ này động thủ người, nhất định chính là biến thái.

"Bọn họ không phải là Huyết đao môn giết!"

Quan Lâm cùng Đại Hán phía sau đột nhiên đi ra một tiếng bình thân thanh âm, hù dọa hai người giật mình. Đại Hán ngay cả vội rút ra Đại Khảm Đao, phòng bị xoay người, Quan Lâm ở lúc xoay người sau khi, nhìn đến đại hán cái trán ra rất nhiều nhỏ bé mồ hôi, hô hấp một trận dồn dập.

"Là người "

"Cơ Trường Không "

Quan Lâm quay đầu nhận rõ người trước mắt, chính là trước đây không lâu vừa mới gặp qua một lần Cơ Trường Không.

"Các người quen biết?" Đại Hán kinh ngạc hỏi hướng Quan Lâm, đồng thời cũng không giống vừa mới An Dương khẩn trương, buông lỏng một chút.

Quan Lâm gật đầu, bọn họ đây là lần thứ hai gặp mặt, ngược lại cũng coi là nhận biết.

"Cơ Trường Không ít nhất là Tiên Thiên Cao Thủ, hơn nữa cũng còn là Tiên Thiên bên trong người xuất sắc. Thôn này khắp nơi lộ ra quý dị, nhất định không phải là một cái an toàn. Nếu có thể kéo hẳn đồng thời dò xét thôn này sự tình, vậy coi như an toàn nhiều." Quan Lâm ánh mắt sáng lên.

"Vừa mới người nói, trong thôn này người không phải là Huyết đao môn làm, người là làm sao biết?" Đại Hán nghi ngờ hỏi.

Cơ Trường Không bước chân nhẹ nhàng, nghĩ kỹ tay đao: "Huyết Đao tuy là Ma Môn, nhưng là khinh thường với đối với (đúng) không có lực phản kháng chút nào lão bách tính động thủ. Lại nói Huyết đao môn Chủ Tu Đao Thuật, coi như giết người cũng là phần lớn dùng đao, mà những người này nhìn qua là bị người gọt thịt Dịch Cốt, thật thì không phải vậy."

Quan Lâm cùng Đại Hán hai mắt nhìn nhau một cái, vừa mới hai người bọn họ mới ngừng định những người này là bị cao thủ Dịch Cốt mà chết, không nghĩ tới Cơ Trường Không lại nói không phải là. Đại Hán không biết Cơ Trường Không tu vi, Quan Lâm nhưng là rõ ràng rất, vốn là kết luận sự tình, lúc này cũng có chút giao động. Quan Lâm cùng Đại Hán cũng không nói gì, lặng lẽ đợi nói tiếp.

Quả nhiên, Cơ Trường Không lần nữa nói ra nguyên do.

"Những người này là Huyết Thi giết chết, Huyết Thi là Xuyên Tây Cản Thi Phái Sở Luyện. Bọn họ lấy Cầm Thuật tu luyện cương thi, để cho chết đi Từ Thi lần nữa 'Sống' tới, nhưng lại không có tư tưởng cùng sinh mệnh, cái xác biết đi. Những cương thi này thân thể cứng ngắc, sức chiến đấu so với một loại ngày hôm sau trung kỳ võ giả cũng không kém, hơn nữa theo không ngừng chiếm đoạt Huyết Thực, thực lực còn sẽ càng ngày càng lớn mạnh. Một khi biến thành Huyết Thi, nhìn bề ngoài đi lên cùng người bình thường liền không có khác nhau chút nào, ít nhất nhìn bề ngoài đi lên là như vậy."

Cơ Trường Không chuẩn chuẩn mà nói, Quan Lâm vẫn là lần đầu tiên nghe nói liên quan tới Cản Thi Phái sự tình. Nghe chi không khỏi rợn cả tóc gáy. Kia giờ đao Đại Hán cũng khẽ cau mày, hẳn hành tẩu giang hồ nhiều năm, những thứ này hẳn đều là nghe nói qua một ít.

Chỉ nghe Đại Hán hỏi "Cản Thi Phái không phải là hai đạo chính tà đều không tha cho bọn họ, năm đó đã đem bọn họ đánh tổn thương nguyên khí nặng nề sao? Trả thế nào sẽ có Huyết Thi?"

Cơ Trường Không buông tay một cái, biểu thị hẳn cũng không biết.

Quan Lâm đột nhiên hỏi "Nghe các người nói máu này thì rất mạnh, nhưng rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, có Hậu Thiên Đình Phong thực lực?"

Đại Hán ngưng trọng nói: "Không chi "

"Tiên Thiên? !"

Đại Hán không nói, Cơ Trường Không cũng lắc đầu một cái, nói: "Huyết Thi mạnh như thế nào, ta cũng không biết, không có tận mắt nhìn thấy, không có ai biết bọn họ đáng sợ. Ta nhớ năm đó Cản Thi Phái có thể bằng mượn bọn họ cùng trên giang hồ Danh Môn Đại Phái chu toàn, nhất định sẽ không phải là ta môn suy nghĩ một chút đơn giản như vậy."

Huyết Thi vốn là cương thi, mỗi máu me đầy đầu thi, đều phải ở trong ao máu ngâm trăm năm, rồi sau đó lấy Cầm Thuật mở linh, trong đó các loại Tàn Bí, thần bí dị thường.

Ngay tại Quan Lâm mấy người dự định lúc rồi đi sau khi, đột nhiên nghe được rắc tra một tiếng vang thật lớn.

Két, rầm rầm~~

Nhất phương tường đất ầm ầm sụp đổ, một cái máu chảy đầm đìa người đứng ra, trong miệng "A ô ~ a ô ~" thân. Ngâm đến, từng bước một hướng Quan Lâm bọn họ đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thân vùi lấp tử khí lĩnh vực

Bụi bậm lắng xuống, ba người mới nhìn rõ cái thân ảnh này tựa hồ có chút đặc thù.

Hắn không nói câu nào, trầm muộn tiếng ngáy, từng bước một đi vô cùng không được tự nhiên, hờ hững ngáng đầu, lộ ra đầy miệng răng vàng khè cùng màu xám chất con người.

"Huyết Thi! !!"

Cơ Trường Không kêu lên, vừa mới còn đang bàn luận Huyết Thi, không nghĩ tới Huyết Thi lập tức xuất hiện. Từng ở trong điển tịch xem qua cận kề luận thuật hắn, trước tiên liền vô cùng khẳng định đoán được mục tiêu.

Huyết Thi xuất hiện, thôn này huyết án cũng tìm được hung thủ. Đúng giờ Cẩn Thi Phái Huyết Thi không thể nghỉ ngơi.

Quan Lâm đồng tử co rút lại, nhìn cái thân ảnh này, vừa mới chỉ là cùng hắn hai mắt nhìn nhau một cái, đều cảm giác một trận khó chịu.

Kia trong ánh mắt là cái gì?

Là tịch mịch, là đói khát, là thống khổ giãy giụa mà không thể giải thoát!

"A ô ~ hiên ngang ~~~!"

Huyết Thi trong mắt một trận gấp gáp, một tiếng hướng Quan Lâm ba người bên này hô lên.

"Thật là mạnh!" Quan Lâm màng nhĩ một trận đau nhức, chung quanh tường đất Chấn Động từng khúc nứt nẻ, mấy con chính phi hành trên không trung chim sẻ, một chút ngã xuống, ngã xuống đất chỉ để lại mấy càn mang Huyết Vũ lông cùng bề xương.

Phốc

Đại Hán đến rồi tay mà bay, thân thể bị Chấn Động lui về phía sau bay ngược, đồng thời phun ra một ngụm máu tươi đến, té ra ba trượng ra.

Quan Lâm cũng là liên tiếp lui về phía sau, chỉ có Cơ Trường Không một người nhâm nhiên đứng tại chỗ, không nhúc nhích, trên lưng hắn một thanh loan đao từng trận dao mình.

"Không có sao chứ?" Quan Lâm từ từ lui về phía sau đến đại hán vừa hỏi, sắc mặt ngưng trọng. Một thân khí thể cũng toàn bộ thả ra, ngày hôm sau Đại Viên Mãn tu vi hiện ra hết không thể nghỉ ngơi. Lúc này Đại Hán mới hiểu được hai người trước mắt, vô luận cái nào đều không phải là hắn có thể so với, thua thiệt hắn vừa mới còn ôm hắn là tiền bối trong lòng. Lúc này lại là bị đá kích lớn.

"Không việc gì." Cẩn rằng đứng lên lần nữa, bất quá lão đạo bước chân, lại đứng không thể nào ổn.

Quan Lâm nhặt lên Đại Hán Đại Khảm Đao, nói: "Tiền bối hay là trước đi thôi, bất quá người bảo đao nhưng là trước phải cho ta mượn đùa giỡn một chút."

Đại Hán một hồi trầm mặc, gật đầu nói: "Được, ta ở lại chỗ này cũng là cho các người thêm phiền toái, các người cẩn thận. Về phần đao chẳng qua chỉ là một cái Hoàng Giai bình khí, sẽ đưa người, bảo trọng!"

Cơ Trường Không nhìn chằm chằm Huyết Thi, cũng không quay đầu lại, cũng không dám quay đầu, trầm giọng nói: "Quan Lâm, ta tới cùng hắn so chiêu một chút, người giúp ta lures trận!"

"Được."

Cơ Trường Không Loan Đao Như Nguyệt, huy phát như luân, đập Nhất Chung Bất Tri Danh Lộ Tuyền, Mộ Nhiên bay lên không, Đao Khí bùng ra, chém thẳng vào Huyết Thi.

Đao Khí nháy mắt liền tới Huyết Thi trước người, ánh mắt hắn mở một cái, đưa ra tựa như quyền tựa như trảo thủ cánh tay tiến lên đón Đao Khí.

Phanh ~

Trầm muộn vừa vang lên, Huyết Thi chẳng qua là lùi lại một bước, hạng nhất đánh đầu thắng đó Tiên Thiên Đao Khí, lại không có bỏ ra cánh tay hắn, chỉ đưa hắn Chấn Động lùi một bước!

Cơ Trường Không cùng Huyết Thi càng ngày càng gần, từng đạo Đao Khí, từng tiếng vang dội. Huyết Thi ở tiếp lấy Cơ Trường Không đạo thứ nhất Đao Khí sau khi, lại không có lại bị đẩy lui, ngược lại cùng Cơ Trường Không dần dần đến gần, đầu ngang tay.

"A a ~~~!"

Hai người đánh một hồi, Huyết Thi đột nhiên một tiếng gầm kêu, màu xám hắc mất một chút vắng lên tinh quang, liền đỏ bùng.

"Cẩn thận." Quan Lâm cả kinh, bật thốt lên.

Nhưng là Quan Lâm nhắc nhở một câu trì, Cơ Trường Không cũng là cả kinh, một cỗ cường đại khí thế đập vào mặt. Cỗ khí thế này cũng không mạnh hơn Cơ Trường Không, thậm chí cũng chỉ có thể cùng Quan Lâm khí thế tương phản, nhưng là cỗ khí thế này bên trong đột nhiên dâng lên màu đỏ sương mù, để cho Cơ Trường Không một chút thối lui ra mười trượng ra.

"Tử khí!" Tử khí chính là Tử Thi đặt vào quá lâu, phát ra một cỗ đặc thù khí, loại này khí có thể chôn vùi hết thầy sinh cơ.

Ngay vừa mới rời trong nháy mắt đó, kia từng tia màu đỏ tử khí để cho Cơ Trường Không cảm giác mình sinh cơ một trận trôi qua.

Đáng sợ, loại này trực tiếp tước đoạt cuộc sống khác đầu máy bay đoạn, đủ để cho bất kỳ cường giả lui bước.

Sinh cơ tấn, sinh mạng mất.

"A ô ~ a ô ~ a ô "

Huyết Thi đột nhiên buông tha Cơ Trường Không phương hướng, hướng Quan Lâm bên này xông lại.

Huyết Thi vừa xông, cả thân thể cũng nâng lên, như có cái gì ở dẫn dắt thân thể của hấn đi phía trước di động, hai chân không dòi, kéo trên đất tron nhấn lên một đạo rãnh.

"Lau, đây coi như là trái hồng nhặt mềm mại bóp?" Quan Lâm không nghĩ tới máu này thi lại bỏ gần cầu xa, xông về phía mình.

"Quan huynh cẩn thận." Cơ Trường Không cũng là khác biệt, nhắc nhở: "Thực lực của hấn cũng liền Hậu Thiên Đỉnh Phong, chẳng qua là phòng ngự cường đại, còn có liền là tử khí "

Cơ Trường Không còn chưa nói xong, Huyết Thi đã đến Quan Lâm trước người.

"Chém!"

Quan Lâm sức eo hẹp nhất, lực từ đất lên, eo ếch hoành sắp xếp, cùng cánh tay luyện thành một cái quỹ tích, một đao chém xuống.

Phanh ~~~

Huyết Thi đẩy lui ba bước!

Quan Lâm cánh tay khẽ run, miệng hùm tê dại một hồi, nhưng là hấn lại cười.

"Máu này thi, cũng không phải tưởng tượng mạnh như vậy!"

Cũng nói không có đánh ra quả đấm đáng sợ nhất, bởi vì người không biết một quyền này của hấn đầu mạnh bao nhiêu, một khi ra quyền, coi như mạnh hơn nữa cũng sẽ không khiến người sợ hãi, bởi vì người đã trong lòng có dự tính.

Lúc này, Quan Lâm cũng là như vậy. Một chiêu sau khi, hấn đối với Huyết Thi có một cách đại khái biết.

Quan Lâm nắm Đại Khảm Đao, lần nữa xông lên.

Trong lòng bây giờ nắm chắc Quan Lâm, cùng vừa mới bất đồng, vừa mới một chiêu kia là đem hết toàn lực dò xét, mà lúc này là hưng phấn. Giống như là gặp phải một cái con mồi.

Phách, Liêu, Chấn Động, Theo Như, Nhiếp!

Ngũ Môn Đao Thế biến hóa vô số Đao Pháp, mỗi một chữ Quyết đều có hấn đặc thù kỹ xảo phát lực.

Xuân Thu Ngũ Môn Đao Pháp, phối hợp xuân Thu ngang ngược Quyết, uy lực tăng lên gấp bội, Quan Lâm có thể so với Tiên Thiên lực lượng, lúc này gặp phải Huyết Thi hoàn toàn đem ưu thế hiển hiện ra.

Lực lượng cùng giữa lực lượng va chạm, Quan Lâm Đao Pháp một đao đao hoặc phách hoặc chém, hoặc Chấn Động hoặc biến hóa ngàn vạn. Nhanh, ác, Mạnh lần lượt hướng về Huyết Thi thân thể không đồng vị đưa.

Bất kỳ vật gì cũng luôn có nhược điểm, Quan Lâm tin tưởng máu này thi cũng không khả năng thân thể mỗi một chỗ cũng có thể chống đỡ được hấn đao chém, luôn có mềm yếu địa phương.

"Nguyên lai, lần đầu tiên thấy hấn thời điểm, hấn liền thâm tàng bất lộ" Cơ Trường Không nhìn trong sân cùng Huyết Thi đấu như dầu sôi lửa bỏng Quan Lâm, không khỏi nghĩ đến lần đầu tiên thấy Quan Lâm thời điểm, khi đó hấn cũng cảm giác được Quan Lâm nhất định bất phàm, càng đối với (đúng)

Quan Lâm có một loại cảm giác, cảm giác Quan Lâm có thể sẽ trở thành hấn duy nhất bằng hữu.

Bị giam lỏng nhất đao đao chẻ chém, Huyết Thi cũng dần dần mất đi kiên nhẫn.

"Ngang ~~~ "

Huyết Thi thân thể lần nữa giống như trước biến hóa, hốc mắt biến hóa sau khi, từng cổ một màu đỏ từ khí, phun trào ra đến, trong nháy mắt ở Huyết Thi chung quanh nhuộm lên một cái ba tấm chu vi màu đỏ khí tràng. Trong nháy mắt biến hóa, đem Quan Lâm lâm vào từ khí bên trong.

Quan Lâm cũng không phải là Cơ Trường Không, cũng không có Tiên Thiên Cường Giả cái loại này ngự phong phi hành thủ đoạn. Nhất thời, chỉ có thể lâm vào từ khí bên trong, không cách nào thoát khỏi.

Từ khí càng ngày càng đậm, dần dần Quan Lâm thân ảnh biến mất ở Cơ Trường Không trong tầm mắt.

"Quan Lâm "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Huyết mạch -- khí tức

Từ khí, vô cùng vô tận từ khí, tràn ngập ở Quan Lâm chung quanh.

Quan Lâm ngay đầu tiên liền vội vàng nín hơi, này từ khí có thể so với Độc Khí mạnh hơn.

Có thể là từ khí cũng không phải là hấn nhượng nhìn là có thể dễ cho xuống, ở từ khí trong lĩnh vực, từ khí không chỗ nào không có mặt. Cho dù nín hơi, cũng không cách nào tránh qua từ khí. Từ khí giống như là tìm tới một cái hoàn mỹ cửa ra, trong nháy mắt, điên cuồng hướng Quan Lâm trong thân thể vọt tới.

Từ khí vào cơ thể!

"Tựa hồ, cũng không thống khổ "

Càng ngày càng nhiều từ khí rồi rít tuôn hướng Quan Lâm thân thể, từ khí chỉ cần một tia cũng đủ để cho một cái võ giả sinh cơ diệt hết, nhưng là Quan Lâm lúc này cũng không có cảm giác được cái gì khó chịu.

Vô cùng vô tận từ khí ở Quan Lâm trong thân thể, lại tan biến tại vô hình.

(đụng (đụng Quan Lâm chỉ có chút ngây ngô một cái chớp mắt, Huyết Thi Thi trào một lần nện ở Quan Lâm trên đao, một lần khác ở Quan Lâm trên cánh tay hoa hạ một đao vết máu, đau đớn kịch liệt đem Quan Lâm một chút kéo về thực tế.

"A ô ô ~~~ "

Huyết Thi trên móng vuốt bóc lên trần trần khói trắng, lại bắt đầu thiêu đốt, Quan Lâm nhìn kỹ một chút, nguyên lai là hấn trên móng vuốt có dính chính mình máu tươi.

"Cương thi sợ máu?"

Quan Lâm nhìn một chút bàn tay, cắn răng một cái, giơ tay lên bàn tay khắp nơi trên lưỡi đao một vết, in lại một nhận vết máu.

"Có hay không sợ máu, thử một lần liền biết." Quan Lâm giơ đao lần nữa tiến lên, mỗi một bước cũng trên đất giẫm ra một cái dấu chân thật sâu, mỗi một bước cũng phát ra trầm muộn đụng tiếng vang. Một trượng khoảng cách đảo mắt gần đến, Quan Lâm đao hóa thành một bó lãnh mạng, nhanh đến cực hạn, tiếng rít xuống, bá đao vô cùng, một đao hạ xuống. Huyết Thi lần nữa đưa ra hấn vô cùng cứng rắn móng vuốt, làm ngăn cản. Hấn móng vuốt mặt ngoài có một tầng thật dày biểu xác, ngăm đen ánh sáng Giáp Xác vừa ý vô cùng cứng rắn.

Thử

Không có ngừng lưu, Quan Lâm lưỡi đao trực tiếp cắt đi. Vô cùng cứng rắn cương thi cánh tay đoạn làm hai tiết. Bền chắc không thể gãy Giáp Xác ở

đụng phải lưỡi đao một khắc kia trực tiếp bể tan tành, tiếp lấy toàn bộ cánh tay toàn bộ nứt nẻ, lưỡi đao giống như cắt vào đậu. Hử như thế trực tiếp cắt đi.

"Ta máu có thể khắc chế hắc." Quan Lâm nhìn trên lưỡi đao trang nghiêm mạo hiểm Bạch Vụ máu đỏ, trên đất một con kia Huyết Thi cánh tay, chính là bởi vì trên lưỡi đao có chính mình máu tươi mới có thể trực tiếp cắt đi, hết thấy đều là bởi vì có máu, mới có như vậy hiệu quả.

Lúc này, từ khi hoặc là bị giam cầm hấp thu, hoặc là dần dần đã tản đi. Quan Lâm cùng Huyết Thi bóng người cũng xuất hiện lần nữa ở trong mắt Cơ Trường Không. Nhìn một cái Quan Lâm vẫn còn đang chiến đấu, nhún người nhảy lên, người như gương cánh, lao xuống tới, tốc độ coi là thật cực nhanh đến mức.

"Quan huynh, như thế nào đây?" Cơ Trường Không đã là hỏi Quan Lâm thân thể, cũng là hỏi Huyết Thi tình huống.

Quan Lâm lắc đầu mỉm cười, đạo: "Huyết Thi không gì hơn cái này, hắc, sợ máu!" Vừa nói, Quan Lâm lần nữa tiến lên.

"Sợ máu?" Cơ Trường Không kinh ngạc, chưa từng nghe qua cương thi sợ máu sự tình. Hắc ngược lại nghe nói qua cương thi thích Hấp Phệ máu tươi.

Cương thi, bản lĩnh tập thiên địa oán khí mà sống, được xưng Bất Lão Bất Tử bất diệt, vượt qua thiên địa Lục đạo ra, không có ở đây trong ngũ hành, Lưu Ly không chỗ nương tựa, khắp nơi lang thang, mỗi lần thấy Huyết Thực, luôn là sẽ không nhịn được ngọc. Ngắm, chiếm đoạt máu tươi. Càn Thi Phái chính là thông qua bí pháp, khống chế, dẫn dắt cương thi loại này dục vọng, để cho cương thi vì bọn họ sử dụng. Bây giờ, Quan Lâm lại nói cương thi, sợ hãi máu tươi?

Sau đó, Quan Lâm dùng hành động nói cho hắc biết cái này là sự thật.

(một đao Nhiếp địch!

Xuân Thu Đao Pháp đệ nhất biến, lúc này Quan Lâm sử dụng so với lúc trước càng muốn gì được nấy, dựa vào lực lượng cường đại, Quan Lâm một đao này đã phá có hòa hầu, một đao Nhiếp địch, thật tới danh quy. Đủ để sánh bằng Tiên Thiên Cường Giả cường đại công kích.

Đao mặc dù bất đồng, cũng không ngựa mượn lực, nhưng là trăm sông đổ về một bể, Vạn Pháp Quy Nhất, cách dùng đều là giống nhau.

Quan Lâm ở Cơ Trường Không không tương tượng nổi trong ánh mắt, một đao đem Huyết Thi chém làm hai nửa

Cơ Trường Không kinh ngạc một chút, đối với Quan Lâm thực lực, trong lòng hắc lại đi nâng lên thăng một đoạn.

Ngay tại Huyết Thi chia ra làm hai nửa thời điểm, một vết sáng thật giống như trên bầu trời cầu vồng, bất quá lại không phải là Thất Thái vè, mà là lấy đỏ đen hai màu đồng thời xuất hiện, phóng lên cao, hướng Quan Lâm nước suối Thôn phương hướng bay tới.

"Cương thi thật sợ máu" Cơ Trường Không nhìn Quan Lâm lưỡi đao, lẩm bầm nói.

Cơ Trường Không đi tới Quan Lâm bên người, từ trong lòng ngực xuất ra một cái xinh xắn bình sứ, đưa cho Quan Lâm đạo: "Kim Sang Dược, đắp lên đi!"

"Cám ơn." Quan Lâm nhận lấy, mở nắp bình ra nhìn một cái, bên trong là một ít màu đen bột. Quan Lâm chút nào không nghi ngờ xuất ra một chút ở trên vết thương, một trận mát lạnh cảm giác ở trên cánh tay truyền tới, vốn là nóng bỏng đau đớn hóa giải rất nhiều, vốn là giữ lại máu vết thương cũng cầm máu.

"Hảo dược." Quan Lâm khen. Thuốc này nếu là thả trên địa cầu, nhất định có thể bán bên trên một khoản giá tiền cao.

Cơ Trường Không khẽ mỉm cười, đây là hắc ở Quan Lâm trước mặt lần đầu tiên lộ ra mỉm cười. Hạng nhất lãnh khốc hắc, lộ ra mỉm cười thời điểm, lại cùng ánh mặt trời. Quan Lâm không có kỳ chút nào dùng hắc thuốc, lần đầu tiên hắc có bị người tín nhiệm cảm giác, cảm giác này, rất tốt.

Quan Lâm cũng mỉm cười nói: "Ta nói, thật ra thì người cười lên rất tốt, sau này nhiều cười cười đi. Cần gì phải cả ngày bản trứ gương mặt, không mệt mỏi sao?"

Cơ Trường Không nụ cười trên mặt một chút biến mất không thấy gì nữa, lại khôi phục dĩ vãng lạnh lùng biểu tình.

Quan Lâm ở vừa mới nói lời này thời điểm, thân thể của hắc rõ ràng Chấn Động xuống.

"Quan Lâm bữu mỗi một cái, thậm nói gỗ chính là gỗ, thỉnh thoảng có thể cười một chút đã rất hiếm có.

"Hư hư ~~~ "

Cơ Trường Không một huyết sáo, không trung truyền tới một tiếng kêu to, một cái màu vàng Hùng Ưng từ đằng xa son lâm bay tới, chính là Cơ Trường Không một con kia màu vàng Cự Ưng.

Nhìn hạ xuống hùng tuần Kim Ưng, Quan Lâm hung hăng ghen tị một cái.

"Này Cơ Trường Không sợ rằng không đơn giản, nhất định không phải bình thường Tiên Thiên Cao Thủ." Quan Lâm đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn chăm

chăm cái này Kim Ưng nghĩ đến. Yêu Thú đã có chính mình linh trí, mặc dù linh trí có mạnh có yếu ấy ư, nhưng là bọn hắn trời sinh đều có một cỗ ngao tính, coi như là Tiên Thiên Cao Thủ, cũng không khả năng hàng phục bọn họ làm làm vật để cười. Nhưng là Cơ Trường Không, hết lần này tới lần khác thì có như vậy một cái tọa kỵ.

Nhìn lại Cơ Trường Không tuổi chừng chớ cũng liền mười sáu bảy tuổi, bằng chừng ấy tuổi đã là Tiên Thiên tu vi, có thể thấy kỳ thiên phú mạnh. Quan Lâm ảnh hưởng bên trong, còn có bất kỳ người có thể cùng Cơ Trường Không tư chất sánh vai.

Quan Lâm trong bụng động một cái, cười nói: "Cừu huynh, ta muốn đuổi một đi đường, không biết có thể hay không chờ ta đoạn đường?"

Cơ Trường Không sững sờ, suy nghĩ một chút nói: "Ta là không có vấn đề, mấu chốt muốn xem nó. Ta cho tới bây giờ không có bức bách qua nó, nó nếu là nguyện ý chờ hàng thổ người, chính là đặc biệt đưa người cũng không phải không được, nếu là nó không muốn, ta đây sẽ không buộc nó." Cơ Trường Không vừa nói sờ Kim Ưng lông chim.

Yêu Thú nguyện ý chờ người sao? Ít nhất sẽ không nguyện ý chờ người bình thường.

"Lên đây đi" Cơ Trường Không hướng về phía Quan Lâm nói.

Yêu Thú tọa kỵ một loại đều có thể uống Chúa tâm linh người câu thông, thường thường một cái ánh mắt, cũng biết đối phương là ý gì, phối hợp khấn khít.

Ngay vừa mới rồi Cơ Trường Không đã biết Kim Ưng ý nguyện, ở Kim Ưng trong tư tưởng, tựa hồ có thể chờ Quan Lâm, là một loại vinh hạnh chuyện! Ở Quan Lâm trên người, có một cỗ đặc thù khí tức, trung chính tương hòa, Hạo Nhiên vô biên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Địa Giai cường giả

Nhỏ lên, nhanh như điện chớp, lần đầu tiên bay lượn ở trong thiên không, xông thẳng lên trời, ngang dọc mây mù giữa, Quan Lâm không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Nhân loại cho tới nay thì có như vậy một cái mơ ước, hy vọng có thể giống như chim như vậy bay lượn, có thể giống như Hùng Ưng một dạng giương cánh ở trong bầu trời. Đây là đối với tự do hướng tới, đối với (đúng) trời buộc giãy giụa, chính là có đối với tự do hướng tới, nhân loại từng bước một tiến bộ, đi về phía đủ loại văn minh độ cao.

Nhưng mà không thể khi nào chỗ nào, đối với một phạm nhân mà nói, bay vào trời cao đều là như vậy xa không thể chạm.

Võ giả Tiên Thiên lúc có thể Lâm Phong bay vùn vụt, nhưng là cũng phải không ngừng mượn lực, mỗi lần khoảng cách cũng không sẽ vượt qua trăm trượng dài ngắn, xa xa không đạt tới phi hành. Thiên Địa Quy Tắc trời buộc, kỳ áp lực bức nào thắng tới, nếu muốn hoàn toàn đánh vỡ loại trời buộc này, cần thiết thân thông tạo hóa đương kim Đẳng Phong Tạo Cực.

"Đây chính là phi hành, phi hành cảm giác. Gào khóc" giờ phút này Quan Lâm cũng không nén được nữa kích động tâm, trào ra tru lớn một tiếng.

Cơ Trường Không đứng ở lưng chim ưng trước khẽ mỉm cười. Lần đầu tiên bay lên thời điểm, hắn không phải là không giống như Quan Lâm như thế kích động!

Ngồi xuống Kim Ưng tựa hồ tay Quan Lâm vui sướng tâm tình ảnh hưởng, Bằng đẳng giương cánh, tốc độ vừa nhanh mấy phần.

Nước suối Thôn

Quan Lâm cùng Cơ Trường Không mới vừa đi không tới một khắc đồng hồ, một lão già mặc đồ thẫm huyết bào, đứng ở Huyết Thi bên cạnh, con mắt chết nhìn chòng chọc chém thành hai khúc Huyết Thi, trong mắt tràn đầy tức giận, kinh nghi, hưng phấn đan vào một chỗ.

"Thế gian này lại có thể có máu người Mạch có thể khắc chế cương thi có ý tứ, có ý tứ! Lão phu ngược lại là phải nhìn một chút người rốt cuộc có khác biệt gì, lại phá hư ta vừa mới luyện ra Huyết Thi, phá hỏng đại sự của ta!"

Lão già sờ một cái Huyết Thi bên trên dính một ít còn nạo hiềm khối trắng huyết dịch, ngửi một cái, cười.

Tiếng gió vùn vút, thổi ở bên tai. Quan Lâm dần dần bình phục lại tâm tình kích động. Đối với tọa kỵ, hắn là càng hướng tới, nhất là có thể bay đi tọa kỵ. Thề phải sớm ngày cũng làm một đầu, ngày khác bên người kèm theo cái đó "Nàng", hai người tiêu dao ở khe núi đám mây, biết bao nhân nhả, lãng mạn.

"Ha ha ha ~~~ "

Hào phóng tiếng cười, thật giống như tiếng sấm liên tục chạy mình, Mộ Nhiên từ phía sau truyền tới. Kim Ưng thân thể một trận chấn động, trên không trung nghiêng ngã, gần như muốn rơi xuống. Quan Lâm cùng Cơ Trường Không cũng là thống khổ che lỗ tai.

Tiếp đó, liền thấy một cái màu đỏ chum ánh sáng từ đuôi theo phía sau, vốn là một cái màu đỏ lấm tấm, chỉ chốc lát sau là có thể nhìn hẳn rõ ràng gương mặt.

"Người này "

"Lăng Không Hư Độ? ! !"

Như thế nào cường giả cái thế, trước mắt là được!

Lăng không phi hành, không cần mượn bất kỳ vật gì, trực tiếp chuyên chở nhục thân, ngao du với Tam Sơn Ngũ Nhạc, Ngũ Hồ Tứ Hải.

Cơ Trường Không đánh một cái lưng chim ung, Kim Ưng hội ý ngừng trên không trung. Đối mặt cường giả như vậy, coi như Kim Ưng toàn lực phi hành cũng là uống công. Cường giả như vậy, tốc độ kia nhanh, từ vừa mới đảo mắt liền đuổi theo, cũng đã bày ra.

Cơ Trường Không sắc mặt ngưng trọng, ở Quan Lâm bên người thấp giọng nói: "Người này thực lực rất mạnh, lại một thân tà khí, cẩn thận."

Kim Ưng quay đầu, cùng lão giả lăng không đối với (đúng) trên không trung, Cơ Trường Không ôm quyền nói: "Không biết chúng ta có chuyện gì đắc tội tiền bối, xin tha thứ. Dĩ nhiên tiền bối có gì giao phó, chúng ta chỉ cần có thể làm được, định để cho toàn lực thân phó làm, để cho tiền bối hài lòng."

Người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được!

Nếu không phải thực lực chênh lệch khác biệt trời vực, không người nào nguyện ý ẩn nói khép nép. Huống chi là Cơ Trường Không, từ hắn bình thường biểu hiện liền phải biết hắn là một cái bậc nào ngao khí người. Nhưng là, lúc này hắn cũng không cúi đầu không được.

Lăng không hư độ, đó là Địa Giai khoáng thế cường giả!

Trước ngày sau, chân khí trong cơ thể vô cùng dồi dào, đã đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, Kỳ Kinh Bát Mạch, cùng với Thập Nhị Chính Kinh, quanh thân chân khí không khỏi thông suốt. Lúc này liền bắt đầu quán chú chân khí tiến vào huyệt khiếu, ngưng tụ cương khí. Chân khí Hóa Cương, liền xem như nhân cấp cường giả. Nhân cấp cường giả, một loại đều là tông sư một phái, chương môn. Nhân cấp cường giả, phát ra cương khí, có thể nói là khai sơn rách sông, ngang ngược vô địch. Quan gia chủ đương thời, chính là nhân cấp cường giả. Đây cũng là quan có thể từ a Xuyên Châu xông ra lớn như vậy danh tiếng nguyên nhân chủ yếu.

Nhưng mà nhân cấp trên, còn có Địa Giai cường giả!

Địa Giai cường giả có thể đột phá đất đai trời buộc, Tinh Hải bay vùn vút, Lăng Không Hư Độ. Càng có nhiều loại không tưởng tượng nổi lực lượng. Bọn họ đã bắt đầu chạm tới một ít thần kỳ đồ vật, Hóa Thực Vi Hư, vô hình Vô Tướng. Về phần cụ thể là dạng gì lực lượng, không tới cảnh giới này, không người biết được. Một khi đạt tới Địa Giai, Thọ Nguyên tăng nhiều. Trong mắt người phạm, tựa như cùng thân tiên một dạng như vậy cao nhân, lúc ấy tung hoành thiên hạ, độc nhất vô nhị cao thủ cái thế!

Không nghĩ tới khó gặp Địa Giai cường giả, trước mắt liền có một cái.

Lão giả yên lặng hồi lâu, này mắt một lúc mang cho Quan Lâm cùng Cơ Trường Không áp lực như vực sâu biển lớn, trầm muộn vô cùng. Chỉ chốc lát sau, đã ra một vác mồ hôi.

Kiểm chế bầu không khí đến một cái điểm giới hạn, lão giả mới nói: "Người rất không tồi, tư chất so với lão phu năm đó càng hơn một bậc. Không tới mười tám tuổi đã Tiên Thiên tam trọng, bậc này tư chất, còn có Phi Phi đi tọa kỵ, nhìn lại trên lưng người Loan Đao, người nên là Huyết đao môn đệ từ thân truyền chứ ?"

"Huyết đao môn" Quan Lâm nghi ngờ nhìn Cơ Trường Không, hắn đối với Cơ Trường Không thân phận sớm có suy đoán, nhưng vẫn không có hỏi qua, hắn kết bạn quý ở giao tâm, nếu là người khác cảm thấy có thể nói thời điểm, dĩ nhiên là nói. Bằng không, hỏi cũng là tự đòi không thú vị. Tuy có qua các loại suy đoán, nhưng là Quan Lâm không nghĩ tới Cơ Trường Không lại là Huyết đao môn.

"Không sai, tiền bối mắt sáng như đuốc. Huyết đao môn, Cơ Trường Không." Cơ Trường Không không tị hiềm chút nào trả lời, nói thời điểm không có sùng bái cũng không có tức giận, tựa hồ Huyết đao môn cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào như thế, trả lời cùng biểu tình rất là quái dị.

Nghe Cơ Trường Không thừa nhận là Huyết đao môn người, vẫn không thể tin được. Ở Quan Lâm trong ấn tượng, Huyết đao môn là Tà Môn Ngoại Đạo, Ma Môn. Nổi danh lòng dạ ác độc. Cơ Trường Không mặc dù nhìn qua lãnh khốc, nhưng là khoảng thời gian này sống chung, phát hiện nội tâm của hắn không chỉ có kiên cường, nhân phẩm cũng là ngay ngắn, đối với người yếu, thường có lòng thương hại. Người như thế, lại là Huyết đao môn người.

Lão già tán thưởng nhìn Cơ Trường Không, đạo: "Huyết đao môn có như ngươi vậy đệ tử kiệt xuất, Huyết đao môn may mắn, Cơ lão quý may mắn. Ngươi nếu không phải Huyết đao môn người, lão phu cũng không nhận được thu ngươi làm đồ đệ, đáng tiếc, đáng tiếc "

"Tạ tiền bối quá yêu." Cơ Trường Không ôm thi lễ.

Địa Giai cường giả cảnh ô liu, chính là người hoàng tử kia Vương Tôn chỉ sợ cũng là tha thiết ước mơ. Thậm chí một cái quốc gia, có thể được một chỗ cấp cường giả hôn chịu, cũng có thể gia tăng thật lớn một cái quốc gia quốc lực. Cho nên từng cái Địa Giai cường giả, Hoàng đế cũng lấy Quốc Sĩ chi Lễ Tướng đối, tôn sùng là thượng khách.

Lão già khẽ gật đầu, nhân quang rồi đi Cơ Trường Không, quét qua Quan Lâm trên cánh tay vết máu. Mộ Nhiên biểu tình hoàn toàn lạnh lẽo, uy nghiêm hỏi "Kia nước suối Thôn Huyết Thi, là ngươi giết?"

(có biến nè)

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đại lắc lư!

"Không sai, Huyết Thi vốn là chết đi, không nên lưu ở trên đời này." Quan Lâm ngẩng đầu ưỡn ngực, không tí hiềm chút nào.

Lão già nghe vậy, giễu cợt nói: "Nhóc con miệng còn hôi sữa, ngươi ngờ đâu ta 'Huyết Thi bí thuật' khó lường, cũng dám nói bừa ta Cản Thi Phái Diệu Pháp, không biết trời cao đất rộng."

"Đạo trời sáng tỏ, báo ứng xác đáng, ngày hôm nay chi nhân, ngày mai chi quả, ngươi xem bên trên người khác cường đại nhục thân, đưa bọn họ sau khi chết thân thể luyện chế thành cương thi. Sẽ không sợ ngày khác cũng có người đưa ngươi bắt chước làm theo sao? Tiểu tử mặc dù kiến thức nông cạn, cũng biết thời gian cao thâm Diệu Pháp giống như trên trời đầy sao, mảnh nhỏ không thể đếm. Các hạ là Nhất Đại Tông Sư, cần gì phải dùng quần quít với bực này bị hư hỏng đạo đức thuật bên trên?"

Quan Lâm nói lời này lúc, đại nghĩa凛 nhiên, Hạo Nhiên Chính Khí rạo rực giữa chân mày, khí thế so với lão già mặc dù bất quá Mễ Lạp Chi Châu so với Hạo Nguyệt, nhỏ nhất không đáng kể. Nhưng thần thần đờ đờ lời nói, giống như trong đêm tối một ánh nến. Một bên Cơ Trường Không vì đó rung một cái, cảm thấy kính nể.

Lão già khinh thường nói: "Ngươi bất quá hạng giun dế, muốn giết ngươi như lấy đồ trong túi, trên cây hái hoa, đơn sơ cực kỳ, có tư cách gì theo ta thuyết tam đạo tứ. Sinh mạng nguy hiểm đang ở trước mắt, còn dám bác ta?"

"Nghe thấy Đạo có trước sau, Thuật nghiệp có chuyên về một phía, như vậy mà thôi. Ta nếu là cùng ngươi đồng thời bắt đầu tu luyện, không, cho ta một loại thời gian, ngươi năng lực lại không đáng nhắc đến?" Quan Lâm sờ trong tay chiếc nhẫn, lòng tin tràn đầy nói.

Hắn bắt đầu sử dụng chiếc nhẫn này không tới một tháng, đã Hậu Thiên Lục Trọng tu tới Hậu Thiên Đỉnh Phong. Lần đầu tiên sử dụng sau, chỉ cần một ngày liền có thể lần nữa sử dụng, bây giờ thời gian đã đến, lần nữa tiến vào chiếc nhẫn sau khi, chắc hẳn nhất định rất nhiều tăng ích. Thời gian mười năm, đủ hắn tu luyện tới không cách nào tưởng tượng độ cao.

Quan Lâm lời này theo người ngoài, tron nhẫn lớn kê, không quá quan lâm tự tin ánh mắt để cho lão già suy nghĩ không cho phép. Nhưng là suy nghĩ một chút, mười năm từ hậu thiên tu luyện tới Địa Giai, khả năng sao?

Lão già nghĩ một hồi, liền nói: "Được, ta đây sẽ nhìn một chút ngươi tự tin đến từ đâu. Ta liền phá lệ cùng ngươi bàn về bên trên một bàn về, nếu không thể thuyết phục cùng ta, ta liền lập tức giết ngươi."

"Chính Tà tự có công đạo, công đạo nhân nhả lòng người. Ngươi làm như thế tội nghiệt chuyện, luôn có Thanh Lưu gột rửa dơ bụi!" Quan Lâm nhớ tới nước suối Thôn kia hơn hai trăm miệng sinh mạng, nhất là trong đó còn có thật nhiều đàn bà, trẻ nít. Bọn họ có tội gì? Như thế liền bị uống đưa sinh mạng, để cho người đau lòng. Quan Lâm tự nhận là không phải là cái gì chính nghĩa Hiệp Sĩ, nhưng là cũng tự phụ có một viên hiền lành tâm. Đối với dân chúng vô tội, hắn tuyệt không xuống tay được.

Lão già nghe Quan Lâm lời nói, không hề tức giận. Trong mắt đùng đùng đưa tang thương, nhớ lại đã qua hồng trần, thở dài nói: "Lòng người? Nhân sinh chi thù, kỳ tính vốn ác. Lại đang cuộn cuộn trầm luân bên trong, tàn phá hành hạ, như thế lâu dài bên dưới, lòng người càng là ki thái. Như thế lòng người, tại sao công đạo? Tại sao Chính Tà?"

"Mỗi người sinh ra cũng không có Ác Nghiệp không có thiện, sinh ra lúc tỉnh tỉnh mê mê, dám hỏi ngài có chủ xem ý thức? Cuồn cuộn hồng trần cũng chưa chắc để cho người trầm luân, nó thật giống như từng thanh cây kéo, tu bổ tâm linh, hoặc có hư hại, nhưng phần lớn cũng gần như hoàn mỹ, nó thật giống như Trọng Chùy, muôn vàn chế tạo nên, mới có thể trừ đi chìm kha, lưu lại tinh túy." Quan Lâm một cười nói. Trong bụng âm thầm buồn cười, lão đầu này lại cùng hần thảo luận tới những thứ này quán quít vấn đề đến, cũng may lúc trước trên địa cầu 'Tư chất giáo dục' không có phí công học.

Lão giả nghĩ (muốn) hồi lâu, ánh mắt có chút biến hóa, lại nói: "Coi như như thế chứ! Kia có thật nhiều nhân sinh tới liền vạn bất đắc dĩ, giống như lão phu sinh ra ngay tại Cẩn Thi Phái, tại thiên hạ trong mắt người, ta sinh ra chính là yêu nhân, là ma đầu. Coi như ta từng có tâm, vừa có thể có thể làm gì? Người trong thiên hạ còn chưa phải là coi ta quá đáng đường phố chi chuột?"

Lão giả nói xong, chỉ mỗi mình, chính là Cơ Trường Không cũng là mặt đầy âm đạm. Lão giả như thế, hần Cơ Trường Không không phải là không giống vậy vận mệnh. Kiến quán âm thầm hần, đã sớm chán nản. Cũng đúng là như vậy, Cơ Trường Không mới không muốn cùng chung quanh yêu ma nói chuyện, trở nên càng ngày càng thờ ơ.

Quan Lâm trên mặt nụ cười nhàn nhạt thu, trầm giọng thở dài, "Người trong giang hồ, thân bất do dĩ, đầu chỉ người một người mà thôi. Người nói không tệ, mỗi người đều không thể quyết định chính mình ra đời, thậm chí rất nhiều chuyện cũng không có cách nào lựa chọn, hoặc có lẽ là không có lựa chọn cho người đi chọn. Nhưng là" Quan Lâm nói tới chỗ này, trầm thấp lời nói đột nhiên chuyển một cái, cao giọng nói: "Nhưng là chúng ta có thể lựa chọn cùng giữ vững. Chỉ cần là người cho là đối với chuyện, chính là bất kỳ áp lực cũng không thể ngăn trở kiên định tâm, tuy là mười triệu người ngăn trở, ta cũng hướng vậy."

Lão giả châm chọc cười lạnh: "Ngây thơ! Không biết trời cao đất rộng! Người có thể biết như thế nào Thái Sơn Áp Đình? Có thể biết như thế nào chiều hướng phát triển? Có thể biết như thế nào thiên uy khó dò? Một cái Tiểu Tiểu Hậu Thiên Vũ Giả, rất nhiều chuyện, người không muốn, liền muốn chết! Còn mười triệu người, lão phu lúc này một người, liền có thể kết quả người!"

Quan Lâm không hề bị lay động, lúc này lão giả khí thế đối với hần mà nói có gì khác nhau đâu với Thái Sơn Áp Đình, nhưng là Quan Lâm có chiếc nhẫn, cũng lắm nguy cấp lúc, tiến vào trong chiếc nhẫn chính là, cho nên biểu hiện trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi màu. Lão giả không biết ngọn ngành, phản mà bị giam cầm trước sau như một tự tin, cả kinh.

Quan Lâm nhớ tới lúc trước nghe qua một câu nói, nói: "Chiều hướng phát triển cùng ta có quan hệ gì đâu? Vô giả chính là muốn cùng Nhân Đầu, cùng mình đấu, đấu với trời, với hết thảy nghịch cảnh tranh đấu! Sớm muộn có một ngày, muốn cho ngày đó lại cũng không giấu được ta mắt, ta muốn để cho đất lại cũng chôn không được lòng ta. Ta muốn kia Chư Thiên Thần Phật tan thành mây khói, không có ai có thể ngăn trở ta!"

Cuồng vọng! Vừa mới Quan Lâm lời nói để cho bọn họ cảm giác rất ngông cuồng. Lúc này, thật là cuồng vọng vượt qua bọn họ tưởng tượng!

Vô luận là lão giả hay lại là Cơ Trường Không, chưa bao giờ nghĩ tới, một người dám có ý nghĩ như vậy! Nhưng là nghĩ kỹ lại, Quan Lâm lời nói, đánh vỡ đi văng cảm kị, nói ra người khác không dám nghĩ cảm kị. Lão giả lúc này không có phản bác, cũng không có lời nói có thể phản bác. Nói hần cuồng vọng sao? Người ta chính là cuồng!

Quan Lâm chẳng qua chỉ là đem người khác lời nói, lặp lại lần nữa. Bất quá lúc này nói ra, liền là chính bản thân hần cũng là cảm xúc khá sâu, được ích lợi không nhỏ.

Lạ thường ba người giữ yên lặng, lão giả tạm thời cũng quên muốn bắt Quan Lâm trở về làm nghiên cứu, mà là lâm vào trầm tư.

Hồi lâu sau, lão giả và Cơ Trường Không cũng từ trong yên lặng tỉnh lại. Lão giả ánh mắt kinh nghi bất định đánh giá Quan Lâm, vốn cho là chỉ là một không biết trời cao đất rộng tiểu tử, chỉ là một công lực nông cạn newbie. Không nghĩ tới như thế cao thâm mạt trắc!

Mười năm trở thành Địa Giai, có thể!

Lão giả đã tại cân nhắc rốt cuộc có giết hay không, trong lòng khảo lượng hồi lâu, nghĩ đến: Nếu là có thể thủ hạ một đệ tử như vậy, có lẽ

"Ha ha ha ~~~ thì ra là như vậy, hôm nay lên không có Huyết đao môn Cơ Trường Không, chỉ có ta, chỉ có mình ta, Cơ Trường Không!"

Cơ Trường Không gào to một tiếng, đảo qua trước bộ mặt lạnh giá, trên mặt ngược lại đến gần Quan Lâm một dạng tự tin, chìm, lộ ra ánh sáng!

Quan Lâm không nghĩ tới, hần lắc lư, kéo. Lãnh đạm lại thay đổi Cơ Trường Không cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 31: Huyền Âm khí thể

Thường nói, nhân sinh không chuyện như ý mười phần, mỗi người luôn có chính mình vạn bất đắc dĩ.

Nhưng giống nhau hoàn cảnh dưới điều kiện, kết cục cuối cùng lại mỗi người không giống nhau. Mặt đối sinh tử lúc, có người chọn thỏa hiệp, có người chọn chống cự, thậm chí có người sẽ cho ra bán chính mình huynh đệ đem đổi lấy chính mình sinh mạng. Chính là bởi vì bất đồng lựa chọn, để cho vận mệnh bọn họ hay thay đổi, không thể đoán.

Quan Lâm một lời vạch trần huyền cơ, biết Cơ Trường Không nhiều năm qua khôn khéo, như thế kết cục, ngược lại cũng ra Quan Lâm ngoài ý liệu.

Lão giả ánh mắt thâm trầm, mấy thập niên qua chưa bao giờ biến ảo qua cặp mắt, hôm nay lần lượt tràn đầy kinh ngạc. "Thiên tài, đại tài tiểu tử, ta không giết ngươi, sau này ngươi liền đi theo ta, ta lại thu ngươi làm đồ đệ, cái này thì theo ta đi thôi?"

"Thu học trò?"

Quan Lâm cùng Cơ Trường Không mặc dù sớm nghĩ (muốn) đến lão giả sẽ có cái gì con mắt, nhưng không nghĩ tới lại muốn thu Quan Lâm làm đồ đệ.

Ở lão giả nói nước suối Thôn chuyện lúc, bọn họ đã kết luận lão đầu này tất nhiên là Căn Thi Phái người trong, lại địa vị cực cao. Vốn tưởng rằng là tới tìm Quan Lâm cùng Cơ Trường Không phiền toái, nghĩ đến đã là khó thoát tại kiếp. Không nghĩ tới lại khúc khuỷu, tình chuyển trục hạ, ngọc thu Quan Lâm làm đồ đệ.

"Đa tạ tiền bối thương yêu, nhưng tiểu tử sợ rằng không thích hợp tu luyện Căn Thi Phái công pháp" Quan Lâm ngăn ngại này trong nháy mắt cân nhắc rất nhiều chuyện, phân tích đủ loại hơn thiệt sau cự tuyệt nói.

Lại một chỗ cấp cường giả là sư, sau này không nói có thể hoành hành thiên hạ, nhưng tu luyện ở cao như vậy người chỉ điểm bên dưới, tu vi võ đạo tất nhiên tinh tiến thần tốc, một ngày ngàn dặm. Càng có thể được cao quý địa vị, xa hoàn toàn không phải Quan Lâm một cái khách khanh, hay lại là kiến tập khách khanh có thể so với, cũng có thể bằng này nghĩ cách chuộc xuất quan Hàm Thúc. Nhưng là cân nhắc hồi lâu, Quan Lâm hay lại là buông tha cái này cảm dỗ. Một khi tiến vào Căn Thi Phái, từ nay trên người liền dán lên tà đạo yêu nhân nhãn hiệu, hơn nữa này phái tác phong xấu xa, lấy Quan Lâm tính tình hoàn toàn không thích hợp. Mặt khác, Quan Lâm có võ hiệp chiếc nhẫn, nghĩ đến đem tới thành liền chưa chắc so với hãn kếm, như thế cần gì phải bán ông ta làm thầy, bằng thêm trói buộc đây?

Lão giả lần nữa yên lặng, hãn không nghĩ tới hãn đường đường Địa Giai khoáng thế cao thủ, lại sẽ bị một cái Tiểu Tiểu Hậu Thiên Vũ Giả cự tuyệt!

Một người có tính cách hãn rất thương thức, nhưng là trên đất cấp cường giả thực lực như thế trước mặt, còn như thế kiêu ngạo lại để cho hãn không thể hiểu được.

Như thế không thức thời vụ, không phải là hoàn khổ lãng đầu thanh, liền là tuyệt đối thiên tài, có tuyệt đối tự tin người.

"Đây là ngươi lựa chọn?" Lão giả hồ hững hỏi.

Cơ Trường Không đi tới Quan Lâm sau lưng, liên tục khẽ động Quan Lâm vạt áo, khiến cho ánh mắt.

Quan Lâm khẽ mỉm cười, đạo: "Không sai, ta lựa chọn, ta không hối hận, vĩnh viễn không hối hận."

Lão giả gật đầu một cái, trong tay một đoàn cương khí ngưng ra, đem lão giả toàn thân ánh thành màu đỏ. Đối với một cái tuyệt thế kiêu loại yêu nghiệt thiên tài, hoặc là lôi kéo, hoặc là chỉ có thể ở hãn phe cánh còn chưa đầy đặn trước, sớm chém chết!

"Tiểu tử, đã cho ngươi cơ hội, chớ có trách ta! Lão phu chính là Căn Thi Phái Thái Thượng Trưởng Lão Huyền âm, Huyết Thi là ta nhiều năm qua khổ tâm luyện chế mà thành, ngươi hủy tâm huyết ta, ta không thể không giết ngươi. Thế nào, lúc này hối hận còn kịp!"

Huyền âm vừa nói xong, Cơ Trường Không tiến lên một bước, cùng Quan Lâm đứng thành một hàng.

"Không biết Quan huynh có hay không chê cùng tại hạ kẻ vai chiến đấu đây?" Cơ Trường Không nhìn về phía Quan Lâm hỏi, vừa mới Quan Lâm trả lời, vô cùng kiên quyết. Lúc này Quan Lâm ánh mắt cũng vậy, nhất định không sẽ cải biến.

"Biết rõ tình thế chắc chắn phải chết, vẫn như thế nghĩa khí, được! Ta kết giao ngươi người bạn này!" Quan Lâm thầm nghĩ quả nhiên không có nhìn lầm Cơ Trường Không.

Cùng phú quý rất nhiều người có thể làm được, cùng chung hoạn nạn được bao nhiêu người làm được?

Dù sao đối mặt sinh tử, làm bất kỳ quyết định gì cũng không có gì đúng hay sai, nguyện ý sinh vẫn là chết đều là tự do.

Thế vốn là một loại hư vô phiêu miểu đồ vật, như gió thế, núi sông thế, Thiên Địa Chi Thế. Địa Giai cường giả cảm ngộ chính là thế, lấy thế đè người, không chiến trước thắng!

Mở mang quanh thân huyết khiếu chính là bên trên ứng Chu Thiên, xuống mượn địa thế, cảm ngộ thuộc về mình đặc biệt có khí thế. Hoặc là dừng mãnh tinh tiến, như trường giang đại hà; hoặc là như dầu sôi lửa bỏng, nhanh mạnh khó khăn ngăn cản; hoặc là thanh thế thật lớn, còn như lôi điện chạy mình.

Cơ hồ mỗi người cảm ngộ cũng không giống nhau, cảm ngộ đi ra thế Tự Nhiên cũng không giống nhau.

Huyền âm lập ở không trung, thân thể bốn phía không gian Yên Ba né tránh, không lịch sự Quan Lâm cảm thấy một trận tựa như giá rét, Bạo Lệ, điên cuồng đồ vật mang theo vô cùng khí thế chèn ép mở ra. Dưới chân Kim Ưng một trận nghen ngào, thẳng đứng đi xuống hàng đi. Tại này cổ khí thế cường đại trước mặt, Quan Lâm cảm giác mình chính là kia dâng trào trong Hoàng hà một mảnh lá cây, trừ nước chảy bèo trôi, lại một tia cũng phản kháng không.

"Đây chính là Địa Giai cường giả sao? Quả thật là đáng sợ" Quan Lâm lần đầu tiên thấy được Địa Giai cường giả thực lực, còn chưa xuất thủ, một thân khí thế đã ép bọn họ không có lực phản kháng chút nào, chỉ có thể bó tay chờ chết. Theo áp lực tăng lớn, phảng phất cũng có thể nghe chính mình trong xương cốt giòn vang.

"Ai làm nấy chịu, Huyền âm, ngươi nên vì Huyết Thi báo thù, liền hướng ta ta tới đi!" Quan Lâm đè nén ra bản thân cuối cùng một tia lực lượng, tránh thoát này cường đại trời buộc hồ.

Không đợi Huyền âm cùng Cơ Trường Không làm ra phản ứng, liền từ Kim Ưng trên lưng nhảy xuống, bên tai tiếng gió vun vút bên trong loáng thoáng nghe Cơ Trường Không một tiếng "Không", tiếp lấy liền cảm thấy Huyền âm khí thế lần nữa chèn ép mà tới.

Ở Quan Lâm nhảy xuống một chớp mắt kia, Huyền âm sững sờ, liền vội vàng đuổi tiếp, cười nói: "Ta còn thực sự không có tính toán đối phó Huyết đao môn tiêu tử này, giết hán ngược lại một cái đại phiền toái, vốn là khó giải quyết sự tình, vừa vặn để cho ngươi tự mình giải quyết."

Quan Lâm nhảy xuống không tới mười trượng, thân thể đột nhiên rung một cái, lại không thể di động biện pháp, dù là một cái ngón út cũng không động đậy, sống sờ sờ bị định trên không trung, khó mà nhúc nhích. Tiếp lấy liền nghe được Huyền âm tiếng cười.

Quan Lâm nghe một chút, lo lắng diệt hết.

Nếu Huyền âm không dám tùy tiện động Cơ Trường Không, như vậy chính mình một khi biến mất, Huyền âm cũng sẽ không đối với (đúng) Cơ Trường Không hạ độc thủ. Nghĩ đến đây, liền bắt đầu âm thầm điều động chân khí, chậm rãi hướng chiếc nhẫn truyền đi, chẳng qua là không biết lần này sẽ tới cái nào võ hiệp Vị Diện.

"Không được!" Đột nhiên Quan Lâm sinh lòng jìn G triệu, sắc mặt đại biến, trong nháy mắt xuất ra đại hán kia Đại Khảm Đao ngăn cản ở trước người.

"Hạng giun dế, nhận mệnh đi! Chết! ! !" Huyền âm đột nhiên xuất hiện từ ở Quan Lâm trước người, một tiếng quát to, khí thế cường đại trong nháy mắt đánh phía Quan Lâm. Cùng hiện tại vừa so sánh với, vừa mới khí thế bất quá một góc bằng sơn, ba thành cũng chưa tới. Lúc này khí thế mạnh, trong nháy mắt đem Quan Lâm Đại Khảm Đao ép thành mảnh vụn. Quan Lâm ở dao phay đứt gãy thời điểm, con mắt dần dần mờ hồ, tiếp lấy mất đi trực giác.

Bắt đầu sử dụng võ hiệp chiếc nhẫn cũng cần thời gian, ở cao thủ trước mặt, không có đầy đủ thế giới chuẩn bị, cho dù có võ hiệp chiếc nhẫn cũng là uổng công!

Huyền âm khẽ cau mày, nghi ngờ nói: "Hoàng Giai trung phẩm đại đao cũng đập vụn, hán làm sao có thể còn không chết?"

Thất khiếu chảy máu, Quan Lâm sắc mặt như tờ giấy, trắng bệch không dứt, nhưng là nhân phẩm Huyền âm khí thế mạnh hơn nữa, vẫn có một tí hô hấp ở Quan Lâm chớp mũi, toàn thân Sinh Mệnh Khí Tức còn đang, còn có một cỗ cường đại năng lượng ở trong thân thể, chậm chậm lưu động.

Nhưng vào lúc này đứng ở Kim Ưng trên lưng Cơ Trường Không, lập với đỉnh đầu bọn họ trên không tới năm trượng, lạnh giá trên mặt trong lúc bắt chợt cười

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Huyết đao môn thiếu chủ

Xuân Thu tám biến hóa, chính là quan thành danh Đao Pháp.

Nói đến kỳ quái, Quan Lâm từ tiến vào trước ngày sau, xuân Thu Đao Pháp trừ đệ nhất biến ra, ngoài ra bảy cái uy lực càng cường đại hơn chiêu thức từ đầu đến cuối không cách nào tu tập.

Xuân Thu Đao Pháp chính là Huyền Giai công pháp đỉnh cấp, bát biến hóa từ đệ nhất biến (một đao Nhiếp định bắt đầu, uy lực càng phát ra cường đại,

thứ 2 biến hóa uy lực chính là đệ nhất biến gấp mấy lần, sau đó mấy chiêu càng là uy lực lấy tăng lên gấp bội.

Này mấy ngày, Quan Lâm trừ luyện tập tự nghĩ ra Hạo Quyền ra, liền một lòng tu luyện xuân Thu tám biến hóa, đáng tiếc lại không có chút nào tiến thêm, cho dù là đệ nhất biến cũng chưa từng đạt đến đại thành. Uy lực cũng không vào Tiên Thiên trước, không có bao nhiêu biến hóa. Lẫn nhau tương đối, Quan Lâm Hạo Quyền uy lực càng lớn.

Quan Lâm một bên đánh Hạo Quyền, một bên lãnh hội Tiên Thiên lực lượng. Biết lúc này hẳn mới hiểu được, ngày hôm sau cùng Tiên Thiên chênh lệch rất cuộc có bao nhiêu.

Giữa bọn họ không chỉ có chênh lệch là lực lượng, cũng không chỉ là chân khí phóng ra ngoài đưa tới lực công kích cường đại. Bọn họ lớn nhất khác biệt là cảnh giới, là Tiên Thiên & Hậu Thiên giữa chênh lệch cảnh giới. Tiên Thiên Vũ Giả, dẫn động chân khí liền có thể mang ra khỏi cường đại khí tràng, một loại không chế, đối với khí không chế. Vượt qua xa Hậu Thiên Vũ Giả có thể so với.

Võ Đạo Chi Lộ, tu luyện như lên núi, một bước Nhất Trọng Thiên.

Cảnh giới giữa chênh lệch, cũng không phải là lực lượng có thể so với. Đây cũng là vì sao một cái Tiên Thiên có thể dễ dàng giết chết mười Hậu Thiên Đỉnh Phong nguyên nhân, cao thủ hợp lại chính là cảnh giới, cũng là khó khăn nhất cảm ngộ đồ vật.

Võ giả thường nói, công lực dễ có, cảnh giới khó cầu.

Cảnh giới đến, công lực dĩ nhiên là đến, nếu là cảnh giới chưa tới, cho dù công lực lại tinh thâm cũng khó mà cảnh giới, đột phá bình cảnh.

"Hút..."

Quan Lâm hít một hơi dài, dồn khí Đan Điền, Mã Bộ vượt lập, hàm hung bạt bối, ánh mắt như điện lại nội liễm, nắm tay chặt chẽ cầm, sử lực cũng không phát lực, giờ khắc này tựa hồ hết thảy đã ngừng, chờ đợi một trong nháy mắt bùng nổ.

Thốt nhiên giữa, Quan Lâm động.

Ầm! Ken két ~~~

Cái gọi là lực từ đất lên, võ giả cơ bản nhất phát kinh phương pháp. Chính là người bình thường, nắm giữ môn kỹ xảo này cũng có thể một quyền đánh ra không tệ uy lực tới. Bởi vì này một quyền tập hợp thân thể con người dài nhất phát lực đường tất. Nghĩ (muốn) Quan Lâm kiếp trước biết vịnh xuân, Thái Cực, Hình Ý vân vân quyền pháp đều có như vậy phát lực phương thức.

Chỉ thấy Quan Lâm chân trái mạnh mẽ ngồi xổm đất, đem trên mặt đất nhàn nhạt cạo xát ra một cái dấu chân, tiếp lấy chuyển eo, vận khí, lực lượng xuyên thấu qua cánh tay thẳng tới quyền thượng, từ bàn chân đến quyền thượng thành một cái thuận lợi lưu tuyến, không trở ngại chút nào. Một liên xuyên động tác cũng chỉ ở một cái chớp mắt đã hoàn thành, gần như xuất phát từ bản năng.

Quan Lâm quyền rung một cái, một đoàn chân khí xuyên thấu qua quyền mà ra. Trong chớp mắt, phía trước một viên cờ khoảng cái chén ăn cơm đại thụ nổ tung, bay ra đầy trời gỗ vụn. Cả kinh chung quanh trên cây một trận rung động, nhưng là Bách Điều tần Phi, bị này cường đại thanh thế sở kinh.

"Hô..."

Thu quyền, Quan Lâm đứng lại, mới chậm rãi thở ra một hơi.

"Tốt quyền pháp." Một cái thanh âm từ Quan Lâm sau lưng truyền tới.

Chẳng biết lúc nào một đạo thân ảnh đã đứng sau lưng Quan Lâm, mà Quan Lâm lại không biết chút nào, cho đến nói chuyện trước Quan Lâm lại không có chút nào phát hiện.

Tất nhiên cả kinh, quay đầu nhìn một cái, đập vào mắt bên trong màu đỏ tóc để cho Quan Lâm thở phào một cái, người tới chính là có Huyết Đạo A Tam danh xưng là, Cơ Trường Không Tam gia gia Cơ Thần.

"Tiền bối." Quan Lâm mỉm cười, ôm quyền nói: "Chẳng qua chỉ là tiểu tử tự nghĩ ra vi mật kỹ năng, sao có thể như tiền bối pháp nhãn."

Cơ Thần khước miệng mang theo một cái tiểu góc nhỏ, ngay sau đó khôi phục. Đột nhiên, Cơ Thần nghi ngờ hỏi "Người nói, đây là người chế?"

Quan Lâm gật đầu, không nghĩ ra có gì không đúng, chẳng lẽ là quyền này có cái gì tệ đoan?

Hắn cũng không biết chế một môn công pháp có bao nhiêu khó khăn? Hoàng Giai công pháp còn khá một chút, một khi tiến vào Huyền Giai công pháp, từ phi là Đệ nhất võ đạo đại tông sư, ít nhất cũng phải nhân cấp, thậm chí cấp tu vi mới có thể, Quan Lâm lúc này bất quá Tiên Thiên tu vi mà thôi.

Cơ Thần quan sát Quan Lâm đã lâu, phát hiện Quan Lâm cũng không phải là nói đùa, từ hắn trong ánh mắt có thể thấy được cũng không hề nói dối.

"Dạ, ta lúc trước còn chưa từng thấy qua như vậy quái dị quyền pháp." Cơ Thần tiếp nhận sự thật này, Quan Lâm quyền này cùng một loại quyền pháp không giống nhau lắm.

Một loại võ học coi trọng chính là trung quy trung củ, ở tiến hành biến hóa. Chỉ có như vậy quyền pháp mới có thể hiện ra Mạc Đại Uy Lực. Nhưng là Quan Lâm quyền pháp này lại hoàn toàn bất đồng, cánh tay không thẳng, chân không duỗi, không có chút nào định hình.

Cơ Thần tựa hồ lại một chút hứng thú, hỏi "Có thể hữu danh tự sao?"

"Chít chít..." Khi nhỏ hoạt bát chạy tới, thấy Quan Lâm bên người còn có người ở, bị dọa sợ đến liền vội vàng hướng Quan Lâm sau lưng trốn một chút. Lộ ra Quan Lâm vật áo tươm nhìn tươm Cơ Thần, thấy Cơ Thần thấy nó, lại liền vội vàng đem mình mặt khi che kín, tựa hồ như vậy người khác liền không nhìn thấy hân như vậy.

Quan Lâm thấy khi nhỏ tới, mỉm cười chỉ chỉ tránh ở sau lưng khi nhỏ đạo: "Với hân học, Hầu Quyền."

Khoảng thời gian này sống chung, Quan Lâm cùng cái này khi nhỏ giữa hữu nghị sở trường, dĩ nhiên, đây cũng là Quan Lâm mỗi ngày cho hân thịt nướng duyên cớ. Lúc này khi nhỏ tới, chính là tìm hân làm thịt nướng.

"Hầu Quyền?" Cơ Thần cũng sờ, nhìn một chút khi nhỏ, trầm tư một hồi, phát hiện Quan Lâm quyền pháp mặc dù không phải là học con khi động tác, nhưng lại hữu hình có thật, ý tưởng khá sâu, chính là con khi xoa bóp nhảy hàm ý.

"Quan Lâm, không quả nhiên không hổ là bầu trời mệnh mông duy nhất bằng hữu, người phần này tư chất ngộ tính, thì có tư cách này. Đem tới bầu trời mệnh mông thừa kế Huyết đao môn, chính là môn chủ, người nếu chịu tới Huyết đao môn nhất định cho người Thủ Tọa dài vị trí cũ, hoặc là Phó Môn Chủ, tùy người chọn chọn." Cơ Thần nghiêm túc nói.

Quan Lâm máu có thể khắc chế Huyết Thi, nhất định là hân huyết mạch không giống vật thường. Sáng chế ra Huyền Giai công pháp, ngộ tính có thể nói độc nhất vô nhị. Hân thấy, Quan Lâm giá trị, đáng giá hân bán ra như thế giá trị con người.

Huyết đao môn Thủ Tịch Trưởng Lão, Phó Môn Chủ!

Đời mất Xuyên Châu, quan trọng hàng đầu. Chính là chủ nhà họ Quan, thậm chí Xuyên Châu Châu Mục cũng không có như vậy giá trị con người.

"Có ý gì? Cơ Trường Không là Huyết đao môn người thừa kế, vậy hân há chẳng phải là máu Đao thiếu chủ? Không trách... Không trách hân có thể có yêu thú biết bay làm làm vật để cười, không trách bằng chừng ấy tuổi liền có tu vi như thế, không trách... Hân họ Cơ, đưa đến Cẩn Thi Phái Huyền Âm kiên kỵ." Giờ khắc này, Quan Lâm hết thấy đều rõ ràng.

Lần đầu thấy Cơ Trường Không lúc, Quan Lâm cũng đã có nhiều loại suy đoán, thì biết rõ Cơ Trường Không lai lịch nhất định không giống vật thường. Sau đó liền tiếp chuyện phát sinh, để cho hân đem các loại tâm tư đặt ở một bên. Đến lúc này, Cơ Thần đã đã nói rõ, hân nơi nào vẫn không rõ?

"Ta cùng bầu trời mệnh mông đại ca giữa hữu nghị, quan tâm giữa bằng hữu. Chưa bao giờ qua bất kỳ lợi ích sấm tạt trong đó, sau này, cũng sẽ không! Ban đầu ta biết hân thời điểm, chỉ biết hân người này, cũng không biết thân phận của hân. Nếu không phải ngài báo cho biết, ta còn không biết hân là đường đường Huyết đao môn thiếu chủ đây?"

Cám dỗ? Thiên đại cám dỗ! Quan Lâm lại cự tuyệt.

Cơ Thần hồi lâu không nói gì, tựa hồ đang suy nghĩ Quan Lâm lời nói, cũng đang suy nghĩ Quan Lâm tại sao lại trực tiếp uyển chuyển cự tuyệt, là lợi ích không đủ, hay lại là...

"Người... Là xem thường ta Huyết đao môn là tà phái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Huyết đao môn thiếu chủ

Xuân Thu tám biến hóa, chính là quan thành danh Đao Pháp.

Nói đến kỳ quái, Quan Lâm từ tiến vào trước ngày sau, xuân Thu Đao Pháp trừ đệ nhất biến ra, ngoài ra bảy cái uy lực càng cường đại hơn chiêu thức từ đầu đến cuối không cách nào tu tập.

Xuân Thu Đao Pháp chính là Huyền Giai công pháp đỉnh cấp, bát biến hóa từ đệ nhất biến (một đao Nhiếp định bắt đầu, uy lực càng phát ra cường đại, thứ 2 biến hóa uy lực chính là đệ nhất biến gấp mấy lần, sau đó mấy chiêu càng là uy lực lấy tăng lên gấp bội.

Này mấy ngày, Quan Lâm trừ luyện tập tự nghĩ ra Hạo Quyền ra, liền một lòng tu luyện xuân Thu tám biến hóa, đáng tiếc lại không có chút nào tiến thêm, cho dù là đệ nhất biến cũng chưa từng đạt đến đại thành. Uy lực cũng không vào Tiên Thiên trước, không có bao nhiêu biến hóa. Lần nhau tương đối, Quan Lâm Hạo Quyền uy lực càng lớn.

Quan Lâm một bên đánh Hạo Quyền, một bên lĩnh hội Tiên Thiên lực lượng. Biết lúc này hẳn mới hiểu được, ngày hôm sau cùng Tiên Thiên chênh lệch rất cuộc có bao nhiêu.

Giữa bọn họ không chỉ có chênh lệch là lực lượng, cũng không chỉ là chân khí phóng ra ngoài đưa tới lực công kích cường đại. Bọn họ lớn nhất khác biệt là cảnh giới, là Tiên Thiên & Hậu Thiên giữa chênh lệch cảnh giới. Tiên Thiên Vũ Giả, dẫn động chân khí liền có thể mang ra khỏi cường đại khí tràng, một loại không chế, đối với khí không chế. Vượt qua xa Hậu Thiên Vũ Giả có thể so với.

Võ Đạo Chi Lộ, tu luyện như lên núi, một bước Nhất Trọng Thiên.

Cảnh giới giữa chênh lệch, cũng không phải là lực lượng có thể so với. Đây cũng là vì sao một cái Tiên Thiên có thể dễ dàng giết chết mười Hậu Thiên Đỉnh Phong nguyên nhân, cao thủ hợp lại chính là cảnh giới, cũng là khó khăn nhất cảm ngộ đồ vật.

Võ giả thường nói, công lực dễ có, cảnh giới khó cầu.

Cảnh giới đến, công lực dĩ nhiên là đến, nếu là cảnh giới chưa tới, cho dù công lực lại tinh thâm cũng khó mà cảnh giới, đột phá bình cảnh.

"Hút..."

Quan Lâm hít một hơi dài, dồn khí Đan Điền, Mã Bộ vượt lập, hàm hung bạt bối, ánh mắt như điện lại nội liễm, nắm tay chất chề cảm, sử lực cũng không phát lực, giờ khắc này tựa hồ hết thấy đã ngừng, chờ đợi một trong nháy mắt bùng nổ.

Thốt nhiên giữa, Quan Lâm động.

Ầm! Ken két ~~~

Cái gọi là lực từ đất lên, võ giả cơ bản nhất phát kinh phương pháp. Chính là người bình thường, nắm giữ môn kỹ xảo này cũng có thể một quyền đánh ra không tệ uy lực tới. Bởi vì này một quyền tập hợp thân thể con người dài nhất phát lực đường tất. Nghĩ (muốn) Quan Lâm kiếp trước biết vịnh xuân, Thái Cực, Hình Ý vân vân quyền pháp đều có như vậy phát lực phương thức.

Chỉ thấy Quan Lâm chân trái mạnh mẽ ngồi xổm đất, đem trên mặt đất nhàn nhạt cạo xát ra một cái dấu chân, tiếp lấy chuyển eo, vận khí, lực lượng xuyên thấu qua cánh tay thẳng tới quyền thượng, từ bàn chân đến quyền thượng thành một cái thuận lợi lưu tuyến, không trở ngại chút nào. Một liên xuyên động tác cũng chỉ ở một cái chớp mắt đã hoàn thành, gần như xuất phát từ bản năng.

Quan Lâm quyền rung một cái, một đoàn chân khí xuyên thấu qua quyền mà ra. Trong chớp mắt, phía trước một viên cỡ khoảng cái chén ăn cơm đại thụ nổ tung, bay ra đầy trời gỗ vụn. Cả kinh chung quanh trên cây một trận rung động, nhưng là Bách Điều tần Phi, bị này cường đại thanh thế sở kinh.

"Hô..."

Thu quyền, Quan Lâm đứng lại, mới chậm rãi thở ra một hơi.

"Tốt quyền pháp." Một cái thanh âm từ Quan Lâm sau lưng truyền tới.

Chẳng biết lúc nào một đạo thân ảnh đã đứng sau lưng Quan Lâm, mà Quan Lâm lại không biết chút nào, cho đến nói chuyện trước Quan Lâm lại không có chút nào phát hiện.

Tất nhiên cả kinh, quay đầu nhìn một cái, đập vào mắt bên trong màu đỏ tóc để cho Quan Lâm thở phào một cái, người tới chính là có Huyết Dao A Tam danh xưng là, Cơ Trường Không Tam gia gia Cơ Thần.

"Tiền bối." Quan Lâm mỉm cười, ôm quyền nói: "Chẳng qua chỉ là tiểu tử tự nghĩ ra vài kỹ năng, sao có thể như tiền bối pháp nhãn."

Cơ Thần khỏe miệng mang theo một cái tiểu góc nhỏ, ngay sau đó khôi phục. Đột nhiên, Cơ Thần nghi ngờ hỏi "Người nói, đây là người chế?"

Quan Lâm gật đầu, không nghĩ ra có gì không đúng, chẳng lẽ là quyền này có cái gì tệ đoan?

Hắn cũng không biết chế một môn công pháp có bao nhiêu khó khăn? Hoàng Giai công pháp còn khá một chút, một khi tiến vào Huyền Giai công pháp, từ phi là Đệ nhất võ đạo đại tông sư, ít nhất cũng phải nhân cấp, thậm chí cấp tu vi mới có thể, Quan Lâm lúc này bất quá Tiên Thiên tu vi mà thôi.

Cơ Thần quan sát Quan Lâm đã lâu, phát hiện Quan Lâm cũng không phải là nói đùa, từ hắn trong ánh mắt có thể thấy được cũng không hề nói dối.

"Dạ, ta lúc trước còn chưa từng thấy qua như vậy quái dị quyền pháp." Cơ Thần tiếp nhận sự thật này, Quan Lâm quyền này cùng một loại quyền pháp không giống nhau lắm.

Một loại võ học coi trọng chính là trung quy trung củ, ở tiến hành biến hóa. Chỉ có như vậy quyền pháp mới có thể hiện ra Mạc Đại Uy Lực. Nhưng là

Quan Lâm quyền pháp này lại hoàn toàn bất đồng, cánh tay không thẳng, chân không duỗi, không có chút nào định hình.

Cơ Thần tựa hồ lại một chút hứng thú, hỏi "Có thể hữu danh tự sao?"

"Chít chít..." Khi nhỏ hoạt bát chạy tới, thấy Quan Lâm bên người còn có người ở, bị dọa sợ đến liền vội vàng hướng Quan Lâm sau lưng trốn một chút. Lộ ra Quan Lâm vật áo trộm nhìn trộm Cơ Thần, thấy Cơ Thần thấy nó, lại liền vội vàng đem mình mặt khi che kín, tựa hồ như vậy người khác liền không nhìn thấy hần như vậy.

Quan Lâm thấy khi nhỏ tới, mỉm cười chỉ chỉ tránh ở sau lưng khi nhỏ đạo: "Với hần học, Hầu Quyền."

Khoảng thời gian này sống chung, Quan Lâm cùng cái này khi nhỏ giữa hữu nghị sở trường, dĩ nhiên, đây cũng là Quan Lâm mỗi ngày cho hần thịt nướng duyên cớ. Lúc này khi nhỏ tới, chính là tìm hần làm thịt nướng.

"Hầu Quyền?" Cơ Thần sửng sò, nhìn một chút khi nhỏ, trầm tư một hồi, phát hiện Quan Lâm quyền pháp mặc dù không phải là học con khi động tác, nhưng lại hữu hình có thật, ý tưởng khá sâu, chính là con khi xoa bóp nhảy hăm ý.

"Quan Lâm, không quả nhiên không hồ là bầu trời mệnh mông duy nhất bằng hữu, người phần này tư chất ngộ tính, thì có tư cách này. Đem tới bầu trời mệnh mông thừa kế Huyết đạo môn, chính là môn chủ, người nếu chịu tới Huyết đạo môn nhất định cho người Thủ Tọa dài vị trí cũ, hoặc là Phó Môn Chủ, tùy người chọn chọn." Cơ Thần nghiêm túc nói.

Quan Lâm máu có thể khắc chế Huyết Thi, nhất định là hần huyết mạch không giống vật thường. Sáng chế ra Huyền Giai công pháp, ngộ tính có thể nói độc nhất vô nhị. Hần thấy, Quan Lâm giá trị, đáng giá hần bán ra như thế giá trị con người.

Huyết đạo môn Thủ Tịch Trưởng Lão, Phó Môn Chủ!

Đôi mắt Xuyên Châu, quan trọng hàng đầu. Chính là chủ nhà họ Quan, thậm chí Xuyên Châu Châu Mục cũng không có như vậy giá trị con người.

"Có ý gì? Cơ Trường Không là Huyết đạo môn người thừa kế, vậy hần há chẳng phải là máu Đạo thiếu chủ? Không trách... Không trách hần có thể có yêu thú biết bay làm làm vật để cười, không trách bằng chừng ấy tuổi liền có tu vi như thế, không trách... Hần họ Cơ, đưa đến Cản Thi Phái Huyền Âm kiêng kỵ." Giờ khắc này, Quan Lâm hết thấy đều rõ ràng.

Lần đầu thấy Cơ Trường Không lúc, Quan Lâm cũng đã có nhiều loại suy đoán, thì biết rõ Cơ Trường Không lai lịch nhất định không giống vật thường. Sau đó liền tiếp chuyện phát sinh, để cho hần đem các loại tâm tư đặt ở một bên. Đến lúc này, Cơ Thần đã đã nói rõ, hần nơi nào vẫn không rõ?

"Ta cùng bầu trời mệnh mông đại ca giữa hữu nghị, quan tâm giữa bằng hữu. Chưa bao giờ qua bất kỳ lợi ích sảm tạp trong đó, sau này, cũng sẽ không! Ban đầu ta biết hần thời điểm, chỉ biết hần người này, cũng không biết thân phận của hần. Nếu không phải ngài báo cho biết, ta còn không biết hần là đường đường Huyết đạo môn thiếu chủ đây?"

Cám dỗ? Thiên đại cám dỗ! Quan Lâm lại cự tuyệt.

Cơ Thần hồi lâu không nói gì, tựa hồ đang suy nghĩ Quan Lâm lời nói, cũng đang suy nghĩ Quan Lâm tại sao lại trực tiếp uyển chuyển cự tuyệt, là lợi ích không đủ, hay lại là...

"Người... Là xem thường ta Huyết đạo môn là tà phái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Thoát khỏi

Trong nháy mắt giữa, hàn mạng chợt hiện, Quan Lâm lưới đao đón gió lên.

Quan Lâm một đao này, uy lực không nhỏ, cho dù Tiên Thiên Cao Thủ cũng chưa chắc có thể tiếp được, nhưng là trên đất cấp trong mắt cường giả, trên căn bản không mặt bàn, cho dù đứng bất động, mặc hần đi chém cũng khó mà phá vỡ phòng ngự. Huyền Âm cùng Cơ Thần cũng không để ý một đao này, cơ hồ hoàn toàn không thấy.

Nhưng là

Phốc thử ~~~

Lưỡi đao qua, một cái Huyết Thi chợt dừng lại, mất đi ánh sáng cặp mắt dâng lên một mắt tinh quang, là nhanh ý giải thoát.

Tiếp đó, máu này thi đầu rơi xuống, lập trên không trung thân thể cũng mất đi tất cả lực lượng, rơi xuống. Một chỗ cấp thực lực cường đại Huyết Thi, lúc đó trở về với cát bụi.

"Không thể nào." Huyền Âm tròn to hai mắt, không nghĩ tới một cái trong mắt của hần con kiến hôi, thật không ngờ đáng sợ.

Đây chính là Địa Giai Huyết Thi!

"Hảo Đao." Cơ Thần hưng phấn quát to một tiếng, lăng không đem dao phay Nhiếp ở trong tay. Tùy tiện một đao bỏ ra Địa Giai Huyết Thi, đao này là bực nào thần binh? Địa Giai? Hay lại là trong truyền thuyết Thiên Giai!

Nhưng là đao đưa tới tay, lại nghi ngờ. Am tường Đao Đao hần, không thể nào nhận sai, đây chỉ là một đem Hoàng Giai Trung Cấp dao phay, đối với hần mà nói phổ thông cực kỳ.

Nhìn một chút Quan Lâm, Cơ Thần thốt nhiên xuất thủ lần nữa. Lần này hần mục tiêu là mười trượng bên dưới Quan Lâm.

"Xem ra bí mật đều ở đây tiểu tử trên người."

"Huyết chiến Đao Cương, vất ngang Thu Thủy!"

Màu đỏ Đao Cương chém về phía Huyền Âm, một đao này cũng không phải là rất nhanh, Huyền Âm dễ dàng tránh qua. Nhưng là ngay sau đó sắc mặt trầm xuống, hần một đao này cũng không phải là muốn công kích hần, mà là chặt đứt hần đối với (đúng) Quan Lâm trời buộc.

Mất đi Huyền Âm công lực ủng hộ Quan Lâm, một chút rơi xuống từ trên không đi.

Vây Ngụy cứu Triệu.

"Cơ Thần, ngươi nghĩ từ lão phu trong tay đoạt người, còn phải xem ta Huyết Thi có đáp ứng hay không!"

Huyền Âm kèm theo hai cái Huyết Thi, lao thẳng tới Cơ Thần đi. Một khi Quan Lâm ở Cơ Thần trong tay, hần Huyền Âm coi như phiền toái. Lúc này cũng có thể nhìn ra được, Quan Lâm trên người nhất định rất nhiều bí mật, lại có thể khắc chế Huyết Thi. Theo Huyền Âm biết, trước đây kia đề giai Huyết Thi chính là bị giam Lâm Huyết dịch phá vỡ, cũng không phải là uy lực mạnh mẽ, mà là một loại trời sinh khắc chế.

"Có thể khắc chế Địa Giai Huyết Thi, ải này Lâm Huyết dịch tất nhiên không giống vật thường, nói không chừng hần ra đời cũng có lai lịch lớn. Tuyệt không thể để cho hần rơi vào Huyết đao môn trong tay, hần nên ta Cẩn Thi Phái!" Huyền Âm kỳ giọng như điện, điện cuồng ngăn trở này Cơ Thần.

Quan Lâm thẳng đứng rớt xuống, hơn nữa theo thời gian đưa đẩy, rơi xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, xông tới mặt Cương gió thổi bộ mặt hần làm đau.

"Huyết Năng đủ nhưng là Huyết Thi!" Quan Lâm nhìn Cơ Thần bị Huyền Âm ngăn trở, đã nguy cơ trùng trùng, liền vội vàng kêu lên, chẳng qua là thanh âm càng ngày càng nhỏ, cùng hần cách càng ngày càng xa.

Cơ Thần nghe vậy, trong tiềm thức tin tưởng Quan Lâm lời nói. Ngón tay ép một cái, một vết Huyết Kiếm đánh về phía xông tới mặt máu me đầy đầu thi.

Ngang ~~~

Huyết Thi trên không trung phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu.

"Có hiệu quả!" Cơ Thần vui mừng, nghĩ thầm "Xem ra máu này thi cũng không phải không có chút nào sơ hở, đúng là vẫn còn có thể có đồ khắc chế. Không trách vừa mới Quan Lâm Đại Khảm Đao có thể một đao bỏ ra Huyết Thi, từ trước đến giờ chính là bởi vì trên lưỡi đao Quan Lâm huyết dịch nguyên nhân."

Rống! !

Huyết Thi bộ mặt một trận nhuyển. Động, hưng phấn lần nữa hô khan một tiếng. Hướng Cơ Thần cửa hàng đi qua, lần này hần tới càng hung mãnh, tốc độ nhanh hơn, lực lượng lớn hơn, Hung Uy sâu hơn!

Hần máu, không cách nào khắc chế!

Huyền Âm hưng phấn cười to, chỉ huy một đầu khác Huyết Thi theo hần đồng thời nhào qua.

"Cơ Thần, ngươi chẳng lẽ không biết Huyết Thi chính là cương thi bên trong Dị Chủng, trời sinh chính là lấy huyết dịch làm thức ăn sao?" Huyền Âm mặt lộ vẻ đùa cợt, vừa mới Cơ Thần huyết dịch, chẳng những không có thương tổn đến hần Huyết Thi. Huyết Thi hấp thu Địa Giai cường giả máu tươi, thực lực có phòng một tầng, quả thực để cho hần vui vẻ không thôi.

Tam đại Địa Giai cao thủ vây công Cơ Thần, mà Cơ Thần một bị thương nữa, lúc này phi thường bị động.

"Bầu trời mệnh mông bằng hữu nhất định sẽ không gạt ta, máu có thể khắc chế, nhất định có thể, rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề?" Cơ Thần vừa đánh vừa lui, khó khăn suy tính. Huyền Âm nói không tệ, nhiều năm qua, ở hành tẩu giang hồ nhiều năm, hần hồi nào không biết Huyết Thi chính là lấy máu tươi làm thức ăn, nhưng là hần tin tưởng Quan Lâm, càng tin tưởng Cơ Trường Không!

"Đứng." Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Cơ Xương Song Đao một Cách, thối lui ra mười trượng ra, đem Song Đao thu hồi, xuất ra Quan Lâm trước thanh kia Đại Khám Đao.

Nhìn trên lưỡi đao mạo hiểm khói trắng máu, Cơ Thần nghĩ thông suốt. Không phải là Huyết Năng đủ khắc chế cương thi, mà là Quan Lâm máu mới có này thần hiệu!

"Thử một chút đi." Cơ Thần lẩm bẩm nói, ngăn lại dao phay, bay lên không bay vùn vụt, lại vừa là một đao huoi ra, to lớn Đao Cương thất luyện cắt ở Huyết Thi bên trên. Chỉ nghe "Đâm" một tiếng, Huyết Thi chia ra làm hai nửa.

"Quả là như thế!" Cơ thần đại vui. Quan Lâm Huyết Quả nhưng có thể khắc chế Huyết Thi!

Ngang ~~~

Cuối cùng máu me đầy đầu thi vừa mới dính Cơ Thần huyết dịch, lúc này sống lực đại tăng, bắt quả chóc lát đã đến Cơ Thần bên người.

Huyết Thi dù sao không phải là võ giả, không có Nội Gia chân khí, không cách nào khoảng cách xa công kích, không phát ra được chân khí cương khí. Nhưng là bọn hần nhục thân chân đề bù đắp này to lớn thiếu sót.

"Huyết chiến Đao Cương, tung hoành thiên hạ!"

Đụng ~ ken két két! ! !

Lưỡi đao va chạm ở Huyết Thi cứng rắn nhất cánh tay áo blu-dông bên trên, một tiếng trầm muộn tiếng vang rung một cái, tiếp lấy giống như cắt vào trong đậu hủ như thế, không có chút nào trở lực, Huyết Thi giơ lên hai cánh tay rụng, cánh tay nơi vết thương còn dấy lên cuộn cuộn khói trắng, chỉ chớp mắt lại thiếu một chặn.

Cơ Thần được thế không tha người, rậm rạp ánh đao trong phút chốc đã không biết chém bao nhiêu đao, Huyền Âm đảo mắt chạy tới lúc, Cơ Thần đã rút người ra lui về phía sau. Để lại cho Huyền Âm là một cái dần dần bẻ tan tành, thiêu đốt, biến mất bóng người.

"Không!" Huyền Âm bộ mặt gần như vạn vẹo, này ba đầu Huyết Thi có thể nói hao hết hần hơn nửa đời tâm huyết, trừ tu luyện ra, hần tất cả thời gian đều đặt ở này ba cái Huyết Thi trên người. Không nghĩ tới gần gũi một ngày giữa, ba đầu Huyết Thi toàn bộ bị chém.

"Ngày hôm nay thù, ta Huyền Âm nhớ kỹ. Cơ Thần, Quan Lâm, có ý hướng một ngày, ta tất nhiên cho các ngươi chết không được từ tế!" Huyền Âm hư hoảng một chương, Cơ Thần phá vỡ sau khi liền thấy Huyền Âm đã bay ra bên ngoài trăm trượng.

Huyền Âm, hoàn toàn thảm bại!

Cơ Thần khẽ mỉm cười, thanh âm lạnh như băng đuổi sát Huyền **: "Có bản lĩnh, ngươi tùy thời có thể tìm ta, chỉ sợ lúc gặp lại, ngươi đã không có tư cách ở trước mặt ta âm i."

Xa xa bay ra bên ngoài một dặm Huyền Âm, âm độc ngọn lửa ở trong đôi mắt không ngừng thiêu đốt, hai tay nắm chặt kêu lập cập.

Thấy Huyền Âm sau khi rời đi, Cơ Thần chợt sắc mặt đại biến, che ngực phun ra một cái máu bầm. Hần đã bị thương nặng, bằng không Huyền Âm cũng không khả năng như thế dễ dàng rời đi.

"Không được, Quan Lâm đây?" Vừa mới vẫn là Huyền Âm không chế Quan Lâm, từ hần phá vỡ Huyền Âm không chế sau khi liền một mực bị dây dưa, không rảnh chiếu cố đến Quan Lâm. Cơ Thần sắc mặt biến ảo đã lâu, đi xuống chậm rãi rời đi.

Sống thì thấy người, chết phải thấy thi thể.

Được Cơ Trường Không nhờ, hần nhất định phải tìm tới Quan Lâm.

Cơ Thần lại rơi trăm trượng sau khi, trên vùng đất cánh vạt dần dần rõ ràng, mà ở hần chính phía dưới, là một cái to lớn màu đen con sông, Thủy Thế cuộn trào mãnh liệt.

Chương 35: Tiên Thiên bình cảnh

Xuyên Châu Thục Đạo Nan, Hắc Thủy Hà trước càn hung hiểm.

Thục Đạo tuy khó đi, nhưng võ giả thượng năng đi qua, coi như là người bình thường đi qua cũng có khối người. Nhưng là này Hắc Thủy Hà thì lại khác, có thể nói Cửu Từ Nhất Sinh. Từ xưa lưu truyền "Hắc Thủy Hà bên trong nước sông đen, tung là Tiên Thiên đem Hồn Phi." Nói như vậy.

Tin đồn, thế gian vốn vô Hắc Thủy Hà.

Vạn năm trước, Đạo tiêu Ma trưởng, trong tà phái ra một tên kinh thể thiên tài, tự hào Hắc Thủy Đại Đế. Hắc Thủy Đại Đế một thân Ma Công công tham tạo hóa, ép tới lúc ấy chính đạo Lục Đại Môn Phái không ngóc đầu lên được. Được xưng từ ngàn năm nay ma đạo đệ nhất nhân, bất quá ba mươi tuổi đã là cấp cường giả.

Hắc Thủy Đại Đế, Hung Uy cái thể. Từng một tháng giữa, đắm liền trong chốn vô lâm mười tám cái môn phái lớn nhỏ, mà bị khiêu chiến môn phái, cơ hồ chém tận giết tuyệt.

Mấy Đại Môn Phái đối mặt Hắc Thủy Đại Đế quật khởi, tập hợp tinh anh, hơn mười vị Địa Giai cường giả liên thủ điều động, nhân cấp võ giả càng là vô số. Dự định Toàn Lực Nhất Kích, thế muốn chém này Ma Đầu. Kỳ chiến đấu chiến trường chính là nơi này, mà Hắc Thủy Hà liền là năm đó đại chiến chiến trường, Hắc Thủy Đại Đế sau khi chết liền hạ xuống Hắc Thủy Hà bên trong.

Quan Lâm tỉnh lại lần nữa lúc, đã không biết qua bao nhiêu năm tháng.

Nằm ở màu đen trong nước sông, chỉ ở Quan Lâm chung quanh thân thể vây một vòng trong suốt nước sông. Tỉnh tở thấy rõ, Quan Lâm vết thương như cũ ở giữ lại máu, không một tia máu tươi chảy vào đen trong nước, này Hắc Thủy Hà bên trong Hắc Thủy trong nháy mắt biến hóa trong suốt.

Vừa mới mơ hồ tỉnh lại Quan Lâm tất nhiên không có phát hiện, toàn thân đau nhức hần âm thâm vui mừng, thật may ngã vào trong sông, có nước hòa hoãn, mới nhặt một cái sinh mạng.

Cũng may bị nước trôi ở bên bờ, bờ mấy bước liền nằm ở mềm mại trên bờ sông.

"Ừ"

Quan Lâm mệt mỏi con mắt vô cùng nặng nề, lúc này đang muốn nằm xuống hung hăng ngủ một giấc, lại bị một cái lông xù móng nói ra tởc.

Vừa mở mắt, Quan Lâm con mắt trong nháy mắt tròn to.

Xuất hiện ở trước mắt hần trước là một đôi con ngươi to, rồi sau đó là một cái lông xù đầu, chính nhất mặt Hip-Hop tại chính mình đầu bên cạnh bính đáp.

"Con khỉ?" Quan Lâm tổn sức khí lực làm lên, chính là một con khỉ vừa mới ở vượt vượt tởc hần, nhìn dáng đáp con khỉ này không có chút nào người phải sợ hãi. Quan Lâm phân thần này một một hồi, con khỉ lại nhảy đến trên vai hần, nói ra hần đã y phục rách rưới bên trên, không xuống.

"Đây là con khỉ nên có biểu tình? Thấy thế nào thế nào thô bỉ"

Nhỏ nước bọt một câu, Quan Lâm không nói gì đem khỉ nhỏ từ trên vai ôm đi xuống. Nhìn khỉ nhỏ lại dự định hướng trên người mình nhảy nhót, Quan Lâm hướng về phía hồng hồng dit khi bên trên chính là một chút, bị dọa sợ đến nó cuối cùng an phận.

Dọc theo Hắc Thủy Hà mà lên, rừng rậm dần dần mật, càng phát ra không dễ đi, có thể Quan Lâm không đi không được.

Quan Lâm trước mặt con khỉ nhỏ kia chính nhất quyết một quyết diến đến cái mông, chờ đợi Quan Lâm. Này mấy ngày, toàn thân bần rùn Quan Lâm, toàn dựa vào này khỉ nhỏ mang đến trái cây rừng mứt, từ góc độ nào đó bên trên, Quan Lâm thiếu người khác tình. Cho nên Quan Lâm vừa khôi phục, liền làm một hồi thịt nướng, coi như là đãi nó. Nhưng là không nghĩ tới liền bữa tiệc này, vốn là trái cây rừng đều vứt, chỉ lưu lại chuối tiêu một loại, sau đó chính là Quan Lâm thịt nướng, ngày ngày lệch qua bên cạnh hần, lúc đó không đi.

Quan Lâm nhìn Hầu ngoài miệng du hồ hồ, còn ôm một cái chân thỏ gặm nói nhỏ: "Ngươi cái này tiểu bố điểm, nhỏ như vậy bụng, thế nào như vậy có thể già bộ, mỗi bữa ăn nhiều như vậy."

Con khỉ ăn thịt nướng, cũng là thiên cổ khó tìm.

"Chi - chi - chi" khỉ nhỏ bán manh, khoe tài, bán tiết tháo ôm Quan Lâm bắp đùi hiển mị đứng lên.

Cho đến hồi lâu sau, Quan Lâm mới phát hiện trên đùi hấn một mảnh du hồ hồ, mà Hầu miệng lau sạch sẽ

Một người một khi, như thể đi năm ngày, khi nhỏ đột nhiên không đi, chút chút thét lên, kéo lấy Quan Lâm đi về phía nam vừa chạy đi. Cũng may Quan Lâm trong chiếc nhẫn còn có mấy bộ không tề quần áo, bằng không cao như vậy tốc độ qua lại ở trong rừng rậm, đã sớm muốn y quả chạy.

"Chẳng qua là người hang ổ?" Quan Lâm kinh ngạc nói.

Khi nhỏ đầu khi lung lay, lại hưng phấn trực điểm đầu, trong ánh mắt tràn đầy kiêu ngạo.

Không thể không nói, nơi này xác thực là không tệ. Quan Lâm nhìn trước mặt thác nước, thiếu chút nữa cho là mình đi tới trong truyền thuyết Thủy Liêm Động. Đáng tiếc là không có có ghế đá bàn đá, càng không có bộ kia "Hoa Quả Sơn Phúc Địa, Thủy Liêm Động Động Thiên" đôi liễn.

Thường thức trong động ngoài động Hầu Phủ, Quan Lâm không khỏi hướng về phía này con khi đánh giá lại lớp 10 tầng. Thông linh tính, con khi này tất nhiên không bình thường.

"Chít chít." Đang nhìn này lớn như vậy Hầu Phủ, khi nhỏ đột nhiên lại bật bên trên Quan Lâm bả vai, cầm trong tay một cái hồ lô, hiển bảo tựa như đưa cho Quan Lâm, một bên hưng phấn chít chít thét lên.

"Đây là?" Quan Lâm mở ra nhìn, một cổ gay mũi mùi rượu truyền ra. Mùi rượu bên trong tràn đầy đến một cổ mùi thơm, vừa nghe liền để cho người thần thanh khí爽. Quan Lâm có chút không xác định nghĩ đến "Chẳng lẽ là Hầu Nhi Từ?"

Này Hầu Nhi Từ có thể là đồ tốt, có thể so với trên các loại (chờ) Linh Dược.

Quan Lâm hướng về phía khi nhỏ mới nói: "Đây là cho ta hút sao? Không biết uống người chết chứ?"

Khi nhỏ đoạt lấy Quan Lâm trong tay hồ lô, hướng về phía trong miệng sẽ tới một cái, lại đưa cho Quan Lâm.

"Quả nhiên Thông Linh." Khi nhỏ một hộp này cũng làm cho Quan Lâm có chút ngượng ngùng, thiếu chút nữa hiểu lầm khi nhỏ tấm lòng thành.

"Coi như không phải là Hầu Nhi Từ cũng không có quan hệ, cần gì phải như thế để ý đây!" Quan Lâm tự giễu cười một tiếng, cầm lên hồ lô uống.

Cửa vào Cam Điền, tí ti nóng bỏng, mát mẽ cảm giác theo cổ họng thẳng tới bụng.

"Rượu ngon!" Quan Lâm cười một tiếng, lại uống. Một bên khi nhỏ hoạt bát chạy ở một bên, như thể chỉ chốc lát sau, một hồ lô ly rượu Quan Lâm uống sạch sẽ.

Quan Lâm lúc này mặt đầy đỏ ửng, trong bụng âm áp nhảy lên. Thầm nghĩ "Nghĩ đến là uống nhiều."

Vận lên Xuân Thu Phách Khí Quyết, Quan Lâm điều vận chân khí, bắt đầu luyện hóa mùi rượu. Nhưng ngay khi Quan Lâm chân khí mới vừa thẳng tới bụng lúc, trong bụng về này nhiệt độ hâm lại sôi sùng sục.

Rầm rầm rầm rầm ~~~

Ngồi xếp bằng Quan Lâm trên trán bốc lên mật mồ hôi, bụng bắt đầu phồng lớn, những rượu kia nước dâng lên hơi nóng càng ngày càng mạnh, nhiệt độ càng ngày càng cao. Quyển tại chân khí bên trong, để ý không phân rõ với nhau, theo Nhâm Mạch thẳng lên đỉnh đầu huyết Bách hội đi.

(Ầm!

Ngay tại xông lên Quan Lâm Bách Hội một khắc kia, Quan Lâm hai mắt tối sầm lại, hạnh phúc ngất đi.

Trong đầu không khỏi than thở "Vừa mất chân thành đại người què, hồi tưởng lại lại tránh thất lưng!"

Vừa mới hướng hôn mê tỉnh hồn lại, không tới bảy ngày, lại lại hôn mê lần nữa. Bất đồng là lần trước bị động không cách nào phản kháng, lần này chủ động, chính mình tìm ngược.

Quan Lâm trong bụng Hầu Nhi Từ bắt quả ở luyện hóa một hai phần mười, càng nhiều mùi rượu bên trong được lực bằng bạc không ngừng dâng trào, xuyên qua Nhâm Mạch sau khi, hướng Đốc Mạch đi.

Quan Lâm đã là ngày hôm sau Đại Viên Mãn, Nhâm Đốc Nhị Mạch đã cơ bản đã thông, chỉ có kia cuối cùng một đoạn. Thiên địa hai cầu một khi liên tiếp, Quan Lâm đem trực tiếp bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh!

Chương 36: Lên cấp Tiên Thiên

Tiên Thiên, là võ giả Võ Đạo Chi Lộ bên trên một cái to đại bình cảnh.

Vượt qua, là từ nay thăng quan tiến chức nhanh chóng, thành là Tiên Thiên Cường Giả được vạn người tôn sùng, quốc chi thượng khách. Độ bất quá, lại chỉ có thể một thân ở hậu thiên quanh quẩn, khó khăn thành đại khí.

Đại lục trên, không trăm người bên trong mới có một cái lại tư chất tập võ, ngày hôm sau Cừ Trọng, Nhất Trọng một tầng trời. Mỗi một tầng đều phải quét xuống vô số người, cuối cùng có thể tăng cấp Tiên Thiên, ngàn người bên trong chưa chắc có thể có một người thành công.

Mỗi một người tiên thiên cường giả, đều là một nước Thượng Khanh, nắm giữ người thường không có đặc quyền.

Đại Thực nước các vị thành chủ tu vi, cơ bản cũng là Tiên Thiên nhất lưu. Giống vậy, ở các trong đại môn phái, Tiên Thiên cũng là tinh anh bên trong tinh anh, thậm chí một ít môn phái nhỏ đứng đầu một bang liên là Tiên Thiên tu vi.

Trải qua qua một lần lần thô luyện, Quan Lâm nhục thân, lực lượng đã sớm đạt tới Tiên Thiên tiêu chuẩn, bây giờ đã đạt đến tinh khiết như một, Hồn Nguyên Nhất Thể cảnh giới. Xương cốt toàn thân, huyết dịch, Cơ Nhục, bì mô so sánh với lúc trước đã không thể đồng nhất mà nói. Bây giờ khiêm khuyết chính là chân nguyên, cường đại chân nguyên mở lại cuối cùng một đoạn bình đỉnh.

Đan Điền trong khí hải, Khí Toàn từng lần một xoay tròn, từng tia chân khí từ mùi rượu bên trong diễn sinh, bổ sung Đan Điền. Như thế, mấy giờ trôi qua rất nhanh.

Cho đến vào đêm, Quan Lâm người khoác ánh trắng, trong đầu lại lần nữa tỉnh hồn lại.

Hầu Nhi Từ từ lực hoàn toàn đi qua, còn lại đều là nhất tinh khiết Dược Lực. Lúc này đã là khẩn yếu nhất trước mắt, Quan Lâm không dám khinh thường chút nào. Tâm thần quy nhất, ngưng thần tĩnh khí.

Giơ lên hai cánh tay co dần vung triển, như thêm dầu vào lửa. Chỉ cảm thấy một loại khó mà ngôn ngữ khí tức từ toàn tinh trên dưới chảy vào Đan Điền, loại khí tức này cũng không phải là bản thân sở hữu, thật giống như đến từ cùng trong thiên địa.

Giơ lên hai cánh tay lần nữa ôm tròn, cảm giác toàn thân cao thấp lỗ chân lông toàn bộ mở ra, giống như bọt biển như thế, chậm rãi hút vào chung quanh nào đó khí tức. Cuối cùng hội tụ thành từng cổ một khí lạnh lẽo lưu kèm theo hô hấp chậm rãi ở trong người các nơi rong ruổi.

Này một cổ khí lạnh lẽo hơi thở tới tinh Chí Thuần, không có mây may tỳ vết nào, không có bất kỳ tạp chất sảm tạp. Thật giống như là tiên với thiên địa mà sống, chưa bao giờ bị bất kỳ hồng trần dính.

Chỗ đi qua, không ngừng dừng dưỡng tuần này thân. Trước mùi rượu thật sự hương xấu địa phương, cũng không ngừng khôi phục.

Cho đến thuộc về ở đan điền sau khi, lần nữa cùng Quan Lâm chân khí đan vào một chỗ.

Oanh ~~~

Như là sấm nổ ở bên tai, Quan Lâm Đan Điền rung một cái, khí tức trong nháy mắt cường đại mười mấy lần.

Chân khí bắt đầu co rúc lại, không ngừng co rúc lại, mặc dù đo bên trên ít, nhưng là chất lại phát sinh thay đổi, một loại hoàn toàn thay đổi. Này cổ chân khí phát ra một cổ cường đại hấp lực, đem Quan Lâm toàn thân cao thấp chân khí cũng kéo đi qua, lớn mạnh này cổ chân khí.

Như thế một cổ giờ sau khi, cũng không biết là lại không chân khí có thể hút, hay lại là đã đầy đặn, dừng lại hấp thu. Lần nữa vận chuyển lúc, chỗ đi qua, vô luận là Cơ Nhục, bì mô, tạng phủ, xương cốt hay lại là Huyết Tủy đều có một loại rực rỡ hẳn lên cảm giác, một cổ lúc trước chưa bao giờ có cảm giác, tựa hồ là lấy được một loại tân sinh, để cho toàn thân cao thấp đạt được tân sinh mệnh. Toàn thân sáng khoái thông suốt, lúc này, Quan Lâm có một loại tự tin.

Lần này, nhất định có thể mở ra cái thiên địa này hai cầu, Tiên Thiên bình cảnh!

Chân khí nhậm chức Mạch, không có chút nào trở lực, trong nháy mắt liền tiến vào Đốc Mạch. Giống vậy giống như suối Xuyên rơi xuống nước, thế không thể đỡ, trong nháy mắt cũng xuyên qua Đốc Mạch, trực tiếp đánh phá cuối cùng một đoạn bình cảnh.

Phốc Âm!

Thông, hoàn toàn quán thông. Lúc này Quan Lâm Nhâm Đốc Nhị Mạch hoàn toàn quán thông.

Chân khí lần nữa trở lại trong đan điền, tựa hồ cùng trước lại có bất đồng. Trước mặc dù giống vậy cường đại, nhưng cũng chỉ là một loại năng lượng,

mà lúc này cỗ năng lượng này hoàn toàn thuộc về Quan Lâm chính mình. Chân khí toàn bằng ý niệm điều động, lại không trở lực.

Đây là một loại kiềm chế hồi lâu sau, đột nhiên mở ra toàn bộ trời buộc, để cho Quan Lâm không nhận được gào to một tiếng.

"Đây là Tiên Thiên Chân Khí, ta Quan Lâm rút cuộc bước vào Tiên Thiên!"

Ngón tay nhập lại thành kiếm, một vết Khí Kinh chậm rãi từ Quan Lâm đầu ngón tay xuyên thấu qua ra ngoài thân thể, cánh tay hất một cái, Khí Kinh tung tóe, chỉ nghe ken két một trận âm thanh, bên cạnh một tảng đá cắt làm hai nửa.

Đây cũng là, chân khí xuất thể!

Quan Lâm từ nơi này loại cực kỳ thư cảm giác sáng khoái bên trong phục hồi tinh thần lại, một tầng hiểu ra nổi lên trong lòng, "Từ nay bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh!"

Cơ Thần không để ý thương thế, tìm Quan Lâm.

Bay xuống sau khi, đập vào mắt thấy chính là Hắc Thủy Hà, ngạc nhiên vẻ mặt lộ ra tự trách.

"Xong, Hắc Thủy Hà, Cửu Tử Nhất Sinh, liền là Tiên Thiên Vũ Giả cũng khó thoát khỏi cái chết. Trừ phi có người cấp tu vi, có thể cương khí xuất thể, ở chung quanh thân thể sinh ra cương khí bức tường khí, mới có thể cách trở Hắc Thủy ăn mòn. Quan Lâm sợ là "

Cơ Thần ở Hắc Thủy Hà bên trên tìm hồi lâu, theo mỗi ngày càng đi qua, hấn đối với (đúng) Quan Lâm càng ngày càng không ôm hy vọng.

Vừa bắt đầu điều khí ngồi tĩnh tọa, khôi phục thương thế trong cơ thể, trước bị Huyền Âm cùng ba cái Huyết Thi thương không nhẹ, kiềm chế nhiều ngày như vậy, càng ngày càng trở nên ác liệt. Bất đắc dĩ, chỉ có thể tạm thời dừng lại tìm, bắt đầu chữa thương.

Như thế, lại vừa là ba ngày trôi qua.

Cơ Thần thương thế đã khôi phục thất thất bát bát, đối với Quan Lâm đã xác nhận không ở nhân thế, bị Hắc Thủy Hà cắn nuốt.

"Quan Lâm, ngày khác ta nhất định giết tới Cản Thi Phái, báo thù cho ngươi!" Cơ Thần hướng về phía Hắc Thủy Hà lẩm bẩm nói.

Đột nhiên, trong mắt của hấn tựa hồ thấy cái gì, một trận kinh nghi.

Chạy tới, trên bờ sông một nhóm vỏ trái cây, đầy đất xương, một nhóm tro bụi bên trên còn kẹp một cán vàng ròng nữa, tràn đầy dầu mỡ.

"Quan Lâm còn chưa chết?"

Hắc Thủy chính là ở không người trong rừng rậm, cho dù trăm năm cũng chưa chắc sẽ có người tới một lần. Nơi này vết tích, còn có một dấu dấu chân, không khỏi làm Cơ Thần lần nữa thấy Quan Lâm còn sống hy vọng. Theo dấu dấu chân, bắt đầu hướng Hắc Thủy Hà phía trên bước đi.

Đụng, đụng đụng ~~~

Một cái tuần nhà thiếu niên, đứng ở một cái bên cạnh thác nước, một quyền lại một quyền kích đánh tại thác nước bên trên. Mỗi một quyền mặc dù hoàn toàn không có chương pháp, nhưng là lại không thể bỏ qua. Kìa trên nắm tay mang theo một cỗ cường đại khí thế, mỗi một quyền đá tại thác nước bên trên, đều đưa thác nước đánh ra một cái to lớn thời gian rãnh rồi, một hơi thở sau khi, mới lần nữa bắt đầu trả lời, mà Quan Lâm quyền lại đến.

Từ bước vào trước ngày sau, Quan Lâm mỗi ngày không ngừng cảm thụ này cỗ trước đó chưa từng có lực lượng, dần dần thích ứng Tiên Thiên Chân Khí, chính thức ổn định ở Tiên Thiên Chi Cảnh. Không việc gì thời điểm, liền đầu đầu khi nhỏ, ngược lại cũng kỳ nhạc vô cùng.

Nhắc tới Quan Lâm bộ này hoàn toàn không có chương pháp lại uy lực không nhỏ quyền pháp, hay là đến từ với này cỗ khi nhỏ. Là Quan Lâm trong lúc vô tình, phát hiện này khi nhỏ cùng hấn đùa giỡn thời điểm, mặc dù nhìn như không có chương pháp gì, nhưng là mỗi một quyền tựa hồ cũng đem lực lượng toàn thân ngưng tụ, càng là có một cỗ đặc thù ý nhị.

Trải qua nhiều ngày nghiên cứu, Quan Lâm rút cuộc sáng chế ra một bộ mới quyền pháp, Quan Lâm đưa hấn xưng là "Hầu Quyền."

Từng ở quan trọng Tầng Thư các, Quan Lâm liền gặp qua cái loại công pháp thiết lập. Hoàng Giai công pháp, rèn luyện khí lực, cường đại sức mạnh thân thể, bước đầu sinh ra nội khí, ở trong thân thể sinh ra chân nguyên. Hoàng Giai trên là Huyền Giai, chân khí xuất thể, có thể băng vào Huyền Giai công pháp, thẳng tới Tiên Thiên Chi Cảnh. Bực này công pháp, ở trên giang hồ đã là khó gặp, một vài gia tộc môn phái đem coi như là trân phẩm công pháp. Dĩ nhiên lên cấp Tiên Thiên, cũng chưa chắc không phải là Huyền Giai công pháp không thể.

Giống như Quan Lâm tiến vào Tiên Thiên, bằng là cường đại Dược Lực cùng thâm hậu tích lũy. Cái gọi là hậu tích bạc phát, đúng là như vậy. Ở đặc thù tình cảnh xuống, Quan Lâm ngoài ý muốn nhất cử phá vỡ mà vào Tiên Thiên.

Quan Lâm sáng chế Hầu Quyền, mỗi một quyền đều mang kinh khí cường đại, chính là Huyền Giai công pháp!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Huyết đao môn thiếu chủ

Xuân Thu tám biến hóa, chính là quan thành danh Đao Pháp.

Nói đến kỳ quái, Quan Lâm từ tiến vào trước ngày sau, xuân Thu Đao Pháp trừ đệ nhất biến ra, ngoài ra bảy cái uy lực càng cường đại hơn chiêu thức từ đầu đến cuối không cách nào tu tập.

Xuân Thu Đao Pháp chính là Huyền Giai công pháp đỉnh cấp, bát biến hóa trừ đệ nhất biến (một đao Nhiếp định bắt đầu, uy lực càng phát ra cường đại, thứ 2 biến hóa uy lực chính là đệ nhất biến gấp mấy lần, sau đó mấy chiêu càng là uy lực lấy tăng lên gấp bội.

Này mấy ngày, Quan Lâm trừ luyện tập tự nghĩ ra Hạo Quyền ra, liền một lòng tu luyện xuân Thu tám biến hóa, đáng tiếc lại không có chút nào tiến thêm, cho dù là đệ nhất biến cũng chưa từng đạt đến đại thành. Uy lực cũng không vào Tiên Thiên trước, không có bao nhiêu biến hóa. Lẫn nhau tương đối, Quan Lâm Hạo Quyền uy lực càng lớn.

Quan Lâm một bên đánh Hạo Quyền, một bên lãnh hội Tiên Thiên lực lượng. Biết lúc này hẳn mới hiểu được, ngày hôm sau cùng Tiên Thiên chênh lệch rất cuộc có bao nhiêu.

Giữa bọn họ không chỉ có chênh lệch là lực lượng, cũng không chỉ là chân khí phóng ra ngoài đưa tới lực công kích cường đại. Bọn họ lớn nhất khác biệt là cảnh giới, là Tiên Thiên & Hậu Thiên giữa chênh lệch cảnh giới. Tiên Thiên Vũ Giả, dẫn động chân khí liền có thể mang ra khỏi cường đại khí tràng, một loại không chế, đối với khí không chế. Vượt qua xa Hậu Thiên Vũ Giả có thể so với.

Võ Đạo Chi Lộ, tu luyện như lên núi, một bước Nhất Trọng Thiên.

Cảnh giới giữa chênh lệch, cũng không phải là lực lượng có thể so với. Đây cũng là vì sao một cái Tiên Thiên có thể dễ dàng giết chết mười Hậu Thiên Đình Phong nguyên nhân, cao thủ hợp lại chính là cảnh giới, cũng là khó khăn nhất cảm ngộ đồ vật.

Võ giả thường nói, công lực dễ có, cảnh giới khó cầu.

Cảnh giới đến, công lực dĩ nhiên là đến, nếu là cảnh giới chưa tới, cho dù công lực lại tinh thâm cũng khó mà cảnh giới, đột phá bình cảnh.

"Hút..."

Quan Lâm hít một hơi dài, dồn khí Đan Điền, Mã Bộ vượt lập, hàm hung bạt bối, ánh mắt như điện lại nội liễm, nắm tay chất chề cảm, sử lực cũng không phát lực, giờ khắc này tựa hồ hết thấy đã ngừng, chờ đợi một trong nháy mắt bùng nổ.

Thốt nhiên giữa, Quan Lâm động.

Ầm! Ken két ~~~

Cái gọi là lực từ đất lên, võ giả cơ bản nhất phát kinh phương pháp. Chính là người bình thường, nắm giữ môn kỹ xảo này cũng có thể một quyền đánh ra không tệ uy lực tới. Bởi vì này một quyền tập hợp thân thể con người dài nhất phát lực đường tất. Nghĩ (muốn) Quan Lâm kiếp trước biết vịnh xuân, Thái Cực, Hình Ý vân vân quyền pháp đều có như vậy phát lực phương thức.

Chỉ thấy Quan Lâm chân trái mạnh mẽ ngồi xôm đất, đem trên mặt đất nhàn nhạt cạo xát ra một cái dấu chân, tiếp lấy chuyển eo, vận khí, lực lượng xuyên thấu qua cánh tay thẳng tới quyền thượng, từ bàn chân đến quyền thượng thành một cái thuận lợi lưu tuyến, không trở ngại chút nào. Một liên xuyên động tác cũng chỉ ở một cái chớp mắt đã hoàn thành, gần như xuất phát từ bản năng.

Quan Lâm quyền rung một cái, một đoàn chân khí xuyên thấu qua quyền mà ra. Trong chớp mắt, phía trước một viên cờ khoảng cái chén ăn cơm đại thụ nổ tung, bay ra đầy trời gỗ vụn. Cả kinh chung quanh trên cây một trận rung động, nhưng là Bách Điều tần Phi, bị này cường đại thanh thế sở kinh.

"Hô..."

Thu quyền, Quan Lâm đứng lại, mới chậm rãi thở ra một hơi.

"Tốt quyền pháp." Một cái thanh âm từ Quan Lâm sau lưng truyền tới.

Chẳng biết lúc nào một đạo thân ảnh đã đứng sau lưng Quan Lâm, mà Quan Lâm lại không biết chút nào, cho đến nói chuyện trước Quan Lâm lại không

có chút nào phát hiện.

Tất nhiên cả kinh, quay đầu nhìn một cái, đập vào mắt bên trong màu đỏ tóc để cho Quan Lâm thờ phào một cái, người tới chính là có Huyết Dao A Tam danh xưng là, Cơ Trường Không Tam gia gia Cơ Thần.

"Tiền bối." Quan Lâm mỉm cười, ôm quyền nói: "Chẳng qua chỉ là tiểu tử tự nghĩ ra vì mặt kỹ năng, sao có thể như tiền bối pháp nhãn."

Cơ Thần khoe miệng mang theo một cái tiểu góc nhỏ, ngay sau đó khôi phục. Đột nhiên, Cơ Thần nghi ngờ hỏi "Người nói, đây là người chế?"

Quan Lâm gật đầu, không nghĩ ra có gì không đúng, chẳng lẽ là quyền này có cái gì tệ đoan?

Hắn cũng không biết chế một môn công pháp có bao nhiêu khó khăn? Hoàng Giai công pháp còn khá một chút, một khi tiến vào Huyền Giai công pháp, từ phi là Đệ nhất vô đạo đại tông sư, ít nhất cũng phải nhân cấp, thậm chí cấp tu vi mới có thể, Quan Lâm lúc này bất quá Tiên Thiên tu vi mà thôi.

Cơ Thần quan sát Quan Lâm đã lâu, phát hiện Quan Lâm cũng không phải là nói đùa, từ hắn trong ánh mắt có thể thấy được cũng không hề nói dối.

"Dạ, ta lúc trước còn chưa từng thấy qua như vậy quái dị quyền pháp." Cơ Thần tiếp nhận sự thật này, Quan Lâm quyền này cùng một loại quyền pháp không giống nhau lắm.

Một loại võ học coi trọng chính là trung quy trung củ, ở tiền hành biến hóa. Chỉ có như vậy quyền pháp mới có thể hiện ra Mạc Đại Uy Lực. Nhưng là Quan Lâm quyền pháp này lại hoàn toàn bất đồng, cánh tay không thẳng, chân không duỗi, không có chút nào định hình.

Cơ Thần tựa hồ lại một chút hứng thú, hỏi "Có thể hữu danh tự sao?"

"Chít chít..." Khi nhỏ hoạt bát chạy tới, thấy Quan Lâm bên người còn có người ở, bị dọa sợ đến liền vội vàng hướng Quan Lâm sau lưng trốn một chút. Lộ ra Quan Lâm vật áo tộm nhìn tộm Cơ Thần, thấy Cơ Thần thấy nó, lại liền vội vàng đem mình mặt khi che kín, tựa hồ như vậy người khác liền không nhìn thấy hắn như vậy.

Quan Lâm thấy khi nhỏ tới, mỉm cười chỉ chỉ tránh ở sau lưng khi nhỏ đạo: "Với hắn học, Hầu Quyền."

Khoảng thời gian này sống chung, Quan Lâm cùng cái này khi nhỏ giữa hữu nghị sở trường, dĩ nhiên, đây cũng là Quan Lâm mỗi ngày cho hắn thịt nướng duyên cớ. Lúc này khi nhỏ tới, chính là tìm hắn làm thịt nướng.

"Hầu Quyền?" Cơ Thần sửng sốt, nhìn một chút khi nhỏ, trầm tư một hồi, phát hiện Quan Lâm quyền pháp mặc dù không phải là học con khi động tác, nhưng lại hữu hình có thật, ý tưởng khá sâu, chính là con khi xoa bóp nhảy hăm ý.

"Quan Lâm, không quả nhiên không hổ là bầu trời mệnh mông duy nhất bằng hữu, người phần này tư chất ngộ tính, thì có tư cách này. Đem tới bầu trời mệnh mông thừa kế Huyết đạo môn, chính là môn chủ, người nếu chịu tới Huyết đạo môn nhất định cho người Thủ Tọa đại vị trí cũ, hoặc là Phó Môn Chủ, tùy người chọn chọn." Cơ Thần nghiêm túc nói.

Quan Lâm máu có thể khắc chế Huyết Thi, nhất định là hần huyết mạch không giống vật thường. Sáng chế ra Huyền Giai công pháp, ngộ tính có thể nói độc nhất vô nhị. Hắn thấy, Quan Lâm giá trị, đáng giá hắn bán ra như thế giá trị con người.

Huyết đạo môn Thủ Tịch Trường Lão, Phó Môn Chủ!

Đôi mắt Xuyên Châu, quan trọng hàng đầu. Chính là chủ nhà họ Quan, thậm chí Xuyên Châu Châu Mục cũng không có như vậy giá trị con người.

"Có ý gì? Cơ Trường Không là Huyết đạo môn người thừa kế, vậy hắn há chẳng phải là máu Dao thiếu chủ? Không trách... Không trách hắn có thể có yêu thủ biết bay làm làm vật để cười, không trách bằng chừng ấy tuổi liền có tu vi như thế, không trách... Hắn họ Cơ, đưa đến Càn Thi Phái Huyền Âm kiêng kỵ." Giờ khắc này, Quan Lâm hết thấy đều rõ ràng.

Lần đầu thấy Cơ Trường Không lúc, Quan Lâm cũng đã có nhiều loại suy đoán, thì biết rõ Cơ Trường Không lai lịch nhất định không giống vật thường. Sau đó liền tiếp chuyện phát sinh, để cho hắn đem các loại tâm tư đặt ở một bên. Đến lúc này, Cơ Thần đã đã nói rõ, hắn nơi nào vẫn không rõ?

"Ta cùng bầu trời mệnh mông đại ca giữa hữu nghị, quan tâm giữa bằng hữu. Chưa bao giờ qua bất kỳ lợi ích sảm tạp trong đó, sau này, cũng sẽ không! Ban đầu ta biết hắn thời điểm, chỉ biết hắn người này, cũng không biết thân phận của hắn. Nếu không phải ngài báo cho biết, ta còn không biết hắn là đường đường Huyết đạo môn thiếu chủ đây?"

Cám dỗ? Thiên đại cám dỗ! Quan Lâm lại cự tuyệt.

Cơ Thần hỏi lâu không nói gì, tựa hồ đang suy nghĩ Quan Lâm lời nói, cũng đang suy nghĩ Quan Lâm tại sao lại trực tiếp uyển chuyển cự tuyệt, là lợi ích không đủ, hay lại là...

"Người... Là xem thường ta Huyết đạo môn là tà phái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Kiểm tẩu thiên phong

"Người là xem thường ta Huyết đao môn là tà phái sao?" Cơ Thần ôn hoà nói.

Trong giang hồ tự dụ Chính Đạo Nhân Sĩ, chiếm tuyệt đại đa số. Những người này đối với Ma đạo chẳng thèm ngó tới, tự cho là đúng, coi trời bằng vung. Cơ Thần rõ ràng kiểm định lâm nhét vào loại này.

Thật ra thì Quan Lâm tâm lý thật là có ý nghĩ như vậy, hẳn quả thực không nghĩ ra Huyết đao môn có cái gì tốt, tà đạo môn phái ngày ngày bị người khinh bỉ, khắp nơi bị đánh, có cái gì tốt? Bất quá hết thấy các thứ này cũng chỉ có thể ở trong lòng nghĩ nghĩ, nhưng là Thuyết Bất Đắc.

Quan Lâm cũng không giải thích, nếu là giải thích khó tránh khỏi ngọc nấp di chương. Chỉ nghe Quan Lâm đạo: "Ở trong mắt ta không có cái gọi là Chính và Tà. Bất kể là Chính Đạo Nhân Sĩ hay lại là tà đạo nhận biết, luôn luôn đều là đối xử bình đẳng. Chính Đạo Nhân Sĩ bên trong không thiếu thứ bại hoại, trong ma đạo cũng có hào kiệt." Quan Lâm nói nơi này, sắc mặt nghiêm, tràn đầy nghiêm nghị vẻ, "Trong mắt của ta, vô công dùn chính là chính, dùn Tà là Tà, không có Chính Tà Chi Phân, có Chính Tà Chi Phân hay lại là người, ta Quan Lâm kết bạn toàn bằng giao tâm."

Quan Lâm ánh mắt lấp lánh, thần nhiên nhìn thẳng Cơ Thần.

Cơ Thần thật lâu không nói, không có nói tốt cũng không có nói xấu. Để cho trong lòng hắn nhưng là khác thuận theo thiên địa, đã tiếp nhận Quan Lâm cái giải thích này. Mặc dù vẫn hay lại là cự tuyệt, nhưng hắn không có không thích, có là thường thức.

"Được, ta không buộc người. Người so với những thứ kia giả nhân giả nghĩa vừa nói lời nói hùng hồn, lại tràn đầy xấu xa nguy hiểm từ mạnh hơn quá nhiều." Cơ Trường Không lúc này đối với (đúng) Quan Lâm đánh giá lại lên một cái độ cao. Hắn hành tẩu giang hồ nhiều năm, chân tiểu nhân, nguy hiểm từ, cái dạng gì người đều gặp, nhưng là giống như Quan Lâm như vậy thần nhiên rồi hướng hắn tính khí, lại còn chưa bao giờ gặp.

"Tiền bối khen lầm." Quan Lâm có chút xoa một chút đầu xuất mồ hôi lạnh, như vậy lão trước mặt quái vật, áp lực rất lớn!

"Sớm biết Cơ Trường Không là Huyết đao môn, đánh chết cũng không cùng hắn dính vào quan hệ." Quan Lâm tâm lý phức phi, nhưng là ván đã đóng thuyền, lúc này tuyệt giao đã tới không kịp. Bất quá mặt khác đến xem cũng không phải là không có chỗ tốt. Người trong giang hồ, thần bất do kỳ. Thêm một người bạn, dù sao cũng hơn thêm một kẻ địch tốt hơn.

Cơ Thần đem Quan Lâm trường đao đưa cho Quan Lâm, đạo: "Người chính là sớm đổi một cây đao chứ?"

"Vì sao?" Quan Lâm nhận lấy, vừa mới cầm ở trong tay, đao phay đình đình đương đương một trận bề đầy đất, lưu ở trong tay chỉ còn lại một cái cán đao.

Hoàng Giai bình khí, làm sao có thể thừa nhận được Địa Giai cường giả cường Đại Chân Khí, quán chú bên dưới, chỉ dùng một lần, Hoàng Giai đao phay đã không chịu nổi, lưu lại chỉ có thể là mảnh vụn đầy đất, có thể "Hoàn chỉnh" giao cho Quan Lâm trên tay, hay là bởi vì Cơ Trường Không một mực dùng chân khí bám vào đến nguyên nhân.

Quan Lâm u oán liếc mắt nhìn Cơ Thần, hẳn duy nhất một đem binh khí đều bị Cơ Thần cho hủy.

Cơ Thần liếc mắt một liềm thấy mình bạch Quan Lâm ý tứ, cũng có một chút ngại nói đạo: "Cái này không thể trách ta, là người đao quá kém cỏi."

"Ồ, người lên cấp Tiên Thiên." Không đợi Quan Lâm mở miệng, Cơ Thần kinh hô.

Liềm Tức Quyết không gạt được hắn cấp cường giả con mắt, liếc mắt nhìn thấu. Ngán ngùi mấy ngày không thấy, Quan Lâm đã vượt qua bình cảnh, bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh!

Cơ Thần sau khi kinh ngạc, thấp giọng nói: "Vừa mới một quyền kia ta chỉ để ý ở quyền pháp bên trên, hoàn toàn không để ý đến người cảnh giới."

"Quan Lâm không nghĩ tới nhìn như lãnh khốc Cơ Thần, thần kinh lớn như vậy cái, vào lúc này mới nhìn ra tới."

"Như vậy ta cũng chưa có gánh nặng trong lòng, vốn là muốn đổi người một cây đao, bây giờ nhìn lại không cần." Cơ Thần khẽ mỉm cười nói. Chỉ nghe hắn nói lần nữa: "Tiên Thiên Vũ Giả chân khí, người kia Hoàng Giai trung cấp bình khí cũng có thể dùng, nhưng là nghĩ đến lấy người tinh tiến tốc độ, muốn không bao lâu sẽ dùng không, phí cũng liền phí đi!"

"Quan Lâm chỉ có thể yên lặng, địa thế còn mạnh hơn người, hẳn có thể nói cái gì? Người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được. Nếu là trước mặt là Tiên Thiên Vũ Giả, Quan Lâm nhất định sẽ đẩy đưa đến cùng rốt cuộc."

Cơ Thần sắc mặt nghiêm, nghiêm túc hướng về phía Quan Lâm đạo: "Thật ra thì ngươi không thích hợp dùng đao."

Quan Lâm khoảng thời gian này, mặc dù tu vi võ đạo tiến bộ thần tốc, nhưng là Đao Pháp bên trên cũng không tiến thêm, nghe Cơ Thần lời nói, thật giống như ở trong nước sờ tới một cái phao cứu mạng, liền vội vàng hỏi: "Còn xin tiền bối chỉ điểm."

"Ngươi là bầu trời mệnh mông bằng hữu, ta cũng không đối gát ngươi, từ thân thể ngươi hình cùng tính cách mỗi cái phương diện cũng không thích hợp tu luyện Đao Pháp, coi như cố tu luyện cũng khó có đại thành tựu, này là Tiên Thiên quyết định điều kiện. Trừ phi ngươi nói trong truyền thuyết cái đó cảnh giới cao thâm, có thể mang thể gian đủ loại võ công tiện tay lấy, Vô Chiêu Thẳng Hữu Chiêu!"

"Không thích hợp" Quan Lâm trong nháy mắt, cảm nắm quyền. Hắn khổ tu bảy năm Đao Pháp, đã có một chút thành tựu, lúc này tới một người nói cho hắn biết, hắn không thích hợp luyện đao, hắn trong lúc nhất thời có chút ngẩn ra. Yên lặng một hồi, Quan Lâm ánh mắt dần dần lần nữa khôi phục trấn định, dần dần kiên định!

Cơ Thần gật đầu, thầm khen Quan Lâm tính cách kiên nghị.

"Thật ra thì ngươi không cần nản chí, mỗi người đều có chính mình đặc điểm, Thốn hữu sở trường, Xích có sở đoản. Theo ta thấy đến, ngươi mặc dù đang Đao Pháp bên trên không có thiên phú, nhưng là ở kiếm đạo bên trên "

Quan Lâm không đợi Cơ Thần nói xong, liền vội vàng hỏi: "Tiền bối ý là muốn ta đổi tu kiếm đạo?"

Cơ Thần gật đầu, hết sức chăm chú khẳng định một điểm này.

Đao giả, bá đao vậy, ở chỗ lẫn lộn nặng, ở chỗ Đại Xảo Nhuộc Chuyết, ở chỗ thể không thể đỡ

Kiểm đạo, phức tạp biến hóa, ở chỗ giấu, sâu không lường được. Ở chỗ nhẹ nhàng, biến hóa nhiều kỳ

Bất luận là là đao, hay lại là kiếm. Đều là bác đại tinh thâm, không thể vài ba lời có thể nói xong, nói tẩn. Từ xưa tới nay, là đao và kiếm khổ khổ theo đuổi cả đời, cho đến mục nát cũng không biết cuối ở phương nào.

Nhưng là Cơ Thần không có lừa gạt Quan Lâm, Quan Lâm thật không thích hợp dùng đao, hắn xuân Thu Đao Pháp khoảng thời gian này không tiến triển chút nào cũng chính là là vì này.

Cơ Thần vỗ vỗ Quan Lâm bả vai, cười nói: "Thật ra thì, phải nói kiếm, thiên hạ trong môn phái đương kim thiên kiếm tông cầm kiếm đạo người cầm đầu (tai trâu). Bất quá thiên kiếm tông người, người người ngạo khí trùng thiên, không ai bì nổi. Ngươi nếu muốn học Đinh Giai thượng thừa kiếm pháp, sợ rằng còn phải một phen rèn luyện."

Quan Lâm không có để ý những thứ này, sờ một cái trên ngón tay chiếc nhẫn, trong lòng nhỏ định, trấn định hỏi "Ngài nói ta kiếm đạo thiên phú như thế nào đây?"

Có võ hiệp chiếc nhẫn ở, hắn không thiếu không có thượng thừa kiếm pháp có thể học.

Lúc này Quan Lâm cũng đã có chút có chút hối hận, ban đầu ở (Long Môn Phi Giáp lúc, đến lượt đem Triệu Hoài An kiếm pháp cho học qua đến, như thế, sợ rằng lúc này đã có một chút thành tựu.

"Không biết, ta chỉ biết đao, ngươi không thích hợp đao." Cơ Thần lần nữa nhìn một chút Quan Lâm toàn thân cao thấp, nhất là bàn tay, mới nói: "Ta cũng không biết ngươi đang ở đây kiếm pháp bên trên có thể đi tới một bước nào, nhưng là ngươi tu kiếm liền đúng. Nhìn chúng ta một chút tay, có cái gì bất đồng sao? Ta luyện người cầm đao bàn tay rắn chắc, mà tay ngươi chỉ tinh tế, thích hợp hơn luyện kiếm. Hơn nữa ngươi toàn thân cao thấp toàn bộ bên ngoài điều kiện đều rất thích hợp luyện kiếm."

Tu luyện thành liền, bên ngoài điều kiện là cơ sở, nhưng không chỉ có dựa vào bên ngoài điều kiện, còn phải xem đối với kiếm thiên phú, đối với kiếm có chấp vãn vãn, chỉ có Quan Lâm tu kiếm, mới biết hắn thiên phú rốt cuộc như thế nào.

Quan Lâm lúc này, Võ Đạo Chi Lộ, gặp phải lần đầu tiên lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Quan Bân đầu (canh ba

Có Cơ Thần cái này Địa Giai đại tông sư ở bên cạnh, Quan Lâm đương nhiên sẽ không tùy tiện bỏ qua cho.

Khoảng thời gian này, Quan Lâm ngày càng thành giáo, Cơ Thần cũng không nhún nhường. Quan Lâm có thể nói được ích lợi không nhỏ. Lúc trước rất nhiều không hiểu địa phương, trải qua Cơ Thần nhất giảng biết, coi là thật một lời thức tỉnh người trong mộng.

Nhưng mà thiên hạ không có không tiêu tan diên tịch, hai người đứng là vẫn còn muốn mỗi người một ngã. Quan Lâm rồi đi đã sắp có hai tháng, khoảng cách quan tuổi lớn so với còn có một tháng không tới, Quan Lâm càng phải chạy trở về.

Quan Lâm ở khi nhỏ Bất Xá trong ánh mắt, cùng Cơ Thần đồng thời đen mờ nó "Thủy Liêm Động" .

"Khi nhỏ, ngày khác ta nhất định còn sẽ trở lại gặp ngươi "

Cơ Thần mang theo Quan Lâm một đường bay vùn vụt, đã qua hơn 800 dặm, vượt qua Hắc Thủy Hà rừng rậm, khoảng cách quan đã không khác nhau lắm. Nếu để cho Quan Lâm chính mình đi đường không biết phải bao lâu. Quan Lâm đối với Địa Giai cường giả lực lượng lại vừa là một trận hâm mộ.

"Tiền bối, lúc đó sau khi từ biệt."

Cơ Thần gật đầu một cái, xoay người biến mất ở Quan Lâm trong tầm nhìn.

Quan, Quan Lâm sinh hoạt bảy năm, mặc dù không có quy chúc cảm, nhưng đứng là vẫn còn có chút cảm tình. Đến gần thành quan, tới lui tới người đi đường, Quan Lâm từng bước một hướng quan đi tới. Lúc này, Quan Lâm đột nhiên không khỏi nghĩ đến một cái thế giới khác thân hữu môn, các ngươi, có khỏe không?

Hô

Thở phào một hơi thở, Quan Lâm lần nữa trở lại quan, trong lòng là một cái khác lần cảm xúc. Lúc này Quan Lâm cách hần mục tiêu lại gần một phút, Quan Lâm đã có Tiên Thiên tu vi, quan mười vị trí đầu, muốn giống như lấy đồ trong túi. Đến lúc đó đối xuất quan hàm Khế Ước Bán Thân, lại an trí đi xuống, hần liền có thể an tâm thăm dò võ đạo.

Lúc trước bảy năm hần giữ vững không ngừng cố gắng, cố nhiên là là thành công, nhưng không thừa nhận cũng không được hần đối với võ đạo cố chấp. Có võ hiệp chiếc nhẫn sau khi, hần phần này cố chấp càng thêm kiên định. Kiến thức Huyền Âm, Cơ Thần thực lực cường đại, đánh vỡ Quan Lâm dĩ vãng nhỏ mọn tầm mắt, biết cái gì mới kêu lực lượng!

"Quan Lâm?"

Mới vừa vừa đi vào đại môn Quan Lâm, liền bị một cái thanh âm gọi lại, thanh âm này nghi ngờ bên trong mang theo vội vàng, còn có lo lắng cùng quan tâm. Quay đầu nhìn một cái, là Lưu quản gia từ một bên gấp đi tới.

Quan Lâm đi mấy bước liền ngēnh đến Lưu quản gia trước mặt, mỉm cười nói: "Lưu thúc, có chuyện gì không?"

"Thật là ngươi!" Lưu quản gia đầu tiên là cả kinh, tiếp lấy nhìn chung quanh một chút.

"Nhanh theo ta đi." Phát hiện không người, kéo Quan Lâm liền chạy. Một đường cẩn thận từng li từng tí, sinh sợ bị người khác thấy.

Chẳng lẽ là phát sinh biến cố?

Quan Lâm không nói gì, một đường theo sát Lưu quản gia. Nhìn hần khẩn trương đáng vẻ, chắc hần sẽ còn với tự có quan hệ. Cho đến đi một cái không người nơi hẻo lánh, Lưu quản gia lần nữa ngẩng nhìn hồi lâu, chắc chắn không người, mới vừa vỗ ngực một cái, dừng lại.

"Lưu thúc, có phải hay không ta Quan Hàm chú có chuyện gì?" Quan Lâm cau mày hỏi, coi như quan quản gia, Quan Hàm cẩn thận từng li từng tí vài chục năm, còn chưa ra khỏi cái gì sơ suất, nhưng là cẩn thận hơn người đều khó khăn miễn sẽ cho ra sơ suất. Nhìn Lưu quản gia khẩn trương đáng vẻ, nhất định là Quan Hàm xảy ra chuyện gì, mà hần lại sợ chính mình xung động một cái làm ra chuyện gì.

Lưu quản gia thở dài một hơi, mới nói: "Không phải là ngươi nhốt Hàm Thúc có chuyện, là ngươi có chuyện?"

"Ta? Ta có thể có phiền toái gì?" Quan Lâm thở phào một cái, từ lên cấp trước ngày sau, hần tâm tính đã biến hóa rất nhiều. Lúc trước cẩn thận một chút, lúc này hần là gan có thể rất nhiều. Chỉ cần không phải Quan Hàm có chuyện gì, hần mình lúc này nhưng là không nhớ nổi có nguy hiểm gì.

Đóng trong nhà, những cao thủ kia cùng mình không có qua lại gì, lúc trước khiêm tốn hần, có mâu thuẫn cũng chỉ có Quan Bân mấy người, nhưng là bọn họ tu vi

"Lưu thúc, là Quan Bân" Quan Bân là Quan Lâm ở quan duy nhất có mâu thuẫn người, chẳng lẽ là hần tìm cao thủ gì đối phó chính mình? Nhưng là suy nghĩ một chút vẫn là quyết định khả năng không nhiều. "Lưu thúc không cần phải lo lắng, Quan Bân tu vi lúc này sớm không phải ta đối thủ, coi như hần tìm người nào giúp hần hạ gục, bằng hần tự bản chắc không tìm được nhân vật lợi hại gì, ta bây giờ cũng không không có như vậy thức ăn."

Lưu quán gia hồi lâu không nói gì, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là quyết định nói cho Quan Lâm.

"Quan Bản chết!"

"Cái gì?" Quan Lâm cả kinh, ngay sau đó khôi phục trấn định. Quan đệ tử đời thứ ba, coi như là một cái hoàn khổ, nhưng là một khi Từ Vong, mang đến nhất định là quan điền cuồng truy xét, ải này ư một cái bên trên đợi mọi người trưởng thượng nghiêm, quyết không cho phép kẻ khác khinh nhờn. "Lưu thúc, cho ta cẩn thận nói một chút."

Lưu quán gia ngồi chồm hồm xuống, chậm chậm bắt đầu nói đến trải qua.

"Ngay tại nơi rồi đi quan ngày thứ hai, nha hoàn đưa nước cho Quan Bản lau mặt chải tóc thời điểm, phát hiện Quan Bản thân thể còn cứng ngắc nằm ở trên ghế, mà một cái đầu người lại lặn dưới đất bên trên. Trải qua quan trưởng lão kiểm tra thực hư, hẳn là chết ở quan chính mình thành danh Đạo Pháp xuân Thu Đạo Pháp bên dưới. Chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm, ngày đó chuyện này liền truyền dư luận xôn xao, đều nói quan người một nhà chết ở đạo pháp mình bên dưới, đủ loại nghị luận để cho quan cao tăng tức giận."

Nói nơi này, Lưu quán gia đột nhiên hỏi "Người có phải hay không cùng Quan Bản từng có mâu thuẫn, còn ra tay đánh hắn, mà ra tay chiêu thức chính là xuân Thu Đạo Pháp?"

Quan Lâm nhớ tới ngày ấy sáng sớm tình cảnh, Quan Lâm gật đầu một cái.

"Ài" Lưu quán gia thấy vậy thở dài, vô lại nói: "Người sự tình ngày đó liền truyền tới Quan Bản cha quan thiên thắng trong lỗ tai, hắn gọi tới ngày đó cùng hắn đồng thời mấy người, ép một cái cung bên dưới, mấy người kia liền ngoan ngoãn giao phó, từ nay quan thiên thắng liền nhất khẩu giáo định chuyện này là người làm. Người nhốt Hàm Thúc cho người giải bày cũng bị nhốt đứng lên. Nếu không phải gia chủ ngoài ý muốn xuất hiện, nói không chừng quan thiên thắng liền muốn đối với người Quan Hàm chú động thủ."

Chít chít ~~~

Quan Lâm nắm thật chặt quyền, trong mắt xuyên thấu qua một mắt sát cơ. "Quan thiên thắng, người nếu dám động một cái Quan Hàm chú, ta liền muốn một nhà chôn theo!"

"Quan Lâm, người đừng xung động "

"Yên tâm, ta không sao." Quan Lâm trong giây lát nghĩ đến cái gì, hỏi "Lưu thúc, lúc ấy Quan Bản là thể nào nằm ở trên ghế?"

"Thể nào nằm" Lưu quán gia tinh tế hồi tưởng lúc ấy tình hình, mặc dù tuổi lớn, nhưng là mấy thập niên qua quan còn chưa có xảy ra qua lớn như vậy chuyện, hắn đảo còn nhớ đặc biệt rõ ràng.

"Lúc ấy hẳn là như vậy." Lưu quán gia nhích sang bên một tòa, bày một cái tư thế.

Quan Lâm đồng tử co rút lại, trong lòng phỏng đoán ẩn chứng.

Quan Lâm hỏi lần nữa: "Lưu thúc, người chắc chắn sao? Điều này rất trọng yếu!"

"Chắc chắn." Lưu quán gia gật đầu mạnh một cái, hỏi tiếp: "Này chẳng lẽ là người xem ra có gì kỳ hoặc?"

Quan Lâm chính yếu nói, bên tai cách đó không xa truyền tới một tiếng kêu sợ hãi.

"Quan Lâm, là người ác tặc này! Người còn dám trở về quan, to gan lớn mật, tội không thể tha thứ tội không thể tha thứ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hiểu lầm không cần giải thích

Một lời kinh hồn.

Quay đầu nơi, bóng người rung động, chẳng biết lúc nào, đã đứng mấy chục người. Quan Lâm cùng Lưu quán gia ở khúc quanh bên trong, chỉ này một cái đường ra. Hai bên hơn trượng Cao Thành tường, Quan Lâm tuy có thể lấy dễ dàng vượt qua, nhưng hắn vẫn sẽ không cứ như vậy buông xuống Lưu

quan gia bất kể.

Chẳng biết lúc nào, Quan Lâm trở lại tin tức đã bị người biết được. Lúc này, chính đem Quan Lâm cùng Lưu quân gia "Bắt tại trận" !

Nhìn kỹ, vây quanh hẳn không chỉ có quan một đời mới con em, càng nhiều là hẳn không nhận biết một số người, những người này ước chừng chừng hai mươi, người người thật ra thì không yếu, phần lớn đều là ngày hôm sau cao cấp tu vi. Còn có mấy người đã lên cấp Tiên Thiên, Quan Lâm hốt mắt co rụt lại, khề cau mày, những người này rõ ràng cho thấy quan Nội Môn Đệ Tử.

Tiên Thiên Vũ Giả, một triệu người bên trong mới có một cái tỷ lệ, chừng hai mươi có thành tựu này, có thể nói thiên tài.

"A! Nguyên lai người đã lên cấp Tiên Thiên, không trách có thể tùy tiện giết chết Quan Bản tên phế vật kia." Một cái Cẩm Y thanh niên sợ nha đạo.

"Tiên Thiên!"

Một tất cả con em rồi rít cả kinh, tu vi hơi thấp cả kinh bắt đầu lui về phía sau, Tiên Thiên Cao Thủ trước mặt, số người đã không có tác dụng quá lớn. Trừ phi là trên vạn người thất cổ mới có khả năng khốn sát Tiên Thiên, nếu không ngày hôm sau đề giai vô giả hoàn toàn là đưa đồ ăn phân nhĩ.

Có người lui về phía sau, tự là có người tiến lên, Tiên Thiên mấy người tự là vô cùng lãnh đạm, ngạo khí đứng ở một bên mắt lạnh nhìn Quan Lâm. Ngày hôm sau Cửu Trọng mấy cái Nội Môn Đệ Tử cũng là nóng lòng ngọc thử, coi như Nội Môn Đệ Tử, cho dù Quan Lâm tu vi cao hơn bọn họ, bọn họ cũng cảm thấy không cho là thất bại!

"Quan Lâm, người đi trước đi! Đừng để ý ta lão đầu tử này, ta đều như vậy một cái xương, chết cũng sẽ chết. Nhưng là người không giống nhau, người đã lên cấp Tiên Thiên, mười ba tuổi Tiên Thiên Vũ Giả, đem tới định có thể thăng quan tiến chức nhanh chóng. Đi mau!" Lưu quân gia vội vàng nói với Quan Lâm

Coi như quan quân gia, Tự Nhiên cũng có tu vi bàng thân, chỉ bất quá không có thượng đẳng công pháp có thể tu luyện, suốt đời cũng chỉ có thể ở hậu thiên quanh quẩn. ; Lưu quân gia bây giờ tuổi gần bảy mươi, cũng bất quá vô giả Lục Trọng mà thôi.

"Phải đi cùng đi, muốn lưu đồng thời lưu!" Quan Lâm cũng không quay đầu lại lưu lại một câu. Tiếp lấy liền hướng tiến tới mấy bước đạo: "Các vị, Quan Bản cái chết, trong đó khá có hiểu lầm, các vị "

"Phí cái gì lời nói!" Một cái Tiên Thiên Vũ Giả không đợi Quan Lâm nói xong, ngắt lời nói: "Chờ chúng ta bắt lại người, nghiêm hình ép cung bên dưới, cái gì cũng hiểu. Hiểu lầm? Bất kể có phải hay không là hiểu lầm, một người làm, giết cũng liền giết, không có gì lớn không."

Bá đạo! Đây chính là quan người bá đạo!

Không cần đạo lý, bọn họ quả đấm chính là đạo lý. Coi như là muốn cùng người nói phải trái, cũng là trước tiên đem người đánh phục phục thiếp thiếp sau khi, hẳn sẽ cùng người nói. Bất quá, người chỉ có thể nghe hẳn kể cho người, người cũng chỉ có thể phục tùng, đây chính là bọn họ đạo lý!

"Đi mau!" Lưu quân gia đồ bưng cả khuôn mặt, kích động đối với (đứng) Quan Lâm kêu.

Hắn đã nhìn ra, những thứ này đóng gia con cháu, hoàn toàn cũng sẽ không nghe Quan Lâm giải thích. Quan Lâm nếu là không đi nữa, sợ rằng mãi mãi cũng đi không.

Quan Bản cái chết, điểm khả nghi nặng nề.

Không nói trước Quan Bản thời gian chết kỳ hoặc, vừa vặn Quan Lâm chân trước mới vừa đi, chân sau biến hóa xảy ra chuyện. Hơn nữa từ vừa mới Lưu quân gia miêu tả đến xem, giết Quan Bản người, nhất định là Quan Bản người quen, chút nào không phòng bị bên dưới bị giết. Bằng không, Quan Bản lúc chết há có thể vững vàng làm ở trên ghế, còn đem hai tay đặt ở trên chân.

Không hợp lý, hết thảy đều không hợp lý.

Lúc này, một tên khác Tiên Thiên Vũ Giả đi ra đạo, "Quan Lâm, người mấy năm nay ở quan có thể nói sâu sắc quan đại ân, càng là phê chuẩn người tu luyện quan võ học ân huệ to lớn, cho người từ một cái Ti Tận nô bộc, nắm giữ Tiên Thiên lực lượng. Không nghĩ tới người cũng không biết thật tốt báo ân, là quan phục vụ quên mình mệnh, còn dám là Chúa bay lên, đại nghịch bất đạo, đại nghịch bất đạo!"

"Các vị, đừng nghe hắn nói nhảm, cùng ta đồng thời tru diệt này liêu ! !"

Nghe lời này, Quan Lâm một cổ lửa giận vô hình thẳng lên chân mày.

Ti Tận nô bộc! Đại nghịch bất đạo?

"Ha ha ha, ta chính là ta, chưa bao giờ là ai nô bộc, phải nói quan ân huệ, ta duy nhất được chính là quan hai quyền Hoàng Giai công pháp « xuân Thu Đạo Pháp » cùng « xuân Thu ngang ngược Quyết » . Các người muốn bắt ta, muốn giết ta, cứ tới! Ta Quan Lâm ở nơi này, có bản lĩnh, thì tới lấy!"

Giải thích không thông cần gì phải nói dư thừa nói nhảm, nghĩ (muốn) không đánh lớn như vậy quan toàn bộ là một đám không chớp mắt người mù.

"Giết ! !"

Ba gã Tiên Thiên, mười mấy ngày hôm sau Cửu Trọng võ giả, chen nhau lên.

"Quan Lâm, coi như ngươi là Tiên Thiên Vũ Giả, cũng bắt quá là con kiến hôi, còn không mau quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!"

"Không thể để cho cầu xin tha thứ, trực tiếp đánh chết! Đáng chết, lại dám phạm thượng "

"Để cho cầu mong gì khác tha cho, bắt quá vẫn là muốn đánh" từng cái Quan Lâm con em cắn giận chế biến trước. Tựa hồ, bọn họ ngày hôm sau Cửu Trọng tu vi, nếu so với Quan Lâm này Tiên Thiên Vũ Giả vinh dự gấp trăm lần.

Trên thực tế, bọn họ chẳng qua chỉ là ghen tị mà thôi.

Một cái mắt Trung Hạ Đẳng người, lại vượt qua bọn họ, làm sao có thể không đỏ!

Đề xuống quy củ giang hồ, không thể lấy nhiều khi ít, lúc này coi như muốn đánh cũng là xa luân chiến. Nhưng lúc này, bọn họ quan, chính là quy củ.

Một mình đấu, một người chọn một bầy; quần đấu, một đám chọn một cái!

"Đại ca, người thế nào không được, không yếu xuất thủ, sợ rằng ba chiêu, không, một chiêu là có thể bắt hấn lại." Một cái Tiên Thiên Vũ Giả, hướng về phía một bên cau mày thanh niên hỏi.

Người kia lắc đầu một cái, xoay người đi.

"Đại ca "

Không để ý tới phía sau gào thét, một thân một mình đi, "Quan Lâm tất nhiên là oan uổng, kia Quan Bản lúc chết sau khi, đâm chết ảm áp, hay lại là hai chén thả rõ ràng như vậy. Nếu là Quan Lâm lời nói, Quan Bản sẽ cho hấn châm trà rót nước?" Thiếu niên sâu kín thờ dài.

Vốn là theo mọi người, ải này lâm cảm cũng liền cảm, bắt quá chỉ là một cái hội mấy chiêu người làm mà thôi. Nhưng là lúc này Quan Lâm, chẳng những là Tiên Thiên Vũ Giả, thiên tư phi phàm, còn có một cỗ ý chí bất khuất. Người như vậy, hoặc là thật sớm chết yểu, hoặc là khôn long thăng thiên, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Nghĩ đến đây, thanh niên bước chân nhanh hơn, hướng Nội Viện đi tới, "Tranh thủ thời gian để cho cha ra mặt, hy vọng còn có thể tới kịp. Quan Lâm, người có thể phải sống."

Người này, chính là chủ nhà họ Quan con, đóng Thần.

Một chỗ khác, Quan Lâm lúc này đại triển thần uy!

Quan đại đa số con em đều là dùng đao, dĩ nhiên cũng có một bộ phận tu luyện những võ học khác. Đối mặt quan bên trong môn tử đệ công kích, Quan Lâm đề ý chỉ có ba người kia Tiên Thiên Vũ Giả. Mười mấy ngày hôm sau Cửu Trọng võ giả mặc dù lợi hại, nhưng là Quan Lâm lên cấp trước ngày sau, hấn lực lượng cũng lần nữa chột tăng, đạt tới đáng sợ ba hồ lực, tương đương với Tiên Thiên tam trọng lực lượng, kia Hậu Thiên Vũ Giả cơ bản bị hấn một quyền một cái, toàn bộ đánh bay.

"Ha ha ha, các người từng cái không đều là không ai bì nổi sao? Từng cái không đều là bên trên chờ người nào? Không phải là muốn ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, còn không buông tha ta sao? Nằm trên đất tên gì? Tới a! Các người có muốn hay không cầu xin tha thứ? Ta rất nhân từ, sẽ bỏ qua cho bọn người!" Quan Lâm chữ chữ như đao, vạch ở té xuống đất đóng giả con cháu trên mặt, để cho bọn họ không chỉ có trên thân thể thông khổ không cách nào đứng lên, sắc mặt cũng là nóng bỏng đau đớn!

Này, chính là bọn hấn trong mắt con kiến hôi!

Bây giờ, này con kiến hôi, đưa bọn họ từng cái giẫm ở dưới chân. Mà bọn họ những thứ này cao quý chủ nhân, lại không còn sức đánh trả chút nào!

Cái thế giới này, đúng là vẫn còn phải xem thực lực!

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thương thí!

"Hừ, chó có ngông cuồng!"

Quan ba cái Tiên Thiên Vũ Giả rồi rít hai mắt nhìn nhau một cái, vừa mới bọn họ mỗi người đều cùng Quan Lâm đối với (đứng) một chiêu, mặc dù không lộ vẻ bại tích, nhưng cũng rõ ràng cảm giác Quan Lâm sức mạnh to lớn, vượt qua xa bọn họ có thể so với.

"Hắn cận chiến tuy mạnh, Viễn Chiến chưa chắc được."

Một cái nói ra bản thân quan điểm, mấy người còn lại rồi rít gật đầu.

Ý tưởng tuy tốt, nhưng là nơi này cũng không rộng, chỉ là một ngõ hẻm, ba mặt đều là cứng rắn cảm thạch tường rào, bên kia đứng khiến cho bọn hắn một đoàn chính mình, bọn họ như thế nào Viễn Chiến?

"Cho các ngươi kiến thức một chút mới chiêu." Quan Lâm nhắc quyền biến hóa móng, một chiêu hướng ba người ẩn tới.

"Đây là cái gì chiêu?"

Chỉ thấy Quan Lâm bắt, vẩy, thái, cắt, gian xảo, cảm, trừ, đỉnh thủ pháp không ngừng biến hóa, thân pháp càng là mê ly ở ba người chỉ thấy, hoa cả mắt.

Lúc trước Quan Lâm xem kỹ khi nhò xuất động, khuy ngắm, hái quả, tranh đấu, chơi đùa, sợ vọt, vào động vân vân thân thái, tiến hành diễn hóa rút cuộc sáng chế ra bộ quyền pháp này.

Chỉ chớp lát sau, ba trên người đã là vết thương chồng chất, mà Quan Lâm là ở một bên hải lòng nhìn hai tay, đối với Hầu Quyền sức chiến đấu, rất là hải lòng.

"Một đao Nhiếp địch!"

Một người kêu lên sau khi, hai người khác cùng hắn làm ra giống vậy động tác. Ba người trường đao trong tay rạch một cái, một đao Đao Khí thúc giục phát ra ngoài, đao mất cho đến.

Ba người toàn bộ Đao Pháp chính là xuân Thu đệ nhất biến, Quan Lâm đối với (đứng) một chiêu này nhưng là thấu hiểu rất rõ.

Một chiêu này, không thể đỡ!

"Lui." Quan Lâm mũi chân nhẹ một chút, Tiên Thiên Vũ Giả liền có thể Ngự Khí phi hành, bằng vào chân khí có thể xê dịch mấy trượng. Nghe nói Tiên Thiên Đại Viên Mãn lúc, thậm chí có thể nhảy một cái giữa, bay vùn vụt trăm trượng. Quan Lâm này vừa lui, chính là xa hơn ba trượng.

Ba người bất quá cũng là Tiên Thiên Nhất Trọng, Đao Khí hơi ra cũng bất quá một trượng có thừa, nhưng là không có thể gây tổn thương cho đến Quan Lâm.

Đây cũng là Quan Lâm xem thời cơ sớm, ở ba người vừa ra chiêu liền rút người ra lui về phía sau, bằng không thật đúng là không cách nào né tránh. Ban đầu Quan Lâm bằng vào một đao này nhưng là giết rất nhiều người, không nghĩ tới lần này mình cũng sẽ đối mặt như vậy một đao.

"Quan Đông, quan nói, nếu là chúng ta ba cái không bắt được hắn, đã quan sợ là không ở nổi, còn nương tay sao?" Một cái màu xanh quần áo thanh niên đối với (đứng) ngoài ra hai tiên thiên vô giá hô.

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, hắn nói không tệ. Nếu là bọn họ ba cái không bắt được Quan Lâm, sợ rằng sau này sẽ vĩnh viễn trở thành một trò cười, ba người bọn hắn đem không mặt mũi nào còn sống tại quan. Quan quy tắc, không chỉ là đối với người khác, đối với (đứng) chính bọn hắn cũng là đồng dạng kết cục.

"Quan Đao Pháp "

"Thứ 2 biến hóa "

"Lường nghĩ mở ra!"

Ba người sử dụng ra Quan Lâm nghiên cứu hồi lâu cũng không đầu mối gì thứ 2 biến hóa, lúc này Quan Lâm ánh mắt sáng lên.

"Thì ra là như vậy, một chiêu này là như vậy dùng." Ba người một chiêu này để cho Quan Lâm nghĩ thông suốt chỗ mấu chốt, nếu là cho hắn thêm một đoạn thời gian, thứ 2 biến hóa, hắn định có thể luyện thành.

Nhưng là lúc này, ba người đao, đã đao đến!

Quan Lâm liên tục vượt, quan Đao Pháp, một chiêu so với một chiêu biến thái, chiêu thứ nhất đều không tiếp tục, một chiêu này hắn giống vậy không có tiếp tục. Luyện tập Hầu Quyền sau khi, Quan Lâm phát hiện mình thân thể vô cùng nhẹ nhàng, lại dễ dàng đoạt lấy ba người công kích.

Ba người xuân Thu Đạo Pháp mặc dù lợi hại, nhưng là đồng dạng cũng phi thường hao phí công lực. Lực công kích cường đại cũng là lấy to lớn phát ra là tiền đề.

"Các người đánh xong, có phải hay không nên ta xuất thủ." Quan Lâm thấy ba người sắc mặt thấy đỏ, hiển nhiên là chân khí tiêu hao quá độ nguyên nhân, không khỏi nhẹ bật cười.

"Quan Lâm, lập tức thúc thủ chịu trói!"

Bỗng nhiên, đột nhiên xảy ra dị biến.

Quan Lâm sắc mặt trầm xuống, vừa mới là giáo huấn, lúc này hắn đã động Sát Tâm.

Bọn họ không bắt được Quan Lâm, lại đem mục tiêu chống lại Lưu quán gia. Không chỉ là Quan Lâm, chính là một bên đứng quan gia con cháu cũng đều liếc qua mặt đi, khinh thường nhìn sang một bên. Ba người chuyện làm, mất mặt!

Mọi người vây công, vốn cũng không có đạo nghĩa, lúc này lại hiệp yếu lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác!

"Quan Lâm, không cần quản ta, đi mau a ~~~ "

"Ha ha ha ~~~" một người bắt được Lưu quán gia, ngoài ra hai dè dặt đi tới Quan Lâm bên người, thấy Quan Lâm không có phản kháng, một bên một cái thuận lợi đỡ Quan Lâm hai tay, ba người không khỏi cũng cười lên.

Đụng đụng!

Quan Lâm hai tay rung một cái, tránh thoát hai người trói buộc, tiếp lấy một tả một hữu hai quyền đập ở bụng xuống phòng bị trên người của hai người.

Bước chân một điểm, Quan Lâm thân thể một chút hướng bắt giữ Lưu quán gia Quan Đông nhảy lên đi. Ba bước cũng làm một bước, đảo mắt liền tới. Quan Đông khi phản ứng lại sau khi, Quan Lâm đã đến trước người.

Cận chiến, không tới ba chiêu, Quan Lâm lực lượng cường đại liền một quyền đem Quan Đông đánh học máu. Mặc dù là tiên thiên cường giả, nhưng là Quan Lâm 3000 cân lực lượng, cũng dễ cho hắn hoàn toàn tê liệt trên mặt đất, dần dần không có tiếng hơi thở.

Lưu quán gia trong mắt lóe lên một mắt sợ hãi, đáy lòng một thứ gì đó giao động một chút, lẩm bẩm nói: "Người giết hắn?"

"Lưu thúc, người không có sao chứ?"

"Quan Lâm!" Một cái thanh âm quen thuộc xuất hiện sau lưng Quan Lâm, vội vàng kêu.

"Hàm Thúc?" Quan Lâm mừng rỡ, không nghĩ tới bọn họ lại đem Quan Hàm thả ra.

"Ồ, không đúng." Nhìn toàn thân quần áo rách nát, tràn đầy vết máu, tóc cũng xóc xếch ở bần thiu trên mặt. Phù phiếm bước chân liều mạng chạy. "Quan Hàm chú, là mình chạy đến!"

Bất kể là thả ra, còn là mình chạy đến, chỉ cần đi ra, không nữa bị giam nhà khổng chế, Quan Lâm liền cuối cùng thở phào một cái, nếu là quan người hiệp tri Quan Hàm, vậy hắn thật đúng là vô kế khả thi.

"Cẩn thận!" Quan Hàm Nhai Tí ngọc rách, run rẩy chỉ Quan Lâm.

"Phốc "

Nếu không Mạnh truyền tới một trận toàn tâm đau đớn, mà ra tay người càng làm cho Quan Lâm ngoài ý muốn, làm cho tất cả mọi người ngoài ý muốn, lại là Lưu quán gia!

Một cái lóe sáng chui thủ cầm ở Quan Lâm ngang hông, máu tươi không ngừng chảy xuống. Chính là Quan Hàm nhắc nhở để cho Quan Lâm theo bản năng nhường một cái, tránh qua một kích trí mạng, nhưng là ngay cả như vậy, cũng bị hung hăng đâm một đao.

"Nguyên lai là người!" Quan Lâm một cái ném qua vai, đem Lưu quán gia nặng nề ngã xuống đất!

Hắn và Quan Bản có oán chuyện, tri tình cũng không có nhiều người, Lưu quán gia liền là một cái trong số đó. Chẳng qua là Quan Lâm không có nghĩ nhiều như vậy năm quan hệ không tệ Lưu quán gia, lại sẽ hãm hại hắn!

"Ách không tệ, chính là ta, Quan Bản hắn đáng chết! Đáng chết! Nếu không phải là bởi vì hắn ta cũng không, sẽ không tuyệt hậu" Lưu quán gia một bên khạc máu, một bên đứt quãng nói.

Lưu quán gia con trai duy nhất năm đó chính là bị giam bản cha đánh chết tươi, nhiều năm qua hắn một mực tìm cơ hội báo thù, chịu đựng tâm lý đau đớn âm thầm đến gần Quan Bản. Chỉ tiếc vẫn không có thích hợp máy sẽ hạ thủ. Rốt cuộc, Quan Lâm cùng Quan Bản mâu thuẫn, để cho hắn thấy hy vọng.

Mặc dù lợi dụng Quan Lâm thay hắn chịu oan ức, nhưng là Quan Hàm cùng hắn quan hệ cũng không tệ. Vì vậy, vừa thấy được Quan Lâm, liền chặn lại hắn, lắc đầu lập tức rời đi, không nghĩ tới hay lại là chậm một bước.

Quan Hàm coi như hắn bạn tốt nhất, Tự Nhiên biết năm đó bị đánh chết hài tử kia chính là Lưu quân gia con tư sinh.

Hung thủ, chính là Lưu quân gia!

"Hừ." Quan nói lau miệng một cái giác máu tươi, tàn nhẫn cười một tiếng, một cái kéo qua Quan Hàm, đem trường đao gác ở Quan Hàm trên cổ, hướng về phía Quan Lâm cười. Quan nhiều người như vậy đối phó Quan Lâm, cũng thua ở Quan Lâm trên tay, Quan Đông càng bị Quan Lâm một quyền động chết. Nhưng là Quan Lâm cuối cùng còn chưa phải là muốn rơi vào trong tay hắn?

Nhưng là lúc này, Quan Hàm đột nhiên tiểu, cười so với hắn lớn hơn.

"Quan nói, ngươi muốn bắt giữ ta đi đối phó Quan Lâm sao? Ngươi sai tính toán. Quan Lâm, ngươi nghe kỹ cho ta, ngươi nhất định phải chạy đi, khác (đừng) cho lão tử mất thể diện!" Cả đời cẩn thận một chút Quan Hàm, lúc này lại lộ ra như thế phóng khoáng một mặt.

Phốc

"Không! ! !" Quan Lâm tròn to hai mắt, quan nói trên trường đao một vết máu tươi từ Quan Hàm trên cổ chậm rãi chảy xuống.

Máu tươi dần dần theo cổ lưu ở quan nói trên tay, hù dọa hắn liền vội vàng buông tay, hắn không phải là chưa từng giết người, mà là lúc này coi như duy nhất có thể uy hiếp Quan Lâm tiền đặt cược hoàn toàn biến mất, hơn nữa chết tại trên tay hắn, theo bản năng cả kinh rơi xuống.

Quan Lâm mấy bước đi qua, một chút đem quan nói đánh trên đất, một quyền, hai quyền, ba quyền

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Quyền biến

Quan Nội Viện.

Nơi này chỉ có Nội Môn Đệ Tử cùng quan cao tăng mới có tư cách tiến vào, phục vụ cũng chỉ có trong nhà số ít một ít thượng đẳng gia đình.

Lúc này, một gian bố trí tinh mỹ nhưng không mất đại khí bên trong phòng, một người tuổi còn trẻ thanh niên chính hướng bước lên nhắm mắt lại người trung niên nói ra. Đột nhiên, trung niên kia hai mắt mở ra, một đôi võ cùng thâm trầm trong mắt, thoáng qua một tia tinh quang.

"Thần nhi, ngươi nói thế nào Quan Lâm hôm nay mới mười ba tuổi, đã bước vào Tiên Thiên?" Người trung niên mang theo kinh ngạc hỏi.

Mười ba tuổi, quan gia con cháu phần lớn vẫn còn ở võ giả Lục Trọng trước quanh quẩn, chỉ có số ít mấy cái tinh anh đã bước vào ngày hôm sau hậu kỳ, tiến vào nội môn.

"Dạ, hắn chỉ có mười ba tuổi. Hơn nữa, theo ta được biết, Quan Bân nhất định không phải là bị giết, khoảng thời gian này hắn đi ra ngoài lịch luyện, hôm nay mới vừa về. Kia Quan Bân cái chết, đúng giờ có người giả họa. Hơn nữa người này không phải là cùng Quan Lâm có thù oán, chính là cùng Quan Bân có oán. Cha, chúng ta nhất định phải tra rõ chuyện này, còn Quan Lâm một cái công đạo. Ài này làm nhưng là một cái Khả Tạo Chi Tài!"

Thiếu niên vừa dứt lời, người trung niên mặt lộ mỉm cười, rất là hài lòng gật đầu một cái.

"Thần nhi, ngươi lớn lên, ngươi phân tích rất có đạo lý. Quan Bân cái chết, ta một đã sớm biết là có người giả họa, bất quá ta lại không muốn đi tra cứu, ngươi cũng không cần lại tra." Người trung niên ánh mắt thâm trầm, như vực sâu biển lớn trong đôi mắt, thiếu niên căn bản không nhìn ra hắn kết quả đang suy nghĩ gì. Người này chính là quan gia chủ đương thời, Quan Thiên Minh!

Quan Thần nghe vậy thật sâu cau mày, từ thấy Quan Lâm lần đầu tiên thời điểm, hắn liền rất thương thức Quan Lâm khí độ, rồi sau đó càng thấy Quan Lâm Tiên Thiên tu vi, càng là tán thưởng. Hắn coi như quan gia tộc người thừa kế, nếu là có thể lấy được Quan Lâm thiên tài như vậy hết sức giúp đỡ, liền càng là như cá gặp nước. Quan Thiên Minh lời nói hắn nhất thời hiểu không, vì sao chẳng những bắt lạt long cất nhắc, ngược lại trong mơ hồ còn có chèn ép ý tứ

"Ngươi chính là quá non nớt." Người trung niên cười một tiếng, từ sàn đứng lên, trả tay đem trước ngực tóc mai một vết, đạo: "Một trong số đó, ngươi là

Quan Lâm một ngoại nhân cố động tra Quan Bản nguyên nhân cái chết, nhất định để cho một ít không phục, nói người là một ngoại nhân tra từ bản thân người, đối với người trong lòng sinh oán trách; hai, Quan Bản bắt quá chỉ là gia tộc một tên bại hoại cận bả, chết cũng sẽ chết, không cần phải đại phí chu chương. Quan Lâm cũng không nhất định quá quá trọng thị, người nếu là chủ động vì hân bình phản chiêu tuyết, khó tránh khỏi sẽ không được sủng ái mà kiêu. Người yêu cầu là chen ép cùng ân trách đều xem trọng, ân uy tình thì mới có thể thu tâm, nhất là người vừa mới còn nói hân đặc biệt quật cường, thứ người như vậy càng là yêu cầu như thế. Trừ lần đó ra, ta hỏi người, người cho là Quan Lâm Tiên Thiên tu vi là thể nào tới?"

"Làm sao tới?" Quan Thần theo bản năng liền phải trả lời là tu luyện đến, nhưng là suy nghĩ một chút, phát hiện không đúng. Không có một người tài nguyên, lấy được nội công vẫn chưa tới ba tháng thiếu niên, coi như thiên tư tuyệt đỉnh cũng không khả năng tu thành Tiên Thiên. Ban đầu hân ở phía trước ngày bình cảnh bên trên, nhưng là khổ khổ hoa ba năm mới đột phá.

Giờ khắc này, Quan Thần phát hiện mình hay lại là quá non nớt, kém xa cha nghĩ (muốn) chu đáo. Phải được doanh tốt một đại gia tộc, không chỉ có thực lực cá nhân phải cường đại hơn, quan trọng hơn chính là tâm cơ thủ đoạn, là mưu lược.

"Quan Lâm hoặc là chính là thiên cổ khó gặp thiên tài tuyệt thế, càng có ngoại ý muốn đạt được một ít tài nguyên. Hoặc là chính là hân cố ý giấu giếm tu vi, sớm sớm đã bắt đầu trong tu luyện công, hơn nữa tư chất tuyệt đỉnh. Thần nhi, này hai trường hợp bất kể Quan Lâm là loại nào, cũng có thể thấy được người này đáng sợ, còn nhỏ tuổi phải đến Tiên Thiên tu vi, há là đơn giản như vậy, người nghĩ cười người này, có chút khó khăn a!"

Đúng vậy, nếu như Quan Lâm thiên cổ khó gặp thiên tài tuyệt thế, khởi là bọn hân quan có thể trói buộc chặt. Nhược quả là loại tình huống thứ hai, là càng đáng sợ hơn, năm đó Quan Lâm tiến vào quan chỉ có sáu tuổi, lại có thể ẩn nhẫn không phát, như vậy tâm cơ coi như là người trưởng thành bên trong cũng là ít có.

Thiếu niên thật sâu gặt đầu một cái, lần nữa nói: "Kia cha, ta nên ứng đối như thế nào?"

Quan Thiên Minh cười một tiếng, lão mưu thâm toán hân, năm đó có thể đang mãnh liệt cạnh tranh bên trong bộc lộ tài năng, ngồi lên chủ nhà họ Quan vị trí, dùng qua thủ đoạn không thể bảo là không ác, hân tâm cơ không thể bảo là không sâu. Quan Lâm sự tình, lúc này đã là trong lòng có dự tính.

"Như vậy, người trước đi cho Quan Lâm giải vây, thì nói ta muốn gặp hân. Lại đi đem Quan Hàm thả, hơn nữa tháng ngân cho hân thêm thêm hai mươi lượng."

Quan Thần nghe một chút, trong bụng nhưng.

Hướng Quan Thiên Minh đi một cái lễ, xoay người rồi đi. Nhưng là chờ hân không nhanh không chậm đi tới trong hẻm nhỏ thời điểm, hân kinh ngạc đến ngây người.

Đây là tình huống gì?

Cùng hân tương tượng bên trong tình cảnh hoàn toàn khác nhau, không nhìn thấy Quan Lâm bị đánh nửa đời không chết, cũng không có thấy quan một ít hoàn khổ ngang ngược càn rỡ. Lúc này, đại đa số người cũng không trông thấy, chỉ có mấy cái Tiên Thiên con em vẫn còn, bất quá chỉ có một còn có thể động tĩnh, ngẩn ngơ run lên ở một bên si si sách sách.

Đụng, đụng, Phan!

Quan Lâm vẫn còn đang đánh, cũng không biết đánh bao nhiêu quyền, tràn đầy máu tươi quả đảm thật giống như hoàn toàn không biết mệt nhọc, từng quyền từng quyền huoi ra. Phía trên máu tươi, đã không thấy rõ là Quan Lâm hay là người khác.

"Dừng tay." Ngẩn ngời sau khi ngẩn ngơ, Quan Thần lập tức kịp phản ứng, trên đất cái đó thì thể, mặc dù nhưng đã không nhìn ra là ai, sớm bị Quan Lâm đánh máu thịt be bét, nhưng nghĩ đến nhất định là quan mấy cái Tiên Thiên con em một trong.

"Quan Lâm, người làm sao dám" hân không nói được, từng cái Tiên Thiên con em đều là gia tộc tinh anh, đem tới toàn bộ quan chỉ dựa vào những người này chống lên.

Quan Lâm tựa hồ là bị thức tỉnh, nhìn một chút trên đất một nhóm thịt vụn, Mộ Nhiên một chút đứng lên, hướng Quan Hàm tiến lên.

Lúc này Quan Hàm cũng sớm đã thoi thóp, tái nhợt mặt mũi nhìn dữ tợn kinh khủng. Chặt trên cổ máu còn đang chậm rãi chảy, bất quá trong mắt đã dần dần mất đi hào quang.

"Quan Hàm chú, Quan Hàm thúc thúc!" Quan Lâm thật chặt che Quan Hàm trên cổ vết thương, tựa hồ như thể liền có thể hoàn toàn vãn hồi Quan Hàm sinh cơ.

Quan Hàm chặt vật động động miệng, nửa ngày cũng không nói một lời nào, con mắt dần dần bắt đầu trợn to.

"Không, không!" Quan Lâm gấp, vội vàng hướng Quan Hàm trong cơ thể độ vào Tiên Thiên Chân Khí, lại phong bế cần cổ hơn mấy nơi Huyết Đạo. Trong mắt bảy năm qua lần đầu tiên lưu lại một giọt nước mắt, từ đó tới cái thể giới này lần đầu tiên lưu lại nước mắt. "Quan Hàm chú, người muốn nói gì, ta nghe đến, nghe đây "

"Lâm, người có thể dạy, ta một tiếng nghĩa phụ sao?" Quan Hàm nguyên bốn đã dần dần mất đi hào quang trong mắt, đột nhiên nổi dậy một mắt ánh sáng, mong đợi, hiền hòa

Quan Lâm run lên, tim thật giống như bị một đôi tay hung hăng bắt. Tự trách từng tiếng hô: "Nghĩa phụ, nghĩa phụ, nghĩa phụ! ! !"

Cho đến hồi lâu, Quan Lâm mới phát hiện Quan Hàm đã sớm không có tiếng hơi thở, không quá quan tâm từ Quan Lâm màu xám trong ánh mắt, thấy vui vẻ yên tâm, Quan Lâm biết hẳn nhất định nghe được!

Quan Thần lúc này cũng ở một bên hồi lâu không nói gì, chờ đợi hồi lâu, mới nói "Quan Lâm bớt đau buồn đi! Ai, ta vốn là đã nói với gia chủ, lượn quanh người một lần, nhưng là người "

Quan Lâm không hề bị lay động, không phản ứng chút nào ôm Quan Hàm đi ra ngoài.

"Người muốn đi đâu?" Quan Thần liền tranh thủ Quan Lâm ngăn lại.

Quan Lâm lạnh lùng nhìn Quan Thần liếc mắt, Quan Thần run lên, khi phản ứng lại sau khi, Quan Lâm đã từ bên người đi qua.

Quan Lâm qua loa đem Quan Hàm hạ táng, đơn giản trên mộ bia có khắc: "Nghĩa phụ Liêu hàm mộ, —— Quan Lâm lập."

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thanh danh vang dội

"Đáng chết, hắn vừa mới lại dám nhìn ta như vậy!" Quan Lâm biến mất ở trong tầm mắt sau khi, Quan Thần cắn răng phần hận nói.

Dò tra một chút cái này tầm thường trong hẻm nhỏ, hắn không khỏi thần sắc đại biến, quay đầu liền vội vàng hướng quan Nội Viện chạy đi.

Chết một người Tiên Thiên cấp gia tộc tinh anh, hắn mặc dù kinh hãi, nhưng còn có thể bình thường đối mặt. Nhưng là phụ cận nhìn một cái, ba cái Tiên Thiên Vũ Giả, chết hai cái, một cái si ngốc ngây ngốc. Ngay hôm sau Cửu Trọng mười mấy võ giả, bị đánh chết bảy tám cái, tinh thần bình thường cũng chỉ có ba, bốn người.

Quan một đời mới con em, lần này, có thể nói tổn thương nguyên khí nặng nề.

"Cha, người xem bây giờ làm sao bây giờ" Quan Thần ở Quan Thiên Minh bên cạnh cẩn thận từng li từng tí hỏi. Hắn người phụ thân này mặc dù bình thường luôn là trung chính đại khí đáng vẻ, vừa ý một bộ nhẹ nhàng quân tử khí độ. Lúc này cũng là yên lặng không nói, nhưng Quan Thần biết, lúc này Quan Thiên Minh là thực sự giận. Càng yên lặng, hắn lửa giận cũng càng sâu.

Quan Thiên Minh trong mắt sát cơ ngưng nhưng, tại hắn tại vị gia chủ lúc, nhiều năm qua một mực gió êm sóng lặng, gia tộc cũng là bốc lên mặt trời lên cao. Từ trên xuống dưới nhà họ Quan, không người không phục, không nghĩ tới lúc này lại sẽ cho ra như vậy sự tình, nếu là một cái không xử lý tốt, hắn uy vọng tất nhiên thật to bị tổn thương, mà hết thảy này đều là Quan Lâm tạo thành.

Khảo lượng đủ loại hơn thiệt, Quan Thiên Minh thanh âm có chút khàn khàn đối với (đúng) Quan Thần đạo: "Đi triệu tập gia tộc trưởng lão, khách khanh, cùng với các chủ sự tới nghị sự."

Quan Nội Viện trong đại sảnh, làm gần trăm người, lúc này lạ thường an tĩnh. Từng cổ một sát khí tràn ngập ở bên trong đại sảnh, kiềm chế, yên lặng.

"Các vị, sự tình đã phát sinh, ta Quan Thiên Minh làm việc từ trước đến giờ đường đường chính chính, quang minh chính đại, không thích chuyên hành độc đoán. Một ít chuyện nhà chuyện nhỏ, Thiên Minh tự chủ trương có thể quyết định, nhưng là lần này sự quan trọng đại, rất nhiều con em đều là gia tộc dòng chính, càng là các vị trưởng lão hôn Tôn. Cho nên, ta muốn hỏi một câu, các vị có thể có ý kiến gì, tất cả mọi người tới bàn xuống." Quan Thiên Minh ngồi ở chủ vị, vừa nói vừa nhìn trong sảnh mọi người sắc mặt.

"Còn thương lượng p a, dám đánh giết ta quan nhiều như vậy tinh anh con em, có thể nói huyết hải thâm cừ. Liền một chữ, giết!" Tam Trưởng Lão râu tóc đều dựng, Nhai Tử ngọc rách hồ lớn. Không chút nào chú ý tới hắn vừa mới ngôn ngữ, đã rơi gia chủ mặt mũi.

"Ho khan một cái, lão Tam, chú ý lời nói. Lại nghe một chút gia chủ làm sao an bài, chúng ta đều là tuổi đã cao, không nên hơi một tí liền nổi giận." Tam Trưởng Lão bên trên thủ Nhị Trưởng Lão giảng hòa đạo.

"Đi gọi ạ, lão Nhị, cháu trai của người không có chết người liền nói lời nói mát có phải hay không, chỉ có thể thương ta Ngôn nhi a! Kỳ tài ngút trời, lại bị Quan Lâm Ác Tặc hại chết. Trời cao đồ kị anh tài, trời cao đồ kị anh tài a!" Vừa nói khóc rống rống, đầm ngực dậm chân.

"Mất thể diện ~~~" Nhị Trưởng Lão sắc mặt đỏ bừng, thật lâu mới phun ra một câu. Hắc Tôn Tử là không có chết, nhưng là bị giam cầm đánh si ngốc ngây ngốc, hình cùng phế nhân. Vừa có thể tốt hơn chỗ nào, thật giống như chỉ có hắc Tôn Tử mới là gia tộc tương lai, chẳng lẽ mình không phải sao?

Bầu không khí đồng lứa đánh vỡ, đủ loại nghị luận ồn ào một chút tất cả đứng lên, tuyệt đại đa số Tự Nhiên Tự Nhiên đều là chế biến trước, đem Quan Lâm thiên đạo vạn quả. Chẳng qua là càng có một bộ phận, đã bắt đầu lên cao đến quyền lợi tranh đoạt. Mở ra loại loại điều kiện, chính mình nguyện ý như thế nào như thế nào vân vân.

Quan Thiên Minh con người không ngừng chuyển động, ở trăm thống bầu không khí xuống, trên mặt hắc dâng lên một nụ cười châm biếm "Loạn đi, loạn đi, càng loạn càng tốt, càng như vậy ta người gia chủ này quyền lợi mới có thể càng tập trung. Quan Lâm a Quan Lâm, người nói ta là nên hận người chính là nên cảm tạ người?"

"Cũng im miệng cho ta." Gia tộc có địch nhân, mình cũng không thể người trước làm không thích, coi như Đại Trưởng Lão, Tự Nhiên lúc này là muốn ra mặt.

Đại Trưởng Lão gầm một tiếng, đại sảnh đều an tĩnh lại.

Đại Trưởng Lão ngực lên xuống không chừng, bị tức không nhẹ, hỏi đầu đối với (đứng) Quan Thiên Minh ôm quyền nói: "Gia chủ, người xem nên làm thế nào mới tốt?"

Quan Thiên Minh liền vội vàng đứng lên, đưa tay tỏ ý Đại Trưởng Lão ngồi xuống, thân thể nghiêm đạo: "Các vị trưởng lão, khách khanh, đang làm phần lớn là Thiên Minh trưởng bối, nhưng Thiên Minh coi như gia chủ đương thời, gia tộc ra như vậy sự tình, ta không thể không quản. Mong rằng các vị có thể cùng ta đồng thời cùng chung mối thù, đồng tâm đồng đức đồng thời giải quyết gia tộc này si nhục."

Nói nơi này Quan Thiên Minh dừng lại, nhìn mọi người một cái, chỉ nghe tất cả mọi người đều ríu rít đồng ý, nhất trí ủng hộ mới vừa mở miệng lần nữa, "Theo ta được biết, kia Quan Lâm chẳng những ở mười ba tuổi đã lên cấp Tiên Thiên, hơn nữa thực lực rất mạnh, một loại Tiên Thiên Vũ Giả căn bản không phải đối thủ. Trong gia tộc, ta nghĩ rằng hai mươi tuổi dưới đây căn bản không người là đối thủ của hắn, cũng chỉ có gia tộc tinh anh đệ tử cùng các vị chủ sự mới có thể thắng dễ dàng Quan Lâm. Dĩ nhiên, các vị trưởng lão tất nhiên không thành vấn đề. Quan Lâm ta một mực phái người nhìn chăm chăm, bằng vào ta ý tứ, muốn báo thù không bằng đồng thời, tìm tới Quan Lâm tại chỗ thiên đạo vạn quả."

"Được !" Quan Thiên Minh ở quan uy vọng rất cao, một đoạn văn nói mọi người ríu rít hưởng ứng.

"Chậm." Đại Trưởng Lão cau mày ngồi ở trên ghế dựa lớn, đột nhiên nghi ngờ nói: "Người nói hắn là mười ba tuổi Tiên Thiên Vũ Giả, chiến lực cường đại, hắn không phải là mới vào Tiên Thiên thật sao? Thiên tài như vậy, gia tộc tại sao sớm không thu phục, làm ra cục diện hôm nay?"

Quan thiên bá từ nghe được tin tức này, đã sớm trong lòng dâng lên kinh thiên sóng biển, lúc này liền vội vàng đứng lên đạo: "Không sai, Đại Trưởng Lão nói không tệ. Gia chủ, Quan Lâm hắn ta là nhìn lớn lên, tâm địa không xấu a ~~~ "

"Lớn mật! Một mình người Tiểu Tiểu Ngoại Môn Truyền Công, lại dám bao che gia tộc tội nhân, người vừa tới, bắt lại cho ta, các loại (chờ) chém Quan Lâm ở xử trí hắn." Quan thiên vũ bàn một cái, đem đồ thảm Đàn Mộc cái bàn gỗ đánh thành một nhóm bã vụn, tức giận nói. Hắn đã là giáo huấn quan thiên bá, cho một nhóm người cho hắn giận cũng là ở jin G cáo một bộ khác người, gia chủ uy nghiêm không thể xâm phạm!

Quan Thiên Minh đảo mắt đối một cái biểu tình, đối với (đứng) Đại Trưởng Lão đạo: "Ngài có chỗ không biết, ải này lâm chính là nuôi không quen Bạch Nhân Lang, ban đầu ta còn đặc biệt cho phép hắn một người làm tu luyện gia tộc cao đẳng vũ kỹ, không nghĩ tới người như vậy, đáng chết!"

"Không sai, gia chủ nói đúng!"

"Đáng chết, giết!"

"

Quan một đám người, đặt tới hơn hai trăm, tất cả là Tiên Thiên trở lên cao thủ, trong đó càng có mấy cái khí tức vô cùng cường đại người, trong lúc đi tóc tai quần áo không gió mà động, chính là quan mấy cái trưởng lão. Thẳng hướng ngoài thành chạy tới. Một đám người hạo hạo đằng đằng, khí thế hung hăng. Bên trong thành người, ríu rít né tránh, uy thế như vậy xuống, không khỏi ríu rít suy đoán, đây là đâu một cái không mở mắt gia tộc chọc quan cái này cự vô pháp, sợ rằng lần này là khó thoát tại kiếp.

"Báo cáo nhà, gia chủ. Gặp qua các vị trưởng lão" một người trung niên bóng người mấy tránh giữa chào đón.

Quan Thiên Minh vừa thấy, đứng là hắc phái ra giám thị Quan Lâm người, cũng không biết tại sao không có hắc ra lệnh liền tự tiện trở lại. Theo bản năng không biết sợ là chuyện có biến cố.

"Gia chủ, việc lớn không tốt, Quan Lâm hắc biến mất!"

Quả nhiên, Quan Thiên Minh cau mày, hắc phái ra tâm phúc chẳng những có Tiên Thiên Nhất Trọng tu vi, nhưng là giỏi với truy lùng bắt, làm sao biết cân đầu?

"Rốt cuộc chuyện gì, tình thế nói đến." Quan Thiên Minh hỏi.

"Dạ, gia chủ. Ta một đường đi theo Quan Lâm, thấy hắc trước đem Quan Hàm mai táng, rồi sau đó một người trôi giạt từ từ đi thật là xa. Vốn là hét

thấy như thường, nhưng là đột nhiên hấn điều động Tiên Thiên Chân Khí ngưng tụ ở trên tay, đại khái một khắc đồng hồ sau khi, ánh sáng chợt lóe liền biến mất "

Tiếng nói vừa dứt, chung quanh một mảnh xôn xao.

Hào quang chợt lóe, hư không tiêu thất?

Quan mọi người, mặc dù không tin hoang đường như vậy giải thích, nhưng là không thừa nhận cũng không được Quan Lâm từ bọn họ dưới mí mắt chạy đi sự thật. Quan Thiên Minh chỉ có thể đem người theo dõi, đánh chết tươi. Chừa một cái bảo lão quân tình, làm việc bất lợi tội.

Thứ hai ngày, khắp thành đều biết. Quan Lâm tên nhanh chóng truyền khắp các nơi. Mười ba tuổi chém liên tục quan mấy tên Nội Môn tinh anh đệ tử, càng làm cho quan cũng bó tay toàn tập, trong lúc nhất thời, có thể nói thanh danh vang dội.

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Mưu đồ Bắc Minh Thần Công

Lúc này Quan Lâm, sớm đã đi tới một cái thế giới khác, Thiên Long Bát Bộ.

Vô Lượng Sơn Mạch, chỗ Đại Lý Đông Bắc, cách Đại Tổng đã không xa. Sơn thế dốc, núi non trùng điệp, tốt lắm tu trúc, Kỳ Trân Dị Thảo không đếm xuể. Vô lượng Kiếm Phái chính là tọa lạc tại Vô Lượng Sơn trên.

Dưới núi, một người thiếu niên đi ở dưới chân núi, chính là Quan Lâm.

Quan Lâm ngày đó mặc dù không có phát hiện có người sau lưng theo dõi, nhưng là trong lòng luôn là bất an. Đường đường quan, bên trên đợi mọi người Tộc, truyền thừa tám trăm năm nội tình, chính mình một cái mới vào Tiên Thiên Vũ Giả, làm sao có thể ngăn cản?

Chú ý chân khí ở trong chiếc nhẫn sau khi, chiếc nhẫn bắt đầu hấp thu năng lượng. Có kinh nghiệm lần trước, lần này Quan Lâm đã có chuẩn bị tâm lý, không nhanh không chậm.

Lần trước chỉ chính là một tia Hậu Thiên Chân Khí, mà lần này, tựa hồ chiếc nhẫn "Khẩu vị" trở nên lớn, hút suốt một khắc đồng hồ mới dừng lại, xuất hiện ở Quan Lâm trong ý thức cũng không phải một cánh cửa, mà là chừng mấy Đạo Môn xoay tròn không nghỉ.

Thiên Long Bát Bộ, Ý Thiên Đồ Long, Tiểu Ngạo Giang Hồ

Phải nói Quan Lâm muốn đi nhất đương nhiên là Ý Thiên Đồ Long, bất quá lúc này Quan Lâm khẩn cấp quan đuổi giết, hấn yêu cầu là thực lực. Đối với cao đẳng võ học theo đuổi đã vội vàng ở trước mắt, Thiên Long bên trong không thể nghi ngờ có một cái nghịch thiên tác tộ khí, Bắc Minh Thần Công, hấn cũng sớm đã thêm thưởng đã lâu.

"Quả là như thế, Tiên Thiên Chân Khí chân khí cấp bậc vượt xa ngày hôm sau, lần này ngược lại rõ ràng, có thể ở trên trời Long thế giới đợi một tháng trước, nhưng là đủ."

Quan Lâm một chuyến kiếp tới, phát hiện mình vẫn còn ở Đại Tổng biên giới, liền vội vàng ở ngựa thành phố bán một ngựa tốt, mấy trăm lượng hoàng kim tiện tay ném ra, cưỡi ngựa liền chạy. Một đường ngựa phi, không để ý người đi đường chỉ chỉ trỏ trỏ đàm phán hòa bình bàn về, điên cuồng hướng Vô Lượng Sơn chạy tới.

Một đường hỏi thăm, Quan Lâm từ một cái Vô Lượng Sơn xuống lão hán nơi biết được, gần mấy ngày vô lượng Kiếm Phái tựa hồ có xảy ra chuyện lớn, hai tông giữa kêu đánh tiếng kêu giết, tranh luận không nghỉ, là còn chưa phải là kia bàn tay phải lợi ích. Cuối cùng định vào tháng sau mười lăm, tỷ võ phân cao thấp. Người trong võ lâm cuối cùng vẫn phải lấy thực lực nói chuyện, tỷ võ, chính là giải quyết mâu thuẫn phương thức cao nhất.

"Tháng sau mười lăm, Thiên Long nội dung cốt truyện đã không sai biệt lắm bắt đầu, như vậy Bắc Minh Thần Công đã còn tại hậu son." Quan Lâm trong bụng đại định, chỉ cần nội dung cốt truyện còn chưa bắt đầu, Đoàn Dự còn chưa tới Vô Lượng Sơn, chắc hẳn kia Bắc Minh Thần Công vẫn còn ở đó.

Đêm đó, Quan Lâm đổi một bộ quần áo. Dù sao trước trên y phục tràn đầy mùi máu tanh, chẳng những quá rõ ràng đưa tới người chú ý, càng là xuyên khó chịu. Trước quá mức bị thương, lại lo lắng quan trả thù, ngược lại không có thời gian để ý.

Sau khi tắm, toàn thân áo trắng gia thân, có một phen đặc biệt nhẹ nhàng khoan khoái xuất trần.

Quan Lâm thích màu trắng, thích không nhiễm một hạt bụi, sạch sẽ không tỳ vết. Mặc dù màu trắng trong đêm đen dễ dàng bại lộ, nhưng Quan Lâm cũng không thêm để ý. Đôi mắt vô lượng Kiếm Phái, trừ Tả Từ Mục vô công cũng tạm được, còn lại đều là thuộc về đánh đấm giả bộ (cho có khí thế). Vô Lượng Sơn bên trên cũng không có người có thể uy hiếp được Quan Lâm.

Quan Lâm vừa mới vào đêm liền bên trên Vô Lượng Sơn, chính thấy một cái ăn mặc đạo cô đàn bà và một cái khác nam nhân cải vã.

Ép xuống bước chân, chậm rãi đến gần, âm thầm nghe.

"Tả Từ Mục, ta vô lượng Kiếm Phái không thể cũng không thể người nói thế nào được cái đó. Ta Tây Tông cũng nên tiếp chương này chương môn chức."

Nam nhân một hồi ổng tay áo, bộ mặt vừa kéo.

"Tân Song Thanh, mấy năm nay người xưng bậy cái gì Tây Tông chương môn, người những cái này đệ tử theo ta thấy cũng không có mấy người ra hồn, người dựa vào cái gì tiếp chương vô lượng Kiếm Phái?"

Vô lượng Kiếm Phái nguyên phút đông, bắc, tây tam tông mỗi nơi đứng, Bắc Tông gần mấy chục năm qua đã xu suy thoái, nhân tài điêu linh, mà Đông Tây nhị tông lại là nhân tài cường thịnh.

Vô lượng Kiếm Phái với Đệ ngũ Hậu Đường trong thời kỳ ở Nam Chiếu Vô Lượng Sơn khai phái, Chương Môn Nhân ở Vô Lượng Sơn cung Kiếm Hồ. Môn phái lịch sử lâu đời, từng cũng ra khỏi mấy cái giang hồ danh túc.

Từ chia làm tam tông sau khi, mỗi năm năm, vô lượng Kiếm Phái tam tông môn hạ đệ tử cũng sẽ ở trong cung Kiếm Hồ tỷ võ, chiến thắng nhất tông, liền có thể ở cung Kiếm Hồ ở thời gian năm năm, đến năm thứ sáu tam tông lần nữa tỷ thí.

Năm cục ba thắng độ, tổng cộng năm tràng đấu kiếm, thắng được ba trận người là thắng.

Bắc Tông với 40 năm trước chiến thắng mà vào ở cung Kiếm Hồ, năm năm sau bại trận xuất cung, Chương Môn Nhân giận dữ mà dẫn môn nhân dời đi Sơn Tây, sau đó gần không nữa tham dự so kiếm, cùng đồ vật hai tông cũng không thông tin tức. Ba mươi lăm năm qua, Đông Tây nhị tông hai phe đều có thắng bại.

Này mấy ngày tỷ võ ngày dần dần tới, chưa từng nghĩ bọn họ Đông Tây nhị tông chương môn, ngược lại trước một bước ở trong bóng tối hổ kháp đứng lên.

"Nguyên lai là bọn họ." Quan Lâm biết này vô lượng Kiếm Phái chia làm tam tông. Nhìn dáng dấp, bọn họ vì cái này cái gọi là chức chương môn ngược lại để ý rất. Này vô lượng Kiếm Phái ở trên trời Long thế giới cũng bất quá miễn cưỡng coi là một cái tam lưu môn phái, toàn phái trên dưới cũng không có một Tiên Thiên Vũ Giả.

Bất quá bởi vì đã từng ra một hai kiếm pháp không tệ tiền bối, Vô Lượng Sơn lại vừa là Đại Lý danh sơn, cho nên cũng là có chút danh tiếng âm thanh.

Quan Lâm cười một tiếng, vòng qua hai người, tiếp tục đi vào.

Màu trắng bóng người ở phái Vô Lượng không ngừng qua lại, mấy lần mấy người đệ tử nhìn thấy, cũng bất quá là một đạo bóng trắng thoáng qua, kết chính là cái ót đau xót, mắt đi cảm giác, bất tỉnh.

Nói dễ, Bắc Minh Thần Công ở Vô Lượng Sơn sau dưới vách núi nhưng khi Quan Lâm ở vô lượng Kiếm Phái bốn phía đi một vòng sau khi, không khỏi nghĩ nằng nứ lương. Không có hẳn, này Vô Lượng Sơn quá lớn. Đừng nói là ban đêm, chính là ban ngày quang minh chính đại tìm, không có một mườì ngày nửa tháng cũng đừng nghĩ có một đầu mối, thật không biết kia Đoàn Dự làm sao lại đứng lúc như vậy đụng phái.

"Có." Khó sở suy nghĩ Quan Lâm, đột nhiên nghĩ đến vô lượng Kiếm Phái một vài tin đồn.

Này vô lượng Kiếm Phái lợi hại nhất dĩ nhiên là kiếm pháp, tin đồn chính là Kỳ Sư môn trưởng bối năm đó trong lúc vô tình thấy Thần Tiên cái bóng ngược, bắt chước phải đến. Theo Quan Lâm biết, kiếm pháp này có thể không phải là cái gì Thần Tiên sở thụ, mà là Vô Nhai Từ cùng Lý Thu Thủy năm đó ở vô lượng Ngọc Bích bên trong múa kiếm, lưu lại cái bóng ngược bị bọn họ thấy a.

"Nói cách khác, tìm tới vậy lưu xuống bóng kiếm nơi vô lượng Ngọc Bích, Bắc Minh Thần Công liền không xa."

Quan Lâm bắt qua một người học trò, nhìn sau đó ngày tam trọng tu vi, ở vô lượng kiếm trong phái cũng xem là tốt, dù sao Tả Từ Mục cũng bất quá mới vào Tiên Thiên.

Lúc đầu, tên đệ tử kia còn sâu hơn là mạnh miệng, sống chết cũng không chịu nói ra tới. Kết quả ở Quan Lâm cho hắn tình tế giảng giải cái gì là Mãn Thanh thập đại khốc hình, có tiện tay một chương võ ở trước mặt hắn trên một tảng đá xanh lớn, chỉ nghe ken két mấy tiếng, nứt ra một vết nứt. Bị dọa sợ đến tên đệ tử này tròn to hai mắt. Quan Lâm hỏi lại lúc, cụ cũng tuân tự nói ra.

Biết vị trí cụ thể sau khi, Quan Lâm cũng không có hạ tử thủ, nhẹ nhàng điểm một cái, đem đánh xiù, vẫn ở một bên, cùng trước đánh xiù mấy người đặt chung một chỗ. Nơi này mặc dù vẫn còn ở vô lượng Kiếm Phái, nhưng đất chỗ ngồi tương đối tương đối vắng vẻ, sợ rằng phải đến ngày mai tảng sáng mới sẽ bị người phát hiện mấy tên đệ tử này.

Quan Lâm theo đệ tử kia chỉ vị trí, một đường tìm đi.

Trải qua tốt một phen tuần tra, loại bỏ các loại khả năng, rốt cuộc trời không phụ người có lòng, để cho hắn chắc chắn một chỗ ngồi. Không hề ép được kích động trong lòng, Quan Lâm thừa dịp bóng đêm, liền chạy tới kia dưới vách núi bờ sông nhỏ.

"Bắc Minh Thần Công, Lăng Ba Vi Bộ, ta tới "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Lang Hoàn đất lành

Trời không phụ người có lòng, Quan Lâm một phen lục soát, rốt cuộc được như nguyện tìm tới sơn động.

"Thật không biết Đoàn Dự là thế nào đựng phải, ta đây sao tí mĩ tính toán tra tìm, cũng hoa ba ngày thời gian mới tìm được, hắn làm sao lại có thể té xuống đựng phải?"

Quan Lâm không nói gì nhìn trên bờ sông vách núi, đạt tới cao bảy mươi, tám mươi trượng, đừng nói Đoàn Dự khi đó một chút võ công không có, coi như là ngày hôm sau trung kỳ cao thủ ngã xuống, cũng phải tan xương nát thịt. Trong sông nước không tới một thước, cao như vậy rơi xuống phía dưới, điểm này nước hoàn toàn không có tác dụng.

Quan Lâm cũng lười quán quít, có lẽ đây chính là nhân vật chính hào quang đi!

Một chường đẩy cửa đá ra, không gian bên trong cũng không nhỏ. Bàn đá, ghế đá đầy đủ mọi thứ, trên bàn trang điểm đặt vào cái lược bên trên lên một tầng bạch mộc, trên gương đồng còn có một tầng thật dày tro bụi. Trong phòng cũng không khâu gói quần áo, trên vách treo một tấm Thất Huyền Cẩm, Huyền tuyến câu đã đoạn tuyệt. Lại thấy giường bên trái có trướng thạch mỷ, mỷ trên có khắc mười chín đạo bàn cờ, trên ván cờ bài trí 200 dư con cờ, nhưng trắng đen giằng co, ván này cũng không xuống tất.

Cầm vẫn còn, cục không cuối cùng, mà giai nhân đã mặc.

Lại nhìn về phía bên kia, còn có một đạo cửa đá đóng chặt, Quan Lâm đề tâm lý kích động, hướng cánh cửa khác đi tới.

Quả nhiên, vừa vào cửa liền thấy một cái Điều Khắc, giống như chân nhân. Cho dù là Quan Lâm sâu sắc một nước nào đó ái tình phim hành động hun đúc hắn, cũng không nhận được một trận hưng phấn. Quan Lâm đi tới, nghi ngờ đánh giá Điều Khắc.

"Đây là cái gì tài liệu điều khắc? Này độ bất chúc cũng quá cao chứ ? Nếu không phải ta sớm có chuẩn bị tâm lý, còn tưởng rằng là một người đứng ở chỗ này đây!"

Quan Lâm lẩm bẩm một tiếng, không có ở đi quán tượng nắn như thế nào, mà là đem ánh mắt nhìn về phía tượng nắn trước trên bờ đoàn.

Đâm~~~~

Quan Lâm trực tiếp xé ra, hắn cũng sẽ không giống Đoàn Dự ngu như vậy không rời kỷ đập đầu. Bờ Đoàn xé một cái mở, bên trong lộ ra một cái bao lụa.

"Muốn chính là người" Quan Lâm mở ra bao lụa, bắt đầu quan sát. Này bao lụa dài đến một xích, trên đó viết mấy hàng quyền tú chữ nhỏ: "Người vừa đập đầu thủ ngàn lần, tự mình cung ta khu sách, suốt đời không hối hận. Cuốn này cho ta Tiêu Dao Phái võ công tinh yếu, mỗi ngày Mão trưa Dậu 3h, ắt phải mưu đồ tu tập một lần, nếu hơi có trễ nại, hơn đem cau mày đau lòng vậy. Thần công trở thành, có thể tới khắp duyệt các loại điển tịch, thiên hạ các môn phái võ công gia số tân tập trung vào này, đó là tất cả bị người dùng. Miễn chi miễn chi, học thành xuống núi, là hơn giết hết Tiêu Dao Phái đệ tử, có một bỏ sót, hơn với trên trời dưới đất trung thành Trường Hận vậy."

"Tạo điều kiện cho người lái người cũng không cần nghĩ, Lang Hoàn đất lành có thời gian ta sẽ đi, giết hết Tiêu Dao Phái đệ tử ta bây giờ không có thời gian, cho dù có thời gian cũng phải xem bọn họ có hay không chọc tới ta. Lý Thu Thủy, một cái Mụ già vẫn thích ngâm thơ, cắt "

Mở ra bao lụa, đầu tiên gọi vào Quan Lâm trong mắt chính là « Bắc Minh Thần Công » bốn chữ lớn, chữ viết quyền tú có lực, cùng bao lụa bên ngoài chữ viết không sai biệt lắm, chỉ bất quá năm thứ nhất đại học số hiệu. Tiếp lấy nhìn xuống, chính là Bắc Minh Thần Công Tổng Cương:

«Trang Tử» "Tiêu Diêu Du" có nói: Nghèo phát bác có Minh Hải người, Thiên Trì vậy. Có cá đâu (chỗ này), kỳ rộng rãi mấy ngàn dặm, không có biết kỳ sửa vậy. Lại Vân: Thả phù Thủy chỉ tích cũng không dày, là kỳ thua đại Thuyền cũng vô lực. Che ly nước với thung lũng Đường trên, là giới trở nên Thuyền; đưa ly đâu (chỗ này) là cao su, nước cạn mà Thuyền đại vậy. Là cổ Bàn Phái vô công, lấy tích góp nội lực là thứ nhất yếu nghĩa. Nội lực vừa dày, thiên hạ vô công không khỏi làm việc cho ta, còn bác Minh, đại Thuyền thuyền nhỏ không khỏi chở, cá lớn cá nhỏ không khỏi cho. Là cổ nội lực làm gốc, chiêu số là mặt. Dưới đây Chư đồ, ắt phải mưu đồ tu tập.

Mặc dù sớm nghe nói về Bắc Minh Thần Công thần Uy, nhưng lúc này Quan Lâm sau khi xem, vẫn bị hung hăng Chấn Động xuống. Dĩ vãng gặp phải mấy quyền bí tịch bất quá chỉ là một ít Luyện Khí Chi Pháp, cho dù là Liêu hàm cho hẳn quyền kia Địa Giai công pháp «huyết đan Chân Cương» cũng nói mơ mơ hồ hồ, chỉ nói đến cương khí là tu luyện như thế nào mà thôi. Cùng Bắc Minh Thần Công vừa so sánh với, giống như thiên địa khác biệt.

"Bắc Minh Thần Công, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thiên Giai công pháp?"

Đôi mắt đại lục, dừng nói là Thiên Giai, chính là Địa Giai cũng là vô lâm báu vật, khó gặp.

Những thứ kia đỉnh cấp tông môn thường thường đều là tu luyện Địa Giai công Pháp, Địa cấp công pháp, có thể ngưng tụ chân khí hóa thành cương khí, bước vào nhân cấp cảnh, hoặc có cơ duyên, mới có ba lượng miễn cưỡng tiến vào Địa Giai. Ngay cả như vậy một quyền Địa Giai công pháp cũng không biết tiện sát bao nhiêu người.

Quan Lâm hai tay đều bắt đầu có chút run rẩy, một chút xú đi xuống mặt nhìn.

Lại vào mắt, là một cái nằm ngang Lỏa Nữ bức họa, toàn thân không mặc gì cả, diện mạo lại cùng kia ngọc như một loại không khác.

Quan Lâm ánh mắt sáng lên, tự lẩm bẩm: "Lúc này vừa không có camera, không nghĩ tới Lý Thu Thủy còn có thể hoàn thành tự. Chụp cái này sự nghiệp vĩ đại, thật đáng tiếc đáng kính a!"

Nhưng thấy trong tranh Lỏa Nữ thân nhiên mỉm cười, chân mày khéo mắt, bên mép trên gò má, tất cả đều là Yêu Mị, so với kia Ngọc Tượng trang nghiêm Bảo Tượng, dung mạo dù như, vẻ mặt nhưng là cực khác. Hoàn toàn không có thánh khiết bộ dáng, ngược lại Hình Thần phóng lãng, khó coi.

Bắc Minh Thần Công ảo quá thể đồ, nếu là tâm tính âm Tà người nhìn, tu luyện nửa Bắc Minh Thần Công lúc, nhất định tâm thần có chút không tập trung, không khống chế được ngọc độc, từ mà ảo hòa nhập ma. Tảo hỏa nhập ma, nhẹ thì toàn thân tê liệt, nặng thì đi đòi nhà ma. Nhưng là Quan Lâm so với cái này kích thích đồ vật không biết xem qua bao nhiêu, lúc này thấy này giống như làm cực thấp y quả thể đồ, nhưng ngược lại là lạnh nhạt rất nhiều.

Xem kỹ bản vẽ thứ nhất bên trên, một đạo xanh tuyến thông tới dưới nách, kéo dài đến cánh tay phải, qua tay cổ tay tới tay trái ngón tay cái mà thôi. Một cái khác cái xanh tuyến nhưng là tới cánh miệng hướng kéo dài xuống, trải qua bụng không dừng được xuống phía dưới, tới cách rốn mấy phần nơi mà thôi.

Đồ xuống còn có chú giải: "Bắc Minh Thần Công hệ dẫn thể nhân bên trong lực làm ta có. Bắc Minh đại thủy, không phải là do tự sinh. Ngữ Vân: Trăm sông hợp thành biển, biển khơi nước lấy cho trăm sông được. Mệnh môn to ngâm, đặt tại tích tụ. Đây tay Thái Âm Phế Kinh 'Là Bắc Minh Thần Công chi khóa thứ nhất.'"

Quan Lâm xuống chút nữa nhìn đều là lỏa nữ bức họa, hoặc đứng hoặc nằm, hoặc hiện tại trước ngực, hoặc thấy sau lưng, ảnh hình người mặt mũi tất cả đều là Lý Thu Thủy tự bức họa, nhưng thần thái hoặc vui hoặc buồn, hoặc hàm tình chăm chú nhìn, hoặc khinh sân bạc nộ, vẻ mặt khác nhau.

Quan Lâm một đường nhìn tiếp, tổng cộng có 36 phước đồ giống như, mỗi bức giống như bên trên cũng có nhan sắc giấy nhỏ, chú thích Huyết Đạo vị trí cùng luyện công pháp quyết.

"Chật chịt, dường như Đoàn Dự kia tiểu tử ngốc chỉ có thể này đệ nhất bức chứ? Đối đãi với ta đem 36 phước toàn bộ luyện thành, không thông báo có thần uy bức nào."

Quan Lâm nhưng là nghĩ (muốn) xóa, đầu tiên Tiêu Dao Phái trừ Tiêu Dao Tử ra, chính là Vô Nhai Tử cũng không có luyện đến 36 phước. 36 bản vẽ cũng không phải là tiến dần lên thức tu luyện, chẳng qua chỉ là đủ loại pháp môn bất đồng, đến hậu kỳ, hút vào công lực, hóa giải chân khí càng Thần Diệu mà thôi.

Cho đến 36 bản vẽ sau cùng, viết: "Thể nhân luyện công, tất cả tự Vân Môn mà chỉ ít thương, ta Tiêu Dao Phái là phương pháp trái ngược, từ nhỏ thương tới Vân Môn, ngón cái cùng người giáp nhau, kia bên trong lực gắn vào thân ta, trừ với Vân Môn các loại (chờ) các huyết. Nhưng dịch bên trong lực nếu thắng ta, là nước biển rót ngược vào Giang Hà, hung hiểm chớ quá mức, Thận Chi, Thận Chi. Bàn Phái bàng chi, không khuy Yếu Đạo, duy có thể tiêu dịch nội lực, không thể dẫn làm ta dùng, còn nhặt lấy thiên kim mà phục vút tới đây đất, bạo diễn trần vật, thù có thể sản vậy."

Bảo là muốn tiến hành theo chất lượng, nhược quả lòng tham chưa đủ rắn nuốt voi, chỉ có thể tự chịu diệt vong. Gặp công lực vượt qua xa chính mình cao thủ, cường vận Bắc Minh Thần Công, bất quá chỉ là tự chịu diệt vong. Bất kỳ công pháp nào, nghịch thiên chung quy có một cái "Độ".

Quyển đuôi, Quan Lâm liền thấy «Lăng Ba Vi Bộ» bốn chữ, sau đó vẽ là vô số dấu chân, chú thích "Phụ muội", "Vô vọng" chờ một chút dòng chữ, tất cả đều là Dịch Kinh Trung Phụng vị. Chỉ thấy dấu chân rậm rạp chằng chịt, không biết có mấy trăm ngàn cái, tự một cái dấu chân tới một cái khác dấu chân cũng có xanh tuyến quán xuyên, tuyến thượng vẽ có đầu mũi tên, đoán là một bộ phức tạp bộ pháp. Cuối cùng viết một hàng chữ đạo: "Bất ngờ gặp cường địch, dùng cái này giữ mình, càng tích nội lực, lại lấy dịch mệnh."

Quan Lâm nhìn một cái, biết đây là Chu Dịch phía trên vị, hẳn bây giờ nhưng là không hiểu, bất quá cũng là không gấp, trước nhớ kỹ, chờ sau khi đi ra

ngoài, tìm một tiên sinh thỉnh giáo một chút Chu Dịch là được.

Lấy được thần công Quan Lâm, đem Bắc Minh Thần Công nhét vào trong ngực, đi ra phía ngoài, hẩn nhìn Trần Lung cuộc cờ bàn cờ, nhìn nửa ngày cũng không hiểu được. Quan Lâm nghiêm túc nghĩ một hồi, nhớ muốn phá giải này cuộc cờ liền muốn lời đầu tiên giết một mảnh, mà hậu phương có thể có tìm đường sống trong chỗ chết.

Nhưng là, biết rõ cuộc cờ phương pháp phá giải Quan Lâm, vẫn hay lại là bỏ tay toàn tập.

"Vô Nhai Tử cũng thật là, sắp xếp cái gì Cờ Vây, nếu là cờ carô ta còn có thể cùng người xuống mấy tay, Cờ Vây cái gì, hoàn toàn không biết a ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Đột nhiên tăng mạnh

Sáng sớm ngày thứ hai, Quan Lâm ở bên ngoài bờ sông nhỏ, lau mặt chải tóc một phen. Quan Lâm một lần nữa ở vô lượng Kiếm Phái chiếu cố một phen, cầm một ít một vài sự vật, trở lại trong động sau khi ăn no, mới bắt đầu tu luyện, dù sao bụng rỗng trong tu luyện công với thân thể vô ích.

Bắc Minh Thần Công cũng không phải là một mực tu luyện là có thể tốc thành, mỗi ngày Mão, trưa, Dậu ba canh giờ tu luyện các tu luyện một lần là được. Cũng chính là mỗi ngày sáng sớm buổi trưa cùng buổi tối tự mình tu luyện một lần, thời gian còn lại tu luyện, hiệu quả cũng là quá nhỏ.

Quan Lâm bắt đầu đề xuống Bắc Minh Thần Công bản vẽ thứ nhất tu luyện, tâm thần chìm định, một cỗ ý niệm chậm rãi đề xuống Bắc Minh Thần Công đường lối vận công, lưu động.

Bắc Minh Thần Công động một cái, vùng đan điền chân khí từng trận xao động, tựa hồ là gặp phải uy hiếp gì.

Ngay tại một khắc đồng hồ sau khi, Quan Lâm chỗ rốn chợt lạnh, một tia khí cảm xuất hiện thuận trên xuống đạo căn cổ, rồi sau đó có chậm rãi chảy trở về, từ từ Hướng Đan Điền truyền đi.

Này một cỗ chân khí đến một cái Đan Điền, chân khí trong đan điền trong nháy mắt bạo động.

Chân khí không hòa vào nhau!

Một là thần kỳ không khỏi Bắc Minh Thần Công, một cái tinh sửa bằng bạc Tiên Thiên Chân Khí. Hai người, ai cũng không muốn để cho.

Quan Lâm bây giờ có hai cái lựa chọn, một là vận dụng cường đại Tiên Thiên Chân Khí, đem Bắc Minh chân khí bỏ đi bên ngoài cơ thể, như thế an toàn nhất, đối với Quan Lâm cũng không có cái gì tổn thương. Một cái lựa chọn khác liền là tiếp tục tu luyện Bắc Minh Thần Công, để cho Bắc Minh Thần Công khuếch trương lớn, một khi thành công đối với Quan Lâm Tự Nhiên có khó có thể tưởng tượng chỗ tốt, Bắc Minh Thần Công cũng không phải là xuân Thu ngang ngược Quyết nội lực có thể so với. Nhưng là này pháp tướng làm nguy hiểm. Lệnh Hồ Xung bị Dị Chung chân khí hại bao thâm, đó là sống miễn cưỡng ví dụ. Một khi Bắc Minh chân khí cùng Tiên Thiên Chân Khí bất phân thắng bại, kia Quan Lâm đối mặt có thể so với Lệnh Hồ Xung nguy hiểm nhiều.

"Hợp lại, chết đói nhất gan, chết no gan lớn. Lệnh Hồ Xung chân khí không đều bị Hấp Tinh Đại Pháp hóa giải sao? Đường đường Bắc Minh Thần Công có thể mạnh hơn Hấp Tinh Đại Pháp nhiều, coi như hai người giằng co không nghỉ, cũng là nhất thời mà thôi."

Trên thực tế, Quan Lâm đánh cuộc.

Theo Quan Lâm không ngừng đề xuống bản vẽ thứ nhất không ngừng vận chuyển thời điểm, Bắc Minh chân khí càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mạnh. Ở Quan Lâm dưới sự khống chế, một chút xiu chiếm đoạt này Tiên Thiên Chân Khí, lớn mạnh chính mình. Do ngay từ đầu thế yếu một mới dần dần cùng Tiên Thiên Chân Khí địa vị ngang nhau, mà lúc này cũng là Quan Lâm nguy hiểm nhất thời khắc. Không cẩn thận, liền có thể hai loại chân khí hổ hướng, Bạo Thể mà chết!

Căng đau cảm giác để cho Quan Lâm mồ hôi từng giọt chảy xuống, đã sớm mồ hôi ướt toàn thân, lại bị chân khí bốc hơi lên, để cho Quan Lâm toàn thân bốc lên từng tia Bạch Vụ.

Đau, vô cùng đau, cả người thật giống như sẽ bị xé. Tiên Thiên Chân Khí hoàn toàn bạo động, để cho Quan Lâm mất đi sự khống chế, Quan Lâm ý niệm hoàn toàn không cách nào cười hai loại chân khí, để cho bọn họ chậm chạp dung hợp.

"Tiếp tục như vậy, chắc chắn phải chết, ta nên làm cái gì?"

Quan Lâm lúc này cũng là vô cùng nóng nảy, nếu là sớm biết như vậy, cho dù là phí này một thân chân khí cũng tốt, tin tưởng bằng vào Quan Lâm tư chất cùng kinh nghiệm, lại có Bắc Minh Thần Công, dùng không bao lâu liền có thể trở lại Tiên Thiên. Nhưng là lúc này, nói cái gì cũng trì.

Hai loại chân khí giữa đưng dữ dội dữ liệt, vừa mới là Quan Lâm không khống chế được, mà lúc này Quan Lâm chính là hoàn toàn mất đi sự khống chế. Hắn chỉ nghe theo mệnh trời, làm một người đứng xem, hắn duy nhất có thể làm chính là cầu nguyện, cầu nguyện có một phe có thể mạnh hơn một chút, nhanh một chút kết thúc trận này đưng chạm kịch liệt.

"Chẳng lẽ ta Quan Lâm lần này lại chỉ nghe theo mệnh trời? Không ta ra lệnh nên do chính ta nắm giữ!"

Quan Lâm kiên quyết suy nghĩ, đơn giản buông xuống căng thẳng tâm, suy nghĩ đối sách.

Đau đớn kịch liệt để cho Quan Lâm từ trong nhập định tỉnh lại, đập vào mắt bên trong hay lại là Bắc Minh Thần Công, đột nhiên, làm quan lâm nhìn về phía bức thứ hai đồ thời điểm, Quan Lâm ánh mắt sáng lên.

"Có. Nếu ta khống chế không hai loại chân khí giữa hồ hướng, vậy thì đơn giản bất kể, đem hết thầy đều đề ở Bắc Minh chân khí một phe này, khống chế một loại chân khí vẫn có thể làm được."

Quan Lâm tách ra một đạo Bắc Minh chân khí, lúc này Quan Lâm chân khí đã khá là không lồ, đề xuống bản vẽ thứ nhất vận chuyển sau khi, một đường mở lại mỗi cái Huyết Đạo, chỉ chớp lát sau, bản vẽ thứ nhất chân khí lộ tuyến đồ liền hoàn thành một lần vận chuyển, các nơi Huyết Đạo toàn bộ đã thông, lần nữa trở về Đan Điền sau khi, Quan Lâm Bắc Minh lượng chân khí gần như lớn gấp hai, trong nháy mắt vượt trên Tiên Thiên Chân Khí.

"Có môn!" "Này, để cho Quan Lâm thấy hy vọng.

Nhưng là Quan Lâm có thể cực hạn chịu đựng tựa hồ thì sẽ đến, lần nữa đưng Đan Điền đã phồng lớn hơn nhiều lần, tan vỡ đang ở trước mắt.

Một khi Đan Điền tan vỡ, không nói trước có thể sống sót hay không, chính là này một thân công lực coi như là hoàn toàn phí. Tan vỡ Đan Điền, đối với một cái võ giả mà nói, so với Từ Vong càng đáng sợ hơn. Nếu là chết cũng liền một trăm, nhưng là Đan Điền tan vỡ, từ nay chỉ có thể làm một tên phế nhân, để cho một cái thói quen nắm giữ người thường không có lực lượng người, trong nháy mắt mất đi loại lực lượng này, thậm chí là thảm hại hơn, như vậy gặp gỡ, nếu như có thể lựa chọn, tin tưởng đa số người sẽ chọn chết đi.

Nhưng là Quan Lâm cũng không phải người thường, so với Từ Vong, phế nhân kết quả, buông tha càng để cho hắn xem thường. Hắn tình nguyện lựa chọn độc toàn lực, liều mạng một lần!

Dùng hết hắn toàn bộ tinh thần ý niệm, khống chế hắn có thể khống chế toàn bộ Bắc Minh chân khí, hồi sinh vận chuyển. Lần này Quan Lâm đem ánh mắt nhìn về phía Bắc Minh Thần Công bức thứ hai đồ bên trên, chỉ chớp mắt sau khi, Bắc Minh chân khí đề xuống đường lối vận công mãnh liệt vận động.

Bắc Minh Thần Công Tu Luyện Giả, một loại đều là không có luyện qua nội công, hoặc là hóa giải một tiếng nội công, tóm lại là không có chút nào nội lực người tu luyện, tiến hành theo chất lượng, bản vẽ thứ nhất liền muốn mấy năm công sau mới có thể tu luyện bức thứ hai đồ. Chưa bao giờ qua giống như Quan Lâm to gan như vậy, dám trực tiếp tu luyện. Nhưng là Quan Lâm cũng bởi vì chiếm đoạt nguyên hữu chân khí, để cho Bắc Minh chân khí cường đại dị thường, vô luận là chất hay lại là đo đều là còn lại Tu Luyện Giả không cách nào sánh bằng.

Bức thứ hai đồ, ở Quan Lâm một vòng mới công kích bên dưới cũng nhanh chóng giải khai, một đường cao cao mãnh tiến, bị giam Lâm Xung mở hơn nửa.

"Nhanh một chút, nhanh hơn chút nữa."

Đan Điền càng ngày càng phồng, đau đớn kịch liệt để cho Quan Lâm sắc mặt vô cùng nhợt nhạt, tan vỡ đang ở trước mắt.

"A a a ~~~ "

Quan Lâm gầm lên giận dữ, mãnh liệt lại một lần nữa đánh vào một đoạn.

Toàn thân cao thấp run không ngừng đến, Đan Điền ở Quan Lâm trong cảm giác đã xuất hiện từng tia vết nứt, lúc này không chỉ có Đan Điền, cường Đại Chân Khí, để cho Quan Lâm kinh mạch toàn thân đều tại mơ hồ đau, khó khống chế. Đại não ở đau đớn kịch liệt bên dưới, cũng dần dần ngắt xiu.

"Lúc này, tuyệt không có thể choáng váng. Một khi choáng váng, có thể vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại." Nhưng là mặc dù Quan Lâm từng lần một nhắc nhở chính mình, khổ khổ cố thủ này ý thức, choáng váng cảm giác vẫn là trước sau như một, ý hắn thương thức cũng dần dần bắt đầu mơ hồ.

"Ân hừ ~~~ "

Một tiếng rên thống khổ vượt qua ải lâm trong miệng truyền ra, ngay tại Quan Lâm sắp té xỉu cuối cùng thời gian, Quan Lâm cắn răng một cái cắn lấy đầu lưỡi, một cổ toàn tâm đau đớn cùng mùi máu tanh để cho Quan Lâm ý thức lại lần nữa trở lại.

Thống khổ có lúc không chỉ có để cho một người sa sút, giống vậy có thể kiên định một ý cá nhân.

"Ngay tại bây giờ, mở cho ta!" Quan Lâm không chế Bắc Minh chân khí rút cuộc mở lại cuối cùng mấy chỗ Huyền Đạo, thuận lợi chảy trở về. Mà Bắc Minh chân khí lần nữa trở lại Đan Điền sau khi, một lần nữa trong nháy mắt lớn mạnh đồng lứa không thời.

Còn lại Tiên Thiên Chân Khí mặc dù cường đại, nhưng ở bằng bậc Bắc Minh chân khí trước mặt, vẫn chưa tới 10%.

Lúc này, Quan Lâm không chế Bắc Minh chân khí, lần lượt vận chuyển sau khi, rút cuộc dần dần đem Tiên Thiên Chân Khí toàn bộ luyện hóa, hóa thành Bắc Minh chân khí. Đồng thời, trong đan điền Bạo Loạn chân khí hoàn toàn bị Bắc Minh Thần Công thay thế sau khi, cũng an tĩnh lại, Tĩnh Tĩnh chiếm cứ trong đan điền. Quan Lâm Đan Điền rút cuộc dừng lại bành trướng, nguy cơ cuối cùng đi qua hơn phân nửa.

Có thể nói, Quan Lâm thành công, thành từ trước tới nay thứ nhất thân mang nội công hơn nữa thành công luyện thành Bắc Minh Thần Công người.

"Bắc Minh Thần Công quả nhiên không hổ là Thiên Giai thần công tuyệt học, Huyền Ảo phi thường. Chỉ 2 bức đồ, liền có thể ứng có cường đại như thể chân khí, lần này nguy hiểm, cũng đáng!"

Sau khi, Quan Lâm tiếp lấy điều chỉnh chân khí, điều dưỡng đến toàn thân đau đớn, có chút khôi phục sau khi, Quan Lâm một lần nữa tu luyện.

Quan Lâm hai tay quét ngang, mở ra phút hướng hai bên, rung một cái. Một cỗ cường đại hấp lực do Quan Lâm trên tay truyền ra, đem chung quanh linh khí từng cỗ một hút vào bên trong cơ thể, lớn mạnh lên chân khí. Quan Lâm Nhâm Đốc Nhị Mạch đã sớm đã thông, Bắc Minh Thần Công tu Bắc Minh chân khí chân khí cấp bậc vốn là cực cao, có chút chuyển một cái là được Tiên Thiên Chân Khí.

Lúc này Quan Lâm, nhâm nhiên hay là trước ngày Nhất Trọng cảnh giới, nhưng là lại so với trước cường lớn mấy lần. Liền là Tiên Thiên tam trọng, Tứ Trọng Tiên Thiên Vũ Giả, Quan Lâm cũng không sợ hãi. Chính là gặp Tiên Thiên Ngũ Trọng cảnh giới võ giả, Quan Lâm cũng dám cùng đánh một trận, này cỗ lòng tin chính là đến từ Bắc Minh Thần Công.

Thiên Giai thần công, không chỉ là bởi vì có thể để cho hần tu luyện cực nhanh, cũng không chỉ có ở chỗ có thể khiến người ta đột phá cực cao cực hạn, càng ở chỗ hần cường đại thuộc tính, vượt cấp khiêu chiến, nghịch Phàm phạt tiên!

"Hô ~~~" Quan Lâm nhẹ nhàng một ngụm trọc khí thở ra, trọc khí dọc theo đạt tới một trạng có thừa.

Mở hai mắt ra, mặc dù một môi trong đôi mắt, tràn đầy tia máu, nhưng là che giấu không biết tình quang nổ rộ, chính là tu vi tiến nhiều kết quả.

Đi ra sơn động, gặp lại sau thiên nhật lúc, Quan Lâm phát hiện đã là chạng vạng tối, một vòng ánh mặt trời lặn treo ở phía tây, một ngày dĩ nhiên cũng làm như vậy đi qua. Trong vòng một ngày, Quan Lâm ở trước quỷ môn quan lượn quanh một vòng, đại nạn không chết sau khi, tu vi tiến nhiều. Nhân sinh sớm tối họa phúc, như vậy mà thôi.

Khắp người mồ hôi dầu nhót Quan Lâm, tất nhiên ít không lại vừa là một phen lau mặt chải tóc, tốt lúc trước Quan Lâm ngay từ lúc trong chiếc nhẵn thia mấy chục bộ quần áo. Là chính là nghĩ thể tình huống như vậy, cũng tốt có không chút tạp chất quần áo có thể đổi. Nhắc tới Quan Lâm còn có một chút Tiểu Tiểu bệnh thích sạch sẽ, từ nhỏ thích không chút tạp chất hần, Tự Nhiên được không mặc quần áo bẩn. Ban đầu ở quan lâm gia đình thời điểm, hần quần áo mặc dù không là tốt tiết mục ngắn, nhưng là không chút tạp chất chỉnh tề nhưng xưa nay không lơ là.

Sau đó, vô lượng Kiếm Phái, tất nhiên ít không thường thường ít gà, thiếu thịt, thỉnh thoảng sẽ còn biến mất hai bình rượu ngon.

Như thế an nhàn hoàn cảnh chính là thích hợp tu luyện, Thanh U hoàn cảnh để cho người Thanh Tâm quả ngọc, ít trên thế gian phức tạp, để cho Quan Lâm một lòng đánh ở trong tu luyện, như thế, chỉ chớp mắt chính là bảy tám ngày đi qua.

Cho đến ngày hôm đó sáng sớm, Quan Lâm lần nữa từ trong tu luyện tỉnh lại, đi ra sơn động.

"Khoảng thời gian này có thể nói đột nhiên tăng mạnh, Tiên Thiên Đệ Nhị Trọng không nghĩ tới có thể ở ngắn ngủi mấy ngày giữa đã đột phá, quả thực vượt qua ngoài ý liệu, Thiên Giai tuyệt học quả nhiên không giống vật thường a!" Một bên than thở Quan Lâm, từng bước một rời đi nơi này. Đi tới Thiên Long thế giới, cộng thêm đi đường đoạn thời gian đó, đã qua nửa tháng, tiếp theo thời gian, tại sao không đi gặp lại cái thế giới này anh hào đây. ps: Một chương này 3000 chữ, hôm nay chỉ có một canh, hơn nữa mấy ngày gần đây càng cũng sẽ không nhiều. Vết lửa mấy ngày nay muốn thi, nếu là thi không khá còn phải rút tỉn chữ, học kỳ kế liền phiên toái, các vị thật to thông cảm một chút roi vãi. Thi xong sau khi, ta tận lực cho mọi người nhiều càng mấy chương, bù lại. Vết lửa lần nữa cho các vị đạo hữu chấp tay Vô Lượng Thọ Phật, Nam Mô Ozawa Maria

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Cưới ngựa nữ nhân

Vô Lượng Sơn xuống hai mươi dặm, có một ít trấn, được đặt tên là Mạc Hà trấn. Trấn trên mặc dù không nói phồn hoa như gấm, nhưng ở phương viên trăm dặm cũng là có chút danh tiếng khí, trấn liệt bản tạp cửa tiệm phần lớn đều là vô lượng Kiếm Phái danh nghĩa sản nghiệp.

Quan Lâm ở một tửu lầu, tửu lầu này tên cũng thật là vang dội, danh viết Duyệt Lai Khách Sạn. Kêu ba lượng chút thức ăn, thịt, hợp với một bình lá trúc tửu xanh, nhàn nhã ăn.

Trúc Diệp Thanh ở khác nơi chưa chắc có mưa, nhưng ở Vô Lượng Sơn xuống, lui tới người trong giang hồ lại không phải ít, mà người trong giang hồ từ trước đến giờ không thiếu ngân lượng, uống rượu cũng phần lớn đều là đủ loại tên gọi rượu, này Trúc Diệp Thanh liền là một cái trong số đó.

Ở chỗ này, cũng không thấy Quan Lâm tưởng tượng đủ loại giang hồ chém giết, cũng không có Đại Tửu Lâu thường gặp kể chuyện cô tịch tiên sinh, phần lớn đều là yên lặng ăn rồi đồ vật đi đường. Hoặc là chính là mấy cái hảo hán, uống quá cay rượu, phóng khoáng cười to, hiệp đàm giang hồ đủ loại chuyện lý thú.

Cô đơn chiếc bóng Quan Lâm, một người ngồi ở bên cửa sổ, nhỏ gió lướt qua lưu lại điểm không khỏi cô độc.

"Thế nhân cũng vô tri vô giác sinh hoạt, nhưng nhưng bởi vì có một cái nhà, bội cảm hạnh phúc. Ta nên từ đâu mà đến, lại đi đến nơi nào đây?" Vừa nói, một cái liễn uống vào, nóng bỏng cảm giác theo cổ họng bên dưới cổ họng.

Quan Lâm ném người kế tiếp mười lượng đỉnh bạc, không nói một tiếng đi ra tửu lầu. Mơ hồ còn có thể nghe được Điểm Tiểu Nhị kích động tiếng cảm tạ, "Cảm tạ khen thưởng" !

"Mau tránh ra, giả ~~~ "

Một trận tiếng vỗ ngựa theo đường lớn xông lại đến, đi đường người rời rít tránh ra. Việc không liên quan đến mình, Quan Lâm cũng theo ba Trọc lưu, lui qua một bên.

Trên lưng ngựa là cả người hình miêu điều nữ tử, thanh thúy thanh thanh âm thật giống như oanh đề, nhưng là mang theo một cái nón lá để cho người không thấy rõ diện mục. Trong giang hồ, đầu đội nón lá nữ tử, hoặc là vô cùng xấu xí, hoặc là chính là cực đẹp.

"Oa ~ a "

"Là trẻ nít!" Quan Lâm đồng tử co rút lại, mắt nhanh phản ứng nhanh hơn.

Từ tiến vào trước ngày sau, Quan Lâm tốc độ cũng tăng lên gấp đôi, bước ra một bước, liền muốn thoát ra hơn trượng, nếu không phải trên đường quá nhiều người, che ngăn che ngăn cản, khoảng cách này còn phải càng xa một chút. Như thế, Quan Lâm theo sát ở ngựa sau, chỉ chốc lát sau lại so với chạy bằng ngựa chiến nhanh hơn, đuổi theo cùng ngựa đi sóng vai.

Quả nhiên, ở trước mặt cách đó không xa, một đứa bé một tay cầm rót bẻ đường bánh ngọt, một tay tràn đầy bùn bụm mặt khóc rống.

"Không được, không kịp "

Quan Lâm tốc độ mặc dù nhanh, nhưng ngựa là ngựa tốt, tốc độ cực nhanh, nhất thời Quan Lâm còn không vượt qua được đi cứu xuống đứa bé kia. Dưới tình thế cấp bách, Quan Lâm né người phần khởi một chân, cần quét ở ngựa trên đùi. Chỉ nghe rắc tra mấy tiếng, chân ngựa bị giam cầm nhất chân quét gãy, ngã xuống.

Kia trên lưng ngựa nữ tử võ nghệ cũng là bất phàm, ở Quan Lâm ra chân thời điểm, đã nhẹ nhàng gạt mình, rồi đi lưng ngựa. Nhưng là mặc dù như vậy, cũng bởi vì tốc độ ngựa quá nhanh, ngã xuống đất ngã hết mấy bước mới đứng vững.

Đây là một cái nông phụ kinh hãi, chạy qua ôm lấy hài tử kia, vừa khóc vừa cười. Liên tục hướng Quan Lâm nói cảm ơn, thậm chí càn quỳ xuống, cũng may Quan Lâm tay mát lạnh lẽ, nâng lên tới.

Nông phụ vạn phần cảm tạ sau khi, phương mới rời khỏi, Quan Lâm lúc này mới nhìn hướng đàn bà kia.

"Tiểu tử, võ công không tệ a, mới vừa rồi cảm ơn người, ta cũng vậy vội vã đi đường, mới thiếu chút nữa đụng đứa bé kia, bất quá "

Quan Lâm một trận giận lên, đi đường ngay tại nhiều người địa phương xông ngang đánh thẳng? Bất quá đàn bà này đã nói xin lỗi, Quan Lâm cũng không có tốt bao nhiêu quá đáng lời nói. Chẳng qua là tên gọi sắc trầm tĩnh nói: "Ừ, lần sau chú ý một chút liền có thể, cho dù có ngày chuyện lớn, cũng không hơn được nữa nhân mạng. Người nói sao?"

"Hừ, ta còn chưa nói hết đâu rồi, người gấp cái gì! Mới vừa rồi cảm ơn người, bất quá, người đánh hư ta hoa hồng đen, người nhất định phải phụ trách. Ta cũng không phải làm khó người, người đoạn nó hai chân, ta liền đoạn người hai chân, công bình chặt."

"Cái gì" không khỏi là Quan Lâm, chính là chung quanh vây xem người cũng một trận xôn xao. Tại sao có thể có như vậy yêu cầu vô lý, như vậy vô lý người.

Đổi mặt điều ngoa như vậy nữ nhân, Quan Lâm vốn là đề xuống hỏa khí có thăng lên, sắc mặt lạnh hơn.

Một đường xông ngang đánh thẳng, thiếu chút nữa giẫm đạp chết một đứa bé, không thêm hỏi cái liền thôi, còn phải bắt người chân thay ngựa chân! Đây

không chỉ là vô lý cùng điều ngoa, càng đối với Quan Lâm nhân cách làm nhục. Hướng về phía điều ngoa nữ nhân, Quan Lâm có chút nắm quyền hai tay đã tràn đầy sát cơ.

"Đùi người thay ngựa chân, công bình? Hừ, vốn tưởng rằng người mặc dù vô lý, nhưng tích cực nhận sai phân thượng lúc đó nhận lấy, mỗi nghĩ đến người như thế, như thế không tiết tháo!" Suy nghĩ hồi lâu, Quan Lâm cũng chỉ có thể dùng như vậy một cái từ để hình dung.

Đàn bà kia nón lá hòa diện sa giữa hai hàng lông mày hơi nhú lên, thấy chung quanh người đi đường rồi rít chỉ trích, cũng không có nghĩ (muốn) ra bản thân nơi nào làm không đúng. Giải thích: "Người trẻ nãi ta đi đường thời gian, ta cũng không có cùng người tính sổ, chẳng qua là muốn người một đôi chân mà thôi, còn dài dòng cái gì! Còn nữa, tiết tháo, là vật gì?"

Thấy Quan Lâm yên lặng không nói, nhất là kia trong mắt hàn quang, không lý do lạnh cả tim, thanh âm yếu mấy phần, nhưng mặc cho tự quật cường nói: "Giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền, quy củ giang hồ. Người đoạn ta một đôi chân ngựa, ta muốn người một đôi chân có gì không đúng sao? Cùng lắm, cùng lắm ta chịu thiệt một chút, ít đi một cái chính là. Như vậy, người bắc lên ba tong còn có thể đi đường."

"Nào tàn?" Quan Lâm thật là không nói gì, tức thì nóng giận ngược lại cười đạo: "Quy củ giang hồ? Ta đây ngay tại nói cho người biết một cái quy củ giang hồ, giang hồ là do cường giả nói coi là!"

Nói xong Quan Lâm đứng dậy mà lên, lúc này đối với cái này dạng thật là có chút ác độc nữ nhân, có thể nói không có chút nào lòng thương hại. Có, chỉ có sát ý!

Quan Lâm chết, ở Quan Lâm trong lòng vốn là có một cỗ oán khí, một con lửa giận đè nén ở trong lòng. Còn có Lưu quản gia phản bội, Quan Lâm so với lúc trước, muốn hung ác nhiều, sát khí cũng nặng rất nhiều. Đàn bà này không thể nghi ngờ thành một cái khoai thông cửa ra, để cho Quan Lâm thoáng cái bùng nổ.

"Bất kể người là nam nhân hay lại là nữ nhân, chọc ta Quan Lâm, lấn áp ta Quan Lâm, thông thông đều phải chết! !!"

Quan Lâm chợt lóe cho đến bóng người, để cho nữ tử kinh hãi thất sắc, bất quá nàng ở trên giang hồ đi cũng có một đoạn thời gian, phản ứng ngược lại không chậm, trong nháy mắt biến hóa rút ra bên hông một thanh đoản đao đâm tới.

Nữ tử chiêu thức biến hóa phức tạp, mà Quan Lâm lúc này tay không, sẽ cũng chỉ có một bộ Hầu Quyền. Nhưng là Quan Lâm Tiên Thiên Nhị Trọng tu vi vững vàng đề năng, tùy ý hấn ngày hôm sau Thất Trọng tu vi như thế nào tấn công, ở trong mắt Quan Lâm bất quá giống như một hải tử.

"Điều trùng tiểu kế!" Quan Lâm nhìn mấy chiêu, phát hiện mình nếu như liều mạng chiêu thức, không có một 180 thật đúng là không bắt được nàng. Nhưng là thực lực không chỉ là chiêu thức, chênh lệch cảnh giới cũng không phải mấy cái chiêu thức có thể để bù đắp.

Bởi vì chênh lệch cảnh giới, để cho Quan Lâm so với nàng tốc độ nhanh hơn, lực lượng lớn hơn, hai người căn bản không thể sánh bằng.

Quan Lâm toàn lực bên dưới, cong lại chỉ ở đoản đao bên trên nhẹ nhàng điểm một cái, đem nữ tử vót ngang tới đoản đao mở ra. Chẳng qua là này nhẹ nhàng điểm một cái, liền để cho nàng cả cái cánh tay tê dại một hồi. Dưới tình thế cấp bách, nữ tử đoản đao nhanh đổi, mức độ tới tay phải, lại vừa là một đao đâm tới.

"Đủ, đến đây kết thúc đi!"

Quan Lâm thanh âm sâu kín ở nữ tử bên tai vang lên, tiếp lấy nàng phát hiện mình đao lại cũng khó vào chút nào, bị giam lâm vào lên chân khí vững vàng khổng lồ, tùy ý nàng dùng ra sao lực, nhâm nhiên vẫn không nhúc nhích, thật giống như đoản đao dài ở chỗ này.

Thấy này cường Đại Chân Khí, nữ tử không khỏi kêu lên: "Tiên Thiên Cao Thủ? !"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Gỡ nắm lạnh gặp lại sau, cầu nam nữ các người khỏe

"Hừ" Quan Lâm khoe miệng một nghiêng, khúc tay bắn ra đem đoản đao đánh bay ra ngoài, đồng thời đâm ra một quyền, mảnh liệt chân khí từ quyền thượng phun ra, nữ tử liền vội vàng ngăn che, có thể ở Quan Lâm một quyền này trước mặt không có chút nào ngăn trở đột phá phòng ngự, chỉ một quyền liền đem nữ tử đánh ra ba trượng ra.

Quan Lâm tại chỗ động một cái, phốc một chút lại một quyền tiến lên.

Quan Lâm một quyền dần dần tới, Quyền Phong đã trước một bước đến, mạnh mẽ Quyền Phong ở nữ tử còn chưa kịp phản ứng trước, đã đem nàng cái khăn che mặt cùng nón lá thổi tan, lộ ra mặt mũi.

Thấy đàn bà này dung mạo, chính là Quan Lâm cũng là ngẩn ngơ. Bốn phía xa xa né tránh một ít người đi đường, phần lớn tròn to hai mắt.

Quan Lâm khẽ cau mày, thu quyền đứng lại, qua nhiều năm như vậy Quan Lâm thấy qua nữ tử bên trong vẫn chưa có người nào có thể so sánh với. Nhìn thấy trước mắt, như mới trắng thanh choáng váng, như hoa cây chất tuyệt, gương mặt xinh đẹp tuyệt tục. Chẳng qua là vô cùng tái nhợt, không một chút huyết sắc, nghĩ là nàng dài lúc che mặt ngu dốt mặt nguyên có, hai mảnh thật mỏng môi, cũng là huyết sắc vô cùng nhạt nhẽo, nhưng cảm giác nàng điểm đậm đáng yêu, ôn nhu mềm mại uyển chuyển, nơi đó là một cái giết người không chớp mắt Nữ Ma Đầu?

"Cái khăn che mặt, ta cái khăn che mặt" vừa nói trong mắt đã lên sương mù, nóng nảy xuyên thấu qua điểm băng hoàng không giúp. Tựa hồ bị người nhìn thấy, so với mắt đi sinh mệnh trọng yếu hơn. Ở Quan Lâm trước mặt, đầu tiên nghĩ (muốn) không phải mình như thế nào tránh vừa mới một quyền kia, mà là muốn tìm trở về chính mình cái khăn che mặt.

"Hoa hồng đen, cái khăn che mặt, mỹ nữ, dùng đoản đao! Người là Mộc Uyển Thanh?" Quan Lâm nghi ngờ nói.

Đàn bà kia vốn là chính nắm vừa mới tìm về cái khăn che mặt, vừa mới đeo lên một bên, bên kia lại dừng lại, đứng ở đó.

Quan Lâm thấy vậy, càng phát ra khẳng định chính mình suy đoán. Nữ tử sắc mặt lộ vẻ sâu thẳm, thấp giọng nói: "Người như là đã biết ta là Mộc Uyển Thanh, chắc hẳn người cũng minh bạch ta lời thề, người nhất định là không muốn cưới ta, người động thủ đi, bằng không sớm muộn có một ngày ta sẽ giết người, sau đó tự sát!"

"Ho khan một cái" Quan Lâm không nghĩ tới trên thế giới này thật là có đơn thuần như vậy nữ tử, tin tưởng như vậy hoang đường lời thề. Vừa mới tức giận lúc này ngược lại cũng tiêu bay tám phần, dù sao lát thủ tội hoa sự tình hẳn còn không làm được. Lại nói mình lúc này còn chưa phải là thật tốt, không cánh tay của thiếu niên không thiếu chân, đảo là một quyền của mình đưa nàng đánh trên đất, nhìn đáng đáp chưa từng có mười ngày nửa tháng là dùng nghĩ khôi phục.

"Cái này, Mộc cô nương. Gặp lại người dung mạo có rất nhiều, bên kia một đoàn đầu rồi, người phải giả mấy cái? Ta hiện ngay liền không giết người, ngày khác người muốn giết ta sợ rằng bằng võ công của người còn không làm được, một cô gái, tính khí lại táo bạo như vậy, ai dám lấy người, thật là "

"Người tâm hồn đen tối!" Mộc Uyển Thanh tức giận, nhưng là khí không nói ra lời.

Quan Lâm nhìn nàng tức giận đáng vẽ, chính mình hóa khí coi như là hoàn toàn tiêu, khẽ mỉm cười, đạo: "Vốn là người là không xứng với ta, nhưng là thiếu gia ta quá bác ái, chỉ cần có một ngày người có thể ở ở một phương diện khác thắng được ta, ta liền cưới người. Bây giờ, gờ năm lạnh gặp lại sau!"

Quan Lâm thấy ấy ư, Mộc Uyển Thanh thương thế mặc dù không nhẹ, nhưng là còn có một chút võ lực, an toàn ngược lại cũng không lừa bịp.

Dựa vào Mộc Uyển Thanh dung mạo, nếu là không hề có một chút năng lực phản kháng nào, vừa mới tại chỗ nếu là có sắc lang Nhất cấp, coi như nguy hiểm.

Quan Lâm một đường nhàn nhã bên trên Vô Lượng Sơn, nghe qua hướng người thuật, này hai ngày chính là vô lượng Kiếm Phái tỷ đấu tháng ngày.

Nhắc tới vô lượng Kiếm Phái ở Đại Lý cũng là có chút danh tiếng âm thanh, nhưng là đề xuống Quan Lâm phòng chừng, đặt ở hấn sinh hoạt thần kỳ đại lục cũng thì tương đương với một cái hạ đẳng thiên về bên trong gia tộc, môn phái nhất lưu, không đáng nhắc tới. Đông Tây nhị tông môn, làm cho này phái Vô Lượng chức chương môn tranh đấu vô số đầu năm, nhưng là bất kỳ lần nào cũng không có lần này tới hưng mãnh.

Quan Lâm một đường rong ruổi, đang ở bờ sông nhặt lên một ít nước sông, còn chưa uống vào, liền nghe được một trận tiếng cười đùa.

Chỉ nghe hai người ở Quan Lâm nước suối hàng đầu, vì vậy cũng không thấy Quan Lâm, mà Quan Lâm đối với bọn họ thanh âm lại nghe một cái rõ ràng. Một người trong đó Quan Lâm ở vô lượng kiếm trong phái đảo cũng gặp một lần, chính là Tà Tử Mục đệ tử, về phần cô gái kia nhưng là không nhận biết.

Chỉ nghe Kiền Quang Hào đạo: "Cát sự muội, chúng ta đã ra đất nguy hiểm, người đi lâu như vậy, cũng mệt mỏi, chúng ta nghỉ một lát lại đuổi đường đi!" Vừa nói hấn liền đặt mông làm đến, thờ dốc này khí thô.

Đàn bà kia "Ừ" một tiếng, bạch liếc mắt, chậm rãi làm tiếp.

Lúc này chỉ nghe cô gái kia nói: "Người nói định thần Nông bang thật không sẽ phái người thủ tại chỗ này sao?"

Nữ tử thanh âm nói chuyện thanh âm có chút phát run, đối với Thần Nông giúp tựa hồ thật là sợ hãi.

Kiền Quang Hào làm qua đi, ôm nàng thất lung đạo: "Hảo sư muội, yên tâm đi. Điều này sơn đạo phi thường hẻo lánh, chính là chúng ta Đông Tông đệ tử cũng không có mấy người biết con đường này, Thần Nông giúp làm sao có thể biết?"

Cô gái kia nói: "Làm sao người biết này con đường mòn?"

"Ta cũng vậy ngoài ý muốn khi nhìn đến này con đường mòn, lần đó vốn là sư phó dẫn chúng ta đi xem vô lượng Ngọc Bích, nhưng là ta xem nửa ngày

cũng không thấy đặc biệt gì, không phải là một khối tảng đá vụn sao? Có cái gì không nổi. Ta liền tiếp lấy đi ra thuận lợi làm lý do, một thân một mình ngoài ý muốn phát hiện này con đường mòn."

Nữ tử cười duyên một tiếng, đạo: "Hừ hừ, chính ngươi không dụng công, lười biếng dùng mảnh lối. Một đám cùng trong môn phái, ngươi nhất là lười biếng."

"Cát sư muội, năm năm trước cùng Kiếm Hồ so kiếm, ta thua ở ngươi dưới kiếm sau khi "Nói đến chỗ này, tay hắn đã sớm không ở yên, trên dưới bắt đầu ở trên người cô gái lục lọi."

Đàn bà kia thở dốc một tiếng: "Không muốn" ngoài miệng vừa nói không muốn, tay cũng đã ôm Kiền Quang Hào eo. Miệng lên tiếng đạo: "Chớ nói nữa ngươi thua ở ta dưới kiếm. Ta đây không phải là đã thua ở ngươi sao? Ngươi còn chưa hài lòng sao?"

"

Quan Lâm nghe một chút, thầm nghĩ: "Nguyên lai đàn bà này là vô lượng kiếm Tây Tông, xem ra tin đồn là thực sự a!"

Tin đồn vô lượng Kiếm Phái này giữa hai người chuyện xấu xa, không nghĩ tới chẳng những là thật, còn bị Quan Lâm đụng phải. Có thể là người khác sự tình, cho hắn không liên quan, hắn cũng lười quản. Đối với này chuyện liên quan đến lâm mà nói, bọn họ đều là nhân vật bé nhỏ mà thôi, không cần phải tiêu phí tinh lực chú ý.

Quan Lâm chính muốn rời đi ấy ư, lại nghe bọn hắn làm người lại một bên truyền ra thân. Ngâm tiếng, vừa nói:

"Lần này chúng ta vác sư tử đào, sợ rằng sau này lại cũng cũng không thể trong võ lâm đặt chân, nếu là bị tông môn môn nhân tìm tới, chúng ta coi như nguy hiểm, chúng ta hay lại là vội vàng tìm một chỗ an toàn trốn, qua an ổn tháng ngày chứ?"

"Sư muội không cần lo lắng, lần này Thần Nông giúp có chuẩn bị mà đến, chúng ta đồ vật hai tông, trừ ta hai người ra, chỉ sợ ai cũng khó thoát độc thủ. Coi như tông môn bắt diệt, chắc hẳn cũng là thực lực đại suy, phải tìm được ta ngươi hai người, cũng không có dễ dàng như vậy!"

Quan Lâm nghe cười, thầm nói vô lượng Kiếm Phái kỳ lạ, các ngươi muốn chung một chỗ, vốn không có gì, nhưng là thấy sư môn gặp nạn, thừa cơ tự đi chạy trốn, lại không nên. Cuối cùng lại suy nghĩ chính mình sư trưởng đồng môn tấn tao độc thủ, Tả Tử Mục có thể dạy dỗ như vậy học trò, hẳn chết cũng nên cười chửi chửi cừu tuyền a

"Ho khan một cái!" Quan Lâm nặng nề tăng hắng một cái.

Hai người bọn họ đang ở bờ sông đánh đã chiến, liền tiếp đến, đột nhiên bị Quan Lâm là ho khan một giọng, dọa sợ không nhẹ. Nhất là Kiền Quang Hào, trực tiếp lại không được. Hai người nơi nào còn có hứng thú, kinh hoảng mặc quần áo vào, quan sát bốn phía chung quanh. Cho đến Quan Lâm bóng người từ dưới sông phương, từng bước một đi ra.

"Người nào?"

"Sư muội, chúng ta cùng tiến lên, không thể để lại người sống!" Kiền Quang Hào nhớ tới vừa mới bị hắn một giọng kinh sợ tình hình, nhất thời lên cơn giận dữ.

Quan Lâm không thèm để ý chút nào hai người địch ý, không mặn không nhạt nói: "Cầu nam nữ, các ngươi khỏe!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Vài chục năm yêu

Kiền Quang Hào hai người bắt quạ ngày hôm sau bốn năm Trọng Tu là, lấy Quan Lâm Tiên Thiên Nhị Trọng tu vị, vừa đối mặt liền đem hai người dễ dàng đánh ngã. Thấy Quan Lâm quyền thượng chân khí phún bạc, một quyền liền đập gãy bọn họ trường kiếm, Kiền Quang Hào hoảng hốt, loại thực lực này chính là sư phó hắn Tả Tử Mục trước mặt, cũng chưa từng cảm thụ.

"Ngươi, ngươi là Thần Nông giúp tìm tới người giúp đỡ?"

"Sư Ca, đừng hỏi, Thần Nông giúp không mời được như vậy Tiên Thiên Cao Thủ hỗ trợ."

Quan lâm nhất cười nói: "Nhìn một chút, cũng là người sư muội thông minh một chút. Đi thôi "

"Đi chỗ nào ?"

Quan Lâm không để ý đến bọn họ, không đợi hai người phản ứng, Quan Lâm đã đem hai người đánh xỉu, lôi kéo bên trên Vô Lượng Sơn.

Xa xa chưa đến, liền nghe Kim Qua giao minh, tiếng kêu giết một mảnh, ven đường nước sông cũng ánh thành màu đỏ, nghĩ đến thật là vô lượng Kiếm Phái Đông Tây nhị tông cùng Thần Nông giúp giữa, đang ở huyết chiến.

"Đừng đánh, đừng đánh, cũng đừng đánh "

"Đừng đánh nữa!" Một tiếng tru lớn ở trong đám người xuyên ra, đè xuống chung quanh tiếng hò giết, thả mắt nhìn đi một cái tuổi chừng 20 thanh niên, toàn thân áo trắng, tuấn nhã xuất chúng. Nhưng là hợp với trên mặt ngây ngốc cười ngây ngô, Quan Lâm trước tiên liền đoán được thân phận của hắn, chính là Thiên Long ba một trong những nhân vật chính Đoàn Dự.

Tà Từ Mục có chút ôm quyền nói: "Tại hạ vô lượng Kiếm Phái Tà Từ Mục, các hạ là?"

Đoàn Dự từ nhỏ biết lễ, liền vội vàng cười hoàn lễ nói: "Ta tại hạ Đoàn Dự."

Đoàn Dự nói xong, mới vừa cùng Tà Từ Mục đánh nhau đại hán kia chạy tới, ở Tà Từ Mục bên cạnh hai người còn hung hăng hai mắt nhìn nhau một cái, nhìn đối phương cũng rất là khinh thường. Hơi có điểm tức giận đối với (đúng) Đoàn Dự đạo: "Tại hạ Thần Nông giúp Tư Không Huyền, Đoàn thiếu hiệp tại sao phải quản hai phái chúng ta việc vớ vẩn?"

Đoàn Dự động một cái, mọi người chung quanh rối rít giờ lên binh khí, thật chặt đề phòng hắn, Đoàn Dự hơi sợ, đạo: "Ta, ta không phải là cái gì Thiếu Hiệp, cũng không hiểu cái gì võ công. Chỉ là thấy các vị ở chỗ này đánh nhau, chết rất nhiều người, trong lòng quả thực không đành lòng. Khuyên các vị đừng cương ngửa trước bờ vực, ngàn vạn lần không nên lại hành hung."

Tà Từ Mục cùng Tư Không Huyền hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt cũng thoáng qua một tia tàn nhẫn, rối rít giờ lên binh khí. Đoàn Dự thấy mọi người đều không nghe hắn khuyên cáo, liền vội vàng lại lời thề son sắt đạo: "Tại hạ này cũng đều là lời vàng ngọc a!"

"Phốc đoạn này dự, kỳ lạ!" Quan Lâm vừa tới liền nghe được Đoàn Dự lời nói, vẫn là lần đầu tiên thấy có người khuyên can, lại nịnh nọt mình một chút là lời vàng ngọc. Quan Lâm đứng ở một bên trên nóc nhà, đột nhiên chú ý tới cách đó không xa còn có một cái Thiên Ảnh cũng giống như mình ngồi ở nóc phòng, trong ngực ôm một cái con chồn nhỏ mà, một tay cầm một con rắn, đùa bỡn."Nghĩ đến hắn là Chung Linh "

Tư Không Huyền khiến cho một cái ánh mắt, sau lưng nhảy ra hai người đệ tử, giờ cái cuộc liền hướng Đoàn Dự đập tới, Đoàn Dự hù dọa té xuống đất, kinh hoàng thất thố không biết ứng đối ra sao.

"Hừ" Quan Lâm dưới chân đá một cái, mấy miếng mảnh ngói bay ra, đem kia hai người đệ tử đập bay ra ngoài, mảnh ngói còn xen vào ở trước ngực.

"Người nào!" Tư Không Huyền hướng bốn phía nhìn một cái, kinh hô. Vừa mới mấy miếng mảnh ngói nhanh hắn cũng không có thấy rõ, càng không có thấy rõ phương vị.

Bịch bịch!

Kiên Quang Hào hai người bị giam lâm nhất xuống ném xuống, đồng thời Quan Lâm cũng nhẹ nhàng Phiêu Linh mà xuống, rơi ở trong sân.

"Quang Hào?" Tà Từ Mục cả kinh.

Quan Lâm thấy Tà Từ Mục phòng bị bên trong lộ ra hận ý, không để ý đỡ dậy Đoàn Dự, mới nói: "Lại không chết, người khản trương cái gì? Tà chương môn, ta giúp ngươi bắt trở lại môn phái phản đồ, ngươi không cảm kích ngực lại như thể lòng đầy căm phẫn, là đạo lý gì?"

Quan Lâm tiếng nói vừa dứt, Kiên Quang Hào hai người ung dung tỉnh lại, vừa thấy Tà Từ Mục, Kiên Quang Hào kinh hãi ngồi dậy, run rẩy nói: "Sư, sư phó "

Thấy Kiên Quang Hào thần sắc, Tà Từ Mục liền tin Quan Lâm mấy phần. Cùng Thần Nông giúp vừa khai chiến liền không thấy hắn bóng dáng, hắn liền có điều nghi ngờ, chẳng qua là Thần Nông giúp đại địch đang ở trước mắt, không cho phép hắn suy nghĩ nhiều. Lúc này nhìn Quan Lâm ánh mắt có chút biến hóa, bất quá nhảm nhiên không phải là hữu hảo, coi như là phản đồ, này cũng là bọn hắn chính mình môn phái chuyện xấu!

Nhìn Quan Lâm vừa mới thân thủ và khí thế, Tà Từ Mục nhất thời sờ không trúng. "Cám ơn tiểu huynh đệ xuất thủ tương trợ!"

Quan Lâm lúc này chỉ có mười ba tuổi, mặc dù đầu khá cao, bề ngoài nhìn qua cũng bất quá mười lăm mười sáu tuổi, nếu không phải là bởi vì võ công bất phàm, căn bản sẽ không để cho người để ý. Tà Từ Mục cũng chỉ có thể trở thành tiểu huynh đệ, xưng hô này so với Thiếu Hiệp thân cận hơn một chút.

Quan Lâm lắc đầu, "Ta? Không cần, ít nhất khác (đừng) trên đầu môi, lấy chút thực dụng cảm ơn ta ngược lại vẫn được."

Tà Từ Mục ngẩn ngơ, không nghĩ tới Quan Lâm thuận gây leo lên, không có chút nào khách khí. Chỉ đành phải nói, "Tiểu huynh đệ đợi chút, chờ ta vô lượng Kiếm Phái giải quyết mọi chuyện, nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng." Vừa nói nhìn về phía Thần Nông giúp Tư Không Huyền.

"Coi là, ta xem ngươi vô lượng Kiếm Phái cũng không có đồ gì có thể để cho ta động lòng. Theo ta thấy, không bằng như vậy, ngươi đi bị hơn mấy cái bình rượu ngon, ta cùng vị này Đoàn huynh thật tốt uống vài chén. Đến đến, các ngươi đánh tiếp, đánh rất đẹp."

"Ngươi" Tà Từ Mục sắc mặt đỏ bừng lên, chỉ một cái Quan Lâm, quả đấm nắm chặt kêu lập cập.

Một bên Đoàn Dự liên tục nói không dám, hay là chớ đánh. Cũng không biết này nói một chút, Tà Từ Mục sắc mặt đỏ hơn. Một kiếm hướng Quan Lâm cùng Đoàn Dự đâm tới.

"Chít chít "

Một đạo bóng trắng chợt lóe cần lấy Tà Từ Mục trên tay, Tà Từ Mục kinh hãi, liền vội vàng huy kiếm chém tới. Kiếm chưa tới, bóng trắng đã biến mất, chợt lóe chợt lóe, tốc độ cực nhanh, từng đạo bóng trắng xuất hiện ở không đồng vị đưa, cần bị thương mười mấy dự định xông lên đệ tử. Cuối cùng giạt giạt trở lại trên nóc nhà, nhảy vào một cô thiếu nữ trong ngực.

Đàn bà kia cười duyên một tiếng, nhảy xuống nóc phòng đi tới.

"Ngươi gọi Đoàn Dự a, ngươi người này mặc dù nói không biết võ công, nhưng là lá gan không nhỏ."

Đoàn Dự nghe một chút tán dương, liền vội vàng ngẩng đầu bốn mươi lăm độ, đạo: "Này, có võ công hay không, gặp phải chuyện bất bình, cũng là muốn quản lý."

Nhìn Đoàn Dự kia đắc ý đáng vẽ, thấy thế nào thế nào giống như cần ăn đòn. Cũng may dài tương đối soái, vì hấn thêm không ít phút, cộng thêm ra đời không tệ. Nếu không phỏng chừng từ nhỏ đã cũng bị người đánh hủy dung không thể.

Chung Linh cười một tiếng, vòng qua Đoàn Dự, nhìn về phía Quan Lâm, hai mắt tỏa sáng, thầm nói: "Cái này Đoàn Dự đã quá soái, như thế nào cùng hấn vừa so sánh với, hay lại là kém một đoạn lớn đây "

Quan Lâm đề phòng, đề phòng có người đánh lên. Cảm nhận được Chung Linh ánh mắt, phát hiện cái này không khác mình là mấy cao tiểu nha đầu trong mắt có chút đặc thù đồ vật, nhìn một chút Đoàn Dự, trong lòng nhưng, có chút đắc ý. Theo bản năng sờ cảm một cái, gió. Náo nhĩ đến, "Đoàn Dự suất ca, chớ có trách ta. Đẹp trai, không phải là ta sai, cướp ngươi danh tiếng."

Quan Lâm phát hiện, không chỉ là Chung Linh, chính là vô lượng Kiếm Phái Tây Tông đệ tử cũng là từng cái trong mắt hiện lên ánh sáng nhìn mình. Hoặc ngượng ngùng, hoặc nóng bỏng. Có mấy cái tôn dung thâm đậm, có thể so với tai nạn xe cộ hiện trường nữ nhân vút mặt mày, thiếu chút nữa để cho hấn phun ra.

Có lẽ ở trong mắt bọn hấn, Quan Lâm võ công cao cường, đẹp trai, nhìn mặc trang phục cũng rất là quý khí. Mặc dù tuổi còn chưa lớn, nhưng đã là điển hình cao giàu đẹp trai, sức sát thương cực mạnh!

Sự phát hiện này, Quan Lâm trong lòng trong nháy mắt từ thua cảm giác chưa từng có bành trướng, theo bản năng đạo: "Nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy ca đẹp trai a!"

Đều nói, đại đa số người cả đời, dài nhất một lần yêu đều sẽ có như vậy mười mấy hai mươi năm, chúng ta đem xưng là "Tự yêu mình!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giời Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Áp đảo

Tư Không Huyền đạo: "Lão Tà, ở viết tuyệt không được rên nguy hiểm, thân thể ngươi bên trong dị độc, hai người chúng ta giữa trường sau này tính lại. Cáo từ, đi!" Vừa nói vung tay lên, mang theo một đám đệ tử rời đi.

Quan Lâm lỗ tai rất thính, Thần Nông giúp đi xa còn có thể nghe được hấn lời nói.

Một người học trò hiển lộ đạo: "Sur phó quả nhiên nhân nghĩa, có thể đảm nhiệm giang hồ chi giai mô."

Tư Không Huyền không có nói gì, chẳng qua là sắc mặt không thể nào dễ nhìn, hiển nhiên đối với (đúng) cái này nịnh hót đệ tử không vui.

Lúc này khác một người học trò tiến lên, trầm tư một chút hỏi "Sư phó, vì sao không thừa cơ hội này" vừa nói làm một cái cắt cổ thủ thế.

Tư Không Huyền liếc hẩn một cái, mới nói: "Vô lượng kiếm chỉ trích tốt như vậy diệt, phía sau bọn họ có thể lực lớn, muốn là bình thường giang hồ báo thù cũng liền thôi, muốn là chúng ta ngày hôm nay nhân cơ hội tru diệt, sợ rằng không muốn nửa tháng, Thần Nông giúp sẽ ở trên giang hồ biến mất. Hơn nữa các ngươi tu vi thấp, không có phát hiện thiếu niên kia kinh khủng. Hẩn vô công tuyệt đối ở trên ta, nếu là đường đột xuất thủ, để cho hẩn cho là chúng ta đang lợi dụng hẩn có thể sẽ không hay."

"Hay lại là sư phó nghĩ (muốn) chu đáo "

"Giao ra Giải Dược, nếu không ngươi sao một cái cũng đừng nghĩ đi." Tả Tử Mục nhìn trên tay biến thành đen vết thương, hướng về phía Chung Linh hô đến.

"Ta không có giải dược, Giải Dược ở cha ta Na nhĩ" Chung Linh thấy Tả Tử Mục nhiều người, liền vội vàng cản mỗi nói.

Một tay cầm bốc cháy đem, hướng Chung Linh đi tới.

"Ba giờ sức sinh, nếu không phải giao ra Giải Dược, ta nhất định khiến các ngươi sinh tử lưỡng nan. Nếu là giao ra, ta còn có thể cho ngươi môn chết thống khoái điểm!"

Quan Lâm thăm vận Bắc Minh Thần Công, mục tiêu Tả Tử Mục.

Người này mặc dù công phu một dạng nhưng là hơn hai mươi năm đạo gia nội công ngược lại thật.

"Chỉ sợ ngươi không có thực lực đó. Hù dọa tiểu cô nương tính là gì, ngươi bị thương, ta cũng không khi dễ ngươi, các ngươi tất cả mọi người cùng lên đi!" Quan Lâm ngang ngược nói, không chút nào đem vô lượng Kiếm Phái đám này trong coi ra gì.

"Hai người các ngươi lui xa một chút." Quan Lâm quay đầu đối với (đứng) Chung Linh cùng Đoàn Dự đạo.

Chung Linh trừng hai mắt chớp chớp, liền vội vàng nắm ngăn người Đoàn Dự sau lui sang một bên.

"Tiểu tử ngông cuồng, ta biết vô công của ngươi bắt phạm, có thể ngươi dù sao còn tầm bé, có thể có bao nhiêu công lực? Ta Tả Tử Mục yêu tài, mới đối với ngươi lần nữa nhìn, ngươi đã tìm chết, mọi người lên cho ta!"

Tả Tử Mục vung lên kiếm, một đám vô lượng Kiếm Phái Đông Tông đệ tử rồi rít xông ra.

Tây Tông đệ tử ngược lại không động, thứ nhất bọn họ và Đông Tông từ trước đến giờ không cùng, thứ hai bọn họ Tông Chủ không nói gì, cũng không muốn cùng Quan Lâm động thủ.

Tây Tông Tông Chủ Tân Song Thanh không động, Quan Lâm tuổi tác mặc dù không lớn, nhưng chung quy cho hẩn một loại cao thâm mật trắc cảm giác. Hành tẩu giang hồ nhiều năm, đối với nguy hiểm đồ vật đều có một loại bản năng trực giác.

"Giết a ~~~ "

Mấy chục người đem Quan Lâm vây lại, còn có mấy chục người không ngừng xông lại.

Ánh mắt quét qua một loại phái Vô Lượng đệ tử, sâu xa nói: "Một đám rác rưởi."

Phanh ~~~

Không sập bộ pháp, từng bước từng bước tiến tới, tới gần một người học trò giờ đao tới chém, đao không hạ xuống, Quan Lâm đã một quyền đem đánh bay, đập ở phía sau mấy người đệ tử trên người, áp đảo một mảnh.

Tiếp lấy cái thứ 2, cái thứ 3

Vô lượng Kiếm Phái đệ tử phần lớn cũng ở hậu thiên Ngũ Trọng trở xuống, đang đối mặt Quan Lâm cường đại lực cường lúc, không có lực phản kháng chút nào.

Số người tuy nhiều, nhưng Quan Lâm một quyền một cái hoặc một quyền một đám, đánh ngã trái ngã phải, chỉ chớp lát sau tất cả đều rút cuộc không bò dậy nổi.

Chung Linh ở một bên kêu to thống khoái, khen ngợi không ngừng.

Đoàn Dự trong miệng tự lẩm bẩm, thật giống như vẫn phải khuyên một chút mọi người dừng tay, chớ có đánh lại, nhưng là lời đến khóe miệng cũng không biết nên làm sao mở miệng.

Tả Tử Mục kiếm chỉ bay suột thân kiếm, thân kiếm một trận khê rên, "Ta tới gặp gỡ ngươi!"

Phái Vô Lượng vô lượng kiếm quyết, ở trên giang hồ cũng có chút danh tiếng, dù sao cũng là được từ Tiêu Dao Phái, mặc dù bất quá da lông, nhưng

cũng bắt phàm

Tà Từ Mục kiếm, không phải là rất nhanh, nhưng mở ra có độ, khí độ bắt phàm lại tiêu sái như ý.

Cho dù là Quan Lâm, cũng âm thầm tiếng kêu tốt. Theo Quan Lâm, kiếm pháp này tuyệt đối là Huyền Giai thượng cấp, uy lực bắt phàm

Nhưng là Tà Từ Mục bắt quá Tiên Thiên Nhất Trọng, kiếm khí thời phát cũng bắt quá một thước có thừa, uy lực có hạn, nhưng không có đem kiếm pháp này uy lực hoàn toàn thi triển ra. Quan Lâm Tiên Thiên Nhị Trọng, lại có thể so với Tiên Thiên Ngũ Trọng lực lượng cường đại, mỗi một lần quả đấm cùng thân kiếm va chạm, cũng để cho Tà Từ Mục khẽ run.

"Vù vù "

Tà Từ Mục thở hổn hển, Quan Lâm mang gây áp lực cho hắn quá lớn, ngăn ngăn không đến mười chiêu, hắn đã thở hồng hộc. Mà nhìn Quan Lâm là mặt đầy thư giãn thích ý.

Tà Từ Mục lần nữa giờ kiếm, ở một đám bị thương đệ tử trước mặt, hắn không có cách nào lui nữa, chính là không địch lại cũng phải tiến lên!

Đình đình đình ~~~

Nhưng là kiếm cương mới vừa giờ lên, liền đi ra một trận leng keng giòn vang, tiếp lấy trên trường kiếm xuất hiện từng vết nứt, vỡ nát thành đầy đất bẻ Thiết Phiến.

Quan Lâm vừa mới quyền, không chỉ có đưa hắn chấn lực đo hao hết, còn được một chút nội thương, càng là đưa hắn bách luyện tinh thép Cương Kiếm, có thể so với Hoàng Giai trung phẩm lợi kiếm, hoàn toàn vỡ nát.

"Su phò, tiếp kiếm!"

Một người học trò đem kiếm ném về Tà Từ Mục, Tà Từ Mục đưa tay đi ra ngoài, tiếp lấy trường kiếm. Có thể ở tiếp lấy trường kiếm trong nháy mắt, liền cảm giác dưới bụng đau xót, tiếp lấy liền thấy Quan Lâm mặt mũi cùng bốn phía bay ngược cảnh vật.

Bị giam cầm nhất quyền đánh lui cách xa hơn một trượng, một trận bụi mình ngực, rốt cuộc không hề ép được khí huyết, phun ra một ngụm máu tươi tới.

Quan Lâm cũng sẽ không cho hắn cơ hội, lại đánh bay hắn trong nháy mắt, một tay kia đã đoạt lấy thanh trường kiếm kia.

Tà Từ Mục chế trụ thương thế, mới vừa ngẩng đầu một cái, một thanh trường kiếm liền giá ở trên cổ hắn.

"Híc, Thiếu Hiệp" Tân Song Thanh cả kinh, vội vàng ngăn cản, rất sợ Quan Lâm một kiếm mò xuống đi, kết quả Tà Từ Mục.

Đồng Tây nhị tông mặc dù không hợp, nhưng là dù sao cũng là đồng môn.

Nhìn Quan Lâm không có động thủ nữa, mà là nhìn về phía Chung Linh, Tân Song Thanh thở phào một cái. Đồng thời cũng âm thầm vui mừng, vừa mới thật may không có xung động, bằng không lúc này đồng môn Tây Tông chỉ sợ cũng giống như Đông Tông, toàn bộ nằm trên đất.

"Chung Linh."

Nghe Quan Lâm gọi nàng, nàng hoạt bát chạy Quan Lâm bên người, cười.

Quan Lâm tuổi tác nhìn qua cùng nàng không sai biệt lắm, nhưng là người sáng suốt cũng có thể nhìn ra được Quan Lâm số tuổi thật sự có thể phải nhỏ một chút. Kêu em trai không thích hợp, kêu ca ca cũng không đúng, Chung Linh cũng không biết nên làm sao mở miệng.

Quan Lâm nhìn nàng khả ái bộ dáng, cười nói: "Ta gọi là Quan Lâm, gọi thế nào tùy ngươi, bắt quá tốt nhất vẫn là kêu ca ca đi! Đúng người thật không có giải được?" Quan Lâm vừa nói nhìn về phía Tà Từ Mục.

Chung Linh trong miệng không tuyệt vọng lắm bẩm đến: "Nguyên lai hắn gọi Quan Lâm, Quan đại ca, Lâm ca ca, Tiểu lâm tử "

"Ho khan một cái! Người chính là gọi ta Quan đại ca đi." Nghe Tiểu lâm tử tiếng xưng hô này, Quan Lâm liền không tự chủ nghĩ đến Lâm Bình Chi, không khỏi kẹp chặt hai chân.

Chung Linh xuất ra một cái màu xanh chai nhỏ, chính là Thiểm Điện Điều Giải Dược.

Chính nàng sủng vật, Giải Dược Tự Nhiên tùy thân mang theo, để ngựa bắt tiện. Trước nói không có, cũng là sợ Tà Từ Mục có giải dược sau khi, bắt bọn họ khai đao.

Quan Lâm nhâm nhi đem kiếm gác ở Tà Từ Mục trên cổ, khiến cho hắn không dám chút nào dị động, nhìn kia mười mấy phá lệ thống khổ đệ tử, Quan Lâm trong bụng không đành lòng đạo: "Giải Dược hay là cho bọn họ ăn vào đi!"

"Tiểu lâm tử nói cho Giải Dược ta liền cho, khanh khách ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giỏi Chỉ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Áp đảo

Tư Không Huyền đạo: "Lão Tà, ở viết tuyệt không được rên nguy hiểm, thân thể ngươi bên trong dị độc, hai người chúng ta giữa trường sau này tính lại. Cáo từ, đi!" Vừa nói vung tay lên, mang theo một đám đệ tử rời đi.

Quan Lâm lỗ tai rất thính, Thần Nông giúp đi xa còn có thể nghe được hần lời nói.

Một người học trò hiền mị đạo: "Su phò quả nhiên nhân nghĩa, có thể đảm nhiệm giang hồ chi giai mô."

Tư Không Huyền không có nói gì, chẳng qua là sắc mặt không thể nào dễ nhìn, hiển nhiên đối với (đúng) cái này nịnh hót đệ tử không vui.

Lúc này khác một người học trò tiến lên, trầm tư một chút hỏi "Su phò, vì sao không thừa cơ hội này" vừa nói làm một cái cắt cổ thủ thế.

Tư Không Huyền liếc hần một cái, mới nói: "Vô lượng kiếm chỉ trích tốt như vậy diệt, phía sau bọn họ có thể lực lớn, muốn là bình thường giang hồ báo thù cũng liền thôi, muốn là chúng ta ngày hôm nay nhân cơ hội tru diệt, sợ rằng không muốn nửa tháng, Thần Nông giúp sẽ ở trên giang hồ biến mất. Hơn nữa các ngươi tu vi thấp, không có phát hiện thiếu niên kia kinh khủng. Hần võ công tuyệt đối ở trên ta, nếu là đường đột xuất thủ, để cho hần cho là chúng ta đang lợi dụng hần có thể sẽ không hay."

"Hay lại là su phó nghĩ (muốn) chu đáo "

"Giao ra Giải Dược, nếu không ngươi sao một cái cũng đừng nghĩ đi." Tà Tử Mục nhìn trên tay biến thành đen vết thương, hướng về phía Chung Linh hô đến.

"Ta không có giải dược, Giải Dược ở cha ta Na nhĩ" Chung Linh thấy Tà Tử Mục nhiều người, liền vội vàng cắn môi nói.

Một tay cầm bốc cháy đem, hướng Chung Linh đi tới.

"Ba giờ súc sinh, nếu không phải giao ra Giải Dược, ta nhất định khiến các ngươi sinh tử lưỡng nan. Nếu là giao ra, ta còn có thể cho ngươi môn chết thối khoái điếm!"

Quan Lâm thăm vận Bắc Minh Thần Công, mục tiêu Tà Tử Mục.

Người này mặc dù công phu một dạng nhưng là hơn hai mươi năm đạo gia nội công ngược lại thật.

"Chỉ sợ ngươi không có thực lực đó. Hù dọa tiểu cô nương tính là gì, ngươi bị thương, ta cũng không khi dễ ngươi, các ngươi tất cả mọi người cùng lên đi!" Quan Lâm ngang ngược nói, không chút nào đem vô lượng Kiếm Phái đám này trong coi ra gì.

"Hai người các ngươi lui xa một chút." Quan Lâm quay đầu đối với (đúng) Chung Linh cùng Đoàn Dự đạo.

Chung Linh trừng hai mắt chớp chớp, liền vội vàng nắm ngăn người Đoàn Dự sau lui sang một bên.

"Tiểu tử ngông cuồng, ta biết võ công của ngươi bất phàm, có thể ngươi dù sao còn tám bé, có thể có bao nhiêu công lực? Ta Tà Tử Mục yêu tài, mới đối với ngươi lần nữa nhân nhượng, ngươi đã tìm chết, mọi người lên cho ta!"

Tà Tử Mục vung lên kiếm, một đám vô lượng Kiếm Phái Đông Tông đệ tử rồi rít xông ra.

Tây Tông đệ tử ngược lại không động, thứ nhất bọn họ và Đông Tông từ trước đến giờ không cùng, thứ hai bọn họ Tông Chủ không nói gì, cũng không muốn cùng Quan Lâm động thủ.

Tây Tông Tông Chủ Tần Song Thanh không động, Quan Lâm tuổi tác mặc dù không lớn, nhưng chung quy cho hần một loại cao thâm mật trác cảm giác. Hành tẩu giang hồ nhiều năm, đối với nguy hiểm đồ vật đều có một loại bản năng trực giác.

"Giết a ~~~ "

Mấy chục người đem Quan Lâm vây lại, còn có mấy chục người không ngừng xông lại.

Ánh mắt quét qua một loại phái Vô Lượng đệ tử, sâu xa nói: "Một đám rác rưởi."

Phanh ~~~

Không sập bộ pháp, từng bước từng bước tiến tới, tới gần một người học trò giờ đao tới chém, đao không hạ xuống, Quan Lâm đã một quyền đem đánh bay, đập ở phía sau mấy người đệ tử trên người, áp đảo một mảnh.

Tiếp lấy cái thứ 2, cái thứ 3

Vô lượng Kiếm Phái đệ tử phần lớn cũng ở hậu thiên Ngũ Trọng trở xuống, đang đối mặt Quan Lâm cường đại lực cường lúc, không có lực phản kháng chút nào.

Số người tuy nhiều, nhưng Quan Lâm một quyền một cái hoặc một quyền một đám, đánh ngã trái ngã phải, chỉ chớp lát sau tất cả đều rút cuộc không bỏ dậy nổi.

Chung Linh ở một bên kêu to thống khoái, khen ngợi không ngừng.

Đoàn Dự trong miệng tự lẩm bẩm, thật giống như vẫn phải khuyên một chút mọi người dừng tay, chớ có đánh lại, nhưng là lời đến khóe miệng cũng không biết nên làm sao mở miệng.

Tà Tử Mục kiếm chỉ bay suýt thân kiếm, thân kiếm một trận khê rên, "Ta tới gặp gỡ ngươi!"

Phái Vô Lượng vô lượng kiếm quyết, ở trên giang hồ cũng có chút danh tiếng, dù sao cũng là được từ Tiêu Dao Phái, mặc dù bắt quá da lông, nhưng cũng bất phạm

Tà Tử Mục kiếm, không phải là rất nhanh, nhưng mở ra có độ, khí độ bất phạm lại tiêu sái như ý.

Cho dù là Quan Lâm, cũng âm thầm tiếng kêu tốt. Theo Quan Lâm, kiếm pháp này tuyệt đối là Huyền Giai thượng cấp, uy lực bất phạm

Nhưng là Tà Tử Mục bắt quá Tiên Thiên Nhất Trọng, kiếm khí thôi phát cũng bắt quá một thước có thừa, uy lực có hạn, nhưng không có đem kiếm pháp này uy lực hoàn toàn thi triển ra. Quan Lâm Tiên Thiên Nhị Trọng, lại có thể so với Tiên Thiên Ngũ Trọng lực lượng cường đại, mỗi một lần quả đâm cùng thân kiếm va chạm, cũng để cho Tà Tử Mục khê run.

"Vù vù"

Tà Tử Mục thở hổn hển, Quan Lâm mang gây áp lực cho hắn quá lớn, ngăn ngăn không đến mười chiêu, hắn đã thở hồng hộc. Mà nhìn Quan Lâm là mặt đầy thư giãn thích ý.

Tà Tử Mục lần nữa giờ kiếm, ở một đám bị thương đệ tử trước mặt, hắn không có cách nào lui nữa, chính là không địch lại cũng phải tiến lên!

Đinh đinh đinh ~~~

Nhưng là kiếm cương mới vừa giờ lên, liền đi ra một trận leng keng giòn vang, tiếp lấy trên trường kiếm xuất hiện từng vết nứt, vỡ nát thành đầy đất đất bẻ Thiết Phiến.

Quan Lâm vừa mới quyền, không chỉ có đưa hắn chấn lực đo hao hết, còn được một chút nội thương, càng là đưa hắn bách luyện tinh thép Cương Kiếm, có thể so với Hoàng Giai trung phẩm lợi kiếm, hoàn toàn vỡ nát.

"Sur phó, tiếp kiếm!"

Một người học trò đem kiếm ném về Tà Tử Mục, Tà Tử Mục đưa tay đi ra ngoài, tiếp lấy trường kiếm. Có thể ở tiếp lấy trường kiếm trong nháy mắt, liền cảm giác dưới bụng đau xót, tiếp lấy liền thấy Quan Lâm mặt mũi cùng bốn phía bay ngược cảnh vật.

Bị giam cầm nhất quyền đánh lui cách xa hơn một trường, một trận bức mình ngực, rút cuộc không đề ép được khí huyết, phun ra một ngụm máu tươi tới.

Quan Lâm cũng sẽ không cho hắn cơ hội, lại đánh bay hắn trong nháy mắt, một tay kia đã đoạt lấy thanh trường kiếm kia.

Tà Tử Mục chế trụ thương thế, mới vừa ngẩng đầu một cái, một thanh trường kiếm liền giá ở trên cổ hắn.

"Híc, Thiếu Hiệp" Tân Song Thanh cả kinh, vội vàng ngăn cản, rất sợ Quan Lâm một kiếm mò xuống đi, kết quả Tà Tử Mục.

Đồng Tây nhị tông mặc dù không hợp, nhưng là dù sao cũng là đồng môn.

Nhìn Quan Lâm không có động thủ nữa, mà là nhìn về phía Chung Linh, Tân Song Thanh thở phào một cái. Đồng thời cũng âm thầm vui mừng, vừa mới thật may không có xung động, bằng không lúc này đồng môn Tây Tông chỉ sợ cũng giống như Đông Tông, toàn bộ nằm trên đất.

"Chung Linh."

Nghe Quan Lâm gọi nàng, nàng hoạt bát chạy Quan Lâm bên người, cười.

Quan Lâm tuổi tác nhìn qua cùng nàng không sai biệt lắm, nhưng là người sáng suốt cũng có thể nhìn ra được Quan Lâm số tuổi thật sự có thể phải nhỏ một chút. Kêu em trai không thích hợp, kêu ca ca cũng không đúng, Chung Linh cũng không biết nên làm sao mở miệng.

Quan Lâm nhìn nàng khá ái bộ dáng, cười nói: "Ta gọi là Quan Lâm, gọi thế nào tùy ngươi, bất quá tốt nhất vẫn là kêu ca ca đi! Đúng ngươi thật không có giải được?" Quan Lâm vừa nói nhìn về phía Tả Tử Mục.

Chung Linh trong miệng không tuyệt vọng lắm bầm đến: "Nguyên lai hần gọi Quan Lâm, Quan đại ca, Lâm ca ca, Tiểu lâm tử "

"Ho khan một cái! Ngươi chính là gọi ta Quan đại ca đi." Nghe Tiểu lâm tử tiếng xưng hô này, Quan Lâm liền không tự chủ nghĩ đến Lâm Bình Chi, không khỏi kẹp chặt hai chân.

Chung Linh xuất ra một cái màu xanh chai nhỏ, chính là Thiểm Điện Điều Giải Dược.

Chính nàng sùng vật, Giải Dược Tự Nhiên tùy thân mang theo, để ngừa bất tiện. Trước nói không có, cũng là sợ Tả Tử Mục có giải được sau khi, bắt bọn họ khai đao.

Quan Lâm nhảm nhiên đem kiếm gác ở Tả Tử Mục trên cổ, khiến cho hần không dám chút nào dị động, nhìn kia mười mấy phá lệ thống khổ đệ tử, Quan Lâm trong bụng không đành lòng đạo: "Giải Dược hay là cho bọn họ ăn vào đi!"

"Tiểu lâm tử nói cho Giải Dược ta liền cho, khanh khách ~~~ "

"

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Lãng Ba Vi Bộ

Đêm yên tĩnh, trong khách sạn.

Sáo sáo nháo nháo một ngày Chung Linh rốt cuộc an tĩnh lại, trải qua ngày này khúc chiết việc trải qua, đừng nói là nàng, chính là Quan Lâm cũng có chút mệt mỏi. Chung Linh một thân một mình trở về phòng nghỉ ngơi sau, Quan Lâm một thân một mình ngồi ở trên nóc nhà, thưởng thức trên trời Minh Nguyệt.

"Quan huynh ~~~ "

Quan Lâm quay đầu, Đoàn Dự xách một vò rượu đi tới, nhìn hần phù phiếm bước chân, Quan Lâm thật đúng là có chút bận tâm hần không cẩn thận té xuống.

Quan Lâm nghĩ đến, "Nếu là không có ta lời nói, tiểu tử này lúc này hần đã bắt đầu học tập Bắc Minh Thần Công cùng Lãng Ba Vi Bộ chứ ? Nếu không truyền hần một chút võ công? "

"Ngươi không ngủ ấy ư, nửa đêm còn lên tới" Quan Lâm nhìn Đoàn Dự ngồi ở bên cạnh mình, thu hồi chú ý ánh mắt, ở trên mái ngói nằm xuống, Tĩnh Tĩnh nhìn trên bầu trời, thầm nói, "Cũng không biết một cái khác thời không Minh Nguyệt lúc này là hay không giống vậy êm dịu."

Đoàn Dự mở ra vò rượu, mùi rượu thơm tản ra tới.

"Quan huynh, này thật tốt Minh Nguyệt, uống một ly như thế nào đây?"

Quan Lâm xem ra liếc mắt mặt đầy mong đợi biểu tình Đoàn Dự, cầm lấy vò rượu uống một hớp, trả lại.

"Này một vò năm cân đâu rồi, ngươi này một hớp nhỏ "

"Cái này thì đủ, lúc này không nên uống rượu, nên thưởng tháng "

"Được." Đoàn Dự cười một tiếng, đem rượu vào để ở một bên. Nhìn nhìn bầu trời Minh Nguyệt, đạo: "Không nghĩ tới Quan huynh có như vậy nhã trí."

"Này không có quan hệ gì với nhã trí, mỗi lần hướng về phía trăng sáng thời điểm, lòng ta mới có thể hoàn toàn yên tĩnh lại. Mỗi đến thời khắc này, không nghĩ ra sự tình cũng có thể giải quyết dễ dàng, không mở ra kết cũng sẽ tan thành mây khói. Tâm lý lưu lại, chỉ có đơn giản hai chữ -- ngắm trăng!" Quan Lâm càng nhiều là trầm tư.

Quan Lâm đạo: "Ngươi là muốn hỏi cái gì chứ ? Hỏi đi, ta tận lực nói cho ngươi biết. Từ vô lượng trên núi ngươi liền một mực buồn buồn không thích, là bởi vì ta phí Tả Tử Mục?"

Đoàn Dự lắc đầu một cái, thư thái duỗi nhất cá lại yêu, đạo: "Không cần, bây giờ ta đã nghĩ đến ta muốn câu trả lời, Tả Tử Mục vô công phí, chưa chắc không là một chuyện tốt. Tả chương môn đệ bộ quả thực quá ác một ít, nếu không phải hắn vô công bị phế, hắn cũng không có như bây giờ thay đổi. Bây giờ, ngược lại rất tốt "

Xem ra muốn lần nữa nhìn kỹ một chút cái này nhìn như con một sách gia hỏa, bề ngoài nhìn qua ngây ngốc, không có đến nghĩ (muốn) đảo là rất rõ ràng.

"Lúc nào nghĩ thông suốt?"

"Ngay vừa mới rồi!" Đoàn Dự cười một tiếng, nói tiếp: "Ngắm trăng thời điểm "

Hai người sau khi xuống lầu, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Quan Lâm trong phòng ngồi xếp bằng, Bắc Minh Thần Công mở ra, không ngừng luyện hóa từ Tả Tử Mục trong cơ thể hấp thu tới công lực.

Mỗi người nội công đều có kỳ tự mình có một cổ đặc thù ý chí hoặc là khí tức. Nếu không phải trải qua luyện hóa, hốt luân Hấp Công, lúc đầu còn không nhìn ra cái gì, đến hậu kỳ đủ loại bất đồng chân khí giữa tất nhiên hỗ hướng, đó là Họa không xa vậy. Lệnh Hồ Xung sau đó tu tập Hấp Tinh Đại Pháp liền là như thế, cuối cùng vẫn là lợi dụng Dịch Cân Kinh mới vừa hóa giải.

Bắc Minh Thần Công mặc dù có thể tôn làm Thiên Giai võ học, Tự Nhiên không giống vật thường, không chỉ có thể hiện đang hút người trong lực bên trên, càng ở chỗ này luyện hóa chân khí Thượng Huyền hay.

Bắc Minh Thần Công có nói: 'Nghèo phát bắc có Minh Hải người, Thiên Trì vậy. Có cá đâu (chỗ này), kỳ rộng rãi mấy ngàn dặm, không có biết kỳ sửa vậy.' Lại Văn: 'Thả phù Thủy chi tích cũng không dày, là kỳ thua đại Thuyền cũng vô lực. Che ly nước với thung lũng Đường trên, là giới trở nên Thuyền; đưa ly đầu (chỗ này) là cao su, nước cạn mà Thuyền đại vậy.' Là cô lấy tích góp nội lực là thứ nhất yếu nghĩa. Nội lực vừa dày, thiên hạ vô công không khỏi làm việc cho ta, còn bắc Minh, đại Thuyền thuyền nhỏ không khỏi chở, cá lớn cá nhỏ không khỏi cho

Quan Lâm thần sắc trầm tĩnh, sắc mặt lạnh nhạt, ở ánh sáng trắng xuyên thấu qua màn cửa sổ vẩy vào Quan Lâm trên người, trang trọng thần bí.

Bắc Minh Thần Công trước 2 bức đồ đảo mắt liền qua, tiến vào thứ ba phúc đồ, luyện hóa tốc độ bỗng gia tăng gấp đôi, một cái kinh mạch cũng dần dần dễ dàng mở ra, từng cổ một linh khí xuyên thấu qua lỗ chân lông tiến vào Quan Lâm trong cơ thể, cùng Bắc Minh chân khí hòa làm một thể, lại tuy hai mà một.

Như thế cho đến tăng sáng lúc, Quan Lâm chân khí tựa hồ đạo một cái cực hạn, Tả Tử Mục chân khí cũng toàn bộ luyện hóa, vô căn cứ được (phải) bảy tám năm Bắc Minh chân khí.

Đột nhiên, Quan Lâm Dẫn đạo giả này cố cường đại chân khí, hướng thứ tư phúc đồ vận chuyển.

Ở cường Đại Chân Khí xuống, thứ tư phúc đồ rốt cuộc bị giam cầm dần dần đột phá, mỗi lần đột phá một huyết đạo, Quan Lâm khí thế cũng tăng thêm một phần. Mơ hồ ở Quan Lâm thân thể bốn phía xuất hiện một cái chân khí Khí Toàn, vây quanh Quan Lâm vận chuyển.

Làm quan lâm đã thông đồ bên trên cái huyết đạo cuối cùng thời điểm, Quan Lâm khí thế cũng lên lên tới một cái cực điểm, trong nháy mắt này, trong nháy mắt bùng nổ!

Trong nháy mắt Quan Lâm chân khí lần nữa hùng hậu gấp đôi, lại trở lại Đan Điền lúc, Quan Lâm chân khí so với trước kia đã gia tăng gần như thập bội. Từ nay, bước vào Tiên Thiên Đệ Tam Trọng cảnh giới!

Vô công tinh tiến, Quan Lâm tâm tình thật tốt, một đêm chưa ngủ cũng không chút nào buồn ngủ.

Đẩy cửa xuống lầu hai, đến trong đại sảnh làm một hồi, Đoàn Dự cùng Chung Linh liền cũng làm đi xuống.

Quan Lâm cùng hai người nói chuyện với nhau một hồi, nghĩ đến Lăng Ba Vi Bộ, ánh mắt sáng lên. Người trước mắt, có thể không phải là đối với (đúng) Chu Dịch tình quen biết sao?

Quan Lâm kéo Đoàn Dự ngồi xuống, xuất ra đã sớm bị giam cầm từ Bắc Minh trục cuốn lên tách ra Lăng Ba Vi Bộ, để lên bàn.

Đoàn Dự nhìn một cái, liền vội vàng lắc đầu: "Không được không được, ta mới không luyện vô công gì "Vừa nói xoay người lại, không nhìn nữa trên bàn

liếc mắt.

Quan lâm nhất cười nói: "Không có cần ngươi học võ, ta là muốn hỏi ngươi Chu Dịch. Ngươi đã không biết Chu Dịch, vậy coi như, ta chờ một lúc đi tìm cái lão tiên sinh hỏi một chút đi!" Quan Lâm nói xong mặt đầy thờ dãi.

"Chu Dịch? Ai, ai nói ta không hiểu!" Nói chính mình sờ trường, Đoàn Dự hứng thú. Hắn mặc dù sẽ không võ công, nhưng là từ nhỏ đối với Chu Dịch bát quái, Tinh Tượng xem bói, cầm kỳ thư họa nghiên cứu khá sâu. Lúc này liền vội vàng cướp đáp, rất sợ quý binh an xem thường hắn.

"Vậy thì tốt "

...

Sau đó mấy ngày Quan Lâm liền cùng Đoàn Dự đồng thời nhìn lên Lăng Ba Vi Bộ, Quan Lâm hỏi tất cả đều là Chu Dịch bên trong đủ loại phương vị, đã đơn giản một chút Chu Dịch đạo lý. Mà Đoàn Dự cũng từ cạn tới sâu, nói rõ ràng mạch lạc.

Ở Quan Lâm phản phản phục phục khuyên, rốt cuộc thuốc mê Đoàn Dự.

"Lăng Ba Vi Bộ không phải là giết người võ công, ngược lại là có thể dùng để chạy trốn, còn có thể đi đường. Mỗi lần chạy càng là tiêu sái đẹp trai, đặc biệt khả năng hấp dẫn mỹ nữ ánh mắt "

Các Châu quán thâu xuống, Đoàn Dự cũng là bị Lăng Ba Vi Bộ bộ pháp từ từ hấp dẫn, bắt đầu luyện tập. Chỉ là không có chút nào nội công, luyện rất là cổ hết sức.

Mà Quan Lâm thì lại khác, võ công đã Đăng Đường Nhập Thất, Tiên Thiên tam trọng nội công hợp với Lăng Ba Vi Bộ, đạp một cái bước chỉ có thể nhìn được một chuỗi ảo ảnh, không phân rõ cái nào là thực sự cái nào là giả.

Ngày kế Quan Lâm cùng Đoàn Dự lại luyện kia 'Lăng Ba Vi Bộ '. Dựa theo cuốn trướng vẽ ra bộ pháp, từng bước một diễn thử.

Bộ pháp này bên trái lệch bên phải nghiêng, không một bước thẳng tắp tiến thối, mặc dù ở trong phòng, chỉ cần dời đi bàn ghế, cũng tận có thể thi triển mở. Đoàn Dự vừa học được (phải) chừng mười bước, hưng phấn hô to đứng lên, lại không nghĩ rằng một cái không chú ý trộn ở ghế trên chân, té lộn mào một cái té xuống, té một cái gọn gàng ngã gục.

Hắn cũng không biết này 'Lăng Ba Vi Bộ 'Chính là một môn võ cùng thượng thừa võ công, cho nên hàng với quyền trục chi mật, nguyên là muốn đối đãi người luyện thành 'Bắc Minh Thần Công '. Hấp nhân nội lực, tự thân nội lực đã rất là thâm hậu sau đó mới luyện.'Lăng Ba Vi Bộ 'Mỗi bước ra một bước, toàn thân hành động cùng nội lực cùng một nhịp thở, quyết không phải là chỉ là bước đi mà thôi.

Đoàn Dự hoàn toàn không có nội công căn cơ, đi một bước, suy nghĩ một chút, lùi một bước, lại dừng lại chốc lát, huyết mạch có chậm hơi thở dư dự, tự không trở ngại. Hắn nghĩ (muốn) thành thực sau khi, đột nhiên làm liền một mạch đi tương khôi đến, trong cơ thể kinh mạch thác loạn, nhất thời tê liệt, cơ hồ tẩu hỏa nhập ma. Thật may hắn không vượt được (phải) mấy bước, bước chân lại không thể nào nhanh chóng, cuối cùng không tới tuyệt trải qua Đoạn Mạch nguy cảnh.

Đoàn Dự nhưng không biết này 'Lăng Ba Vi Bộ 'Là lấy động công tu tập nội công, bước chân đạp biến sáu mươi bốn quẻ một chu thiên, nội tức tự nhiên làm theo cũng vòng xuống cái Chu Thiên. Vì vậy hắn mỗi đi một lần, nội lực liền có một phần tiến ích.

Hắn cũng không biết đây là ở trong tu luyện công, chỉ mong bước chân đi càng ngày càng thuần thực, càng đi càng nhanh

"Tiểu tử này quả nhiên là một võ đạo phương diện thiên tài, không trách kia Lục Mạch Thần Kiếm chỉ có một mình hắn có thể luyện thành, xem ra hắn coi như Thiên Long ba nhân vật chính cũng không phải là bởi vì may mắn đơn giản như vậy." Quan Lâm thấy Đoàn Dự ngắn ngủi mấy ngày, chẳng những Lăng Ba Vi Bộ càng phát ra thuần thực, càng là tu luyện ra nội lực, không khỏi kinh dị đạo.

Quan Lâm tự thì sẽ không cử người xuống sau, một mặt luyện Lăng Ba Vi Bộ, một mặt bắt đầu điều nghiên vô lượng kiếm quyết.

Đề xuống vô lượng kiếm quyết Kiếm Phổ, Quan Lâm xuất ra trường kiếm, từ từ luyện tập

Như thế như vậy mấy ngày sau khi, Quan Lâm phát hiện mình đối với "Kiếm" tựa hồ đúng như cùng Cơ Thần lời muốn nói như vậy, thiên phú vượt xa Đạo Thuật bên trên tư chất. Chỉ mấy ngày, Quan Lâm đã đem vô lượng kiếm quyết luyện thành, lúc này cũng là còn chưa đủ thuần thực mà thôi, chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, liền có thể hoàn toàn đại thành!

Không chỉ là vô lượng kiếm quyết, giống vậy, Lăng Ba Vi Bộ đã đi rất là thuần thực, Quan Lâm nội công nay đã rất có hòa hậu, tu luyện Lăng Ba Vi Bộ càng là như hổ thêm cánh, các bước giữa không có chút nào thật sự trật trệ.

Quan Lâm tâm tình thông suốt, cất bước lúc dần dần nghĩ đến 'Lạc Thần Phủ 'Bên trong những thứ kia cùng 'Lăng Ba Vi Bộ 'Có liên quan câu: "Phảng phất này nếu khinh vân chi tế thảng, lung lay này nếu Lưu Phong chi trở về tuyết "

"Chợt đâu (chỗ này) tung thề, lấy ngạo lấy đùa "

"Thần quang ly hợp, chợt âm chợt dương "

"Cay nhẹ thân thể lấy Hạc lập, nếu đem Phi mà không bay liệng "

"Thẻ tấn Phi phù, phiêu hốt như thần "

"Động Vô Thường là, nếu nguy nếu bình an. Vào dùng khó khăn kỳ, nếu hướng nếu còn "

Nhất là cuối cùng này mười sáu chữ, tựa hồ càng là bộ này bộ pháp ý chính chỗ, Quan Lâm trầm tư rất lâu, có lẽ này cũng bất quá là ngăn ngại một cái chớp mắt. Làm quan lâm lần nữa mở mắt ra thời điểm, khẽ cười.

"Động Vô Thường là, nếu nguy nếu bình an. Vào dùng khó khăn kỳ, nếu hướng nếu còn tựa hồ hẳn là như vậy "

Quan Lâm ra ngoài, Chung Linh đứng dịp thấy bề quan ba ngày xuất quan Quan Lâm, mấy bước chạy tới, kéo Quan Lâm lui về phía sau núi nơi chạy đi

Nhìn vẻ mặt hưng phấn Chung Linh, Quan Lâm không khỏi ngơ ngác nghĩ đến: "Đội lạt nữa ta là chủ động tiếp nhận, hay lại là hung hăng phê bình nàng một chút đâu rồi, phải biết ta nhưng là rất bảo thủ một người a! Nhưng là chết thì chết đi "

Bạn đang đọc truyện *Thần Kỳ Vũ Hiệp Giới Chỉ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.